

Nota voor burgemeester en wethouders

Team
DOWR-BEL

Onderwerp

Belastingverordeningen-2022

1- Notagegevens		2- Bestuursorgaan	
Notanummer	2021-002508	☒ B & W	28-09-2021
Datum	21-09-2021	☒ Raad	10-11-2021
Programma:		☐ Burgemeester	--
01 Burger en bestuur		College van B & W	
Portefeuillehouder Weth. Grijsen		- Burgemeester	- Weth. Grijsen
		- Weth. De Geest	- Weth. Verhaar
		- Weth. Walder	- Weth. Rorink

Besluitenlijst	d.d.		d.d.		d.d.
☐ Akkoordstukken	--	☐ Openbaar	--	☐ Besloten	--

Routing	d.d.	par.	
Teammanager Belastingen	22-09-2021	☐ adj.secr.	--
Directeur	22-09-2021	☒ gem.secr.	22-09-2021
Wethouder	22-09-2021	BIS Openbaar	
		Status	Definitief2021-09-29

Bijlagen

Verordening leges 2022 inclusief tarieventabel
 Verordening lijkbezorgingsrechten begraafplaats Bathmen 2022
 Verordening lijkbezorgingsrechten begraafplaats Roeterdweg 2022
 Verordening lijkbezorgingsrechten begraafplaats Tjoenerhof 2022
 Verordening toeristenbelasting 2022
 Verordening havengelden 2022
 Verordening marktprecariobelasting 2022
 Verordening precariobelasting 2022 en bijbehorende gebiedsaanduiding
 Verordening eenmalig rioolaansluitrecht 2022
 Verordening riolheffing 2022
 Verordening afvalstoffenheffing 2022
 Bijdrageregeling medisch afval 2022
 Verordening OZB 2022
 Verordening RZB 2022

B & W d.d.: 28-09-2021

Besloten wordt:

- de raad voor te stellen de volgende belastingverordeningen 2022 vast te stellen: a. leges b. lijkbezorgingsrechten (Bathmen, Roeterdweg, Tjoenerhof) c. toeristenbelasting d. havengelden e. marktprecariobelasting f. precariobelasting g. eenmalig rioolaansluitrecht h. riolheffing i. afvalstoffenheffing (inclusief bijdrageregeling medisch afval) j. onroerende zaakbelastingen k. roerende zaakbelastingen
- het raadvorstel en het ontwerp-raadsbesluit vast te stellen;
- de stukken aan te bieden aan de raad;
- de nota en het besluit openbaar te maken.

Financiële aspecten:

Financiële gevolgen voor de gemeente?

Ja

Voorstel openbaarmaking conform Wet Openbaarheid Bestuur (Wob)

- De nota en het besluit openbaar te maken
 De nota en het besluit openbaar te maken vergezeld van bijgaand persbericht
 De nota en het besluit openbaar te maken nadat
- De nota en het besluit openbaar te maken, behalve...
- Het besluit openbaar te maken, maar niet de nota, gelet op artikel:
- De nota en het besluit niet openbaar te maken, gelet op artikel:

Kennisgeving/ Bekendmaking Awb

Kennisgeving (publicatie) conform Awb

Ja

Bekendmaking conform Awb

Ja

ADVIESRADEN:

Moet een van de adviesraden gehoord worden of op de hoogte gesteld?

Nee

Toelichting**Inleiding**

De belastingverordeningen 2022 voor leges, lijkbezorgingsrechten, toeristenbelasting, havengelden, marktprecariobelasting, precariobelasting, eenmalig rioolaansluitrecht, rioolheffing, afvalstoffenheffing (alsmede de bijdrageregeling medisch afval), onroerende zaakbelastingen en roerende zaakbelastingen worden in één verzamelnota aangeboden. Om de heffing en invordering van de genoemde belastingsoorten te continueren is het noodzakelijk om jaarlijks nieuwe verordeningen vast te stellen.

Beoogd resultaat

Vaststellen belastingverordeningen 2022 inclusief bijbehorende tarieventabellen en gebiedsaanduiding.

Kader

Algemeen: Artikel 216, 219 Gemeentewet; Begrotingsrichtlijnen 2022

Leges: Artikel 229 Gemeentewet; Artikel 156 lid 2 aanhef en onderdeel h Gemeentewet; Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (WABO);

Lijkbezorgingsrechten: Artikel 229, eerste lid, aanhef onderdeel a en b van de Gemeentewet

Toeristenbelasting: Artikel 224 Gemeentewet

Havengelden: Artikel 216, 219 en 229, aanhef onderdeel a en b van de Gemeentewet

Marktprecariobelasting: Artikel 228 Gemeentewet

Precariobelasting: Artikel 228 Gemeentewet

Eenmalig rioolaansluitrecht: Artikel 229 Gemeentewet

Rioolheffing: Artikel 216 en 228a Gemeentewet

Afvalstoffenheffing: artikelen 147 lid 1, 216, 219, 229 eerste lid, onderdeel a en b van de Gemeentewet en artikel 15.33 van de Wet milieubeheer

Onroerende zaakbelastingen: Artikel 220 tot en met 220h Gemeentewet

Roerende zaakbelastingen: Artikel 221 Gemeentewet

Argumenten voor en tegen**Algemeen**

Het team belastingen Deventer participeert voor de heffing en invordering van de gemeentelijke belastingen en

de uitvoering van de Wet waardering onroerende zaken (Wet WOZ) in het samenwerkingsverband DOWR. De belastingverordeningen van de DOWR-gemeenten zijn ten aanzien van de uitvoering zoveel mogelijk op elkaar afgestemd. De gemeente Deventer bepaalt altijd zelf haar beleid, de tarieven en de uitgangspunten van de verordeningen. In een aantal verordeningen zijn tekstuele aanpassingen opgenomen die de strekking van de tot nu toe geldende verordeningen onveranderd laten. De bijzonderheden zijn per verordening opgenomen in onderstaand overzicht.

Inflatie

De te volgen beleidslijn voor de belastingheffing vindt haar basis in de begrotingsrichtlijn 2022. De tarieven voor de belastingen en rechten stijgen als gevolg van de trendmatige aanpassing met 1,53% ten opzichte van 2021. Afwijkend zijn de tarieven rioolheffing en de afvalstoffenheffing omdat deze tarieven op basis van kostendekkendheid worden bepaald.

Kostenonderbouwing algemeen

Vanaf de begroting 2017 is in de paragraaf lokale heffingen een overzicht van baten en lasten voor de heffingen opgenomen waarbij er sprake is van het verhalen van kosten. Voor de diverse heffingen die hoogstens kostendekkend mogen zijn moet inzichtelijk worden gemaakt dat de geraamde baten de ter zake geraamde lasten niet worden overschreden. Er wordt aangesloten bij de nieuwe regels van het BBV alsmede de beleidsuitgangspunten die hieraan ten grondslag liggen en hoe deze bij de tariefstelling worden gehanteerd.

Leges

I. Kostendekkendheid legesverordening

Op grond van artikel 229 b van de Gemeentewet geldt dat de opbrengsten uit leges op verordening niveau maximaal 100 % kostendekkend mogen zijn. Binnen titel 1 is kruissubsidiëring (kruissubsidiëring = verlies op de ene dienst compenseren met een overdekking op een andere dienst) mogelijk tussen de verschillende hoofdstukken. Hetzelfde geldt voor titel 2. De EDR (Europese dienstenrichtlijn) maakt slechts kruissubsidiëring mogelijk binnen een cluster van samenhangende vergunningstelsels binnen titel 3 van de tarieventabel.

II. Onderzoek kostendekkendheid 2021

Resultaten onderzoek

Voor het verwerken van de verzamelde informatie is gebruikgemaakt van het rekenmodel zoals dat beschikbaar is gesteld door de ministeries VROM / BZK, de VNG en IPO voor de onderbouwing van de kosten van de leges.

Conform de begrotingsrichtlijnen 2021 bedraagt de trendmatige verhoging van de tarieven 3%. Dit heeft de volgende resultaten t.a.v. de kostendekkendheid opgeleverd:

Titel 1 van de tarieventabel : 66 %

Titel 2 van de tarieventabel : 91 %

Titel 3 van de tarieventabel : 19 %

Er vindt geen kruissubsidiëring tussen de verschillende titels van de tarieventabel plaats. Verder is er geen kruissubsidiëring tussen de verschillende hoofdstukken van titel 3 geconstateerd.

III. Afrondingen

De tarieven zijn waar mogelijk rekenkundig afgerond. Een tarief tot 20 euro is afgerond op € 0,05, een tarief tussen 20 en 100 euro is afgerond op € 0,50 cent en een tarief boven 100 euro wordt afgerond op € 1,00.

IV. Vertaling begrotingsrichtlijnen en wijzigingen in de tarieventabel

Het algemene uitgangspunt vanuit de Begrotingsrichtlijnen 2022 is dat alle tarieven met 1,53 % stijgen ten opzichte van belastingjaar 2021. Er zijn echter uitzonderingen op de algemene regel. Deze uitzonderingen volgen hieronder.

Titel 1

Ten aanzien van titel 1 de hoofdstukken 1.9.1, 2, 3, 8 en 16 van de tarieventabel

In de tarieven voor leges reisdocumenten, rijbewijzen, kadastrale en hypothecaire informatie en de leges op grond van de Wet op de kansspelen is een onderdeel voor een van rijkswege vastgestelde component verwerkt. Deze component wijzigt onafhankelijk van de gemeentelijke lijn, maar is een onderdeel van de tariefstelling. De tarieven van deze Rijksleges zijn, voor zover zij al gepubliceerd zijn ongewijzigd overgenomen. Voor de reisdocumenten en rijbewijzen (titel 1 hoofdstukken 2 en 3) zijn de tarieven opgenomen zoals vermeld in de

ontwerpbesluiten van de ministeries. Indien voor het eind van het jaar van rijkswege een maximumtarief wijzigt, moeten de tarieven opnieuw worden vastgesteld. Dit kan door middel van een B&W besluit. De financiële gevolgen moeten dan in de begroting worden verwerkt.

Titel 2

De nu voorliggende legesverordening en dan met name titel 2 van de tarieventabel wordt aangepast op de Omgevingswet, welke naar verwachting op 1 juli 2022 in werking treedt. Indien de verwachte datum van in werking treden ongewijzigd blijft, wordt begin 2022 een op de Omgevingswet aangepaste legesverordening voor besluitvorming aan u voorgelegd.

Titel 3

Toevoegen legestartief titel 3 hoofdstuk 2.1.4. voor een ondergeschikte wijziging van een reeds verleende evenementenvergunning zodat de legestartieven en systematiek beter aansluit op de praktijk.

Lijkbezorgingsrechten

Geen bijzonderheden

Toeristenbelasting

Geen bijzonderheden

Hondenbelasting

Bij voorjaarsnota is door de Raad een motie aangenomen waarin het college wordt opgedragen de hondenbelasting te schrappen (amendement van 30 juni 2021, motie 12.1). Hierover volgt in een separaat proces nadere informatie.

Havengelden

Op 28 april 2021 is de nieuwe, gemoderniseerde havengeldverordening vastgesteld. In deze havengeldverordening 2022 zijn de daarin opgenomen tarieven geïndexeerd op grond van de geldende begrotingsrichtlijnen.

Marktprecariobelasting

Geen bijzonderheden

Precariobelasting

Geen bijzonderheden.

Eenmalig riool aansluitrecht

Geen bijzonderheden.

Rioolheffing

Financiële consequenties

De hoofdlijnen van de kostenontwikkeling zijn beschreven in het Gemeentelijk rioleringsplan 2015-2020 (GRP) zoals dat in november 2014 door uw raad is vastgesteld door uw raad door vaststelling van een addendum is verlengd voor de jaren 2020 en 2021.

Gelijktijdig met het opstellen van de begroting wordt ook gewerkt aan een nieuw Gemeentelijk RioleringsProgramma voor de jaren 2022-2027. Aangezien dit plan nog niet is vastgesteld wordt de financiële onderbouwing van het tarief rioolheffing nog gebaseerd op het nu nog vigerende grp.

De volgende zaken werken door in de tariefstelling voor 2022:

- Bij vaststelling van het GRP is besloten om vooralsnog geen middelen te reserveren voor de theoretische vervangingsgolf die over 30 tot 40 jaar op lijkt te gaan treden. Deze keuze wordt heroverwogen in het nieuwe grp. De eventuele nieuwe keuze werkt dus door vanaf begrotingsjaar 2023.
- Bij vaststelling van het GRP is besloten dat het tarief direct de kosten volgt.
- De indexering op de kosten is toegepast zoals aangegeven in de begrotingsrichtlijnen. Dit levert een toename van de kosten op met € 96.000,-.
- Het aantal huishoudens dat wordt aangeslagen is met 566 toegenomen.
- Het areaalacres is bepaald op basis van de toename van het areaal relatie tot de

bestaande exploitatiekosten. Dit levert een accres op van € 47.000.-.

- De klimaatmakelaar zoals opgevoerd in het klimaatadaptatieprogramma wordt voor 60% gedekt uit de begroting voor riolering en waterhuishouding. Dit kan door substitutie binnen de begroting van riolering en waterhuishouding. Hier komt dus geen aanvullende budgetvraag uit voort.
- De subsidieregeling voor afkoppelen van particulier dakoppervlakte wordt via de exploitatie van riolering en waterhuishouding gedekt. Hiervoor is dekking aanwezig van € 50.000 per jaar. Vooralsnog wordt dit bedrag op begrotingsbasis gehandhaafd. Mocht er meer beroep op deze regeling worden gedaan waardoor een jaarrekeningtekort ontstaat dan kan dat tekort worden gedekt door te beschikken over de voorziening riolering.
- De kosten voor grote reparatie blijken vrij hoog te worden begroot. Door deze last met € 100.000 te verlagen kan de verhoging voor de subsidieregeling budgetneutraal worden doorgevoerd.

Toelichting rioolheffing 2022 en begrotingsramingen

Om het basistarief te kunnen bepalen is een aantal elementen van belang. Uitgangspunt is de kosten in de primaire begroting. Hierop dienen die elementen in mindering te worden gebracht die niet (deels) via het basistarief worden gegenereerd. Zie daarvoor de toelichting hieronder.

Geraamde kosten in de begroting 2021	€ 7.661.000
Overhead	€ 514.000
BTW kosten	€ 476.000
Te dekken kosten	€ 8.651.000
Ter bepaling van het bedrag dat via het basistarief dient te worden gegenereerd worden de volgende kostenelementen in mindering gebracht:	
Nieuwe rioolaansluitingen	- € 100.000
Tariefdifferentiatie	- € 175.000
Kwijtscheldingen	- € 624.000
Te dekken kosten via het basistarief rioolheffing	€ 7.752.000

Het geraamde aantal te belasten aansluitingen, gecorrigeerd voor wat betreft tarievendifferentiatie, ontheffingen en kwijtscheldingen bedraagt 43.741. Dat is een toename van 566 ten opzichte van 2021. Om de kosten te kunnen dekken is een basistarief van € 174,97 noodzakelijk.

De specificatie van de totale opbrengsten is dan:

a. Basistarief rioolheffing	€ 7.752.000
b. Opbrengsten tarievendifferentiatie	€ 175.000
c. Opbrengsten nieuwe rioolaansluitingen	€ 100.000
d. Kwijtscheldingen	€ 624.000
Totaal	€ 8.651.000

In verband met de technische eis dat het tarief deelbaar dient te zijn door 12 wordt voorgesteld het tarief vast te stellen op € 174,96. Het tarief stijgt daarmee met € 1,20 ten opzichte van 2021. Dat is een stijging van 0,69%.

				2021	2022
A	0 m ³	tot en met	500 m ³	173,76	174,96
B	501 m ³	tot en met	1.500 m ³	336	339
C	1.501 m ³	tot en met	3.000 m ³	645	648
D	3.001 m ³	tot en met	5.000 m ³	1065	1071
E	5.001 m ³	tot en met	7.500 m ³	1512	1524
F	7.501 m ³	tot en met	10.000 m ³	1905	1917
G	10.001 m ³	tot en met	15.000 m ³	2412	2427
H	15.001 m ³	tot en met	30.000 m ³	3363	3384
I	30.001 m ³	en meer m ³		4485	4515

Afvalstoffenheffing

De kosten voor afval hebben de afgelopen jaren een (sterk) stijgende lijn laten zien. In 2022 is de structurele stijging € 280.000. Deze stijging is te verklaren door reguliere prijs/loonindexaties van de gemeente en van

Circulus Berkel:

- Prijsindex gemeente Deventer (2,2%)
- Loonindex gemeente Deventer (0,85%)
- Indexatie Circulus Berkel (1,47%)

De kostenstijging van € 280.000 betreft een structurele prijsstijging. Voor 2022 wordt daarom voorgesteld om het vaste tarief te verhogen met 0,77% (€ 1,80 per aansluiting).

Het financieel kader wordt bepaald door de begroting 2022.

Ook in 2022 blijven de oorspronkelijke uitgangspunten van Diftar onverkort van toepassing:

- er geldt een GFT-0 tarief;
- de tarieven zijn maximaal 100% kostendekkend;
- er geldt een vast tarief per huishouden en een variabel tarief voor restafval, afhankelijk van het aanbiedvolume;
- de literprijs is voor elke container gelijk. Het variabele tarief varieert recht evenredig met het aantal beschikbare liters van de container/ondergrondse container (140, 240 of 50 liter);
- de tariefopbouw is zodanig dat geen enkel containervolume benadeeld of bevoordeeld wordt;
- voor een 240 liter container of een extra tweede container (ongeacht volume) geldt een toeslag van € 36.

Voorgesteld wordt de tarieven afvalstoffenheffing 2022 als volgt vast te stellen:

Het basistarief afvalstoffenheffing per 1 januari 2022 op € 234,36 per perceel per jaar.

Het variabele tarief per aanbieding van een afvalzak bestemd voor huishoudelijk restafval van maximaal 50 liter per 1 januari 2022 op € 3,35, het variabele tarief per aanbieding van een 140 liter container voor restafval per 1 januari 2022 op € 9,37 en het variabele tarief per aanbieding van een 240 liter container voor restafval per 1 januari 2022 op € 16,07. De variabele tarieven in 2022 zijn hetzelfde als aan de variabele tarieven 2021.

Dit op te nemen in de verordening afvalstoffenheffing 2022 en bijhorende tarieventabel (inclusief toelichting). De Bijdrage regeling medisch afval 2022 vast te stellen op basis van deze tarieven.

Het kwijscheldingsniveau vast te stellen op het gemiddelde aantal ledigingen dat door de huishoudens van Deventer wordt gerealiseerd. Voor 2022 is dat 6 ledigingen van de 140 liter container.

Onroerende- en roerendezaakbelastingen

De volgende elementen zijn van belang bij de vaststelling van de tarieven voor het jaar 2022.

De cijfermatige vertaling van deze elementen, die uiteindelijk resulteert in de voorgestelde tarieven, is opgenomen in bijlage 'Tariefberekening en financiële onderbouwing OZB 2022' van de verordening.

Onderdelen van belang bij de tariefberekening:

De in de begroting 2022 geraamde opbrengst bedraagt € 28.917.444,-. In dit bedrag is de trendmatige groei van 3% op de opbrengst opgenomen en de correctie van de € 49.259,- uit 2021.

De totale raming van de per peildatum 1 januari 2021 vastgestelde waarden van de objecten in de gemeente bedraagt € 14.652.865.920. Hierbij moet worden aangetekend dat de algehele hertaxatie nog niet geheel is afgerond, een deel van de waarden is gebaseerd op schattingen.

De getaxeerde waarde van de objecten wordt afgerond op duizendtallen. De belastingaanslagen worden rekenkundig op twee decimalen afgerond.

De gemiddelde waardestijging van woningen bedraagt ca. 11,7%, de gemiddelde waardestijging voor niet woningen bedraagt ca. 1,36%.

Voor verminderingen (bezwaar en beroep) is een bedrag geraamd van € 130.000,- (was € 130.000 in 2021)

Voor de leegstand van de niet-woningen is een bedrag geraamd van € 100.000,- (was 150.000 in 2021). De ramingen leegstand zijn gebaseerd op de metingen uit september 2021.

De tarieven voor de roerende woon - en bedrijfsruimten zijn gelijk aan die van de onroerendezaakbelastingen. Voorgesteld wordt de bovenstaande tarieven vast te stellen.

Extern draagvlak (partners)

Intern heeft collegiale afstemming plaatsgevonden, draagvlak is aanwezig.

Financiële consequenties

De gevolgen van de wijziging van de tarieven zijn verwerkt in de begroting 2022

Aanpak/uitvoering

Na het vaststellen van de verordeningen worden de nieuwe tarieven vanaf 1 januari 2022 in rekening gebracht

RAADSVOORSTEL

Onderwerp Belastingverordeningen-2022

Agendapunt

Voorstelnummer

Team

2021-002508

DOWR-BEL

Portef.houder

BenW-besluit d.d.:

Weth. Grijsen

28 september 2021

Voorstel

De volgende belastingverordeningen 2022 vast te stellen:

- a. Leges
- b. lijkbezorgingsrechten (Bathmen, Roeterdsweg, Tjoenerhof)
- c. toeristenbelasting
- d. havengelden
- e. marktprecariobelasting
- f. precariobelasting
- g. eenmalig rioolaansluitrecht
- h. rioolheffing
- i. afvalstoffenheffing (inclusief bijdrageregeling medisch afval)
- j. onroerende zaakbelastingen
- k. roerende zaakbelastingen

Kern van het raadsvoorstel

De belastingverordeningen 2022 voor leges, lijkbezorgingsrechten, toeristenbelasting, havengelden, marktprecariobelasting, precariobelasting, eenmalig rioolaansluitrecht, rioolheffing, afvalstoffenheffing (alsmede de bijdrageregeling medisch afval), onroerende zaakbelastingen en roerende zaakbelastingen worden in één verzamelnota aangeboden. Om de heffing en invordering van de genoemde belastingsoorten te continueren is het noodzakelijk om jaarlijks nieuwe verordeningen vast te stellen.

Beoogd resultaat

Vaststellen belastingverordeningen inclusief bijbehorende tarieventabellen en gebiedsaanduiding.

Kader

- Algemeen: Artikel 216, 219 Gemeentewet; Begrotingsrichtlijnen 2022, amendement van 30 juni 2021 (motie 12.1)
- Leges: Artikel 229 Gemeentewet; Artikel 156 lid 2 aanhef en onderdeel h Gemeentewet; Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (WABO);
- Lijkbezorgingsrechten: Artikel 229, eerste lid, aanhef onderdeel a en b van de Gemeentewet
- Toeristenbelasting: Artikel 224 Gemeentewet
- Havengelden: Artikel 216, 219 en 229, aanhef onderdeel a en b van de Gemeentewet
- Marktprecariobelasting: Artikel 228 Gemeentewet
- Precariobelasting: Artikel 228 Gemeentewet
- Eenmalig rioolaansluitrecht: Artikel 229 Gemeentewet
- Rioolheffing: Artikel 216 en 228a Gemeentewet
- Afvalstoffenheffing: artikelen 147 lid 1, 216, 219, 229 eerste lid, onderdeel a en b van de Gemeentewet en artikel 15.33 van de Wet milieubeheer
- Onroerende zaakbelastingen: Artikel 220 tot en met 220h Gemeentewet
- Roerende zaakbelastingen: Artikel 221 Gemeentewet

Argumenten ten behoeve van de raad

Algemeen

Het team belastingen Deventer participeert voor de heffing en invordering van de gemeentelijke belastingen en de uitvoering van de Wet waardering onroerende zaken (Wet WOZ) in het samenwerkingsverband DOWR. De belastingverordeningen van de DOWR-gemeenten zijn ten aanzien van de uitvoering zoveel mogelijk op elkaar afgestemd. De gemeente Deventer bepaalt altijd zelf haar beleid, de tarieven en de uitgangspunten van de verordeningen. In een aantal verordeningen zijn tekstuele aanpassingen opgenomen die de strekking van de tot nu toe geldende verordeningen onveranderd laten. De bijzonderheden zijn per verordening opgenomen in onderstaand overzicht.

Inflatie

De te volgen beleidslijn voor de belastingheffing vindt haar basis in de begrotingsrichtlijn 2022. De tarieven voor de belastingen en rechten stijgen als gevolg van de trendmatige aanpassing met 1,53 ten opzichte van 2021. Afwijkend zijn de tarieven rioolheffing en de afvalstoffenheffing omdat deze tarieven op basis van kostendekkendheid worden bepaald.

Kostenonderbouwing algemeen

Vanaf de begroting 2017 is in de paragraaf lokale heffingen een overzicht van baten en lasten voor de heffingen opgenomen waarbij er sprake is van het verhalen van kosten. Voor de diverse heffingen die hoogstens kostendekkend mogen zijn moet inzichtelijk worden gemaakt dat de geraamde baten de ter zake geraamde lasten niet worden overschreden. Er wordt aangesloten bij de nieuwe regels van het BBV alsmede de beleidsuitgangspunten die hieraan ten grondslag liggen en hoe deze bij de tariefstelling worden gehanteerd.

Leges

I. Kostendekkendheid legesverordening

Op grond van artikel 229 b van de Gemeentewet geldt dat de opbrengsten uit leges op verordening niveau maximaal 100 % kostendekkend mogen zijn. Binnen titel 1 is kruissubsidiëring (kruissubsidiëring = verlies op de ene dienst compenseren met een overdekking op een andere dienst) mogelijk tussen de verschillende hoofdstukken. Hetzelfde geldt voor titel 2. De EDR (Europese dienstenrichtlijn) maakt slechts kruissubsidiëring mogelijk binnen een cluster van samenhangende vergunningstelsels binnen titel 3 van de tarieventabel.

II. Onderzoek kostendekkendheid 2021

Resultaten onderzoek

Voor het verwerken van de verzamelde informatie is gebruikgemaakt van het rekenmodel zoals dat beschikbaar is gesteld door de ministeries VROM / BZK, de VNG en IPO voor de onderbouwing van de kosten van de leges.

Conform de begrotingsrichtlijnen 2021 bedraagt de trendmatige verhoging van de tarieven 3%. Dit heeft de volgende resultaten t.a.v. de kostendekkendheid opgeleverd:

Titel 1 van de tarieventabel : 66 %

Titel 2 van de tarieventabel : 91 %

Titel 3 van de tarieventabel : 19 %

Er vindt geen kruissubsidiëring tussen de verschillende titels van de tarieventabel plaats. Verder is er geen kruissubsidiëring tussen de verschillende hoofdstukken van titel 3 geconstateerd.

III. Afrondingen

De tarieven zijn waar mogelijk rekenkundig afgerond. Een tarief tot 20 euro is afgerond op € 0,05, een tarief tussen 20 en 100 euro is afgerond op € 0,50 cent en een tarief boven 100 euro wordt afgerond op € 1,00.

IV. Vertaling begrotingsrichtlijnen en wijzigingen in de tarieventabel

Het algemene uitgangspunt vanuit de Begrotingsrichtlijnen 2022 is dat alle tarieven met 1,53 % stijgen ten opzichte van belastingjaar 2021. Er zijn echter uitzonderingen op de algemene regel. Deze uitzonderingen volgen hieronder.

Titel 1

Ten aanzien van titel 1 de hoofdstukken 1.9.1, 2, 3, 8 en 16 van de tarieventabel

In de tarieven voor leges reisdocumenten, rijbewijzen, kadastrale en hypothecaire informatie en de leges op grond van de Wet op de kansspelen is een onderdeel voor een van rijkswegen vastgestelde component verwerkt. Deze component wijzigt onafhankelijk van de gemeentelijke lijn, maar is een onderdeel van de tariefstelling. De tarieven van deze Rijksleges zijn, voor zover zij al gepubliceerd zijn ongewijzigd overgenomen. Voor de reisdocumenten en rijbewijzen (titel 1 hoofdstukken 2 en 3) zijn de tarieven opgenomen zoals vermeld in de ontwerpbesluiten van de ministeries. Indien voor het eind van het jaar van rijkswegen een maximumtarief wijzigt, moeten de tarieven opnieuw worden vastgesteld. Dit kan door middel van een B&W besluit. De financiële gevolgen moeten dan in de begroting worden verwerkt.

Titel 2

De nu voorliggende legesverordening en dan met name titel 2 van de tarieventabel wordt aangepast op de Omgevingswet, welke naar verwachting op 1 juli 2022 in werking treedt. Indien de verwachte datum van in werking treden ongewijzigd blijft, wordt begin 2022 een op de Omgevingswet aangepaste legesverordening voor besluitvorming aan u voorgelegd.

Titel 3

Toevoegen legestartief titel 3 hoofdstuk 2.1.4. voor een ondergeschikte wijziging van een reeds verleende evenementenvergunning zodat de legestartieven en systematiek beter aansluit op de praktijk.

Lijkbezorgingsrechten

Geen bijzonderheden

Toeristenbelasting

Geen bijzonderheden

Hondenbelasting

Bij voorjaarsnota is door de Raad een motie aangenomen waarin het college wordt opgedragen de hondenbelasting te schrappen (amendement van 30 juni 2021, motie 12.1). Hierover volgt in een separaat proces nadere informatie.

Havengelden

Op 28 april 2021 is de nieuwe, gemoderniseerde havengeldverordening vastgesteld. In deze havengeldverordening 2022 zijn de daarin opgenomen tarieven geïndexeerd op grond van de geldende begrotingsrichtlijnen.

Marktprecariobelasting

Geen bijzonderheden

Precariobelasting

Geen bijzonderheden.

Eenmalig riool aansluitrecht

Geen bijzonderheden.

Rioolheffing

Financiële consequenties

De hoofdlijnen van de kostenontwikkeling zijn beschreven in het Gemeentelijk rioleringsplan 2015-2020 (GRP) zoals dat in november 2014 door uw raad is vastgesteld door uw raad door vaststelling van een addendum is verlengd voor de jaren 2020 en 2021.

Gelijktijdig met het opstellen van de begroting wordt ook gewerkt aan een nieuw Gemeentelijk Riolerings Programma voor de jaren 2022-2027. Aangezien dit plan nog niet is vastgesteld wordt de financiële onderbouwing van het tarief rioolheffing nog gebaseerd op het nu nog vigerende GRP.

De volgende zaken werken door in de tariefstelling voor 2022:

- Bij vaststelling van het GRP is besloten om voorsnog geen middelen te reserveren voor de theoretische vervangingsgolf die over 30 tot 40 jaar op lijkt te gaan treden. Deze keuze wordt heroverwogen in het nieuwe GRP. De eventuele nieuwe keuze werkt dus door vanaf begrotingsjaar 2023.
- Bij vaststelling van het GRP is besloten dat het tarief direct de kosten volgt.
- De indexering op de kosten is toegepast zoals aangegeven in de begrotingsrichtlijnen. Dit levert een toename van de kosten op met € 96.000,-.
- Het aantal huishoudens dat wordt aangeslagen is met 566 toegenomen.
- Het areaalacres is bepaald op basis van de toename van het areaal relatie tot de bestaande exploitatiekosten. Dit levert een acres op van € 47.000,-.
- De klimaatmakelaar zoals opgevoerd in het klimaatadaptatieprogramma wordt voor 60% gedekt uit de begroting voor riolering en waterhuishouding. Dit kan door substitutie binnen de begroting van riolering en waterhuishouding. Hier komt dus geen aanvullende budgetvraag uit voort.
- De subsidieregeling voor afkoppelen van particulier dakoppervlakte wordt via de exploitatie van riolering en waterhuishouding gedekt. Hiervoor is dekking aanwezig van € 50.000 per jaar. Voorsnog wordt dit bedrag op begrotingsbasis gehandhaafd. Mocht er meer beroep op deze regeling worden gedaan waardoor een jaarrekeningtekort ontstaat dan kan dat tekort worden gedekt door te beschikken over de voorziening riolering.
- De kosten voor grote reparatie blijken vrij hoog te worden begroot. Door deze last met € 100.000 te verlagen kan de verhoging voor de subsidieregeling budgetneutraal worden doorgevoerd.

Toelichting rioolheffing 2022 en begrotingsramingen

Om het basistarief te kunnen bepalen is een aantal elementen van belang. Uitgangspunt is de kosten in de primaire begroting. Hierop dienen die elementen in mindering te worden gebracht die niet (deels) via het basistarief worden gegenereerd. Zie daarvoor de toelichting hieronder.

Geraamde kosten in de begroting 2021	€ 7.661.000
Overhead	€ 514.000
BTW kosten	€ 476.000
Te dekken kosten	€ 8.651.000

Ter bepaling van het bedrag dat via het basistarief dient te worden gegenereerd worden de volgende kostenelementen in mindering gebracht:

Nieuwe rioolaansluitingen	- € 100.000
Tariefdifferentiatie	- € 175.000
Kwijtscheldingen	- € 624.000
Te dekken kosten via het basistarief rioolheffing	€ 7.752.000

Het geraamde aantal te belasten aansluitingen, gecorrigeerd voor wat betreft tarievendifferentiatie, ontheffingen en kwijtscheldingen bedraagt 43.741. Dat is een toename van 566 ten opzichte van 2021. Om de kosten te kunnen dekken is een basistarief van € 174,97 noodzakelijk.

De specificatie van de totale opbrengsten is dan:

a. Basistarief rioolheffing	€ 7.752.000
b. Opbrengsten tarievendifferentiatie	€ 175.000
c. Opbrengsten nieuwe rioolaansluitingen	€ 100.000
d. Kwijtscheldingen	€ 624.000
Totaal	€ 8.651.000

In verband met de technische eis dat het tarief deelbaar dient te zijn door 12 wordt voorgesteld het tarief vast te stellen op € 174,96. Het tarief stijgt daarmee met € 1,20 ten opzichte van 2021. Dat is een stijging van 0,69%.

			2021	2022	
A	0 m ³	tot en met	500 m ³	173,76	174,96
B	501 m ³	tot en met	1.500 m ³	336	339
C	1.501 m ³	tot en met	3.000 m ³	645	648
D	3.001 m ³	tot en met	5.000 m ³	1065	1071
E	5.001 m ³	tot en met	7.500 m ³	1512	1524
F	7.501 m ³	tot en met	10.000 m ³	1905	1917
G	10.001 m ³	tot en met	15.000 m ³	2412	2427
H	15.001 m ³	tot en met	30.000 m ³	3363	3384
I	30.001 m ³	en meer m ³		4485	4515

Afvalstoffenheffing

De kosten voor afval hebben de afgelopen jaren een (sterk) stijgende lijn laten zien. In 2022 is de structurele stijging € 280.000. Deze stijging is te verklaren door reguliere prijs/loonindexaties van de gemeente en van Circulus Berkel:

- Prijsindex gemeente Deventer (2,2%)
- Loonindex gemeente Deventer (0,85%)
- Indexatie Circulus Berkel (1,47%)

De kostenstijging van € 280.000 betreft een structurele prijsstijging. Voor 2022 wordt daarom voorgesteld om het vaste tarief te verhogen met 0,77% (€ 1,80 per aansluiting).

Het financieel kader wordt bepaald door de begroting 2022.

Ook in 2022 blijven de oorspronkelijke uitgangspunten van Diftar onverkort van toepassing:

- er geldt een GFT-0 tarief;
- de tarieven zijn maximaal 100% kostendekkend;
- er geldt een vast tarief per huishouden en een variabel tarief voor restafval, afhankelijk van het aanbodvolume;
- de literprijs is voor elke container gelijk. Het variabele tarief varieert recht evenredig met het aantal beschikbare liters van de container/ondergrondse container (140, 240 of 50 liter);
- de tariefopbouw is zodanig dat geen enkel containervolume benadeeld of bevoordeeld wordt;
- voor een 240 liter container of een extra tweede container (ongeacht volume) geldt een toeslag van € 36.

Voorgesteld wordt de tarieven afvalstoffenheffing 2022 als volgt vast te stellen:

Het basistarief afvalstoffenheffing per 1 januari 2022 op € 234,36 per perceel per jaar.

Het variabele tarief per aanbieding van een afvalzak bestemd voor huishoudelijk restafval van maximaal 50 liter per 1 januari 2022 op € 3,35, het variabele tarief per aanbieding van een 140 liter container voor restafval per 1 januari 2022 op € 9,37 en het variabele tarief per aanbieding van een 240 liter container voor restafval per 1 januari 2022 op € 16,07. De variabele tarieven in 2022 zijn hetzelfde als aan de variabele tarieven 2021.

Dit op te nemen in de verordening afvalstoffenheffing 2022 en bijhorende tarieventabel (inclusief toelichting). De Bijdrage regeling medisch afval 2022 vast te stellen op basis van deze tarieven. Het kwijscheldingsniveau vast te stellen op het gemiddelde aantal ledigingen dat door de huishoudens van Deventer wordt gerealiseerd. Voor 2022 is dat 6 ledigingen van de 140 liter container.

Onroerende- en roerendezaakbelastingen

De volgende elementen zijn van belang bij de vaststelling van de tarieven voor het jaar 2022. De cijfermatige vertaling van deze elementen, die uiteindelijk resulteert in de voorgestelde tarieven, is opgenomen in bijlage 'Tariefberekening en financiële onderbouwing OZB 2022' van de verordening.

Onderdelen van belang bij de tariefberekening:

1. De in de begroting 2022 geraamde opbrengst bedraagt € 28.917.444,-. In dit bedrag is de trendmatige groei van 3% op de opbrengst opgenomen en de correctie van de € 49.259,- uit 2021.
2. De totale raming van de per peildatum 1 januari 2021 vastgestelde waarden van de objecten in de gemeente bedraagt € 14.652.865.920. Hierbij moet worden aangetekend dat de algehele hertaxatie nog niet geheel is afgerond, een deel van de waarden is gebaseerd op schattingen.
3. De getaxeerde waarde van de objecten wordt afgerond op duizendtallen. De belastingaanslagen worden rekenkundig op twee decimalen afgerond.
4. De gemiddelde waardestijging van woningen bedraagt ca. 11,7%, de gemiddelde waardestijging voor niet woningen bedraagt ca. 1,36%.
5. Voor verminderingen (bezwaar en beroep) is een bedrag geraamd van € 130.000,- (was € 130.000 in 2021)
6. Voor de leegstand van de niet-woningen is een bedrag geraamd van € 100.000,-. (was 150.000 in 2021). De ramingen leegstand zijn gebaseerd op de metingen uit september 2021.

De tarieven voor de roerende woon - en bedrijfsruimten zijn gelijk aan die van de onroerendezaakbelastingen.

Voorgesteld wordt de bovenstaande tarieven vast te stellen.

Ketenpartners/ participatie

Intern heeft collegiale afstemming plaatsgevonden, draagvlak is aanwezig.

Financiële consequenties

De gevolgen van de wijziging van de tarieven zijn verwerkt in de begroting 2022.

Betrokkenheid van de raad

Na vaststelling en het van kracht worden van de verordeningen en de bijbehorende tarieventabellen gelden deze voor de door van gemeentewege te verrichten diensten.

De verordening wordt op wettelijke voorgeschreven wijze bekendgemaakt. Daarnaast worden belanghebbenden over de tarieven en de wijze van belastingheffing en inning geïnformeerd via het Deventer belastingloket.

Burgemeester en wethouders van de gemeente Deventer,
de secretaris, de burgemeester,

M.A. Kossen

R.C. König

RAADSBESLUIT

Onderwerp Belastingverordeningen-2022
Voorstelnummer 2021-002508
Raadstafel d.d. --
Raadsvergadering

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 28 september 2021, nummer 2021-002508.

BESLUIT

- 1 De volgende belastingverordeningen 2022 vast te stellen:
 - a. leges
 - b. lijkbezorgingsrechten (Bathmen, Roeterdsweg, Tjoenerhof)
 - c. toeristenbelasting
 - d. havengelden
 - e. marktprecariobelasting
 - f. precariobelasting
 - g. eenmalig rioolaansluitrecht
 - h. rioolheffing
 - i. afvalstoffenheffing (inclusief bijdrageregeling medisch afval)
 - j. onroerende zaakbelastingen
 - k. roerende zaakbelastingen

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van
De raad voornoemd,
de griffier, de voorzitter,

A. Kerver

R.C. König

RAADSBESLUIT

Onderwerp Legesverordening 2022
Voorstelnummer 2021-002508
Raadstafel d.d.
Raadsvergadering 10 november 2021

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. d.d. 28 september 2021, nummer 2021-002508

BESLUIT

Vast te stellen:

Verordening op de heffing en de invordering van leges 2022.

Artikel 1

Definities

Deze verordening verstaat onder:

- dag: de periode van 00.00 uur tot 24.00 uur, waarbij een gedeelte van een dag als een hele dag wordt aangemerkt;
- jaar: het tijdvak dat loopt van de ne dag in een kalenderjaar tot en met de (n-1)e dag in het volgende kalenderjaar;
- kalenderjaar: de periode van 1 januari tot en met 31 december;
- maand: het tijdvak dat loopt van ne dag in een kalendermaand tot en met de (n-1)e dag in de volgende kalendermaand, met dien verstande dat als de ne dag in een kalendermaand 30 of 31 januari is, de (n-1)e dag in de volgende kalendermaand altijd de laatste dag van de maand februari is;
- week: een aaneengesloten periode van zeven dagen.

Artikel 2

Belastbaar feit

Onder de naam 'leges' worden rechten geheven voor:

- a. het genot van door of vanwege het gemeentebestuur verstrekte diensten;
- b. het verrichten van handelingen ten behoeve van een aanvraag van een Nederlandse identiteitskaart of een reisdocument; een en ander zoals genoemd in deze verordening en de daarbij behorende tarieventabel.

Artikel 3

Belastingplicht

Belastingplichtig is de aanvrager van de dienst, de Nederlandse identiteitskaart of het reisdocument, dan wel degene ten behoeve van wie de dienst is verleend of de handelingen zijn verricht.

Artikel 4

Vrijstellingen

Leges worden niet geheven voor:

- a. diensten waarvan de kosten krachtens afdeling 6.4 van de Wet ruimtelijke ordening (grondexploitatie) zijn of worden verhaald;

- b. diensten die ingevolge wettelijk voorschrift zijn vrijgesteld van rechtenheffing of kosteloos moeten worden verleend;
- c. diensten met betrekking tot een aanvraag tot verlening of gehele of gedeeltelijke intrekking van een omgevingsvergunning of wijziging van voorschriften van een omgevingsvergunning, voor zover die aanvraag betrekking heeft op een activiteit met betrekking tot een inrichting als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht;
- d. het raadplegen van de dubbel en der leggers en plans van het kadaster ten behoeve van de rijks- of provinciale dienst;
- e. beschikkingen op verzoekschriften met betrekking tot plaatselijke belastingen;
- f. de in Titel 1 Hoofdstuk 10 van de tarieventabel (Gemeentearchief) omschreven inlichtingen, onderzoeken, afgifte van afschriften en andere werkzaamheden in de gevallen, waarin deze worden verzocht voor een wetenschappelijk of filantropisch doel;
- g. attestatiën de vitae en legalisatie van een handtekening of foto ten behoeve van door publiekrechtelijke lichamen toe te kennen pensioenen, lijfrente, wachtgeld of uitkeringen;
- h. bewijzen van onvermogen;
- i. stukken, opgaven, inlichtingen, onderzoeken en dergelijke, welke krachtens wettelijk voorschrift kosteloos moeten worden verstrekt of verricht;
- j. stukken, die krachtens besluit van burgemeester en wethouders ten behoeve van de pers worden afgegeven ter publicatie in het algemeen belang.

Artikel 5

Maatstaven van heffing en tarieven

1. De leges worden geheven naar de maatstaven en tarieven, opgenomen in de bij deze verordening behorende tarieventabel.
2. Voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het nemen van een projectuitvoeringsbesluit als bedoeld in artikel 2.10 van de Crisis- en herstelwet bedraagt het tarief de som van de bedragen die op grond van deze verordening verschuldigd zouden zijn voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning, ontheffing, vrijstelling of enig ander besluit in het kader van de ontwikkeling en verwezenlijking van het project, voor zover het projectuitvoeringsbesluit strekt ter vervanging van deze besluiten, zoals bedoeld in artikel 2.10, derde lid, van de Crisis- en herstelwet.
3. Voor de berekening van de leges wordt een gedeelte van een in de tarieventabel genoemde eenheid als een volle eenheid aangemerkt.

Artikel 6

Wijze van heffing

De leges worden geheven door middel van een mondelinge dan wel een gedagtekende schriftelijke kennisgeving, waaronder mede wordt begrepen een stempelafdruk, zegel, nota of andere schriftuur. Het gevorderde bedrag wordt mondeling, dan wel door toezending of uitreiking van de schriftelijke kennisgeving aan de belastingschuldige bekendgemaakt.

Artikel 7

Termijnen van betaling

1. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de leges worden betaald ingeval de kennisgeving als bedoeld in artikel 6:
 - a. mondeling wordt gedaan, op het moment van het doen van de kennisgeving;
 - b. schriftelijk wordt gedaan, op het moment van uitreiken van de kennisgeving, dan wel in geval van toezending daarvan, binnen 30 dagen na de dagtekening van de kennisgeving.
2. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste lid gestelde termijnen.

Artikel 8

Kwijtschelding

1. Bij de invordering van de leges wordt geen kwijtschelding verleend.

2. In afwijking van het eerste lid wordt er kwijtschelding verleend voor de tarieven genoemd in artikel 1.19.3 van de tarieventabel behorende bij legesverordening 2019, met betrekking tot de aanvraag tot het verkrijgen van een gehandicaptenparkeerkaart.

Artikel 9

Vermindering of teruggaaf

1. Gehele of gedeeltelijke vermindering of teruggaaf van leges voor een in de bij deze verordening behorende tarieventabel omschreven dienst wordt verleend overeenkomstig een met betrekking tot die dienst in die tarieventabel opgenomen bepaling.
2. Voor de toepassing van artikel 28, vierde lid, van de Invorderingswet 1990 wordt de teruggaaf van leges, bedoeld in het eerste lid, aangemerkt als een vermindering van de belastingaanslag.

Artikel 10

Overdracht van bevoegdheden

Het college van burgemeester en wethouders is bevoegd tot het wijzigen van deze verordening, indien de wijzigingen:

- a. van zuiver redactionele aard zijn;
- b. een gevolg zijn van nieuwe of gewijzigde rijksregelgeving die in werking treedt binnen drie maanden na de officiële bekendmaking van de inwerkingtreding ervan in het Staatsblad of de Staatscourant en het de volgende hoofdstukken of onderdelen van titel 1 van de tarieventabel betreft:
 1. hoofdstuk 2 (reisdocumenten);
 2. hoofdstuk 3 (rijbewijzen);
 3. onderdeel 1.4.5 (papieren verstrekking uit de basisregistratie personen);
 4. onderdeel 1.9.1 (verklaring omtrent het gedrag);
 5. hoofdstuk 16 (kansspelen);een en ander voor zover met deze wijzigingen niet reeds bij het vaststellen of latere wijziging van deze verordening bij raadsbesluit rekening is gehouden.

Artikel 11 Overgangsrecht

1. Met ingang van de in artikel 12, tweede lid, genoemde datum worden ingetrokken: de "legesverordening 2021" vastgesteld door de gemeenteraad van Deventer op 11 november 2020, "de verordening tot 1^e wijziging legesverordening 2021" vastgesteld door B&W van Deventer op 24 november 2020 en de verordening tot 2^e wijziging legesverordening 2021" vastgesteld door B&W van Deventer op 24 augustus 2021 met dien verstande dat zij van toepassing blijven op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Indien de datum van inwerkingtreding van deze verordening ligt na de in artikel 12, tweede lid, opgenomen datum van ingang van de heffing, blijft de in het eerste lid genoemde verordening gelden voor de in de tussenliggende periode plaatsvindende belastbare feiten voor zover de heffing van de leges hiervoor in die periode plaatsvindt.

Artikel 12 Inwerkingtreding

1. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking
2. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2022.
3. Het in onderdeel 2.1.1.1 en 2.1.1.2 van de tarieventabel genoemde normblad NEN 2699:2017 wordt bekendgemaakt door terinzagelegging op het Stadskantoor van de gemeente Deventer.

Artikel 13 Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als de "Legesverordening 2022".

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 10 november 2021

De raad voornoemd,
de griffier,

de voorzitter,

A. Kerver

R.C. König

Tariewentabel leges

Tariewentabel behorende bij de Legesverordening 2022

Indeling tariewentabel

Titel 1 Algemene dienstverlening

Hoofdstuk 1	Burgerlijke stand
Hoofdstuk 2	Reisdocumenten
Hoofdstuk 3	Rijbewijzen
Hoofdstuk 4	Verstrekingen uit de Basisregistratie personen
Hoofdstuk 5	Vervallen
Hoofdstuk 6	Vervallen
Hoofdstuk 7	Vervallen
Hoofdstuk 8	Vastgoedinformatie
Hoofdstuk 8 a	Milieu
Hoofdstuk 9	Overige publiekszaken
Hoofdstuk 10	Gemeentearchief
Hoofdstuk 11	Vervallen
Hoofdstuk 12	Leegstandwet
Hoofdstuk 13	Vervallen
Hoofdstuk 14	Vervallen
Hoofdstuk 15	Winkeltijdenwet
Hoofdstuk 16	Kansspelen
Hoofdstuk 17	Vervallen
Hoofdstuk 18	Telecommunicatie
Hoofdstuk 19	Verkeer en vervoer
Hoofdstuk 20	Diversen

Titel 2 Dienstverlening vallend onder fysieke leefomgeving/omgevingsvergunning

Hoofdstuk 1	Begripsomschrijvingen
Hoofdstuk 2	Vooroverleg/beoordelen conceptaanvraag
Hoofdstuk 3	Omgevingsvergunning
Hoofdstuk 4	Vermindering
Hoofdstuk 5	Teruggaaf
Hoofdstuk 6	Intrekking omgevingsvergunning
Hoofdstuk 7	Wijziging omgevingsvergunning als gevolg van wijziging project
Hoofdstuk 8	Vervallen
Hoofdstuk 8 a	Wet Geluidhinder

- Hoofdstuk 9 Vervallen
- Hoofdstuk 10 In deze titel niet benoemde beschikking

Titel 3 Dienstverlening vallend onder Europese dienstenrichtlijn

- Hoofdstuk 1 Horeca
- Hoofdstuk 2 Organiseren evenementen of markten
- Hoofdstuk 3 Prostitutiebedrijven
- Hoofdstuk 4 Huisvestingswet 2014
- Hoofdstuk 5 Vervallen
- Hoofdstuk 6 Brandbeveiligingsverordening
- Hoofdstuk 7 In deze titel niet benoemde vergunning, ontheffing of andere beschikking

Titel 1 Algemene dienstverlening

Hoofdstuk 1 Burgerlijke stand

1.1.1	Het tarief bedraagt voor de voltrekking van een huwelijk of registratie van een partnerschap:	
1.1.1.1	in het Stadhuis:	
	- op maandag t/m vrijdag van 08.00 t/m 18.00 uur	€ 360,00
	- op zaterdag van 08.00 t/m 12.00 uur	€ 399,00
	- op zaterdag van 12.15 t/m 24.00 uur	€ 430,00
	- op zondag van 12.15 t/m 24.00 uur	€ 430,00
1.1.1.2	in een overige aangewezen locatie voor het sluiten van huwelijken en geregistreerde partnerschappen:	
	- op maandag t/m vrijdag van 08.00 t/m 18.00 uur	€ 260,00
	- op zaterdag van 09.00 t/m 12.00 uur	€ 381,00
	- op zaterdag van 12.15 t/m 24.00 uur	€ 411,00
	- op zondag van 12.15 t/m 24.00 uur	€ 411,00
1.1.1.3	op elke andere gewenste locatie binnen de gemeentegrenzen van Deventer	
	- op maandag t/m vrijdag van 9.00 t/m 16.30 uur	€ 360,00
	- op zaterdag van 09.00 t/m 12.00 uur	€ 399,00
	- op zaterdag van 12.15 t/m 24.00 uur	€ 430,00
	- op zondag van 09.00 t/m 24.00 uur	€ 430,00
1.1.1.4	in de Oostermaet in het stadhuis:	
	- op maandag van 10.00 t/m 18.00 uur	€ 188,00
	- op dinsdag t/m vrijdag van 08.00 t/m 18.00 uur	€ 188,00
1.1.1.5	indien de aanvangstijd van de huwelijksvoltrekking of het geregistreerde partnerschap plaatsvindt op werkdagen na 18.00 uur geldt het tarief van de zaterdagmorgen zoals vermeld per locatie met uitzondering van de Oostermaet in het stadhuis	
1.1.1.6	op 1 januari, 27 april, Hemelvaartsdag, 5 mei, 2 ^e Paasdag, 2 ^e Pinksterdag en 2 ^e Kerstdag: tarief als zondag zoals vermeld per locatie	
1.1.1.7	kosteloze sluiting van een huwelijk of geregistreerd partnerschap in de Oostermaet in het stadhuis op maandag en dinsdag om 09.00 en 09.30 uur.	€ 0,00
1.1.2	Het tarief voor een toespraak van de buitengewoon ambtenaar van de burgerlijke stand bedraagt	€ 97,00
1.1.3	De tarieven genoemd in 1.1.1.1 tot en met 1.1.1.7 zijn eveneens van toepassing voor het omzetten van een geregistreerd partnerschap in een huwelijk indien daarbij gebruik wordt gemaakt van een van de in genoemde artikelen aangewezen locaties of een andere door de gemeente hiertoe aangewezen ruimte. Indien de omzetting plaatsvindt in de Oostermaet in het stadhuis zonder ceremonie en zonder dat hierbij derden aanwezig zijn, is de omzetting kosteloos	

1.1.4	Het tarief bedraagt voor een trouwboekje of partnerschapsboekje of samenlevingsboekje of duplicaat trouwboekje, partnerschapsboekje of samenlevingsboekje:	
1.1.4.1	in gewone uitvoering	€ 27,50
1.1.4.2	indien gekalligrafeerd	€ 40,00
1.1.4.3	Het tarief bedraagt voor het op gekalligrafeerde wijze bijschrijven van kinderen in een trouwboekje, partnerschapsboekje of samenlevingsboekje, per kind	€ 12,60
1.1.4.4	Het tarief bedraagt voor het op gekalligrafeerde wijze bijschrijven van getuigen in een trouwboekje, partnerschapsboekje of samenlevingsboekje, per getuige	€ 5,25
1.1.5	Het tarief bedraagt voor nasporing in de registers van de burgerlijke stand, ook indien deze niet leidt tot het gewenste doel, voor ieder kwartier of deel daarvan, door een ambtenaar daaraan besteed	€ 19,85
1.1.6	Voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van een stuk als bedoeld in artikel 2 van de Wet rechten burgerlijke stand geldt het tarief zoals dat is opgenomen in het Legesbesluit akten burgerlijke stand.	
1.1.7	Het tarief bedraagt voor het van gemeentewege beschikbaar stellen van getuigen, per getuige	€ 34,50
Hoofdstuk 2 Reisdocumenten		
1.2.1	Het tarief bedraagt voor het verrichten van handelingen ten behoeve van een aanvraag van een nationaal paspoort :	
1.2.1.1	voor een persoon die op het moment van de aanvraag 18 jaar of ouder is	€ 74,77
1.2.1.2	voor een persoon die op het moment van de aanvraag de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt	€ 56,55
1.2.2	van een nationaal paspoort, een groter aantal bladzijde bevattende dan een nationaal paspoort als bedoeld in 1.2.1. (zakenpaspoort)	
1.2.2.1	voor een persoon die op het moment van de aanvraag 18 jaar of ouder is	€ 74,77
1.2.2.2	voor een persoon die op het moment van de aanvraag de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt	€ 56,55
1.2.3	van een reisdocument ten behoeve van een persoon die op grond van de Wet betreffende de positie van Molukkers als Nederlander wordt behandeld (faciliteitenpaspoort)	
1.2.3.1	voor een persoon die op het moment van de aanvraag 18 jaar of ouder is	€ 74,77
1.2.3.2	voor een persoon die op het moment van de aanvraag de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt	€ 56,55
1.2.4	Van een reisdocument voor vluchtelingen of een reisdocument voor vreemdelingen	€ 56,55

1.2.5	van een Nederlandse identiteitskaart:	
1.2.5.1	voor een persoon die op het moment van de aanvraag 18 jaar of ouder is	€ 67,58
1.2.5.2	voor een persoon die op het moment van de aanvraag de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt.	€ 36,46
1.2.6	Van een vervangende Nederlandse identiteitskaart voor een persoon met een uitreisverbod, ongeacht de leeftijd van de betrokken persoon	€ 32,91
1.2.7	voor de versnelde uitreiking van een spoedlevering van een in de onderdelen 1.2.1 tot en met 1.2.5 genoemde documenten, zijnde een toeslag op de in die onderdelen genoemde bedragen:	€ 50,91
1.2.8	Voor het bezorgen van een in de onderdelen 1.2.1 tot en met 1.2.5 genoemd document, zijnde een toeslag op de in de onderdelen 1.2.1 tot en met 1.2.5 genoemde bedragen:	€ 16,06

Hoofdstuk 3 Rijbewijzen

1.3.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het afgeven, vernieuwen of omwisselen van een rijbewijs	€ 41,00
1.3.2	Het tarief genoemd in onderdeel 1.3.1.1 en 1.3.1.2 wordt bij een spoedlevering vermeerderd met	€ 34,10
1.3.3	Het tarief bedraagt voor extra werkzaamheden voor de afgifte van een eigen verklaring, een geneeskundige verklaring ten behoeve van een rijbewijs	€ 5,85

Hoofdstuk 4 Verstrekkingen in het kader van de basisregistratie personen

1.4.1	Voor de toepassing van dit hoofdstuk, met uitzondering van de onderdelen 1.4.3 en 1.4.4, wordt onder één verstrekking verstaan verstrekking van één of meer gegevens omtrent één persoon waarvoor de basisregistratie personen moet worden geraadpleegd.	
1.4.2	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	
1.4.2.1	tot het verstrekken van gegevens, per verstrekking	€ 14,15
1.4.2.1.1	voor een gewaarmerkt afschrift uit de basisregistratie personen	€ 17,15
1.4.2.1.2	voor een gewaarmerkt uitgebreid afschrift uit de basisregistratie personen	€ 20,00
1.4.2.1.3	voor een gewaarmerkt internationaal afschrift uit de basisregistratie personen	€ 20,00
1.4.2.1.4	voor een gewaarmerkt afschrift uit de basisregistratie personen via Digid	€ 14,15
1.4.2.1.6	voor een gewaarmerkt internationaal afschrift uit de basisregistratie personen via Digid	€ 17,15
1.4.2.2	tot het afsluiten van een abonnement op het verstrekken van gegevens gedurende de periode van één jaar:	
1.4.2.2.1	voor 10 verstrekkingen	€ 140,00
1.4.2.2.2	voor 25 verstrekkingen	€ 336,00
1.4.2.2.3	voor 50 verstrekkingen	€ 649,00
1.4.2.2.4	voor 100 verstrekkingen	€ 1.271,00
1.4.2.3	n.v.t.	
1.4.3	Voor de toepassing van onderdeel 1.4.4 wordt onder verstrekking van één verstrekking verstaan verstrekken van één of meer gegevens omtrent één persoon die niet zijn opgenomen in de basisregistratie personen.	

1.4.5	Op basis van de artikelen 1.14 en 3.17 van de Wet basisregistratie personen en artikel 17 van het Besluitbasis registratie personen mag de gemeente kosten in rekening brengen in verband met de schriftelijk verstrekking van gegevens aan overheidsorganen en aangewezen derden. Dit bedrag is in artikel 10 van de Regeling basisregistratie personen vastgesteld op maximaal	€ 7,50
1.4.6	Het tarief bedraagt voor het op verzoek doornemen van de basisregistratie personen, voor elk uur of gedeelte daarvan, aan het zoeken besteed	€ 76,00
1.4.7	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verkrijgen van:	
1.4.7.1	een bewijs van Nederlanderschap	€ 17,15
1.4.7.1.1	een bewijs van Nederlanderschap via Digid	€ 14,15
1.4.7.2.1.	een attestatie de Vita (internationaal)	€ 13,40
1.4.7.2.2.	een attestatie de Vita (nationaal)	€ 17,15
1.4.7.2.3.	een attestatie de Vita (nationaal) via DigiD	€ 14,15
1.4.7.3	elke andere verklaring omtrent een bepaald persoon, niet elders genoemd	€ 14,15
1.4.8	Het tarief bedraagt voor het op verzoek vervaardigen van een selectie (steekproef) uit de basisregistratie personen per selectie	€ 937,00

Hoofdstuk 5 Vervallen

Hoofdstuk 6 Vervallen

Hoofdstuk 7 Vervallen

Hoofdstuk 8 Vastgoedinformatie

Begripsomschrijvingen

1.8.0	Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder:
1.8.0.1	geografische informatie informatie betreffend kaartmateriaal dat wordt verstrekt in de vorm van een computerbestand, via e-mail, cd-rom of andere informatiedragers, zoals papier;
1.8.0.2	G.B.K.-Deventer Grootschalige Basiskaart Deventer. Het auteursrecht en copyright berust bij de Gemeente Deventer en Stichting GBKN Overijssel p.a. Kadaster, directie Oost, vestiging Zwolle (038-4695638). In dit hoofdstuk wordt met G.B.K. bedoeld de G.B.K.-Deventer;
1.8.0.3	overig kaartmateriaal kaartmateriaal, vervaardigd door een gemeentelijke afdeling, waarop aanvullende informatie staat, of waarop een plan of ontwerp als hoofdinhoud staat, met veelal een basiskaart als ondergrond;
1.8.0.4	kadastrale informatie

informatie uit de kadastrale kaart (LKI) op papier of transparant materiaal of informatie uit de administratieve database (AKR).

Tarieven

1.8.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van:	
1.8.1.1	Vervallen	
1.8.1.2	Vervallen	
1.8.1.3	een exemplaar van een omgevingsvisie	€ 40,50
1.8.1.4	een exemplaar van een volledig bestemmingsplan of exploitatieplan	€ 58,50
1.8.1.5	een afschrift uit een bestemmingsplan of exploitatieplan, per pagina	€ 0,20
1.8.1.6	een afschrift uit een bestemmingsplan of exploitatieplan indien deze schriftelijk wordt aangevraagd verhoogd met € 0,20 per pagina	€ 16,85
1.8.1.7	een volledige bestemmingsplan-, exploitatieplan- of omgevingsvisiekaart	€ 22,50
1.8.2	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van een afschrift van of uittreksel uit:	
1.8.2.1	Vervallen	
1.8.2.2	n.v.t.	
1.8.2.3	een inschrijving in het rijksmonumentenregister die aan de gemeente verzonden is, als bedoeld in artikel 4.1.1. Verordening fysieke leefomgeving;	€ 0,00
1.8.2.4	het gemeentelijk erfgoedregister, bedoeld in artikel 4.1.1 Verordening fysieke leefomgeving , per aangewezen cultureel erfgoed;	€ 0,00
1.8.2.5	het gemeentelijke beperkingenregister of de gemeentelijke beperkingenregistratie, bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder a en b van de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen, onroerende zaken dan wel tot het verstrekken van een aan die registratie ontleende verklaring, als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder c, van de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken.	€ 6,95
1.8.3	n.v.t.	
1.8.3.1	n.v.t.	
1.8.3.2	n.v.t.	
1.8.3.3	n.v.t.	
1.8.4	Geografische informatie Vervallen	
1.8.5	Digitale geografische informatie (inclusief media) Vervallen	
1.8.6	Kadastrale informatie Beperkte Kadastrale Informatie wordt verstrekt aan de gemeentelijke balie. Voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van kadastrale en hypothecaire informatie worden de op het moment van aanvraag geldende tarieven, zoals deze door de	

minister van VROM zijn vastgesteld in de Regeling Tarieven Kadaster, in rekening gebracht.

Hoofdstuk 8 a Milieu

1.8a.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	
1.8a.1.1	voor het op verzoek verstrekken van informatie over de aanwezigheid van bodemverontreiniging en/of ondergrondse tanks, per locatie	€ 33,50
1.8a.1.2	voor het op verzoek verstrekken van data uit het bodeminformatiesysteem, anders dan omschreven in 1.8a.1.1 of het beoordelen van onderzoeksrapporten, anders dan in het kader van de indiening van een aanvraag voor een omgevingsvergunning bouw, voor elk besteed uur of gedeelte daarvan	€ 88,50

Hoofdstuk 9 Overige publiekszaken

1.9	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	
1.9.1	tot het verkrijgen van een verklaring omtrent het gedrag	€ 41,35
1.9.2	Verstrekking van een garantverklaring	€ 20,00
1.9.3	tot het verkrijgen van een legalisatie van een handtekening of foto	€ 14,15
1.9.4	voor het waarmerken van een register	€ 14,15
1.9.5	voor het waarmerken van een diploma	€ 14,15
1.9.6	voor het verstekken van informatie op een USB-stick	€ 12,10
1.9.7	voor een besluit voor verlenen van uitstel tot begraven of cremieren	€ 14,15
1.9.8	voor het afgeven van een laissez passer (lijkenpas)	€ 14,15

Hoofdstuk 10 Gemeentearchief

1.10.1	Het tarief bedraagt voor het op verzoek doen van naspeuringen in de in het gemeentearchief berustende stukken, voor ieder daaraan besteed kwartier of gedeelte daarvan	€ 10,00
--------	--	---------

Hoofdstuk 11 Vervallen

Hoofdstuk 12 Leegstandwet

1.12	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	
1.12.1	tot het verlenen van een vergunning tot tijdelijke verhuur van leegstaande woonruimte als bedoeld in artikel 15, eerste lid, van de Leegstandwet	€ 126,00
1.12.2	Vervallen	

Hoofdstuk 13 Vervallen

Hoofdstuk 14 Vervallen

Hoofdstuk 15 Vervallen

Hoofdstuk 16 Kansspelen

1.16.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verlenen van een aanwezigheidsvergunning als bedoeld in artikel 30b van de Wet op de kansspelen:	
--------	---	--

1.16.1.1	voor een periode van twaalf maanden voor één kansspelautomaat	€ 56,50
1.16.1.2	voor een periode van twaalf maanden voor twee of meer kansspelautomaten, voor de eerste kansspelautomaat	€ 56,50
	en voor iedere volgende kansspelautomaat	€ 34,00
1.16.1.3	voor één kansspelautomaat, welke vergunning geldt voor een periode van meer dan vier jaar of voor onbepaalde tijd	€ 226,50
1.16.1.4	voor twee of meer kansspelautomaten, welke vergunning geldt voor een periode van meer dan vier jaar of voor onbepaalde tijd, voor de eerste kansspelautomaat	€ 226,50
	en voor iedere volgende kansspelautomaat	€ 136,00
1.16.2	De subonderdelen 1.16.1.1 en 1.16.1.2 zijn van overeenkomstige toepassing, indien de vergunning geldt voor een tijdvak, korter dan twaalf maanden of langer dan twaalf maanden maar ten hoogste vier jaar, met dien verstande dat de daar genoemde bedragen naar evenredigheid van het verschil in looptijd van de vergunning verlaagd onderscheidenlijk verhoogd worden.	
1.16.3	Voor de tarieven in de artikelen 1.16.1. en 1.16.2 is geen restitutie naar tijdsgelang mogelijk.	
1.16.4	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning als bedoeld in artikel 3 van de Wet op de kansspelen (loterijvergunning)	€ 19,00

Hoofdstuk 17 Vervallen

Hoofdstuk 18 Ondergrondse leidingen

1.18.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een melding in verband met het verkrijgen van instemming omtrent plaats, tijdstip en wijze van uitvoering van werkzaamheden als bedoeld in artikel 7.2.2 van de Verordening fysieke leefomgeving	€ 496,00
1.18.1.1	indien het betreft werkzaamheden in tegel-, klinker- en sierbestratingen, alsmede gesloten verhardingen, voor zover de werkzaamheden plaatsvinden in of op openbare gemeentegrond, per strekkende meter sleuf verhoogd met:	
1.18.1.1 a	tot 10.000 m1	€ 2,75
1.18.1.1 b	van 10.000 tot 50.000 m1	€ 2,10
1.18.1.2	indien het betreft werkzaamheden in bermen, groenstroken en dergelijke, voor zover de werkzaamheden plaatsvinden in of op openbare gemeentegrond, per strekkende meter sleuf verhoogd met:	
1.18.1.2 a	tot 10.000 m1	€ 0,50
1.18.1.2 b	van 10.000 tot 50.000 m1	€ 0,40
1.18.1.3	Bij een sleuflengte van 50.000 meter of meer wordt het tarief van onderdeel 1.18.1. verhoogd met het bedrag als opgenomen in een ter zake opgestelde projectbegroting, waarin de geraamde kosten voor de behandeling van de melding worden vastgesteld.	
1.18.1.3.1	Indien een begroting als in onderdeel 1.18.1.3. is uitgebracht wordt de	

	melding in behandeling genomen op de vijfde werkdag na de dag waarop de begroting aan de melder ter kennis is gebracht, tenzij de melding voor deze vijfde werkdag schriftelijk is ingetrokken.	
1.18.1.4	indien de melder verzoekt om een inhoudelijke afstemming bij de beoordeling van aanvragen als bedoeld in artikel 7.2.2 van de Verordening fysieke leefomgeving wordt het tarief van onderdeel 1.18.1 verhoogd met	€ 496,00

Hoofdstuk 19 Verkeer en vervoer

1.19	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	
1.19.1	Vervallen	
1.19.2	voor elke andere vergunning ingevolge of ontheffing van verkeersvoorschriften	€ 10,25
1.19.3	tot het verkrijgen van een gehandicaptenparkeerkaart als bedoeld in de artikelen 49 en 52 van het Besluit administratieve bepalingen inzake het wegverkeer (BABW):	
1.19.3.1	voor een eerste aanvraag	€ 31,50
1.19.3.2	voor een verlengingsaanvraag	€ 31,50
1.19.3.3	voor een duplicaat	€ 12,10
1.19.4	Vervallen	
1.19.5	tot het verkrijgen van een ontheffing op grond van artikel 87 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens, van het Verbod voortvloeiende uit artikel 62 van het reglement, voor zover het betreft het verkeersverbod C1, C6 en C12, E01 en G07 van bijlage 1 van dat reglement, om te rijden en te parkeren in een voetgangersgebied:	
1.19.5.1	- voor een dag	€ 5,15
1.19.5.2	- voor een week	€ 17,15
1.19.5.3	- voor een maand	€ 69,00
1.19.7	tot het in behandeling nemen van een verzoek tot een vervangende pas behorende bij een parkeervergunning of parkeerabonnement, jaarkaart of ontheffing.	€ 25,00

Hoofdstuk 20 Diversen

1.20.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van:	
1.20.1.1	gewaarmerkte afschriften van stukken, voor zover daarvoor niet elders in deze tabel of in een andere wettelijke regeling een tarief is opgenomen	€ 3,50
1.20.1.2	afschriften, doorslagen of fotokopieën van stukken, voor zover daarvoor niet elders in deze tabel of in een andere wettelijke regeling een tarief is opgenomen:	

1.20.1.2.1	per pagina van A4-formaat	€ 0,10
1.20.1.2.2	per pagina van A3-formaat	€ 0,15
1.20.1.2.3	per pagina van A2-formaat ¹	€ 0,25
1.20.1.3	kaarten, tekeningen en lichtdrukken, al dan niet behorend bij de in de onderdelen 1.20.2.1 en 1.20.2.2 genoemde stukken, voor zover daarvoor niet elders in deze tabel of in een andere wettelijke regeling een tarief is opgenomen, per kaart, tekening of lichtdruk:	
1.20.1.3.1	A1-formaat	€ 6,60
1.20.1.3.2	A0-formaat	€ 9,15
1.20.1.4	n.v.t.	
1.20.1.5	stukken of uittreksels, welke op aanvraag van de aanvrager moeten worden opgemaakt, voor zover daarvoor niet elders in deze tabel of in een andere wettelijke regeling een tarief is opgenomen	€ 3,50
1.20.2	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	
1.20.2.1	voor een verlof tot het doen opgraven en het doen vervoeren van een lijk	vervallen
1.20.2.2	voor het afgeven van een duplicaat grafbewijs	vervallen
1.20.2.3	voor het afgeven van een register van rouwbeklag bij een begrafenis	vervallen
1.20.2.4	voor het eenmaal per week verstrekken van een opgaaf van uitgegeven grafruimte, per jaar	vervallen
1.20.3	Vervallen	
1.20.4	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het wijzigen van de tenaamstelling van een op grond van een binnen Titel 1 verleende vergunning	€ 31,00

Titel 2 Dienstverlening vallend onder fysieke leefomgeving/ omgevingsvergunning

Hoofdstuk 1 Begripsomschrijvingen

2.1.1 Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder:

2.1.1.1 *aanlegkosten:*

de aannemingssom, de omzetbelasting daarin niet inbegrepen, bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, van de Uniforme administratieve voorwaarden voor de uitvoering van werken en van technische installatiewerken 2012 (UAV 2012, stcrt. 2012, 1567), voor het uit te voeren werk, of voor zover deze ontbreekt, een raming van de aanlegkosten, de omzetbelasting niet inbegrepen als bedoeld in normblad NEN 2699:2017. Het normblad NEN 2699:2017 ligt ter inzage op het Stadskantoor van de gemeente Deventer en is gepubliceerd in de Staatscourant 2017, 20770 op 13-04-2017. Indien de werken of werkzaamheden geheel of gedeeltelijk door zelfwerkzaamheid geschieden wordt in deze titel onder aanlegkosten verstaan: de prijs die aan een derde in het economisch verkeer zou moeten worden betaald voor het tot stand brengen van de werken of werkzaamheden waarop de aanvraag betrekking heeft, de omzetbelasting daarin niet inbegrepen;

2.1.1.2 *bouwkosten:*

de aannemingssom, de omzetbelasting daarin niet inbegrepen, bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, van de Uniforme administratieve voorwaarden voor de uitvoering van werken en van technische installatiewerken 2012 (UAV 2012, Stcrt 2012, 1567), voor het uit te voeren werk, of voor zover deze ontbreekt een raming van de bouwkosten die voortvloeien uit aangegane verplichtingen ten behoeve van de fysieke realisatie (het bouwen) van de bouwwerken, exclusief omzetbelasting als bedoeld in normblad NEN 2699:2017. Het normblad NEN 2699:2017 ligt ter inzage op het Stadskantoor van de gemeente Deventer en is gepubliceerd in de Staatscourant 2017, 20770 op 13-04-2017. Indien het bouwen geheel of gedeeltelijk door zelfwerkzaamheid geschiedt wordt in deze titel onder bouwkosten verstaan: de prijs die aan een derde in het economisch verkeer zou moeten worden betaald voor het tot stand brengen van het bouwwerk waarop de aanvraag betrekking heeft, de omzetbelasting daarin niet inbegrepen;

2.1.1.2a *Bouwkosten grondgebonden zonnepark*

In afwijking van het bepaalde in onderdeel 2.1.1.2, wordt bij het bepalen van de bouwkosten van een grondgebonden zonnepark uitgegaan van de kosten van de constructieve werken, bestaande uit de stellingen waarop de zonnepanelen worden geplaatst, de onderstations en eventuele andere bouwwerken en/ of voorzieningen, maar uitgezonderd de zonnepanelen zelf en de elektrische installaties (leidingwerk, omvormers en schakelingen in de onderstations).

2.1.1.3 *Wabo:* Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

2.1.2 In deze titel voorkomende begrippen die in de Wabo zijn omschreven, hebben dezelfde betekenis als bij of krachtens de Wabo bedoeld.

2.1.3 In deze titel voorkomende begrippen die niet nader in de Wabo zijn omschreven en die betrekking hebben op activiteiten waarvoor het toetsingskader in een ander wettelijk voorschrift is uitgewerkt, hebben dezelfde betekenis als in dat wettelijk voorschrift bedoeld.

Hoofdstuk 2 Vooroverleg/beoordeling conceptaanvraag

2.2 Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:

2.2.1 om vooroverleg in verband met het verkrijgen van een indicatie of een voorgenomen project in het kader van de Wabo vergunbaar is

€ 616,00

Hoofdstuk 3 Omgevingsvergunning

2.3 Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een project: de som van de verschuldigde leges voor de verschillende activiteiten of handelingen waaruit het project geheel of gedeeltelijk bestaat en waarop de aanvraag betrekking heeft en de verschuldigde leges voor de extra toetsen die in verband met de aanvraag moeten worden uitgevoerd, berekend naar de tarieven en overeenkomstig het bepaalde in dit hoofdstuk en hoofdstuk 4 van deze titel. In afwijking van de vorige volzin kan ook per activiteit, handeling of andere grondslag een legesbedrag worden gevorderd.

2.3.1 **Bouwactiviteiten**

2.3.1.1 Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een bouwactiviteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo, bedraagt het tarief:

2.3.1.1.1 n.v.t.

2.3.1.1.2 Vervallen.

2.3.1.1.3 indien de bouwkosten tot € 5.000,- bedragen:

€ 350,00

2.3.1.1.4 indien de bouwkosten € 5.000,- tot € 25.000,- bedragen:

6,00 %

van de bouwkosten, maar met een minimum van € 350,-;

2.3.1.1.5 indien de bouwkosten € 25.000,- tot € 100.000,- bedragen:

5,00 %

van de bouwkosten, maar met een minimum van € 1.500,-;

2.3.1.1.6 indien de bouwkosten € 100.000,- tot € 1.500.000,- bedragen:

4,00 %

van de bouwkosten, maar met een minimum van € 5.000,-;

2.3.1.1.7 indien de bouwkosten € 1.500.000,- of meer bedragen:

3,30 %

van de bouwkosten, maar met een minimum van € 60.000,-;

2.3.1.1.8 Ongeacht de hoogte van de bouwkosten bedragen de leges maximaal € 1.000.000,-

2.3.1.4	Achteraf ingediende aanvraag Onverminderd het bepaalde in onderdeel 2.3.1.1, 2.3.2, 2.3.4, 2.3.5, 2.3.6.2, 2.3.7.1, 2.3.8, 2.3.9, 2.3.10 bedraagt het tarief, indien de in dat onderdeel bedoelde aanvraag wordt ingediend na aanvang of gereedkomen van de activiteit: van de op grond van dat onderdeel verschuldigde leges.	110,00 %
2.3.2	Aanlegactiviteiten Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een aanlegactiviteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder b, van de Wabo, bedraagt het tarief: indien de kosten welke zijn verbonden aan de uitvoering van de werken/werkzaamheden:	
2.3.2.1	minder zijn dan € 2.275,--	€ 175,00
2.3.2.2	€ 2.275,-- of meer, maar minder zijn dan € 4.545,--	€ 347,00
2.3.2.3	€ 4.545,-- of meer, maar minder zijn dan € 45.450,--	€ 869,00
2.3.2.4	€ 45.450,-- of meer	€ 1.740,00
2.3.3	Planologisch strijdig gebruik waarbij tevens sprake is van een bouwactiviteit Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wabo, en tevens sprake is van een bouwactiviteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo, bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in onderdeel 2.3.1:	
2.3.3.1	indien artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 1 ^o , van de Wabo (binnenplanse afwijking) dan wel artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 2 ^o , van de Wabo wordt toegepast (buitenplanse kleine afwijking): van de bouwkosten, echter met een minimum van € 81,50 en een maximum van € 743,00;	10%
2.3.3.3	indien artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3 ^o , van de Wabo wordt toegepast (buitenplanse afwijking):	
2.3.3.3.1	indien de bouwkosten niet meer bedragen dan € 100.000,-:	€ 10.399,00
2.3.3.3.2	indien de bouwkosten meer dan € 100.000,- maar niet meer dan € 300.000,- bedragen:	€ 13.430,00
2.3.3.3.3	indien de bouwkosten meer dan € 300.000,- maar niet meer dan € 1.000.000,- bedragen:	€ 22.354,00
2.3.3.3.4	indien de bouwkosten meer dan € 1.000.000,- maar niet meer dan € 2.000.000,- bedragen:	€ 29.249,00
2.3.3.3.5	indien de bouwkosten meer dan € 2.000.000,- maar niet meer dan € 4.000.000,- bedragen:	€ 38.811,00
2.3.3.3.6	indien de bouwkosten meer dan € 4.000.000,- bedragen: Het bepaalde in de artikelen 2.3.3.3.1 tot en met 2.3.3.3.6 vindt geen toepassing indien de met de buitenplanse afwijking gepaard gaande kosten krachtens afdeling 6.4 van de Wet ruimtelijke ordening (grondexploitatie) zijn	€ 54.630,00

of worden verhaald.

2.3.3.4	indien artikel 2.12, tweede lid, van de Wabo wordt toegepast (tijdelijke afwijking): van de bouwkosten, echter met een minimum van € 477,- en een maximum van € 1.209,-;	10,00 %
2.3.3.5	indien artikel 2.12, eerste lid, onder b, van de Wabo wordt toegepast (afwijking van exploitatieplan): van de bouwkosten echter met een minimum van € 87,00 en een maximum van € 782,00;	10,00 %
2.3.3.6	indien de aanvraag een project van provinciaal belang betreft, de activiteit in strijd is met de regels die zijn gesteld krachtens artikel 4.1, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening en artikel 2.12, eerste lid, onder c, van de Wabo wordt toegepast (afwijking van provinciale regelgeving): van de bouwkosten echter met een minimum van € 87,00 en een maximum van € 782,00.	10,00 %
2.3.3.7	indien de aanvraag een project van nationaal belang betreft, de activiteit in strijd is met de regels die zijn gesteld krachtens artikel 4.3, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening en artikel 2.12, eerste lid, onder c, van de Wabo wordt toegepast (afwijking van nationale regelgeving): van de bouwkosten echter met een minimum van € 82,50 en een maximum van € 744,00;	10,00 %
2.3.3.8	indien artikel 2.12, eerste lid, onder d, van de Wabo wordt toegepast (afwijking van voorbereidingsbesluit): van de bouwkosten echter met een minimum van € 82,50 en een maximum van € 744,00.	10,00 %
2.3.4	Planologisch strijdig gebruik waarbij geen sprake is van een bouwactiviteit Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wabo, en niet tevens sprake is van een bouwactiviteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo, bedraagt het tarief:	
2.3.4.1	indien artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 1 ^o , van de Wabo (binnenplanse afwijking) dan wel artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 2 ^o , van de Wabo (buitenplanse kleine afwijking) wordt toegepast:	€ 490,00
2.3.4.2	Vervallen	
2.3.4.3	indien artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3 ^o , van de Wabo wordt toegepast (buitenplanse afwijking): Het bepaalde in dit artikel vindt geen toepassing indien de met de buitenplanse afwijking gepaard gaande kosten krachtens afdeling 6.4 van de Wet ruimtelijke ordening (grondexploitatie) zijn of worden verhaald.	€ 10.524,00

2.3.4.4	indien artikel 2.12, tweede lid, van de Wabo wordt toegepast (tijdelijke afwijking)	€ 998,00
2.3.4.5	indien artikel 2.12, eerste lid, onder b, van de Wabo wordt toegepast (afwijking van exploitatieplan):	€ 416,00
2.3.4.6	indien de aanvraag een project betreft en de activiteit in strijd is met de regels die zijn gesteld krachtens artikel 4.1, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening en artikel 2.12, eerste lid, onder c, van de Wabo wordt toegepast (afwijking van provinciale regelgeving):	€ 490,00
2.3.4.7	indien de aanvraag een project betreft en de activiteit in strijd is met de regels die zijn gesteld krachtens artikel 4.3, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening en artikel 2.12, eerste lid, onder c, van de Wabo wordt toegepast (afwijking van nationale regelgeving):	€ 490,00
2.3.4.8	indien artikel 2.12, eerste lid, onder d, van de Wabo wordt toegepast (afwijking van voorbereidingsbesluit):	€ 490,00
2.3.5	<i>In gebruik nemen of gebruiken bouwwerken in relatie tot brandveiligheid</i>	
2.3.5.1	Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder d, van de Wabo, bedraagt het tarief: met dien verstande dat: dit bedrag wordt verhoogd voor bouwwerken en inrichtingen met een gebruiksoppervlakte:	€ 347,00
2.3.5.1.1	- tot en met 100 m ²	€ 276,00
2.3.5.1.2	- van 101 tot en met 500 m ² vermeerderd met € 1,78 per m ² of gedeelte daarvan boven 100 m ²	€ 276,00
2.3.5.1.3	- van 501 tot en met 2000 m ² vermeerderd met € 0,92 per m ² of gedeelte daarvan boven 500 m ²	€ 988,00
2.3.5.1.4	- van 2.001 tot en met 5000 m ² vermeerderd met € 0,54 per m ² of gedeelte daarvan boven 2.000 m ²	€ 2.369,00
2.3.5.1.5	- van 5.001 tot en met 50.000 m ² vermeerderd met € 0,04 per m ² of gedeelte daarvan boven 5.000 m ²	€ 4.000,00
2.3.5.1.6	- boven de 50.000 m ² vermeerderd met € 0,03 per m ² of gedeelte daarvan boven 50.000 m ²	€ 6.089,00
2.3.6	<i>Activiteiten met betrekking tot monumenten of beschermde stads- of dorpsgezichten</i>	
2.3.6.1	Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een activiteit met betrekking tot een rijks-, provinciaal of gemeentelijk monument als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder f of artikel 2.2, eerste lid, onder b, van de Wabo in samenhang met de provinciale erfgoedverordening of hoofdstuk 4 Erfgoed van de Verordening fysieke leefomgeving, of ingeval sprake is van een bouwactiviteit in een beschermd stads- of dorpsgezicht anders dan aan of bij een monument, bedraagt het tarief:	
2.3.6.1.1	Indien het tevens betreft een vergunningplichtige activiteit als bedoeld in	

	artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo en onverminderd het bepaalde in artikel 2.3.1: voor het slopen, verstoren, verplaatsen of in enig opzicht wijzigen van een monument dan wel voor het herstellen, gebruiken of laten gebruiken van een monument op een wijze waardoor het wordt ontsierd of in gevaar gebracht:	
2.3.6.1.1.1	indien de bouwkosten minder dan € 5.000,-- bedragen	€ 12,85
2.3.6.1.1.2	indien de bouwkosten € 5.000,- tot € 100.000,- bedragen	0,58 %
2.3.6.1.1.3	Indien de bouwkosten € 100.000 of meer bedragen	0,00%
2.3.6.2	Voor het geheel of gedeeltelijk slopen van een monument of het geheel of gedeeltelijk slopen van een bouwwerk anders dan een monument in een beschermd stads- of dorpsgezicht, bedoeld in artikel 2.1, eerste lid onder h, of artikel 2.2. eerste lid, onder c van de Wabo in samenhang met de provinciale erfgoedverordening of hoofdstuk 4 Erfgoed van de Verordening fysieke leefomgeving, indien de te verwachten hoeveelheid sloopafval bedraagt:	
2.3.6.2.1	- minder dan 100 m ³	€ 271,00
2.3.6.2.2	- 100 m ³ of meer doch minder dan 1000 m ³	€ 771,00
2.3.6.2.3	- 1000 m ³ of meer	€ 1.920,00
2.3.7	<i>Sloopactiviteiten anders dan bij monumenten of in beschermd stads- of dorpsgezicht</i>	
2.3.7.1	Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op het geheel of gedeeltelijk slopen van een bouwwerk in gevallen waarin dat in een bestemmingsplan, beheersverordening of voorbereidingsbesluit is bepaald, bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder g, van de Wabo bedraagt het tarief:	
2.3.7.1.1	- minder dan 100 m ³	€ 271,00
2.3.7.1.2	- 100 m ³ of meer doch minder dan 1000 m ³	€ 771,00
2.3.7.1.3	- 1000 m ³ of meer	€ 1.920,00
2.3.8	<i>Activiteit Handelsreclame</i>	
	Indien een aanvraag omgevingsvergunning betrekking heeft op handelsreclame met behulp van een opschrift, aankondiging of afbeelding in welke vorm dan ook, die zichtbaar is vanaf een voor het publiek toegankelijke plaats, bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, aanhef en onder h en i van de Wabo, in samenhang met artikel 4:6 Algemene plaatselijke verordening Deventer bedraagt het tarief:	
2.3.8.1	indien geen sprake is van een bouwactiviteit als bedoeld in artikel 2.1, aanhef en eerste lid, onder a, van de Wabo	€ 78,50
2.3.8.2	indien tevens sprake is van een bouwactiviteit als bedoeld in artikel 2.1, aanhef en eerste lid, onder a, van de Wabo en	
2.3.8.3	de bouwkosten tot € 1.000 bedragen	€ 78,50
2.3.8.4	de bouwkosten tot € 3.000 bedragen	€ 210,00
2.3.8.5	de bouwkosten van € 3.000 tot € 5.000 bedragen	€ 350,00
2.3.8.6	indien de bouwkosten € 5.000 of meer bedragen gelden de tarieven voor bouwactiviteiten zoals opgenomen in artikel 2.3.1.1.4 e.v. van deze	

verordening, met dien verstande dat de vermeerdering van dit tarief als bedoeld in artikel 2.3.6 niet van toepassing is.

- 2.3.9 ***Uitweg / Inrit***
Indien de aanvraag tot het verlenen van een omgevingsvergunning betrekking heeft op het maken, hebben, veranderen of veranderen van het gebruik van een uitweg waarvoor op grond van een bepaling in een provinciale wegenverordening of artikel 8.1.2 van de Verordening fysieke leefomgeving een vergunning of ontheffing is vereist, als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo, bedraagt het tarief: € 84,50
- 2.3.10 ***Kappen***
Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op het vellen of doen vellen van houtopstand, waarvoor op grond van een bepaling in een provinciale verordening of artikel 5.1.1 van de Verordening fysieke leefomgeving een vergunning of ontheffing is vereist, als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, aanhef en onder g, van de Wabo, bedraagt het tarief:
- 2.3.10.1 Voor een aanvraag: tot en met 2 bomen € 91,50
- 2.3.10.2 Voor een aanvraag: van 3 bomen € 185,00
- 2.3.10.3 vermeerderd met € 39,00 voor iedere volgende boom met een maximum van € 3.937,00
- 2.3.11 Bij weigering van een omgevingsvergunning met betrekking tot het vellen of doen vellen van houtopstand vindt volledige restitutie van de leges plaats.
- 2.3.12 Bij intrekking van een aanvraag om een omgevingsvergunning met betrekking tot het vellen of doen vellen van houtopstand vindt volledige restitutie van de leges plaats.
- 2.3.13 ***Handelingen in het kader van de Flora- en Faunawet***
Indien de aanvraag tot het verlenen van een omgevingsvergunning betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.2aa, aanhef en onder b, van het Besluit omgevingsrecht (Flora- en Fauna activiteit) bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in de andere onderdelen van dit hoofdstuk indien tevens sprake is van de in die onderdelen bedoelde activiteiten: € 0,00
- 2.3.14 ***Andere activiteiten***
Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op het verrichten van een andere activiteit of handeling dan in de voorgaande onderdelen van dit hoofdstuk bedoeld en die activiteit of handeling:
- 2.3.14.1 behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie activiteiten die van invloed kunnen zijn op de fysieke leefomgeving, als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder i, van de Wabo, bedraagt het tarief: € 0,00
- 2.3.14.2 behoort tot een bij provinciale verordening, gemeentelijke verordening of waterschapsverordening aangewezen categorie activiteiten die van invloed kunnen zijn op de fysieke leefomgeving, als bedoeld in artikel 2.2, tweede lid, van de Wabo, bedraagt het tarief
- 2.3.14.2.1 als het een gemeentelijke verordening betreft: het bedrag dat op grond van € 40,00

deze tarieventabel voor de betreffende vergunning of ontheffing verschuldigd is als de activiteit zou worden uitgevoerd zonder omgevingsvergunning. Als de activiteit in geen enkel geval kan worden uitgevoerd zonder omgevingsvergunning bedraagt het tarief:

- 2.3.14.2.2 als het een provinciale of waterschapsverordening betreft: het bedrag van de voorafgaand aan het in behandeling nemen van de aanvraag om een omgevingsvergunning aan de aanvrager meegedeelde kosten, blijkend uit een begroting die door het college van burgemeester en wethouders is opgesteld. Indien een begroting als bedoeld in de eerste volzin is uitgebracht, wordt een aanvraag in behandeling genomen op de vijfde werkdag na de dag waarop de begroting aan de aanvrager ter kennis is gebracht, tenzij de aanvraag voor deze vijfde werkdag schriftelijk is ingetrokken.
- 2.3.15 **Omgevingsvergunning in twee fasen**
Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning op verzoek in twee fasen plaatsvindt, als bedoeld in artikel 2.5, eerste lid, van de Wabo, bedraagt het tarief:
- 2.3.15.1 voor het in behandeling nemen van de aanvraag voor een beschikking met betrekking tot de eerste fase: het bedrag dat voortvloeit uit toepassing van de tarieven in dit hoofdstuk voor de activiteiten waarop de aanvraag voor de eerste fase betrekking heeft;
- 2.3.15.2 voor het in behandeling nemen van de aanvraag voor een beschikking met betrekking tot de tweede fase: het bedrag dat voortvloeit uit toepassing van de tarieven in dit hoofdstuk voor de activiteiten waarop de aanvraag voor de tweede fase betrekking heeft.
- 2.3.16 **Beoordeling bodemrapport**
Onverminderd het bepaalde in de voorgaande onderdelen van dit hoofdstuk bedraagt het tarief, indien krachtens wettelijk voorschrift voor de in dat onderdeel bedoelde aanvraag een bodemrapport wordt beoordeeld:
- 2.3.16.1 voor de beoordeling van een milieukundig bodemrapport € 445,00
- 2.3.17 **Advies**
- 2.3.17.1 Onverminderd het bepaalde in de voorgaande onderdelen van dit hoofdstuk bedraagt het tarief, indien een daartoe bij wettelijk voorschrift aangewezen bestuursorgaan of andere instantie advies moet uitbrengen over de aanvraag of het ontwerp van de beschikking op de aanvraag om een omgevingsvergunning, als bedoeld in artikel 2.26, derde lid, van de Wabo: het bedrag van de voorafgaand aan het in behandeling nemen van de aanvraag om een omgevingsvergunning aan de aanvrager meegedeelde kosten, blijkend uit een begroting die door het college van burgemeester en wethouders is opgesteld.
- 2.3.17.2 Indien een begroting als bedoeld in 2.3.17.1 is uitgebracht, wordt een aanvraag in behandeling genomen op de vijfde werkdag na de dag waarop de begroting aan de aanvrager ter kennis is gebracht, tenzij de aanvraag

voor deze vijfde werkdag schriftelijk is ingetrokken.

2.3.18 **Verklaring van geen bedenkingen**

- 2.3.18.1 Onverminderd het bepaalde in de voorgaande onderdelen van dit hoofdstuk bedraagt het tarief, indien een daartoe bij wet of algemene maatregel van bestuur aangewezen bestuursorgaan een verklaring van geen bedenkingen moet afgeven voordat de omgevingsvergunning kan worden verleend, als bedoeld in artikel 2.27, eerste lid, van de Wabo:
- 2.3.18.1.1 indien de gemeenteraad een verklaring van geen bedenkingen moet afgeven: € 336,00
- 2.3.18.1.2 indien een ander bestuursorgaan een verklaring van geen bedenkingen moet afgeven: het bedrag van de voorafgaand aan het in behandeling nemen van de aanvraag om een omgevingsvergunning aan de aanvrager meegeedeelde kosten, blijkend uit een begroting die door het college van burgemeester en wethouders is opgesteld.
- 2.3.18.2 Indien een begroting als bedoeld in 2.3.18.1.2 is uitgebracht, wordt een aanvraag in behandeling genomen op de vijfde werkdag na de dag waarop de begroting aan de aanvrager ter kennis is gebracht, tenzij de aanvraag voor deze vijfde werkdag schriftelijk is ingetrokken.

Hoofdstuk 4 Vermindering

- 2.4.1 Wanneer een vooroverleg / beoordeling conceptaanvraag, zoals bedoeld in 2.2.1, binnen zes maanden na bekendmaking van het eindresultaat over de haalbaarheid, wordt vervolgd met een aanvraag om omgevingsvergunning, bestemmingsplanherziening, wijzigingsplan of uitwerkingsplan voor hetzelfde plan, worden de ter zake van het vooroverleg geheven leges in mindering gebracht op de leges voor het in behandeling nemen van de aanvraag als bedoeld in hoofdstuk 3 of 8.
- 2.4.2 Indien de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op meer dan vijf activiteiten, bestaat aanspraak op vermindering van leges, met uitzondering van het legesdeel in verband met adviezen of verklaringen van geen bedenkingen als bedoeld in de onderdelen 2.3.17 en 2.3.18.
De vermindering bedraagt:
- 2.4.2.1 bij 5 tot 10 activiteiten: 2 %
van de voor die activiteiten verschuldigde leges;
- 2.4.2.2 bij 10 tot 15 activiteiten: 3 %
van de voor die activiteiten verschuldigde leges;
- 2.4.2.3 bij 15 of meer activiteiten: 5 %
van de voor die activiteiten verschuldigde leges.

Hoofdstuk 5 Teruggaaf

- 2.5.1 **Teruggaaf als gevolg van intrekking aanvraag omgevingsvergunning voor bouw-, aanleg- of sloopactiviteiten en teruggaafregeling bijzondere procedures**

Als een aanvrager zijn aanvraag om een omgevingsvergunning voor een project dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit bouw-, aanleg-, uitweg, bijzondere procedures 1 en 2 of sloopactiviteiten, als bedoeld in de onderdelen 2.3.1, 2.3.2, 2.3.3.1, 2.3.3.4 t/m 2.3.3.8, 2.3.4.1, 2.3.4.4 tot en met 2.3.4.8, 2.3.6, 2.3.7, 2.3.8 en 2.3.9 intrekt terwijl deze reeds in behandeling is genomen door de gemeente, bestaat aanspraak op teruggaaf van een deel van de leges. De teruggaaf bedraagt:

2.5.1.1	indien de aanvraag wordt ingetrokken voordat een beslissing op de aanvraag is genomen maar:	
2.5.1.1.1	binnen 2 weken na de datum van ontvangst van de aanvraag van die onderdelen voor de betreffende activiteit verschuldigde leges	75 %
2.5.1.1.2	binnen 7 weken na ontvangst van de aanvraag (maar later dan 2 weken na de ontvangst daarvan)	65 %
2.5.1.1.3	van die onderdelen voor de betreffende activiteit verschuldigde leges later dan 7 weken na ontvangst van de aanvraag van die onderdelen voor de betreffende activiteit verschuldigde leges	55 %
2.5.1.3	<i>Teruggaafregeling bijzondere procedures</i>	
	Ingeval een aanvraag tot het verkrijgen van een omgevingsvergunning waarbij artikel 2.12, eerste lid, onder a onder 3°, van de Wabo wordt toegepast als bedoeld in de onderdelen 2.3.3.3, 2.3.4.3, 2.8.1 en 2.8.2 wordt ingetrokken, bestaat aanspraak op teruggaaf van een deel van de leges.	
2.5.1.3.1	De teruggaaf bedraagt: indien het verzoek is ingetrokken binnen 2 weken na de indiening van het verzoek en vóórdat op dat verzoek een beslissing is genomen, tenzij dit bedrag lager is dan € 59,00 van de op grond van die onderdelen voor de betreffende activiteit verschuldigde leges;	75 %
2.5.1.3.2	De teruggaaf bedraagt: indien het verzoek is ingetrokken op een later tijdstip dan 2 weken na indiening van het verzoek, maar binnen 1 week na het einde van de terinzageleggingstermijn, tenzij dit bedrag lager is dan € 59,00 van de op grond van die onderdelen voor de betreffende activiteit verschuldigde leges;	50 %
2.5.1.3.3	De teruggaaf bedraagt: indien het verzoek is ingetrokken op een later tijdstip dan 1 week na het einde van de terinzageleggingstermijn maar voordat een beslissing op de aanvraag is genomen, tenzij dit bedrag lager is dan € 59,00 van de op grond van die onderdelen voor de betreffende activiteit verschuldigde leges	25 %
2.5.2	<i>Teruggaaf als gevolg van intrekking verleende omgevingsvergunning voor bouw-, aanleg- of sloopactiviteiten</i>	

Als de gemeente een verleende omgevingsvergunning voor een project dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit bouw-, aanleg- sloop of uitweg /

iniractiviteiten als bedoeld in de onderdelen 2.3.1, 2.3.2, 2.3.6, 2.3.7 en 2.3.9 intrekt, bestaat geen aanspraak op teruggaaf van een deel van de leges.

- 2.5.3 **Teruggaaf als gevolg van het weigeren van een omgevingsvergunning voor bouw-, aanleg- of sloopactiviteiten**
- 2.5.3.1 Als de gemeente een omgevingsvergunning voor een project dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit bouw-, aanleg- brandveiligheid, - sloop, handelsreclame- of uitweg / iniractiviteiten als bedoeld in de onderdelen 2.3.1, 2.3.2, 2.3.5, 2.3.6, 2.3.7, 2.3.8 of 2.3.9 al dan niet beslissend op bezwaar weigert, bestaat aanspraak op teruggaaf van een deel van de leges. De teruggaaf bedraagt: 50 %
van de op grond van die onderdelen voor de betreffende activiteit verschuldigde leges.
- 2.5.3.2 Onder een weigering bedoeld in onderdeel 2.5.3.1 wordt mede verstaan een vernietiging bij rechterlijke uitspraak van de beschikking waarbij de vergunning is verleend.
- 2.5.4 **Minimumbedrag voor teruggaaf**
Een bedrag minder dan € 37,00 wordt niet teruggegeven.
- 2.5.5 **Geen teruggaaf legesdeel bijzondere procedures, advies of verklaring van geen bedenkingen**
Van de leges verschuldigd op grond van de onderdelen 2.3.3 tot en met 2.3.4.8 , - ingeval op het afwijkingsverzoek een besluit is genomen- alsmede de onderdelen 2.3.17 en 2.3.18 wordt geen teruggaaf verleend.
- Hoofdstuk 6 Intrekking omgevingsvergunning**
- 2.6 Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot gehele of gedeeltelijke intrekking van een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.33, tweede lid, onder b, van de Wabo, tenzij onderdeel 2.5.2 van toepassing is: € 0,00
- Hoofdstuk 7 Wijziging omgevingsvergunning als gevolg van wijziging project**
- 2.7 Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot wijziging van een omgevingsvergunning als gevolg van een, naar de omstandigheden beoordeeld, geringe wijziging in het project
- 2.7.1 **Ingeval en voor zover geen sprake is van bouwen:** 5 %
van de oorspronkelijk geheven leges met een minimum van € 37,00 en een maximum van € 4.885,00.
- 2.7.2 **Ingeval en voor zover sprake is van bouwen en**
- 2.7.2.1 het gewijzigd plan niet leidt tot een verhoging van de bouwkosten van het oorspronkelijke plan: 5 %
van de oorspronkelijk geheven leges (berekend op de wijze zoals in onderdeel 2.3.1 bepaald) met een minimum van € 37,00 en een maximum van € 4.885,00;
- 2.7.2.2 indien de aanvraag voor het bouwen in afwijking van een eerder ingediend

2.7.2.3	<p>plan als hiervoor bedoeld wel leidt tot een verhoging van de bouwkosten, dan wordt het normale tarief, berekend op de wijze als in onderdeel 2.3.1 bepaald, toegepast over die meerkosten, zulks echter met inachtneming van het minimum en maximum zoals hiervoor onder 2.7.2.1 is bepaald;</p> <p>de vergunning is geweigerd en deze aanvraag niet leidt tot een verhoging van de bouwkosten:</p> <p>van de leges berekend op de wijze zoals in onderdeel 2.3.1 bepaald.</p>	55%
---------	---	-----

Hoofdstuk 8 a Wet Geluidhinder

2.8 a.1	<p>Het tarief bedraagt voor het vaststellen van een hogere grenswaarde in het kader van de Wet Geluidhinder, voor zover dit voor het vaststellen van een bestemmingsplan, wijzigingsplan of uitwerkingsplan of het verlenen van een omgevingsvergunning waarbij artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3°, van de Wabo wordt toegepast, nodig is</p>	€ 3.100,00
---------	--	------------

Hoofdstuk 10 In deze titel niet benoemde beschikking

2.10.1	<p>Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een andere, in deze titel niet benoemde beschikking:</p>	€ 40,00
2.10.2	<p>Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het wijzigen van de tenaamstelling van een verleende bouw-, sloop-aanlegvergunning</p>	€ 0,00

Titel 3 Dienstverlening vallend onder Europese dienstenrichtlijn

Hoofdstuk 1 Horeca

3.1.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag op grond van artikel 3 van de Alcoholwet tot het verkrijgen van een drank- en	
3.1.1.1	horecaverunning	€ 1.039,00
3.1.1.2	tot het verkrijgen van een drank- en horecaverunning voor onbepaalde tijd, nadat een vergunning voor bepaalde tijd verleend is	€ 519,00
3.1.2	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot wijziging van het aanhangsel leidinggevende(n) bij de drank- en horecaverunning zoals bedoeld in artikel 30a van de Alcoholwet en/of exploitatievergunning voor een openbare inrichting zoals bedoeld in artikel 2:28 lid 1 van de APV	€ 328,00
3.1.3	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verkrijgen van een ontheffing als bedoeld in artikel 35 van de Alcoholwet	€ 110,00
3.1.4	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot ontheffing als bedoeld in artikel 2:29 lid 3 van de APV tot	
3.1.4.1	het verkrijgen van een (incidentele) ontheffing van de sluitingstijd	€ 218,00
3.1.4.2	het verkrijgen van een ontheffing voor onbepaalde tijd, nadat een ontheffing voor een bepaalde tijd verleend is	€ 110,00
3.1.5	Vervallen	
3.1.6	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag als bedoeld in artikel 2.28 van de APV voor een openbare inrichting, met uitzondering van een coffeeshop, tot	
3.1.6.1	het verkrijgen van een exploitatievergunning	€ 1.039,00
3.1.6.2	het verkrijgen van een exploitatievergunning voor onbepaalde tijd, nadat een vergunning voor bepaalde tijd verleend is	€ 519,00
3.1.6.3	Indien deze aanvraag tezamen met een aanvraag als bedoeld in artikel 3.1.1.1 dan wel 3.1.1.2 wordt ingediend, worden voor de aanvraag tot het verkrijgen van een exploitatievergunning 50% van de leges in rekening gebracht.	
3.1.7	Vervallen	
3.1.8	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het wijzigen van de exploitatievergunning voor een openbare inrichting als bedoeld in artikel 2:28 lid1 van de APV met betrekking tot de lokaliteit van dit bedrijf	€ 110,00
3.1.8.a	Een melding als bedoeld in artikel 30 van de Alcoholwet, voor zover dit betreft een slijtersbedrijf als in artikel 1 van de Alcoholwet	€ 110,00
3.1.9	Indien een vergunning of ontheffing, al dan niet tijdelijk, wordt ingetrokken of van een vergunning of ontheffing gedurende kortere of langere tijd geen gebruik wordt gemaakt, bestaat geen recht op gehele of gedeeltelijke restitutie van leges.	
3.1.10	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verkrijgen dan wel wijzigen van een vergunning voor de exploitatie en	

	inrichting van een terras als bedoeld in artikel 2:28a van de APV.	
3.1.10.1	Voor een terrasvergunning	€ 519,00
3.1.10.2	Voor het verkrijgen van een terrasvergunning voor onbepaalde tijd, nadat een vergunning voor bepaalde tijd is verleend	€ 110,00
3.1.10.3	Voor een vergunning voor tijdelijke uitbreiding van een bestaand terras dan wel incidenteel terras, bijvoorbeeld vanwege een evenement	€ 110,00
3.1.10.4	Voor het wijzigen van een terrasvergunning, anders dan in 3.1.10.2 en/of 3.1.10.3	€ 110,00
3.1.11	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verkrijgen of verlengen van een gedoogverklaring voor het vestigen van een coffeeshop:	€ 875,00
3.1.12	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verkrijgen van een exploitatievergunning voor een coffeeshop als bedoeld in artikel 2:28 lid 1 van de APV	€ 1.443,00

Hoofdstuk 2 Organiseren evenementen of markten

3.2.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	
3.2.1.1	voor het houden of organiseren van A-evenementen op/aan de weg of op een voor publiek toegankelijke plaats als bedoeld in artikel 2:25 lid 1 van de APV	€ 193,00
3.2.1.2	voor het houden of organiseren van B-evenementen op/aan de weg of op een voor publiek toegankelijke plaats als bedoeld in artikel 2:25 lid 1 van de APV	€ 480,00
3.2.1.3	voor het houden of organiseren van C evenementen op/aan de weg of op een voor publiek toegankelijke plaats als bedoeld in artikel 2:25 lid 1 van de APV	€ 1.204,00
3.2.1.4	Voor een ondergeschikte wijziging van een reeds verleende evenementenvergunning	€ 42,50
3.2.1.5	om ontheffing van het verbod om geluidhinder te veroorzaken als bedoeld in artikel 6.1.3 van de Verordening fysieke leefomgeving	€ 36,50
3.2.1.6	voor het exploiteren van een speelgelegenheid als bedoeld in artikel 2:39 lid 2 van de APV	€ 138,00
3.2.1.7	voor het houden van een openbare inzameling van geld of goederen of daartoe een intekenlijst aan te bieden als bedoeld in artikel 5:13 lid 1 van de APV	€ 36,50
3.2.1.8	Vervallen	
3.2.1.9	voor het in de uitoefening van handel innemen van een standplaats of anderszins te koop aanbieden van goederen aan publiek als bedoeld in artikel 2.1.1 en 2.1.2 van de Verordening fysieke leefomgeving	€ 43,00
3.2.1.10	voor het aanleggen van vuur in de openlucht als bedoeld in artikel 5:24 lid 3 van de APV	€ 36,50
3.2.1.11	voor het op, aan of zichtbaar vanaf de weg optreden als sinterklaas als bedoeld in artikel 5:25 van de APV	€ 36,50
3.2.2	Vervallen	

Hoofdstuk 3 Prostitutiebedrijven

3.3.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van:	
3.3.1.1	een vergunning zoals bedoeld in artikel 3:4 lid 1 (seksbedrijf) van de APV	€ 2.673,00
3.3.1.2	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot wijziging van het aanhangsel beheerder(s) bij de vergunning zoals bedoeld in artikel 3:4 (seksbedrijf) van de APV	€ 328,00
3.3.1.3	een geschiktheidsverklaring zoals bedoeld in artikel 3:3 (Nadere regels) van de APV per werkruimte (kamer)	€ 286,00
3.3.2	Indien de geschiktheidsverklaring wordt geweigerd, dan wel in het kader van een bezwaar- of beroepsprocedure wordt ingetrokken of vernietigd zonder dat deze daarbij door een nieuwe verklaring wordt vervangen, bestaat aanspraak op teruggaaf van 50% van de geheven leges.	
3.3.3	Indien besloten wordt om de aanvraag door ontoereikende gegevens niet in behandeling te nemen zijn geen leges verschuldigd.	

Hoofdstuk 4 Huisvestingswet 2014

3.4.1	Het tarief voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verkrijgen van een omzettingsvergunning van zelfstandige woonruimte in onzelfstandige woonruimte als bedoeld in artikel 2.1 van de Huisvestingsverordening Deventer 2019 bedraagt	€ 1.270,00
3.4.2	Overschrijving omzettingsvergunning	€ 58,50
3.4.3	Het tarief voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot wijzigen van het aantal kamers genoemd in de voorwaarden bij de omzettingsvergunning, als bedoeld in artikel 1.1, lid h, van de Huisvestingsverordening Deventer 2019 bedraagt	€ 110,00
3.4.4	Indien een aanvraag om een omzettingsvergunning wordt geweigerd of in het kader van een bezwaarprocedure wordt ingetrokken, wordt een restitutie verleend van 50% van het verschuldigde bedrag.	

Hoofdstuk 5 Vervallen

Hoofdstuk 6 Winkeltijdenwet

3.6	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	
3.6.1	voor het verlenen van een ontheffing in het kader van de Winkeltijdenwet	€ 42,50
3.6.2	tot het verlenen van toestemming om een in onderdeel 3.6.1 bedoelde ontheffing over te dragen aan een ander	€ 35,50
3.6.3	tot het intrekken of wijzigen van een in onderdeel 3.6.1. bedoelde ontheffing	€ 35,50

Hoofdstuk 7 In deze titel niet benoemde vergunning, ontheffing of andere beschikking

3.7	Het tarief voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verkrijgen van een ontheffing als bedoeld in artikel 22 Wet vervoer gevaarlijke stoffen bedraagt	€ 200,00
3.7.1	Vervallen	
3.7.2	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een andere, in deze titel niet benoemde beschikking:	€ 36,50

Behorende bij raadsbesluit van
De griffier van de gemeente Deventer, 10 november 2021

drs. R. Weernekens

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Verordening lijkbezorgingsrechten begraafplaats Roeterdsweg 2022
Voorstelnummer	2021-002508
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering	10 november 2021

De raad van de gemeente Deventer,

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 28 september 2021, nr 2021-002508;

gelet op artikel 229, eerste lid, aanhef en onderdelen a en b, van de Gemeentewet;

BESLUIT

vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en invordering van lijkbezorgingsrechten begraafplaats Roeterdsweg 2022

(Verordening lijkbezorgingsrechten Roeterdsweg 2022)

Artikel 1 Definities

Deze verordening verstaat onder:

- a. begraafplaats: de begraafplaats aan de Roeterdsweg te Diepenveen;
- b. particulier graf: een graf waarvoor aan een natuurlijk of rechtspersoon het uitsluitend recht is verleend tot:
 - het doen begraven en begraven houden van lijken;
 - het doen bijzetten en bijgezet houden van asbussen met of zonder urnen;
- c. kindergraf: een graf, bestemd voor het begraven van lijken van personen beneden de leeftijd van 12 jaar;
- d. reguliere uren: de uren van begraven zijn op maandag tot en met zaterdag van 10.00 uur tot 15.00 uur mits geen sprake is van een algemeen erkende feestdag;
- e. schudden van een graf: verzamelen van overblijfselen van een lijk uit een graf en plaatsen in hetzelfde graf.

Artikel 2 Belastbaar feit

Op basis van deze verordening worden rechten geheven voor het gebruik van de begraafplaats en voor het door of vanwege de gemeente verlenen van diensten in verband met de begraafplaats.

Artikel 3 Belastingplicht

De rechten worden geheven van degene op wiens aanvraag dan wel ten behoeve van wie de dienst wordt verricht of van degene die van de bezittingen, werken of inrichtingen gebruik maakt.

Artikel 4 Vrijstellingen

1. De rechten worden niet geheven voor:
 - a. het begraven van lijken van kinderen, die beneden de leeftijd van drie maanden zijn overleden en die in een kist met een van de ouders worden begraven;
 - b. het na opgraven weer begraven in hetzelfde graf;
 - c. het opgraven van een lijk op rechterlijk gezag.
2. Voor het begraven van lijken dan wel het bijzetten van de as van een doodgeboren of binnen drie maanden na de geboorte overleden meerling, mits dit in een kist geschiedt dan wel de as in een

urn wordt geborgen, worden slechts eenmaal de rechten geheven, bedoeld in de hoofdstukken 1 en 2 van de tarieventabel.

Artikel 5 Maatstaf van heffing en belastingtarief

De rechten worden geheven naar de maatstaven en de tarieven, opgenomen in de bij deze verordening behorende tarieventabel.

Artikel 6 Wijze van heffing

De rechten worden geheven door middel van een gedagtekende schriftelijke kennisgeving waarop het gevorderde bedrag is vermeld. Het gevorderde bedrag wordt door toezending of uitreiking van de schriftelijke kennisgeving aan de belastingschuldige bekendgemaakt.

Artikel 7 Ontstaan van de belastingschuld

De rechten zijn verschuldigd bij de aanvang van de dienstverlening of bij de aanvang van het gebruik van de bezittingen, werken of inrichtingen.

Artikel 8 Termijnen van betaling

1. In afwijking van artikel 9, eerste lid van de Invorderingswet 1990 moeten de rechten of de gevorderde bedragen worden voldaan binnen een maand na de dagtekening van de schriftelijke kennisgeving.
2. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het voorgaande lid gestelde termijn.

Artikel 9 Kwijtschelding

Bij de invordering van de lijkbezorgingsrechten wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 10 Overgangsrecht, inwerkingtreding en citeertitel

1. Met ingang van de in het derde lid genoemde datum wordt ingetrokken:
de "Verordening op de heffing en invordering van lijkbezorgingsrechten begraafplaats Roeterdsweg 2021" vastgesteld door de gemeenteraad van Deventer op 11 november 2020, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2022.
4. Deze verordening kan worden aangehaald als: Verordening lijkbezorgingsrechten Roeterdsweg 2022.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 10 november 2021

De raad voornoemd,
de griffier,

de voorzitter,

A. Kerver

R.C. König

TARIEVENTABEL behorende bij de "Verordening lijkbezorgingsrechten Roeterdsweg 2022"

Hoofdstuk 1 Begraven

1.1	voor het begraven van een lijk van een persoon van 12 jaar of ouder wordt geheven	€ 1.245,00
1.2.	voor het begraven van een lijk van een kind beneden een jaar wordt geheven	€ 315,75
1.3	voor het begraven van een lijk van een kind beneden 12 jaar wordt geheven	€ 631,50
1.4	Voor het buiten de reguliere uren begraven op maandag tot en met zaterdag wordt het recht, bedoeld in de onderdelen 1.1, 1.2 en 1.3 van de tarieventabel verhoogd met	€ 631,50
1.5	Voor het begraven op zondag en op algemeen erkende feestdagen als genoemd in artikel 3, eerste lid van de Algemene termijnenwet en bij Koninklijk Besluit met deze dagen gelijkgestelde dagen, wordt het recht bedoeld in de onderdelen 1.1, 1.2 en 1.3 van de tarieventabel verhoogd met	€ 1.263,00

Hoofdstuk 2 Bijzetten van urnen

2.1	voor het bijzetten van een urn van een persoon van 12 jaar of ouder wordt geheven	€ 302,50
2.2	voor het bijzetten van een urn van een kind beneden een jaar wordt geheven	€ 75,63
2.3	voor het bijzetten van een urn van een kind beneden 12 jaar wordt geheven	€ 151,25
2.4	Voor het buiten de gewone uren bijzetten van een urn op maandag tot en met zaterdag wordt het recht, bedoeld in de onderdelen 2.1, 2.2 en 2.3 van de tarieventabel verhoogd met	€ 151,25
2.5	Voor het bijzetten van een urn op zondag en op algemeen erkende feestdagen als genoemd in artikel 3, eerste lid van de Algemene termijnenwet en bij Koninklijk Besluit met deze dagen gelijkgestelde dagen, wordt het recht bedoeld in de onderdelen 2.1, 2.2 en 2.3 van de tarieventabel verhoogd met	€ 302,50

Hoofdstuk 3 Grafbedekking

3.1	voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor het verkrijgen van een vergunning tot het plaatsen of vernieuwen wordt geheven voor:	
3.1.1	een gedenkteken	€ 244,00

Hoofdstuk 4 Opgraven en herbegraven

4.1	voor het opgraven van een lijk wordt geheven	€ 2.524,00
4.2	voor het na opgraven weer begraven in een ander graf wordt geheven	€ 1.262,00
4.3	voor het opgraven van een urn wordt geheven	€ 607,00
4.4	voor het terugplaatsen van een urn in een ander particulier graf wordt geheven	€ 303,50
4.5	voor het schudden van een graf met 1 of 2 stoffelijke overschotten wordt geheven	€ 734,00

Hoofdstuk 5 Uitzonderingen

- 5.1 het recht bedoeld in de onderdelen 1.4, 1.5, 2.4 en 2.5 van de tarieventabel wordt niet geheven, wanneer de begraafing of bijzetting:
 - 5.1.1 geschiedt op een door de burgemeester in het belang "van de openbare orde gegeven last";
 - 5.1.2 geschiedt op een door het college van burgemeester en wethouders in het belang van de volksgezondheid gegeven last;
 - 5.1.3 op grond van wettelijke bepalingen op geen ander tijdstip dan het gevraagde kan plaatsvinden;
 - 5.1.4 noodzakelijk in de tijd, bedoeld in de onderdelen 1.4, 1.5, 2.4 en 2.5 van de tarieventabel moet plaatsvinden na beëindiging van een door de officier van Justitie of de rechter-commissaris gelast uitstel van begraafing of van de verbranding van een lijk, als bedoeld in artikel 76, derde lid, respectievelijk artikel 77 van de Wet op de lijkbezorging.

Behoort bij raadsbesluit van 10 november 2021

de griffier,

A. Kerver

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Verordening lijkbezorgingsrechten begraafplaats Tjoenerhof 2022
Voorstelnummer	2021-002508
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering	10 november 2021

De raad van de gemeente Deventer,

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 28 september 2021, nr 2021-002508;

gelet op artikel 229, eerste lid, aanhef en onderdelen a en b, van de Gemeentewet;

BESLUIT

vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en invordering van lijkbezorgingsrechten begraafplaats Tjoenerhof 2022

(Verordening lijkbezorgingsrechten Tjoenerhof 2022)

Artikel 1 Definities

Deze verordening verstaat onder:

- a. begraafplaats: de begraafplaats Tjoenerhof te Diepenveen;
- b. particulier graf: een graf waarvoor aan een natuurlijk of rechtspersoon het uitsluitend recht is verleend tot:
 - het doen begraven en begraven houden van lijken;
 - het doen bijzetten en bijgezet houden van asbussen met of zonder urnen;
 - het doen verstrooien van as;
- c. particulier urnengraf: een graf waarvoor aan een natuurlijk persoon of rechtspersoon het uitsluitend recht is verleend tot:
 - het doen bijzetten en bijgezet houden van asbussen met of zonder urnen;
 - het doen verstrooien van as;
- d. asbus: een bus ter berging van as van een overledene;
- e. urn: een voorwerp ter berging van een of meer asbussen;
- f. kindergraf: een graf, bestemd voor het begraven van lijken van personen beneden de leeftijd van 12 jaar;
- g. familiegraf: twee of meer naast elkaar gelegen graven, bestemd voor het begraven van lijken van twee of meer leden van één familie.
- h. verstrooiingsplaats: een permanent daartoe bestemd terrein waarop as wordt verstrooid, dan wel een plaats waarvoor voor bepaalde of onbepaalde tijd het recht is verleend om as te doen verstrooien.
- i. reguliere uren: de uren van begraven zijn op maandag tot en met zaterdag van 10.00 uur tot 15.00 uur mits geen sprake is van een algemeen erkende feestdag.
- j. schudden van een graf: verzamelen van overblijfselen van een lijk uit een graf en plaatsen in hetzelfde graf.

Artikel 2 Belastbaar feit

Op basis van deze verordening worden rechten geheven voor het gebruik van de begraafplaats en voor het door of vanwege de gemeente verlenen van diensten in verband met de begraafplaats.

Artikel 3 Belastingplicht

De rechten worden geheven van degene op wiens aanvraag dan wel ten behoeve van wie de dienst wordt verricht of van degene die van de bezittingen, werken of inrichtingen gebruik maakt.

Artikel 4 Vrijstellingen

1. De rechten worden niet geheven voor:

- a. het begraven van lijken dan wel het bijzetten van as van kinderen, die beneden de leeftijd van drie maanden zijn overleden en die in een kist met een van de ouders worden begraven dan wel waarvan de as met die van een van de ouders wordt geborgen in een urn;
- b. het na opgraven weer begraven in hetzelfde graf;
- c. het terugplaatsen van een urn in hetzelfde graf;
- d. het opgraven van een lijk of urn op rechterlijk gezag.

2. Voor het begraven van lijken dan wel het bijzetten van de as van een doodgeboren of binnen drie maanden na de geboorte overleden meerling, mits dit in een kist geschiedt dan wel de as in een urn wordt geborgen, worden slechts eenmaal de rechten geheven, bedoeld in de hoofdstukken 2 en 3 van de tarieventabel.

Artikel 5 Maatstaf van heffing en belastingtarief

De rechten worden geheven naar de maatstaven en de tarieven, opgenomen in de bij deze verordening behorende tarieventabel.

Artikel 6 Wijze van heffing

De rechten worden geheven door middel van een gedagtekende schriftelijke kennisgeving waarop het gevorderde bedrag is vermeld. Het gevorderde bedrag wordt door toezending of uitreiking van de schriftelijke kennisgeving aan de belastingschuldige bekendgemaakt.

Artikel 7 Ontstaan van de belastingschuld

De rechten zijn verschuldigd bij de aanvang van de dienstverlening of bij de aanvang van het gebruik van de bezittingen, werken of inrichtingen.

Artikel 8 Termijnen van betaling

1. In afwijking van artikel 9, eerste lid van de Invorderingswet 1990 moeten de rechten of de gevorderde bedragen worden voldaan binnen een maand na de dagtekening van de schriftelijke kennisgeving.
2. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het voorgaande lid gestelde termijn.

Artikel 9 Kwijtschelding

Bij de invordering van de lijkbezorgingsrechten wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 10 Overgangsrecht, inwerkingtreding en citeertitel

1. Met ingang van de in het derde lid genoemde datum wordt ingetrokken: de "Verordening op de heffing en invordering van lijkbezorgingsrechten begraafplaats Tjoenerhof 2021" vastgesteld door de gemeenteraad van Deventer op 11 november 2020, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2022.
4. Deze verordening kan worden aangehaald als: Verordening lijkbezorgingsrechten Tjoenerhof 2022.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 10 november 2021

De raad voornoemd,
de griffier,

de voorzitter,

A. Kerver

R.C. König

TARIEVENTABEL behorende bij de "Verordening lijkbezorgingsrechten Tjoenerhof 2022"

Hoofdstuk 1 Verlenen van rechten

1.1.	Voor het verlenen van het uitsluitend recht tot het doen van begraven en begraven houden wordt geheven:	
1.1.1	in een particulier graf voor een periode van 20 jaar:	€ 1.092,00
1.1.2	in een kindergraf voor een periode van 20 jaar:	€ 546,00
1.1.3	in een familiegraf ter grootte van twee naast elkaar gelegen graven voor een periode van 20 jaar	€ 2.184,00
1.2	Voor het verlenen van het uitsluitend recht tot het bijzetten en bijgezet houden van urnen in een particulier urnengraf wordt geheven voor een periode van 20 jaar	€ 546,00
1.3	Voor het verlengen met een periode van 10 jaar van het uitsluitend recht, bedoeld in de onderdelen 1.1. en 1.2 van de tarieventabel wordt geheven:	
1.3.1	voor een particulier graf	€ 546,00
1.3.2	voor een kindergraf	€ 273,00
1.3.3	voor een particulier urnengraf	€ 273,00
1.3.4	voor een familiegraf ter grootte van twee naast elkaar gelegen graven	€ 1.092,00
1.3.5	in afwijking van het bepaalde in artikel 1.3 van de tarieventabel is het mogelijk het uitsluitend recht te verlengen met een periode die is vereist om de wettelijke grafrust te eerbiedigen. Voor de berekening van het verschuldigde tarief geldt de rekenformule $x/10$ maal het bedrag voor het verlengen van een uitsluitend recht, zoals opgenomen in de artikelen 1.3.1 t/m 1.3.4. Hierbij vertegenwoordigt x het aantal resterende jaren om de vereiste grafrust te eerbiedigen.	

Hoofdstuk 2 Begraven

2.1	voor het begraven van een lijk van een persoon van 12 jaar of ouder wordt geheven	€ 1.263,00
2.2.	voor het begraven van een lijk van een kind beneden een jaar wordt geheven	€ 315,75
2.3	voor het begraven van een lijk van een kind beneden 12 jaar wordt geheven	€ 631,50
2.4	Voor het buiten de reguliere uren begraven op maandag tot en met zaterdag wordt het recht, bedoeld in de onderdelen 2.1, 2.2 en 2.3 van de tarieventabel verhoogd met	€ 631,50
2.5	Voor het begraven op zondag en op algemeen erkende feestdagen als genoemd in artikel 3, eerste lid van de Algemene termijnenwet en bij Koninklijk Besluit met deze dagen gelijkgestelde dagen, wordt het recht bedoeld in 2.1, 2.2 en 2.3 verhoogd met	€ 1.263,00

Hoofdstuk 3 Bijzetten van urnen en as verstrooiingen

3.1	voor het bijzetten van een urn van een persoon van 12 jaar of ouder wordt geheven	€ 302,50
3.2	voor het bijzetten van een urn van een kind beneden een jaar wordt geheven	€ 75,63
3.3	voor het bijzetten van een urn van een kind beneden 12 jaar wordt geheven	€ 151,25
3.4	Voor het buiten de reguliere uren bijzetten van een urn op maandag tot en	

	met zaterdag wordt het recht, bedoeld in de onderdelen 3.1, 3.2 en 3.3 van de tarieventabel verhoogd met	€ 151,25
3.5	Voor het bijzetten van een urn op zondag en op algemeen erkende feestdagen als genoemd in artikel 3, eerste lid van de Algemene termijnenwet en bij Koninklijk Besluit met deze dagen gelijkgestelde dagen, wordt het recht bedoeld in de onderdelen 3.1, 3.2 en 3.3 van de tarieventabel verhoogd met	€ 302,50
3.6	voor een asverstrooiing op het strooiveld of op een particulier graf met of zonder derden	€ 113,00
3.7	voor het huren van een gedenkplaat op het monument strooiveld wordt geheven:	
3.7.1	voor een periode van 10 jaar	€ 347,00
3.7.2	voor een verlenging met een periode van 10 jaar	€ 347,00

Hoofdstuk 4 Grafbedekking

4.1	voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor het verkrijgen van een vergunning tot het plaatsen of vernieuwen wordt geheven voor:	
4.1.1	een gedenkteken	€ 244,00
4.1.2	het stichten van een grafkelder	€ 487,00
4.1.3	het van gemeentewege aanbrengen van een beplanting op een particulier graf, kindergraf of urngraf	€ 121,00

Hoofdstuk 5 Onderhoud van grafbedekking

5.1	voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor het door of vanwege de gemeente onderhouden van de voorwerpen bedoeld in de onderdelen 5.1.1 en 5.1.2 van de tarieventabel, wordt geheven:	
5.1.1	voor een gedenkteken gedurende een periode van 20 jaar	€ 758,00
5.1.2	voor beplanting op een particulier graf gedurende een periode van 20 jaar	€ 1.118,00
5.1.3	in afwijking van het bepaalde in artikel 5.1 van de tarieventabel wordt voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor het door of vanwege de gemeente onderhouden van de voorwerpen bedoeld in de onderdelen 5.1.1 en 5.1.2 van de tarieventabel gedurende de uitgiftetermijn van het graf een recht geheven. Voor de berekening van het verschuldigde tarief geldt de rekenformule $x/20$ maal het recht voor het aantal resterende jaren tot het eind van de oorspronkelijke onderhoudstermijn.	
5.2	voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verlengen met een periode van 10 jaar van het onderhoud, bedoeld in 5.1, wordt geheven:	
5.2.1	voor een gedenkteken bedoeld in onderdeel 5.1.1 van de tarieventabel	€ 378,00
5.2.2	voor beplanting op een particulier graf bedoeld in onderdeel 5.1.2 van de tarieventabel	€ 571,00

Hoofdstuk 6 Opgraven en herbegraven

6.1	voor het opgraven van een lijk wordt geheven	€ 2.524,00
6.2	voor het na opgraven weer begraven in een ander graf wordt geheven	€ 1.262,00
6.3	voor het opgraven van een urn wordt geheven	€ 607,00
6.4	voor het terugplaatsen van een urn in een ander particulier urnengraf wordt geheven	€ 303,50
6.5	voor het schudden van een graf met 1 of 2 stoffelijke overschotten wordt geheven	€ 734,00

Hoofdstuk 7 Uitzonderingen

- 7.1 het recht bedoeld in de onderdelen 2.4, 2.5, 3.4 en 3.5 van de tarieventabel wordt niet geheven, wanneer de begraafing of bijzetting:
 - 7.1.1 geschiedt op een door de burgemeester in het belang "van de openbare orde gegeven last;"
 - 7.1.2 geschiedt op een door het college van burgemeester en wethouders in het belang van de volksgezondheid gegeven last;
 - 7.1.3 op grond van wettelijke bepalingen op geen ander tijdstip dan het gevraagde kan plaatsvinden;
 - 7.1.4 noodzakelijk in de tijd, bedoeld in de onderdelen 2.4, 2.5, 3.4 en 3.5 van de tarieventabel moet plaatsvinden na beëindiging van een door de officier van Justitie of de rechter-commissaris gelast uitstel van begraafing of van de verbranding van een lijk, als bedoeld in artikel 76, derde lid, respectievelijk artikel 77 van de Wet op de lijkbezorging;

Behoort bij raadsbesluit van 10 november 2021

de griffier,

A. Kerver

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Verordening lijkbezorgingsrechten begraafplaatsen Bathmen 2022
Voorstelnummer	2021-002508
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering	10 november 2021

De raad van de gemeente Deventer,

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 28 september 2021, nr. 2021-002508;

gelet op artikel 229, eerste lid, aanhef en onderdelen a en b, van de Gemeentewet;

BESLUIT

vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en invordering van lijkbezorgingsrechten begraafplaats Bathmen 2022

(Verordening lijkbezorgingsrechten Bathmen 2022)

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Deze verordening verstaat onder:

- a. begraafplaats: de algemene begraafplaats aan de Prinses Margrietlaan te Bathmen;
- b. particulier graf: een graf waarvoor aan een natuurlijk of rechtspersoon het uitsluitend recht is verleend tot:
 - het doen begraven en begraven houden van lijken;
 - het doen bijzetten en bijgezet houden van asbussen met of zonder urnen;
- b. familie graf: twee particuliere graven naast elkaar met de mogelijkheid om een gezamenlijk grafmonument te plaatsen;
- c. algemeen graf: een graf bij de gemeente in beheer, waarin aan een ieder gelegenheid wordt geboden tot het doen begraven van lijken;
- d. particulier urnengraf: een graf waarvoor aan een natuurlijk persoon of rechtspersoon het uitsluitend recht is verleend tot:
 - het doen bijzetten en bijgezet houden van asbussen met of zonder urnen;
- e. asbus: een bus ter berging van as van een overledene;
- f. urn: een voorwerp ter berging van een of meer asbussen;
- g. kindergraf: een graf, bestemd voor het begraven van lijken van personen beneden de leeftijd van 12 jaar;
- h. verstrooiingsplaats: een permanent daartoe bestemd terrein waarop as wordt verstrooid, dan wel een plaats waarvoor voor bepaalde of onbepaalde tijd het recht is verleend om as te doen verstrooien.
- i. reguliere uren: de uren van begraven zijn op maandag tot en met zaterdag van 10.00 uur tot 15.00 uur mits geen sprake is van een algemeen erkende feestdag als bedoeld in onderdeel 2.5 van de tarieventabel.
- j. schudden van een graf: verzamelen van overblijfselen van een lijk uit een graf en plaatsen in hetzelfde graf.

Artikel 2 Belastbaar feit

Op basis van deze verordening worden rechten geheven voor het gebruik van de begraafplaats en voor het door of vanwege de gemeente verlenen van diensten in verband met de begraafplaats.

Artikel 3 Belastingplicht

De rechten worden geheven van degene op wiens aanvraag dan wel ten behoeve van wie de dienst wordt verricht of van degene die van de bezittingen, werken of inrichtingen gebruik maakt.

Artikel 4 Vrijstellingen

1. De rechten worden niet geheven voor:
 - a. het begraven van lijken dan wel het bijzetten van as van kinderen, die beneden de leeftijd van drie maanden zijn overleden en die in een kist met een van de ouders worden begraven dan wel waarvan de as met die van een van de ouders wordt geborgen in een urn;
 - b. het na opgraven weer begraven in hetzelfde graf;
 - c. het terugplaatsen van een urn in hetzelfde graf;
 - d. het opgraven van een lijk of urn op rechterlijk gezag.
2. Voor het begraven van lijken dan wel het bijzetten van de as van een doodgeboren of binnen drie maanden na de geboorte overleden meerling, mits dit in een kist geschiedt dan wel de as in een urn wordt geborgen, worden slechts eenmaal de rechten geheven, bedoeld in de hoofdstukken 2 en 3 van de tarieventabel.

Artikel 5 Maatstaf van heffing en belastingtarief

De rechten worden geheven naar de maatstaven en de tarieven, opgenomen in de bij deze verordening behorende tarieventabel.

Artikel 6 Wijze van heffing

De rechten worden geheven door middel van een gedagtekende schriftelijke kennisgeving waarop het gevorderde bedrag is vermeld. Het gevorderde bedrag wordt door toezending of uitreiking van de schriftelijke kennisgeving aan de belastingschuldige bekendgemaakt.

Artikel 7 Ontstaan van de belastingschuld

De rechten zijn verschuldigd bij de aanvang van de dienstverlening of bij de aanvang van het gebruik van de bezittingen, werken of inrichtingen.

Artikel 8 Termijnen van betaling

1. In afwijking van artikel 9, eerste lid van de Invorderingswet 1990 moeten de rechten of de gevorderde bedragen worden voldaan binnen een maand na de dagtekening van de schriftelijke kennisgeving.
2. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het voorgaande lid gestelde termijn.

Artikel 9 Kwijtschelding

Bij de invordering van de lijkbezorgingsrechten wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 10 Overgangsrecht, inwerkingtreding en citeertitel

1. Met ingang van de in het derde lid genoemde datum wordt ingetrokken: de "Verordening op de heffing en invordering van lijkbezorgingsrechten begraafplaats Bathmen 2021" vastgesteld door de gemeenteraad van Deventer op 11 november 2020, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2022.
4. Deze verordening kan worden aangehaald als: Verordening lijkbezorgingsrechten Bathmen 2022.

De raad voornoemd,
de griffier,

de voorzitter,

A. Kerver

R.C. König

TARIEVENTABEL behorende bij de "Verordening lijkbezorgingsrechten Bathmen 2022"

Hoofdstuk 1 Verlenen van rechten

1.1.	Voor het verlenen van het uitsluitend recht tot het doen van begraven en begraven houden wordt geheven:	
1.1.1	in een familie graf ter grootte van twee naast elkaar gelegen graven voor een periode van 20 jaar:	€ 2.372,00
1.1.2	in een particulier graf voor een periode van 20 jaar:	€ 1.186,00
1.1.3	in een kindergraf voor een periode van 20 jaar:	€ 593,00
1.2	Voor het verlenen van het uitsluitend recht tot het bijzetten en bijgezet houden van urnen in een particulier urnengraf wordt geheven:	
1.2.1	voor een periode van 20 jaar	€ 593,00
1.3	Voor het verlengen met een periode van 10 jaar van het uitsluitend recht, bedoeld in 1.1. en 1.2 wordt geheven:	
1.3.1	voor een familie graf ter grootte van twee naast elkaar gelegen graven	€ 1.186,00
1.3.2	voor een particulier graf	€ 593,00
1.3.3	voor een kindergraf	€ 296,50
1.3.4	voor een particulier urnengraf	€ 296,50
1.3.5	in afwijking van het bepaalde in artikel 1.3 is het mogelijk het uitsluitend recht te verlengen met een periode die is vereist om de wettelijke grafrust te eerbiedigen. Voor de berekening van het verschuldigde tarief geldt de rekenformule $x/10$ maal het bedrag voor het verlengen van een uitsluitend recht, zoals opgenomen in de artikelen 1.3.1 t/m 1.3.4. Hierbij vertegenwoordigt x het aantal resterende jaren om de vereiste grafrust te eerbiedigen.	

Hoofdstuk 2 Begraven

2.1	Voor het begraven van een lijk van een persoon van 12 jaar of ouder wordt geheven	€ 609,00
2.2.	Voor het begraven van een lijk van een kind beneden een jaar wordt geheven	€ 152,25
2.3	Voor het begraven van een lijk van een kind beneden 12 jaar wordt geheven	€ 304,50
2.4	Voor het buiten de reguliere uren begraven op maandag tot en met zaterdag wordt het recht, bedoeld in de onderdelen 2.1, 2.2 en 2.3 van de tarieventabel verhoogd met	€ 304,50
2.5	Voor het begraven op zondag en op algemeen erkende feestdagen als genoemd in artikel 3, eerste lid van de Algemene termijnenwet en bij Koninklijk Besluit met deze dagen gelijkgestelde dagen, wordt het recht bedoeld in de onderdelen 2.1, 2.2 en 2.3 van de tarieventabel verhoogd met	€ 609,00

Hoofdstuk 3 Bijzetten van urnen en asverstrooiingen

3.1	Voor het bijzetten van een urn van een persoon van 12 jaar of ouder wordt geheven	€ 302,50
3.2	Voor het bijzetten van een urn van een kind beneden een jaar wordt geheven	€ 75,63

3.3	Voor het bijzetten van een urn van een kind beneden 12 jaar wordt geheven	€ 151,25
3.4	Voor het buiten de reguliere uren bijzetten van een urn op maandag tot en met zaterdag wordt het recht, bedoeld in de onderdelen 3.1, 3.2 en 3.3 van de tarieventabel verhoogd met	€ 151,25
3.5	Voor het bijzetten van een urn op zondag en op algemeen erkende feestdagen als genoemd in artikel 3, eerste lid van de Algemene termijnenwet en bij Koninklijk Besluit met deze dagen gelijkgestelde dagen, wordt het recht bedoeld in de onderdelen 3.1, 3.2 en 3.3 van de tarieventabel verhoogd met	€ 302,50
3.6	Voor een asverstrooiing op het strooiveld met of zonder derden	€ 113,00

Hoofdstuk 4 Grafbedekking

4.1	Voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor het verkrijgen van een vergunning tot het plaatsen of vernieuwen van een gedenksteen wordt geheven :	€ 244,00
-----	--	----------

Hoofdstuk 5 Opgraven en herbegraven

5.1	Voor het opgraven van een lijk wordt geheven	€ 420,00
5.2	Voor het na opgraven weer begraven in een ander graf wordt geheven	€ 420,00
5.3	Voor het opgraven van een urn wordt geheven	€ 210,00
5.4	Voor het terugplaatsen van een urn in een ander particulier urnengraf wordt geheven	€ 210,00
5.5	Voor het schudden van een graf met 1 of 2 stoffelijke overschotten wordt geheven	€ 734,00

Hoofdstuk 6 Uitzonderingen

6.1	het recht bedoeld in de onderdelen 2.4, 2.5, 3.4 en 3.5 van de tarieventabel wordt niet geheven, wanneer de begraving of bijzetting:
6.1.1	geschiedt op een door de burgemeester in het belang "van de openbare orde gegeven last;"
6.1.2	geschiedt op een door het college van burgemeester en wethouders in het belang van de volksgezondheid gegeven last;
6.1.3	op grond van wettelijke bepalingen op geen ander tijdstip dan het gevraagde kan plaatsvinden;
6.1.4	noodzakelijk in de tijd, bedoeld in de onderdelen 2.4, 2.5, 3.4 en 3.5 van de tarieventabel moet plaatsvinden na beëindiging van een door de officier van Justitie of de rechter-commissaris gelast uitstel van begraving of van de verbranding van een lijk, als bedoeld in artikel 76, derde lid, respectievelijk artikel 77 van de Wet op de lijkbezorging.

Behoort bij raadsbesluit van 10 november 2021

de griffier,

A. Kerver

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Verordening toeristenbelasting 2022
Voorstelnummer	2021-002508
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering	10 november 2021

De raad van de gemeente Deventer,

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 28 september 2021, 2021-002508;

gelet op artikel 224 van de Gemeentewet;

besluit vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en de invordering van toeristenbelasting Deventer 2022 (Verordening toeristenbelasting Deventer 2022)

Artikel 1 Belastbaar feit

Onder de naam 'toeristenbelasting' wordt een directe belasting geheven voor het houden van verblijf met overnachting binnen de gemeente tegen een vergoeding in welke vorm dan ook door personen die niet als ingezetene met een adres in de gemeente in de basisregistratie personen zijn ingeschreven.

Artikel 2 Belastingplicht

1. Belastingplichtig is degene die gelegenheid biedt tot verblijf als bedoeld in artikel 1.
2. De belastingplichtige is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene die verblijf houdt als bedoeld in artikel 1.
3. Als er geen persoon is aan te wijzen die gelegenheid biedt tot verblijf, is degene belastingplichtig die verblijf houdt als bedoeld in artikel 1.

Artikel 3 Vrijstellingen

De belasting wordt niet geheven voor het verblijf:

1. van degene die verblijft in een toegelaten instelling als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Wet Toelating Zorginstellingen;
2. van een vreemdeling als bedoeld in artikel 29, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, die rechtmatig in Nederland verblijft in de zin van artikel 8, letters c, d, f, g, h, van voornoemde wet, en voor zover deze persoon verblijf houdt als bedoeld in artikel 1 van de Verordening, onder verantwoordelijkheid van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers.

Artikel 4 Maatstaf van heffing

De belasting wordt geheven naar het aantal overnachtingen in het belastingjaar.

Artikel 5 Belastingtarief

1. Het tarief bedraagt per persoon per overnachting:	€ 1,04
2. In afwijking van het eerste lid bedraagt het tarief per persoon per overnachting	
a. in een hotel:	€ 1,62
b. op een camping-kampeervandplaats:	€ 0,47

Artikel 6 Belastingjaar

Het belastingjaar is gelijk aan het kalenderjaar.

Artikel 7 Wijze van heffing

De belasting wordt bij wege van aanslag geheven.

Artikel 8 Termijnen van betaling

1. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de aanslagen die worden opgelegd in het belastingjaar waarop zij betrekking hebben, worden betaald in drie gelijke termijnen waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van de maand volgend op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en de volgende termijnen telkens een maand later.
2. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste lid gestelde termijnen.

Artikel 9 Aanmeldingsplicht

1. De belastingplichtige als bedoeld in artikel 2, eerste lid, dient voordat hij voor de eerste maal na inwerkingtreding van deze verordening gelegenheid biedt tot verblijf als bedoeld in artikel 1, hiervan een schriftelijke melding te maken bij de in artikel 231, tweede lid, onderdelen b en d, van de Gemeentewet bedoelde gemeenteambtenaar.
2. De verplichting in het voorgaande lid geldt niet voor de belastingplichtige die in het belastingjaar voorafgaand aan het huidige belastingjaar reeds in de heffing van de toeristenbelasting betrokken is.

Artikel 10 Registratieplicht

1. De belastingplichtige als bedoeld in artikel 2, eerste lid, is gehouden de verblijf houdende personen als bedoeld in artikel 1 te registreren in een daarvoor bestemd en door de gemeente beschikbaar gesteld papieren of digitaal nacht(verblijf)register.
2. De verplichting in het voorgaande lid geldt niet indien de belastingplichtige een eigen registratie voert waarmee het verblijf van de verblijfhoudende personen als bedoeld in artikel 1 kan worden vastgesteld, zulks ter beoordeling aan de in artikel 231, tweede lid, onderdelen b en d, van de Gemeentewet bedoelde gemeenteambtenaar.

Artikel 11 Kwijtschelding

Bij de invordering van toeristenbelasting wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 12 Overgangsrecht, inwerkingtreding en citeertitel

1. De Verordening toeristenbelasting 2021, vastgesteld door de gemeenteraad van Deventer op 11 november 2020, wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing. Zij blijft van toepassing op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2022.
4. Deze verordening kan worden aangehaald als: Verordening toeristenbelasting Deventer 2022.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 10 november 2021.

De raad voornoemd,
de griffier,

de voorzitter,

A. Kerver

R.C. König

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Verordening havengelden 2022
Voorstelnummer	2021-002508
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering d.d.	10 november 2021

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 28 september 2021, nummer 2021-002508;

Gelet op de artikelen 216, 219 en 229, aanhef onderdeel a en b van de Gemeentewet;

BESLUIT

Vast te stellen de volgende verordening:

Verordening van de raad van de gemeente Deventer houdende bepalingen over havengelden
(Verordening havengelden gemeente Deventer 2022)

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Deze verordening verstaat onder:

- a. binnenschip: binnenschip in de zin van de Havenbeheersverordening;
- b. beroepsvaartuig: beroepsvaartuig in de zin van de Havenbeheersverordening;
- c. college: het college van burgemeester en wethouders;
- d. dag: de periode van 00.00 uur tot 24.00 uur;
- e. exploitant: exploitant in de zin van de Havenbeheersverordening;
- f. gemeentelijk vaarwater: gemeentelijk vaarwater in de zin van de Havenbeheersverordening;
- g. gevaarlijke stoffen: gevaarlijke stoffen in de zin van de Havenbeheersverordening;
- h. haven: haven in de zin van de Havenbeheersverordening;
- i. kade: kade in de zin van de Havenbeheersverordening;
- j. kalenderjaar: kalenderjaar in de zin van de Havenbeheersverordening;
- k. kegelschip: kegelschip in de zin van de Havenbeheersverordening;
- l. laadvermogen: laadvermogen in de zin van de Havenbeheersverordening;
- m. lichterschip: lichterschip in de zin van de Havenbeheersverordening;
- n. ligplaatsvergunninghouder: ligplaatsvergunninghouder in de zin van de Havenbeheersverordening;
- o. meetbrief: meetbrief in de zin van de Havenbeheersverordening;
- p. passagiersschip: passagiersschip in de zin van de Havenbeheersverordening;
- q. passant: passant in de zin van de Havenbeheersverordening;
- r. pleziervaartuig: pleziervaartuig in de zin van de Havenbeheersverordening;
- s. scheepsafval: scheepsafval in de zin van de Havenbeheersverordening;
- t. schip: schip in de zin van de Havenbeheersverordening;
- u. schipper: schipper in de zin van de Havenbeheersverordening;
- v. tankschip: tankschip in de zin van de Havenbeheersverordening;
- w. TEU: Twenty feet Equivalent Units; (In het metrieke stelsel uitgedrukt is een TEU 6, 10 meter lang, 2,44 m breed en 2,59 m hoog);
- x. ton: een massa van 1.000 kilogram;
- y. vaartuig: vaartuig in de zin van de Havenbeheersverordening;
- z. week: week in de zin van de Havenbeheersverordening;
- aa. woonschip: woonschip in de zin van de Havenbeheersverordening;
- bb. vrachtbrief: een document waaruit de hoeveelheid en soort van de vervoerde lading blijkt en indien deze in containers is vervoerd het aantal TEU's;

Artikel 1.2 Belastbaar feit

Overeenkomstig hetgeen in de volgende artikelen is bepaald, worden rechten geheven onder de naam van:

- a. havengeld, voor het met binnenschip gebruik maken van de haven en hier laden en/of lossen;
- b. liggeld, voor met een binnenschip gebruiken maken van de haven buiten de periode die met havengeld wordt belast;
- c. kadegeld, voor het tijdelijk gebruik maken van een voor de openbare dienst bestemde kade of wal van de haven met materieel om goederen uit vaartuigen te lossen of in vaartuigen te laden;
- d. opslaggeld, voor het gebruik van een voor de openbare dienst bestemde kade of wal van de haven in verband met de tijdelijke opslag van goederen, materialen of andere voorwerpen, waaronder onder meer begrepen mobiele kranen, laadtrechters, jakobsladders en transportbanden;
- e. schutgeld, voor het met binnenschip gebruik maken van de sluis;
- f. liggeld woonschepen, voor woonschepen of daarmee gelijk te stellen vaartuigen liggende in gemeentelijk water.

Artikel 1.3 Belastingplicht

De in artikel 1.2 genoemde rechten worden geheven als volgt:

- a. havengeld van de kapitein, de gezagvoerder, de schipper, de reder, de eigenaar of de bevrachter van het vaartuig dat gebruik maakt van de haven voor overslagactiviteiten;
- b. liggeld van de kapitein, de gezagvoerder, de schipper, de reder, de eigenaar of de bevrachter van het vaartuig dat gebruik maakt van de haven;
- c. kadegeld van degene die van een voor de openbare dienst bestemde kade of wal van de haven gebruik maakt om goederen te ontvangen of te verzenden;
- d. opslaggeld van degene die op een voor de openbare dienst bestemde kade of wal goederen, materialen of andere voorwerpen tijdelijk opslaat;
- e. schutgeld van de kapitein, de gezagvoerder, de schipper, de reder, de eigenaar of de bevrachter van het vaartuig waarvoor de sluis wordt geschut.;
- f. liggeld woonschepen van de eigenaar van het woonschip.

Hoofdstuk 2 Tariefstructuur

Artikel 2.1 Tarief toevoering

Voor de toepassing van de tarieven wordt een gedeelte van een dag, van een week, een m² of een ton als een volle eenheid gerekend.

Artikel 2.2 Wijze van berekening

1. Het haven-, lig-, kade- en opslaggeld wordt geheven, zodra het gebruik van het gemeentelijk vaarwater, van kaden en loswallen of enig in artikel 1.2 genoemd belastbaar feit aanvangt.
2. Het havengeld wordt voor beroepsvaartuigen die in de gemeente goederen laden en/of lossen geheven naar de overslag van goederen per keer.
3. Het havengeld wordt voor passagiersschepen die in de gemeente passagiers in nemen of aan wal zetten geheven per strekkende meter scheepslengte.
4. Het havengeld wordt voor beroepsvaartuigen welke zijn uitgerust voor het verrichten van sleepdiensten geheven per week per keer.
5. Het havengeld wordt voor beroepsvaartuigen welke niet vallen onder schepen zoals bedoeld in lid 2, 3 en 4 geheven per strekkende meter scheepslengte
6. Het schutgeld wordt geheven voor het schutten van de sluis per bezoek aan de haven.
7. Als overslag van goederen wordt aangenomen de overslag volgens de geldige vrachtbrief.
8. Als de geldende vrachtbrief niet aanwezig is, of bij weigering om deze te tonen, of als deze niet de vereiste gegevens vermeldt, wordt het maximale laadvermogen van het schip aangenomen als overgeslagen tonnen. Het maximale laadvermogen blijkt uit de meetbrief. Als deze niet aanwezig is, wordt het laadvermogen ambtshalve vastgesteld.
9. De maatstaf voor de berekening van liggelden is de scheepslengte uitdrukt in aantal strekkende meters en het aantal dagen dat van de haven gebruik gemaakt wordt.
10. De maatstaf voor de berekening van de opslaggeld is het aantal vierkante meters ingenomen grondoppervlakte.

11. Ter bepaling van de door de opgeslagen goederen ingenomen grondoppervlakte wordt de ruimte tussen de goederen mede geacht door die goederen te zijn ingenomen.
12. Als een ligplaats wordt ingenomen buiten de termijn waarvoor havengeld is verschuldigd, wordt liggeld geheven volgens het tarief per keer.
13. Het liggeld woonschepen wordt berekend naar in beslag genomen wateroppervlak in vierkante meters per jaar, per vierkante meter per maand of gedeelte daarvan. Een gedeelte van een vierkante meter geldt voor een hele vierkante meter. Over de in dit lid genoemde rechten is geen BTW verschuldigd.

Artikel 2.3 Tarieven

1. Het havengeld bedraagt:
 - a. voor beroepsvaartuigen die in de gemeente goederen laden en/of lossen: per ton per keer: € 0,152 excl. BTW;
 - b. voor beroepsvaartuigen die in de gemeente goederen laden en/of lossen in containers: per TEU per keer: € 0,914 excl. BTW met een minimum van € 19,04
 - c. voor passagiersschepen met een lengte tot en met 80 meter die in de gemeente passagiers in nemen of aan wal zetten: € 1,42 excl. BTW per strekkende meter, alsmede per reservering van een ligplaats een bedrag van € 10,15 excl. BTW;
 - d. voor passagiersschepen met een lengte vanaf 81 meter die in de gemeente passagiers in nemen of aan wal zetten: € 2,18 excl. BTW per strekkende meter, alsmede per reservering van een ligplaats een bedrag van € 10,15 excl. BTW;
 - e. voor beroepsvaartuigen welke zijn uitgerust voor het verrichten van sleepdiensten: per week of gedeelte daarvan: € 20,22 excl. BTW;
 - f. voor beroepsvaartuigen welke niet onder de groepen a, b, c of d vallen en langer dan 24 uur gebruik maken van gemeentelijk vaarwater of enig ander in artikel 1 van de verordening genoemd gemeentewerk: per strekkende meter scheepslengte of gedeelte daarvan: € 3,29 excl. BTW per keer, met een maximum van 72 uur;
2. Betaling van het havengeld, genoemd onder lid 1 onder a en b, geeft recht op gebruik van de haven voor uitvoeren van een laad- of losactiviteit en het gebruik van een ligplaats voor de periode van 7 dagen.
3. Betaling van het havengeld, genoemd onder lid 1 onder c en d, geeft recht op gebruik van de haven en het gebruik van een ligplaats voor de periode van 24 uur.
4. Het liggeld bedraagt:
 - a. voor beroepsvaartuigen per strekkende meter scheepslengte of gedeelte daarvan: € 1,02 excl. BTW per 72 uur, met een maximum van 14 dagen;
 - b. eerste 24 uur is vrijgesteld van betaling van liggeld, tenzij het gebruiken van een ligplaats volgt op een activiteit waarvoor havengeld verschuldigd is.
5. Het kadegeld bedraagt per m² in gebruik genomen kade-oppervlakte of gedeelte hiervan per dag: € 4,18 excl. BTW;
6. Het opslaggeld bedraagt per m² in gebruik genomen kade-oppervlakte of gedeelte hiervan per dag: € 4,18 excl. BTW;
7. Het schutgeld bedraagt:
 - a. voor schepen van 70 meter en langer die gebruik maken van een sluispassage: per havenbezoek: € 65,99 excl. BTW.
 - b. voor schepen korter dan 70 meter die gebruik maken van een sluispassage: per havenbezoek: € 45,69 excl. BTW.
8. Voor schepen in het bezit van een Green Award certificaat, wordt gerekend met een korting op de tarieven zoals genoemd onder lid 1, lid 4 en lid 7 van dit artikel. Deze korting wordt als volgt toegepast:
 - a. schepen in het bezit van een bronzen Green Award certificaat krijgen 5% korting;
 - b. schepen in het bezit van een zilveren Green Award certificaat krijgen 10% korting;
 - c. schepen in het bezit van een gouden Green Award certificaat krijgen 15% korting;
 - d. schepen in het bezit van een platinum Green Award certificaat krijgen 20% korting.
9. Het liggeld woonschepen bedraagt per vierkante meter per jaar € 6,15 of voor het geval de ligplaats minder dan een jaar wordt gebruikt, € 0,508 per vierkante meter per maand of gedeelte daarvan. Een gedeelte van een vierkante meter geldt voor een hele vierkante meter. Over de in dit lid genoemde rechten is geen BTW verschuldigd.

Artikel 2.4 Vrijstellingen

1. Geen havengeld en/of liggeld en/of schutgeld en/of opslaggeld wordt geheven van:
 - a. Vaartuigen, in directe dienst van de gemeente of werkend in opdracht van de gemeente;
 - b. Rijksvaartuigen, uitsluitend bestemd voor de openbare dienst;
 - c. Hospitaalschepen, of vaartuigen, die als zodanig dienstdoen;
 - d. Vaartuigen, gebruikt voor het uitbaggeren van de havens en de vaargeul;
 - e. Lichterschepen, als vaartuigen bij laag water of als gevolg van averij verplicht zijn hun lading door middel van deze schepen te lossen;
2. Geen liggeld wordt geheven:
 - a. van vaartuigen die in het bezit zijn van een vergunning of ontheffing waarin dit wordt aangegeven;
 - b. van vaartuigen waarvan de schipper aantoonst, dat wegens ernstige familieomstandigheden van de haven gebruik wordt gemaakt, mits niet wordt geladen en/of gelost;
 - c. van vaartuigen, die ten gevolge van ijsgang of weersgesteldheden of lage waterstand zijn gedwongen in de haven te verblijven, mits niet wordt geladen of gelost;
 - d. van vaartuigen, voor de periode dat ze ten gevolge van ijsgang of weersgesteldheid of lage waterstand zijn gedwongen langer in de haven te verblijven nadat is geladen en/of gelost;
 - e. Op zondag.
3. Geen schutgeld wordt geheven van:
 - a. Vaartuigen, waarvan de schipper aantoonst, dat wegens ernstige familieomstandigheden van de haven gebruik wordt gemaakt, mits niet wordt geladen en/of gelost;
 - b. Vaartuigen, die ten gevolge van ijsgang of weersgesteldheden of lage waterstand zijn gedwongen in de haven te verblijven, mits niet wordt geladen en/of gelost.
4. Geen havengeld wordt geheven van vaartuigen, die in het bezit zijn van een vergunning of een ontheffing waarin dit wordt aangegeven.
5. Geen opslaggeld wordt geheven als en voor zolang de waterstand van de IJssel zodanig is, dat de op de kade geplaatste voorwerpen en/of goederen niet kunnen worden afgevoerd, na het tijdstip waarop volgens de havenmeester voor de opslag gedane verklaring, die goederen zouden worden afgevoerd.

Hoofdstuk 3 Heffing

Artikel 3.1 Wijze van heffing

1. De rechten in artikel 2.3 met uitzondering van de rechten zoals bedoeld in het negende lid, worden geheven door middel van een gedagtekende nota.
2. De rechten in artikel 2.3, negende lid, worden geheven bij wege van aanslag.

Artikel 3.2 Termijnen van betaling

1. De rechten als genoemd in artikel 3.1, eerste lid, moeten worden betaald binnen 30 dagen na de dagtekening van de gedagtekende nota.
2. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de aanslagen die worden opgelegd in het belastingjaar waarop zij betrekking hebben, worden betaald in twee gelijke termijnen waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van de maand volgend op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en de tweede twee maanden later.
3. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de aanslagen die worden opgelegd na het belastingjaar waarop zij betrekking hebben, worden betaald in twee gelijke termijnen waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van de maand volgend op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en de tweede twee maanden later.
4. De Algemene Termijnenwet is niet van toepassing op de in de voorgaande leden gestelde termijnen.

Artikel 3.3 Kwijtschelding

Bij de invordering van haven-, lig-, kade- en opslagelden wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 3.4 Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders

Het college kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en invordering van haven- en opslagelden.

Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 4.1 Intrekking oude regeling

De Verordening haven- en opslagelden gemeente Deventer 2021, zoals vastgesteld bij besluit van 28 april 2021, wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 2022, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor 1 januari 2022 hebben voorgedaan.

Artikel 4.2 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2022.

Artikel 4.3 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening havengelden gemeente Deventer 2022.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 10 november 2021

De raad voornoemd,
de griffier,

de voorzitter,

A. Kerver

R.C. König

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Verordening Marktprecariobelasting 2022
Voorstelnummer	2021- 002508
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering	10 november 2021

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 28 september 2021, 2021-002508

Gelet op artikel 228 van de Gemeentewet;

BESLUIT

Vast te stellen de Verordening op de heffing en de invordering van Marktprecariobelasting 2022.

Artikel 1. Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

markt:	de door het college ingestelde warenmarkt, als bedoeld in de vigerende Marktverordening / Verordening fysieke leefomgeving van de gemeente Deventer en de overige markten in de gemeente Deventer;
standplaats:	de ruimte die voor de duur van de markt is aangewezen voor het uitoefenen van de markthandel;
vaste standplaats:	de standplaats die voor onbepaalde tijd ter beschikking is gesteld aan een vergunninghouder;
dagplaats:	de standplaats die per marktdag beschikbaar wordt gesteld aan een vergunninghouder;
vergunninghouder:	degene aan wie door het college vergunning is verleend voor het innemen van een standplaats;
marktmeester:	de persoon die als zodanig is aangewezen door het college.
dag:	een periode van 24 uren, aanvangende te 0.00 uur, of een gedeelte daarvan;
week:	periode van zeven achtereenvolgende dagen, beginnende met de maandag.
maand:	kalendermaand.
jaar:	kalenderjaar.

Artikel 2. Aard van de heffing en belastbaar feit

Onder de naam Marktprecariobelasting wordt een belasting geheven ter zake van het, in verband met het innemen van een standplaats op de markt, hebben van voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond op de dag, de plaats en gedurende de tijd dat ter plaatse een markt wordt gehouden.

Artikel 3. Belastingplicht

- 1 De belasting wordt geheven van degene van wie of ten behoeve van wie de in artikel 2 bedoelde voorwerpen aanwezig zijn.
2. Ter zake van een vaste plaats wordt als belastingplichtige, bedoeld in het eerste lid, aangemerkt de vergunninghouder.

Artikel 4: Tarieven.

1. De belasting voor het hebben van voorwerpen als bedoeld in artikel 2 bedraagt voor de dinsdag -, woensdag- of donderdagmarkt in Deventer of de zaterdagmarkt in Bathmen per m²
 1. voor een dag of een gedeelte van een dag € 1,07
doch met een minimum van € 8,57
 2. bij een vergunning zonder tijdsbepaling of voor een jaar of langer verleend, voor elk jaar. € 42,68
2. De belasting voor het hebben van voorwerpen als bedoeld in artikel 2 bedraagt voor de vrijdag – of zaterdagmarkt op de Brink per m²
 1. voor een dag of een gedeelte van een dag € 1,49
doch met een minimum van € 11,98
 2. bij een vergunning zonder tijdsbepaling of voor een jaar of langer verleend, voor elk jaar. € 58,65
3. De belasting voor het hebben van voorwerpen als bedoeld in artikel 2 bedraagt voor de jaarlijkse Goede vrijdagmarkt, en de Kerstmarkt, per m²
 1. voor een dag of een gedeelte van een dag € 1,54
doch met een minimum van € 12,43

Artikel 5. Meetvoorschrift

1. Voor de toepassing van artikel 4, eerste lid, wordt de som van de oppervlakte van de voorwerpen in aanmerking genomen, ongeacht of een voorwerp zich in, op of boven de voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond bevindt.
2. De oppervlakte van ieder voorwerp wordt bepaald op tenminste 0,5 m². De som van de oppervlakte van de voorwerpen wordt bepaald op ten hoogste de oppervlakte van de standplaats, waarbij een deel van een eenheid als een volle eenheid wordt aangemerkt.

Artikel 6. Tussentijdse aanvang van de belastingplicht

Indien de belastingplicht voor een vaste plaats in de loop van het jaar aanvangt, wordt in het geval dat de belastingplichtige kiest voor de belastingheffing per jaar, de belasting berekend over het aantal volle weken van het jaar dat resteert bij aanvang van de belastingplicht

Artikel 7. Ontstaan van de belastingplicht

De belasting is verschuldigd bij de aanvang van de belastingplicht.

Artikel 8. Ontheffing

Indien de belasting wordt geheven per jaar, wordt over het aantal dagen dat van de vaste standplaats geen gebruik is gemaakt, ontheffing verleend indien:

- a. de aan de belastingplichtige verleende vergunning is ingetrokken;
- b. de belastingplichtige aantoont dat hij ten gevolge van ziekte gedurende een aaneengesloten periode van tenminste een maand de vaste standplaats niet heeft kunnen innemen;
- c. de belastingplichtige is geschorst.

Artikel 9. Heffingstijdvak en wijze van heffing

1. De heffing van de belasting vindt plaats:
 - a. bij wege van aanslag indien het betreft een vaste standplaats;
 - b. bij wege van schriftelijke gedagtekende kennisgeving in de overige gevallen.
2. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingtijdvak eindigt, bestaat aanspraak op ontheffing voor de naar jaartarieven geheven precariobelasting voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat tijdvak verschuldigde precariobelasting als er in dat tijdvak, na het einde van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven.

Artikel 10. Termijnen van betaling

- 1a. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de gevorderde bedragen worden voldaan binnen 30 dagen na dagtekening van de schriftelijke kennisgeving.
- 1b. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de aanslagen worden betaald in twee gelijke termijnen waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van de maand volgend op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en de tweede twee maanden later.
- 2a. In afwijking van het eerste lid, letter a en b, geldt, wanneer het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet maar één aanslag bevat en het bedrag daarvan is, vanaf de € 30 en tot de € 5000,-, en zolang de verschuldigde bedragen door middel van automatische betalingsincasso kunnen worden afgeschreven, dat de aanslagen moeten worden betaald in zoveel gelijke termijnen als er na de maand van dagtekening van het aanslagbiljet nog maanden in het belastingjaar waarin de aanslagen worden opgelegd over blijven. Het aantal termijnen moet ten minste drie en ten hoogste tien bedragen. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.
- 2b. In afwijking van het eerste lid, letter a en b, geldt, wanneer het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet maar één aanslag bevat en het bedrag daarvan is minder dan € 30 en meer dan € 5000,-, kan op verzoek de verschuldigde bedragen door middel van automatische betalingsincasso worden afgeschreven. Het aantal incasso termijnen is gemaximeerd op drie termijnen. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.
3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in de voorgaande leden gestelde termijnen.

Artikel 11. Kwijtschelding

Van de belasting wordt geen kwijtschelding als bedoeld in artikel 26 van de Invorderingswet 1990 verleend.

Artikel 12. Inwerkingtreding, overgangsbepaling en citeertitel

1. De Verordening Marktprecariobelasting 2021 vastgesteld door de raad van Deventer op 11 november 2020, wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt 1 dag na de dag van de bekendmaking in werking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2022.
4. Deze verordening wordt aangehaald als: "Verordening Marktprecariobelasting 2022".

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 10 november 2021

De raad voornoemd,
de griffier,

de voorzitter,

A. Kerver

R.C. König

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Verordening Precariobelasting 2022
Voorstelnummer	2021-002508
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering:	10 november 2021

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 28 september 2021 nummer 2021-002508

Gelet op artikel 228 van de Gemeentewet;

BESLUIT

Vast te stellen de Verordening op de heffing en de invordering van Precariobelasting 2022.

Artikel 1

Definities

Deze verordening verstaat onder

- a. jaar: een kalenderjaar;
- b. kwartaal: een kalenderkwartaal;
- c. maand: een kalendermaand;
- d. week: een periode van zeven achtereenvolgende dagen;
- e. dag: een periode van 24 uren, aanvangende te 0.00 uur, of een gedeelte daarvan;
- f. uur: een periode van 60 achtereenvolgende minuten, of een gedeelte daarvan;
- g. vergunning: een door het gemeentebestuur verleende en in een gemeentelijke registratie opgenomen toestemming op grond waarvan een persoon een of meer voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond mag hebben;
- h. terras: een geheel van tafels, stoelen of andere roerende zaken, die de belastingplichtige buitenshuis opstelt om anderen in de gelegenheid te stellen ter plaatse iets te nuttigen;
- i. terrasvergunning: het besluit waarbij van gemeentewege aan de belastingplichtige vergunning wordt verleend tot het hebben van een terras op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond.

Artikel 2

Belastbaar feit

Onder de naam precariobelasting wordt een directe belasting geheven ter zake van het hebben van voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond, bedoeld of genoemd in deze verordening en de daarbij behorende tarieventabel.

Artikel 3

Belastingplicht

1. De precariobelasting wordt geheven van degene die het voorwerp of de voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond heeft, dan wel van degene ten behoeve van wie dat voorwerp of die voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond aanwezig zijn.

2. In afwijking in zoverre van het eerste lid wordt, indien de gemeente een vergunning heeft verleend voor het hebben van het voorwerp of de voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond, degene aan wie de vergunning is verleend of diens rechtsopvolger aangemerkt als degene bedoeld in het eerste lid, tenzij blijkt dat hij niet het voorwerp of de voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond heeft.

Artikel 4 Vrijstellingen

De precariobelasting wordt niet geheven ter zake van het hebben van:

- a. voorwerpen welke ingevolge een wettelijk voorschrift, een overeenkomst of anderszins rechtens moeten worden gedoogd;
- b. voorwerpen, waarvoor de gemeente een recht heft op grond van artikel 229, eerste lid, onderdeel a, van de Gemeentewet, dan wel een privaatrechtelijke vergoeding is overeengekomen;
- c. voorwerpen, waarvan de gemeente genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is, met uitzondering van voorwerpen die in gebruik zijn bij een derde;
- d. voorwerpen op of boven de gemeentegrond die kleiner zijn dan één vierkante meter;
- e. wegwijzers en verkeersaanwijzingen van de Koninklijke Nederlandse Toeristenbond ANWB en andere overeenkomstige instellingen;
- f. bloemen – of plantenbakken.

Artikel 5 Maatstaf van heffing en belastingtarief

De precariobelasting wordt geheven naar de maatstaven en de tarieven opgenomen in de bij deze verordening behorende tarieventabel. Dit met inachtneming van het overigens in deze verordening bepaalde.

Artikel 6 Berekening van de precariobelasting

1. Voor de berekening van de precariobelasting wordt met betrekking tot een in de tarieventabel genoemde lengte- of oppervlaktemaat een gedeelte daarvan als een volle eenheid aangemerkt.
2. Indien een tarief per oppervlakte is vastgesteld, wordt de precariobelasting berekend naar oppervlakte van de horizontale projectie van de voorwerpen, tenzij anders is bepaald.
3. De oppervlakte van andere dan rechthoekige voorwerpen wordt gesteld op het product van de twee aangrenzende zijden van een om het voorwerp geplaatste denkbeeldige rechthoek.
4. Indien de gemeente een vergunning heeft verleend voor het hebben van het voorwerp of de voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond, wordt voor de berekening van de precariobelasting aangesloten bij de geldigheidsduur van die vergunning, tenzij blijkt dat het belastbaar feit zich gedurende een kortere periode heeft voorgedaan. In dat geval bestaat aanspraak op ontheffing, waarbij het vijfde lid van overeenkomstige toepassing is.
5. Indien in de tarieventabel voor een voorwerp tarieven voor verschillende tijdseenheden zijn opgenomen, wordt de precariobelasting berekend op de voor de belastingplichtige meest voordelige wijze.
6. In afwijking van het bepaalde in artikel 1 wordt voor de berekening van de precariobelasting:
 - a. indien in de tarieventabel voor een voorwerp wel een weektarief, maar geen dagtarief is opgenomen, een gedeelte van een week gelijkgesteld met een week;
 - b. indien in de tarieventabel voor een voorwerp wel een maandtarief, maar geen dag- of weektarief is opgenomen, een gedeelte van een maand gelijkgesteld met een maand.

7. Indien in de tarieventabel voor een voorwerp een dagtarief, weektarief, maandtarief of jaartarief is opgenomen en het belastingtijdvak een langere periode dan een dag, onderscheidenlijk een week, maand of een jaar omvat, gelden deze tarieven per dag, onderscheidenlijk week, maand of jaar van het belastingtijdvak.

Artikel 7

Belastingtijdvak

1. In de gevallen waarin de gemeente een vergunning heeft verleend voor het hebben van het voorwerp of de voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond, is het belastingtijdvak de periode waarvoor de vergunning is verleend, met dien verstande dat bij een kalenderjaaroverschrijdende geldigheidsduur van de vergunning het belastingtijdvak gelijk is aan het kalenderjaar.
2. In andere dan de in het eerste lid bedoelde gevallen, is het belastingtijdvak de aaneengesloten periode gedurende welke het belastbaar feit zich voordoet of heeft voorgedaan.

Artikel 8

Wijze van heffing

1. De verschuldigde precariobelasting wordt geheven door middel van een gedagtekende schriftelijke kennisgeving waarop het gevorderde bedrag is vermeld. Het gevorderde bedrag wordt door toezending of uitreiking van de schriftelijke kennisgeving aan de belastingschuldige bekendgemaakt.
2. In afwijking van het eerste lid wordt de precariobelasting voor de hoofdstukken 2.1.3, 3.1.2, 3.2.2, 3.3.2, 3.4.2, 4.1, 5.1.1, 5.1.2, 6.1 en 7.1 uit de tarieventabel geheven bij wege van aanslag.

Artikel 9

Ontstaan van de belastingschuld en heffing naar tijdsgelang voor de naar jaartarieven geheven precariobelasting

1. In de gevallen bedoeld in artikel 7, eerste lid, is de precariobelasting verschuldigd bij de aanvang van het belastingtijdvak of, zo dit later is, bij de aanvang van de belastingplicht.
2. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingtijdvak aanvangt is de naar jaartarieven geheven precariobelasting verschuldigd voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat tijdvak verschuldigde belasting als er in dat tijdvak, na de aanvang van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven.
3. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingtijdvak eindigt, bestaat aanspraak op ontheffing voor de naar jaartarieven geheven precariobelasting voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat tijdvak verschuldigde precariobelasting als er in dat tijdvak, na het einde van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven.

Artikel 10

Termijnen van betaling

- 1a. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de gevorderde bedragen worden voldaan binnen 30 dagen na dagtekening van de schriftelijke kennisgeving.
- 1b. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de aanslagen worden betaald in twee gelijke termijnen waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van de maand volgend op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en de tweede twee maanden later.
- 2a. In afwijking van het eerste lid, letter a en b, geldt, wanneer het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet maar één aanslag bevat en het bedrag daarvan is, vanaf de € 30 en tot de € 5000,-, en zolang de verschuldigde bedragen door middel van automatische betalingsincasso kunnen worden afgeschreven, dat de aanslagen moeten

worden betaald in zoveel gelijke termijnen als er na de maand van dagtekening van het aanslagbiljet nog maanden in het belastingjaar waarin de aanslagen worden opgelegd over blijven. Het aantal termijnen moet ten minste drie en ten hoogste tien bedragen. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.

- 2b. In afwijking van het eerste lid, letter a en b, geldt, wanneer het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet maar één aanslag bevat en het bedrag daarvan is minder dan € 30 en meer dan € 5000,-, kan op verzoek de verschuldigde bedragen door middel van automatische betalingsincasso worden afgeschreven. Het aantal incasso termijnen is gemaximeerd op drie termijnen. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.
3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in de voorgaande leden gestelde termijnen.

Artikel 11

Kwijtschelding

Bij de invordering van de precariobelasting wordt geen kwijtschelding verleend als bedoeld in artikel 26 van de Invorderingswet 1990.

Artikel 12

Inwerkingtreding en citeertitel

1. De Verordening precariobelasting 2021 vastgesteld door de raad van Deventer op 11 november 2020, alsmede de tarieventabel behorende bij de verordening precariobelasting 2021, worden ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt 1 dag na de dag van de bekendmaking in werking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2022.
4. Deze verordening wordt aangehaald als: "Verordening precariobelasting 2022".

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 10 november 2021

De raad voornoemd,
de griffier,

de voorzitter,

A. Kerver

R.C. König

Tarientabel

Tarientabel behorende bij artikel 5 van de "Verordening precariobelasting 2022".

Tarientabel

Indeling tarientabel

Hoofdstuk 1	Evenementen standplaats innemen
Hoofdstuk 2	Containers, schuttingen, steigers, schoren, kalkloodsen en opslag van goederen
Hoofdstuk 3	Plaatsen van kiosken, loodsen, planten, stoelen, banken, terrassen, winkelwagenstallingen etc.
Hoofdstuk 4	Luifels, balkons, erkers en andere uitbouwen
Hoofdstuk 5	Installaties of tanks voor benzine, ruwe olie, motorolie, lucht etc.
Hoofdstuk 6	Steigers boven gemeentewater
Hoofdstuk 7	Transportbaan, loopbrug etc.

Hoofdstuk 1: Evenementen standplaats innemen.

- 1.1 Voor het innemen van een standplaats op voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond is verschuldigd:
1.1.1	ten behoeve van het houden of organiseren van een evenement:
per dag of, indien langer, per aaneengesloten periode	€ 77,38
1.1.2	ten behoeve van het gebruik van de weg voor het tijdelijk plaatsen van
niet bedrijfsmatig geëxploiteerde kramen en/of andere voorwerpen:
per dag of, indien langer, per aaneengesloten periode	€ 19,78
1.1.3	ten behoeve van het tijdelijk standplaats innemen of anderszins
uitstallen van goederen teneinde deze goederen in de uitoefening van handel
te koop aan te bieden, te verkopen of te verstrekken aan publiek:
per dag of, indien langer, per aaneengesloten periode	€ 57,72

Hoofdstuk 2: Containers, schuttingen, stellingen, steigers, schoren, kalkloodsen en opslag van goederen.

- 2.1 Voor het innemen van of op enigerlei wijze aan het verkeer onttrekken van een gedeelte van de voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond voor het plaatsen van containers, schuttingen, stellingen, steigers, schoren, kalkloodsen, en andere materialen en/of opbrekingen van de (ver) bouw van of de aanbouw aan, danwel de uitvoering van dak- of gevelwerkzaamheden aan bouwwerken, wordt per m² een bedrag in rekening gebracht:
2.1.1	voor de eerste vier weken of gedeelte daarvan per week
doch met een minimum van	€ 0,89
€ 21,82
2.1.2	voor iedere volgende week of gedeelte daarvan, per week	€ 0,50
2.1.3	voor een vergunning zonder tijdsbepaling of voor een periode van 26 weken
of langer, per jaar of gedeelte daarvan
doch met een minimum van	€ 18,22
€ 182,42
- 2.2 Voor het afzetten van een parkeerapparaatplaats of een belanghebbendenplaats dan wel het gebruik maken van een parkeerapparaatplaats of belanghebbendenplaats met een voorwerp, niet zijnde een motorvoertuig, wordt per parkeerplaats per dag een bedrag in rekening gebracht. Dit bedrag is voor de eerste 4 weken gelijk aan 25% van het in de vigerende parkeerbelasting genoemde dagtarief. Na 4 weken is dit 50% van het in de vigerende parkeerbelasting genoemde dagtarief met een maximum van € 2.100,00 per parkeerplaats per jaar. Het tarief is afhankelijk van locatie.

Hoofdstuk 3: Plaatsen van kiosken, loodsen, stoelen, banken, terrassen, winkelwagenstellingen etc.

- 3.1 Voor het innemen van een gedeelte van de voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond gelegen buiten de binnenstad van de kadastrale gemeente Deventer tot het plaatsen van kiosken en loodsen, tot het plaatsen van planten, tafeltjes of stoelen, banken of andere zitgelegenheden voor zover niet vallend onder een andere bepaling, wordt per m² een bedrag in rekening gebracht:
- 3.1.1. Voor elke week of gedeelte van een week € 0,61
- 3.1.2. Bij een vergunning zonder tijdsbepaling of voor een jaar of langer gegeven, voor elk jaar € 18,78
- 3.2 Voor het innemen van een gedeelte van de voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond gelegen in de binnenstad van de gemeente Deventer, exclusief "Brink" en "het grote Kerkhof", tot het plaatsen van kiosken en loodsen, tot het plaatsen van planten, tafels of stoelen, banken of andere zitgelegenheden, voor zover niet vallend onder een andere bepaling van dit artikel, wordt per m² een bedrag in rekening gebracht:
- 3.2.1. Voor elke week of gedeelte van een week € 0,94
- 3.2.2. Bij een vergunning zonder tijdsbepaling of voor een jaar of langer gegeven, voor elk jaar € 28,28
- 3.3 Voor het innemen van een gedeelte van de voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond gelegen aan de in de binnenstad van de gemeente Deventer gelegen "het Grote Kerkhof", tot het plaatsen van kiosken en loodsen, tot het plaatsen van planten, tafels of stoelen, banken of andere zitgelegenheden, voor zover niet vallend onder een andere bepaling van dit artikel, wordt per m² een bedrag in rekening gebracht:
- 3.3.1. Voor elke week of gedeelte van een week € 1,21
- 3.3.2. Bij een vergunning zonder tijdsbepaling of voor een jaar of langer gegeven, voor elk jaar € 37,44
- 3.4 Voor het innemen van een gedeelte van de voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond gelegen aan de in de binnenstad van de gemeente Deventer gelegen "Brink", tot het plaatsen van kiosken en loodsen, tot het plaatsen van planten, tafels of stoelen, banken of andere zitgelegenheden, voor zover niet vallend onder een andere bepaling van dit artikel, wordt per m² een bedrag in rekening gebracht:
- 3.4.1. Voor elke week of gedeelte van een week € 1,49
- 3.4.2. Bij een vergunning zonder tijdsbepaling of voor een jaar of langer gegeven, voor elk jaar € 43,19
- 3.5 Voor het bepaalde in artikel 3.1, 3.2, 3.3 en 3.4 is de gebiedsaanduiding zoals in de bijlage opgenomen van toepassing.

Hoofdstuk 4: Luifels, balkons, erkers en andere uitbouwen

- 4.1 Voor het hebben van boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond of voor de openbare dienst bestemd gemeentewater van erkers, balkons, luifels en andere uitbouwen, brandladders en dergelijke wordt, per m², per jaar in rekening gebracht € 7,79

Hoofdstuk 5: Installaties of tanks voor benzine, ruwe olie, motorolie, lucht etc.

- 5.1 Voor het hebben in en op voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond van
- 5.1.1 een installatie voor het oppompen van benzine, ruwe olie, motorolie, water, lucht en dergelijke met inbegrip van daarbij behorende leidingen, wordt per jaar in rekening gebracht € 128,58
- 5.1.2 een tank voor benzine, ruwe olie, motorolie en dergelijke, wordt per jaar in rekening gebracht € 25,69

Hoofdstuk 6: Steigers boven gemeentewater

- 6.1 Voor het hebben van een steiger boven voor de openbare dienst bestemd gemeentewater wordt, per m² per jaar in rekening gebracht, voor elk jaar € 6,80

met een maximum van (per jaar)

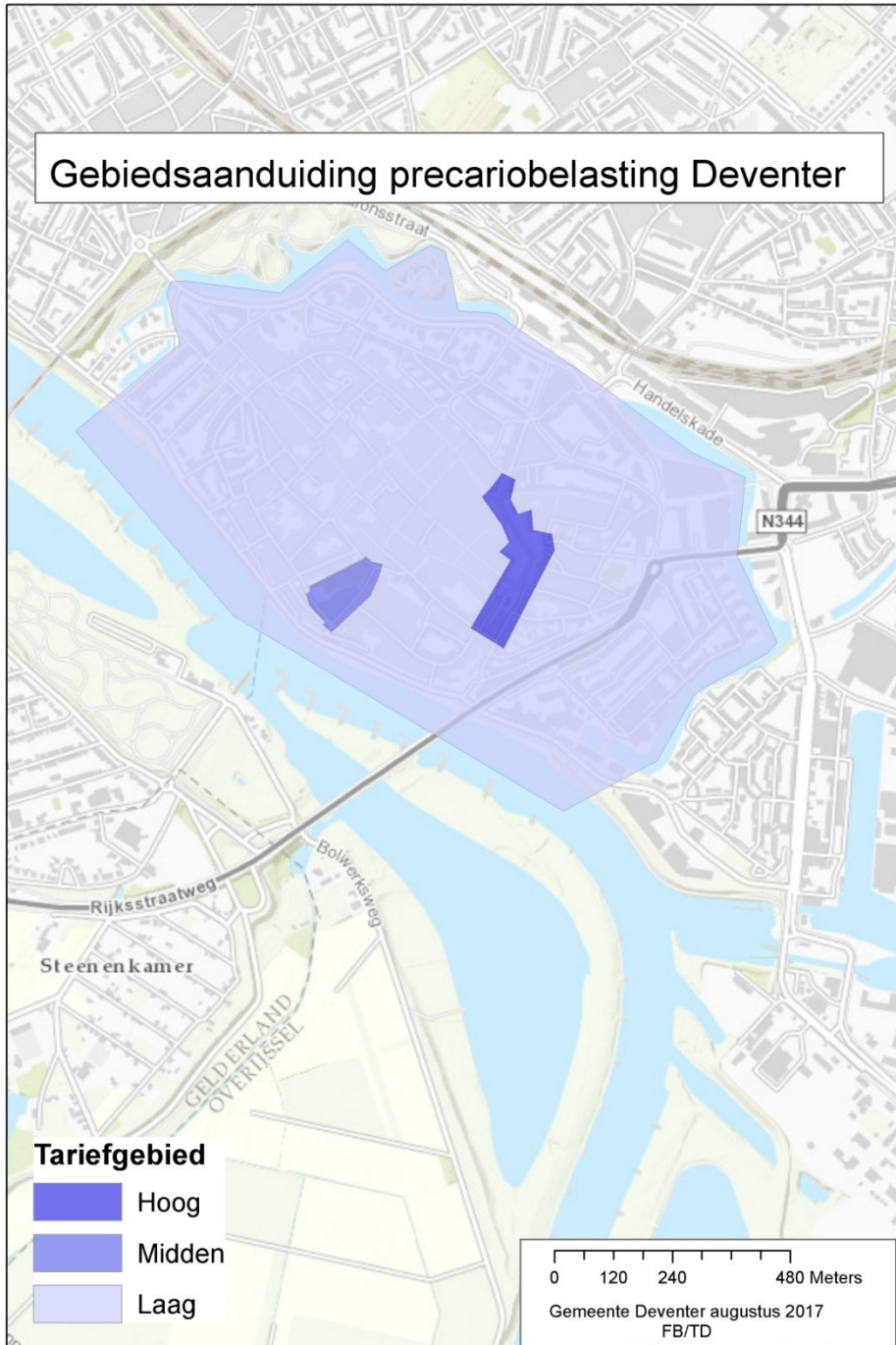
€266,65

Hoofdstuk 7: Transportbaan, loopbrug etc.

- 7.1 Voor het hebben van een transportbaan, een loopbrug of een dergelijke inrichting wordt per m² overdekte voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond of voor de openbare dienst bestemd gemeentewater, per jaar in rekening gebracht € 15,46
tot een maximum voor het gehele werk van € 129,30

Behoort bij het raadsbesluit van

De griffier, A. Kerver

Behoort bij raadsbesluit van 10 november 2021

De griffier, A. Kerver

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Verordening eenmalig riolaansluitrecht 2022
Voorstelnummer	20210-002508
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering	10 november 2021

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 28 september 2021, nummer 2020-002508.

gelet op artikel 229 van de Gemeentewet;

BESLUIT

vast te stellen :

Verordening eenmalig riolaansluitrecht 2022

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a. Gemeentelijkriool het gedeelte van de riolering dat bij de gemeente in eigendom en / of beheer is voor inzameling en transport van afvalwater, met inbegrip van de daartoe behorende rioolgemalen en persleidingen alsmede werken en installaties van overeenkomstige aard, inclusief de perceelaansluitleidingen; alsmede het voor de openbare dienst bestemde gemeentewater;
- b. Aansluitpunt het punt waar het particulier riool op de perceelsaansluitleiding wordt aangesloten (inclusief ontstoppingsstuk);
- c. Perceelaansluitleiding riolering en de voorzieningen in eigendom en beheer bij de gemeente, gelegen tussen het gemeentelijk riool en het aansluitpunt;
- d. Particulier riool de binnen de kadastrale eigendomsgrenzen van het aan te sluiten perceel gelegen binnen-, buiten- en terreinrioolleidingen tot aan het aansluitpunt;
- e. Aansluiten op vrijverval riool alle werkzaamheden en werken ten behoeve van het tot stand brengen van de verbinding tussen een aansluitpunt en het gemeentelijk riool, waarbij het afvalwater via vrijvervalriolering wordt afgevoerd.;
- f. Aansluiten op drukriool alle werkzaamheden en werken ten behoeve van het tot stand brengen van de verbinding tussen een aansluitpunt en het gemeentelijk riool waarbij het afvalwater via een drukriool wordt afgevoerd
- g. Vrijverval riool het gemeentelijk riool voor het transport van huishoudelijk- en/of bedrijfsafvalwater en/of hemelwater waarbij het water via vrijverval wordt afgevoerd;
- h. Drukriool het gemeentelijk riool voor het transport van huishoudelijk- en/of bedrijfsafvalwater (uitgezonderd hemelwater) waarbij het transport door het riool plaatsvindt door middel van met pompinstallaties veroorzaakte druk;
- i. perceel
 1. een gebouwde roerende of onroerende zaak – of een gedeelte daarvan - die blijkens indeling en inrichting bestemd is om als zelfstandig afzonderlijk geheel t.b.v. een particuliere huishouding als woning te worden gebruikt;
 2. een gebouwde roerende of onroerende zaak – of een gedeelte daarvan – die blijkens indeling en inrichting bestemd is om als zelfstandig afzonderlijk geheel t.b.v. een niet woning te worden gebruikt.

Artikel 2 Belastbaar feit

Onder de naam éénmalig rioolaansluitrecht wordt een recht geheven ter zake van het genot van door of vanwege het gemeentebestuur verstrekte diensten in verband met het tot stand brengen van een directe of indirecte aansluiting van een perceel op de gemeentelijke riolering.

Artikel 3 Belastingplicht

Het recht wordt geheven van de aanvrager van de dienst dan wel van degene ten behoeve van wie de dienst wordt verleend.

Artikel 4 Maatstaf van heffing en tarief

Het recht als bedoeld in artikel 2 wordt geheven naar de tarieven, opgenomen in onderstaande tabel:

	Woning, als bedoeld in artikel 1 onderdeel i ten eerste	Tarief
4.1	Het recht bedraagt per perceel, voor het aansluiten op het vrijverval riool met een diameter van 125 mm:	€ 773,-
4.2	Het recht bedraagt per perceel, voor het aansluiten op het vrijverval riool met een diameter groter dan 125 mm, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 773,-
4.3	Het recht bedraagt per perceel, voor het aansluiten via een vrijverval riool op een bestaand drukriool, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 2.390,-
4.4	Het recht bedraagt per perceel, voor het aansluiten via een nieuw te realiseren drukriool of uitbreiding van een bestaand stelsel van drukriolering, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 5.975,-
4.5	Het recht bedraagt, voor het aansluiten van 2 of meer, verticaal en / of horizontaal in één gebouw aan elkaar grenzende percelen per aansluiting op het vrijverval riool, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 773,-
4.6	Het recht bedraagt, voor het aansluiten van 2 of meer, verticaal en / of horizontaal in één gebouw aan elkaar grenzende percelen, per aansluiting via een vrijverval riool op het een bestaand drukriool, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 2.390,-
4.7	Het recht bedraagt, voor het aansluiten van 2 of meer, verticaal en / of horizontaal in één gebouw aan elkaar grenzende percelen, per aansluiting via een nieuw te realiseren drukriool of uitbreiding van een bestaand stelsel van drukriolering, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 5.975,-

	Niet-Woning, als bedoeld in artikel 1 onderdeel i ten tweede	Tarief
4.8	Het recht bedraagt per perceel, voor het aansluiten op het vrijverval riool met een diameter van 125 mm, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 773,-
4.9	Het recht bedraagt per perceel, voor het aansluiten op het vrijverval riool met een diameter groter dan 125 mm, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 773,-
4.10	Het recht bedraagt per perceel, voor het aansluiten via een vrijverval riool op een bestaand drukriool, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 2.390,-

4.11	Het recht bedraagt per perceel, voor het aansluiten via een nieuw te realiseren drukriool of uitbreiding van een bestaand stelsel van drukriolering, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 5.975,-
------	--	--

Artikel 5 Begroting

1. Indien er bij het recht in de in het vorige artikel opgenomen tabel, 'conform opgestelde begroting' staat vermeld, bedraagt het recht uit een voorafgaand aan de dienstverlening aan de belastingplichtige schriftelijk medegedeeld bedrag, dat blijkt uit een begroting die ter zake door of vanwege het College van Burgemeester en Wethouders is opgesteld.
2. Indien een begroting als bedoeld in het vorige artikel is uitgebracht, vangt de dienstverlening niet eerder aan dan op de vijfde werkdag na de dag waarop de begroting aan de belastingplichtige ter kennis is gebracht, tenzij de aanvraag voor deze vijfde werkdag schriftelijk is ingetrokken.

Artikel 6 Wijze van heffing

Het recht wordt bij wege van aanslag geheven.

Artikel 7 Ontstaan van de belastingschuld

Het recht is verschuldigd bij de aanvang van de dienstverlening.

Artikel 8 Termijnen van betaling

1. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de invorderingswet moeten de aanslagen worden betaald in één termijn welke vervalt op de laatste dag van de maand volgend op de maand die als dagtekening op het aanslagbiljet is vermeld.
2. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste lid gestelde termijn.

Artikel 9 Regeling inzake heffing in de vorm van een jaarlijkse belasting

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 8 wordt op verzoek van de belastingplichtige de belasting op basis van de artikelen 4.3 en 4.4 omgezet in een jaarlijkse belasting gedurende 5 jaren. Het verzoek genoemd in de eerste volzin dient binnen zes weken na de dagtekening van de aanslag schriftelijk bij de in artikel 231, tweede lid, onderdeel b, van de Gemeentewet bedoelde gemeenteambtenaar te worden ingediend (heffingsambtenaar).
2. Het belastingjaar vangt aan op 1 januari en eindigt op 31 december.
3. De jaarlijkse belasting bedraagt de annuïteit van het totaal verschuldigde, berekend op basis van een periode van 5 jaren en een rentevoet van 5%.
4. De belasting over de nog niet verstreken belastingjaren kan elk jaar worden afgekocht. De afkoopsom wordt bepaald op de contante waarde van de op 1 januari van het belastingjaar, waarin de afkoop plaatsvindt, nog te verschijnen belastingbedragen berekend naar een rentevoet van 5%.
5.
 - a. Ingeval de belasting wordt geheven in de vorm van een jaarlijkse heffing en de belastingplicht in de loop van het belastingtijdvak als bedoeld in het eerste lid eindigt of wijzigt als gevolg van het overdragen van eigendom, bezit of beperkt recht, wordt de nieuwe genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht, met ingang van het eerstvolgende belastingjaar een aanslag ineens opgelegd voor de resterende belastingjaren van het belastingtijdvak, berekend overeenkomstig het vierde lid van dit artikel.
 - b. In afwijking van het bepaalde in onderdeel a, wordt op verzoek van de in dat onderdeel bedoelde belastingplichtige de jaarlijkse heffing overeenkomstig het eerste lid gecontinueerd. Het verzoek daartoe dient binnen zes weken na de dagtekening van de aanslag ingevolge onderdeel a, schriftelijk bij de in artikel 231, tweede lid, onderdeel b, van de Gemeentewet bedoelde gemeenteambtenaar te worden ingediend.
6. Ingeval de belasting wordt geheven in de vorm van een jaarlijkse heffing en in de loop van het belastingtijdvak de eigendom, het bezit of het beperkt recht van een gedeelte van de onroerende zaak wordt overgedragen, wordt, voor de verdeling van de resterende belastingschuld, de maatstaf van heffing als bedoeld in artikel 4 voor de betreffende onroerende zaken opnieuw vastgesteld voor de nog niet verstreken belastingjaren.

Artikel 10 Kwijtschelding

Bij de invordering van het recht wordt geen kwijtschelding verleend als bedoeld in artikel 26 van de Invorderingswet 1990.

Artikel 11 Inwerkingtreding en citeertitel

- 1 De 'Verordening eenmalig riolaansluitingsrecht 2021', vastgesteld op 11 november 2020 wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
- 2 Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking.
- 3 De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2022.
- 4 Deze verordening wordt aangehaald als 'Verordening eenmalig riolaansluitrecht 2022'.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 10 november 2021

De raad voornoemd,
de griffier,

de voorzitter,

A. Kerver

R.C. König

Bijlage 1 Toelichting op de verordening

Algemene toelichting

Een verordening riolaansluitrecht is een belastingverordening. Zoals alle belastingen moeten gemeentelijke belastingen een wettelijke basis hebben. Het riolaansluitrecht is gebaseerd op artikel 229 van de Gemeentewet. In artikel 229, eerste lid aanhef en onderdeel b van de Gemeentewet staat:

1. Rechten kunnen worden geheven ter zake van:

b. het genot van door of vanwege het gemeentebestuur verstrekte diensten;

De voorwaarden waaraan de gemeentelijke belastingverordening moet voldoen, staan in hoofdstuk XV van de Gemeentewet. In artikel 217 staat dat de verordening onder meer de volgende elementen moet bevatten:

- Wie moet de belasting betalen (de belastingplichtige)?
- Waarvoor moet de belasting worden betaald (het belastbaar feit)?
- Waarover moet de belasting worden betaald (de heffingsmaatstaf)?
- Het tarief van de belasting.

Voor een heffing gebaseerd op artikel 229 van de Gemeentewet geldt nog een extra voorwaarde. De geraamde heffingopbrengsten mogen niet hoger zijn dan de geraamde kosten van de diensten. De rechten van artikel 229 Gemeentewet zijn dus alleen bedoeld om de kosten van de betreffende dienstverlening te verhalen.

Toelichting per artikel

Aanhef en opschrift

De aanhef van een raadsbesluit verwijst naar de Gemeentewet. Hier staat het artikel waarop de gemeentelijke belasting is gebaseerd.

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Voor de duidelijkheid is in het eerste artikel een omschrijving opgenomen van de in de belastingverordening voorkomende begrippen.

Voor de bepaling of een perceel een woning of niet-woning is wordt verwezen naar het bepaalde hieromtrent in de Wet WOZ. De Wet WOZ schrijft voor dat als woning wordt aangemerkt een object dat in hoofdzaak tot woning dient. Onder hoofdzaak wordt verstaan meer dan 70% van het object moet als woongedeelte in gebruik zijn. De waarde in het economische verkeer van de objecten bepaalt de verhouding tussen woning en ander gebruik.

Artikel 2 Belastbaar feit

Het belastbaar feit is de omschrijving van de activiteit waarvoor de belasting in rekening wordt gebracht. In dit geval dus het tot stand brengen van een directe of indirecte aansluiting op de gemeentelijke riolering.

Artikel 3 Belastingplicht

Degene die de belasting moet betalen, is degene die de gemeente vraagt de riolering aan te leggen. In dit geval dus de aanvrager van de dienst. Over het algemeen is dat de eigenaar van het eigendom, maar het kan ook iemand anders zijn. Daarom staat in de omschrijving dat degene voor wie de gemeente de dienst verleent, belastingplichtig is. Als de aannemer de aanvraag bijvoorbeeld voor de particulier indient, kan de particulier zo toch de belastingplichtige zijn.

Artikel 4 Maatstaf van heffing en tarief

Op grond van artikel 219, tweede lid, van de Gemeentewet kan een gemeente belastingen heffen naar heffingsmaatstaven die zij in de belastingverordening bepaalt. Het bedrag mag niet afhankelijk zijn van inkomen, winst of vermogen. De gemeente mag haar belastingen namelijk niet naar draagkracht heffen. Alleen het rijk mag inkomensbeleid voeren.

Het begrip 'bedrag' in artikel 219, tweede lid, duidt erop dat naast de heffingsmaatstaf het tarief of de vrijstellingen niet afhankelijk mogen zijn van inkomen, winst of vermogen. Behalve de beperkingen in artikel 219, tweede lid, van de Gemeentewet zijn gemeenten vrij om heffingsmaatstaven op te nemen in hun verordening riolaansluitrecht. Maar de algemene rechtsbeginselen beperken deze vrijheid wel. Bij het riolaansluitrecht speelt vooral mee dat er geen sprake is van een zuivere belastingheffing, maar van kostenverhaal van gemeentelijke dienstverlening.

Er wordt een nadere aanduiding gegeven voor het aanvragen van een aansluiting van meerdere verticaal of horizontaal in één gebouw gevestigde, aan elkaar grenzende percelen. Het bedrag wordt bepaald naar het aantal aansluitingen op het gemeentelijk riool.

Als voorbeeld:

1. Voor een flatgebouw wordt één hoofdaansluiting gerealiseerd voor 20 woningen. Het bedrag wordt naar de werkelijke kosten bepaald. Het bedrag is 1 x het tarief genoemd in artikel 4.5.
2. De aanvraag voor een serie van 10 twee onder 1 kapwoningen wordt berekend naar 10 aansluitingen. Het bedrag is 10 x het tarief genoemd in artikel 4.1.
3. De berekening voor een complex van 20 duplex woningen waarbij 5 aansluitingen gerealiseerd worden. Het bedrag is 5 x het tarief genoemd in artikel 4.5.

Artikel 5 Begroting

Dit artikel bepaalt dat er voorafgaand aan de dienstverlening een begroting wordt opgesteld en wordt overgelegd aan de belastingplichtige.

Artikel 6 Wijze van heffing

Dit artikel bepaalt dat de gemeente een aanslag verstuurt. De gemeente neemt dus het initiatief voor de belastingheffing door een aanslagbiljet te sturen.

Artikel 7 Ontstaan van de belastingschuld

Dit artikel bepaalt dat de gemeente bij aanvang van de dienstverlening met het kostenverhaal begint.

Artikel 8 Termijnen van betaling

De belasting moet voldaan worden binnen 1 maand na de dagtekening van de aanslag. Dit geldt voor elke belastingplichtige.

Artikel 9 Regeling inzake heffing in de vorm van een jaarlijkse belasting

In dit artikel is bepaald dat het bedrag van de belasting geheven volgens artikel 4.3 en 4.4 omgezet kan worden naar een jaarlijkse heffing van maximaal 5 jaar. Deze bepalingen zijn opgenomen om de drempel voor het aansluiten te verlagen. Daarnaast is het tevens bedoeld om de lasten voor belastingplichtige te spreiden over maximaal 5 jaar.

Artikel 10 Kwijtschelding

Besloten is om geen kwijtschelding te verlenen voor deze belasting. De reden hiervoor is dat dit niet redelijk is. Het gaat tenslotte om het verhaal van kosten voor een dienstverlening op verzoek. Bovendien leidt deze belasting meestal tot waardevermeerdering van het eigendom van de aanvrager.

Artikel 11 Nadere regels door het College van Burgemeester en Wethouders

Dit artikel bepaalt dat het College van Burgemeester en Wethouders uitvoeringstechnische zaken kan regelen.

Artikel 12 Inwerkingtreding en citeertitel

Naast een tijdstip van inwerkingtreding moet een belastingverordening bepalen vanaf wanneer de heffing toepast wordt (de ingangsdatum van de heffing). Deze tijdstippen kunnen samenvallen. Het tijdstip van inwerkingtreding is afhankelijk van de datum waarop de gemeente de belastingverordening bekendmaakt. Zonder bekendmaking is de verordening niet bindend (artikel 139 Gemeentewet). De datum van inwerkingtreding ligt ná die van de bekendmaking. De citeertitel vergemakkelijkt de verwijzing naar de verordening.

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Verordening rioolheffing 2022
Voorstelnummer	2021-002508
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering	10 november 2021

De raad van de gemeente Deventer,

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 28 september 2021, nummer 2021-002508.

gelet op artikel 228a van de gemeentewet.

BESLUIT

vast te stellen :

Verordening op de heffing en de invordering van de rioolheffing 2022

Artikel 1. Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a. gemeentelijke riolering: een voorziening of combinatie van voorzieningen voor inzameling, verwerking, zuivering of transport van afvalwater, hemelwater of grondwater, in eigendom, in beheer of in onderhoud bij de gemeente; alsmede het voor de openbare dienst bestemde gemeentewater;
- b. belastingobject:
 - 1e. een roerende zaak;
 - 2e. een onroerende zaak;
- c. één onroerende zaak als bedoeld onder b:
 - 1e. een gebouwd eigendom;
 - 2e. een ongebouwd eigendom;
 - 3e. een gedeelte van een onder 1e of 2e bedoeld eigendom dat afzonderlijk wordt gebruikt.
 - 4e. een samenstel van twee of meer van de onder 1e of 2e bedoelde eigendommen of onder 3e bedoelde gedeelten daarvan die bij dezelfde belastingplichtige in gebruik zijn en die, naar de omstandigheden beoordeeld, als één geheel worden gebruikt;
 - 5e. het binnen de gemeente gelegen gedeelte van een onder 1e of 2e bedoeld eigendom, van een onder 3e bedoeld deel daarvan of van een onder 4e bedoeld samenstel;
- d. verbruiksperiode: de periode waarop de afrekening van het waterleidingbedrijf betrekking heeft.
- e. water: drinkwater, huishoudelijk afvalwater, bedrijfsafvalwater, hemelwater of grondwater;
- f. afvalwater: huishoudelijk afvalwater, bedrijfsafvalwater.

Artikel 2 Aard van de belasting

Onder de naam rioolheffing wordt een directe belasting geheven ter bestrijding van de kosten die voor de gemeente verbonden zijn aan:

- a. de inzameling en het transport van huishoudelijk afvalwater en bedrijfsafvalwater, alsmede de zuivering van huishoudelijk afvalwater; en
- b. de inzameling van afvloeiend hemelwater en de verwerking van het ingezamelde hemelwater, alsmede het treffen van maatregelen teneinde structureel nadelige gevolgen van de grondwaterstand voor de aan de grond gegeven bestemming zoveel mogelijk te voorkomen of te beperken.

Artikel 3. Belastbaar feit en belastingplicht

- 1 De belasting wordt geheven van de gebruiker van een belastingobject waarnaar direct of indirect water wordt toegevoerd én van waaruit direct of indirect water wordt afgevoerd;
- 2 Met betrekking tot de heffing als bedoeld in het eerste lid wordt als gebruiker aangemerkt:
 - a. degene die naar de omstandigheden beoordeeld het belastingobject al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht gebruikt;
 - b. ingeval een gedeelte van een eigendom - niet een gedeelte als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, ten 3^e – ten gebruike is afgestaan, degene die dat deel in gebruik heeft afgestaan;
 - c. ingeval sprake is van volgtijdig gebruik degene die dat belastingobject ter beschikking heeft gesteld.

Artikel 4. Maatstaf van heffing

- 1 De belasting als bedoeld in artikel 3, eerste lid, wordt geheven naar het aantal kubieke meters afvalwater dat direct of indirect vanuit het belastingobject via de gemeentelijke riolering wordt afgevoerd.
- 2 Het aantal kubieke meters afvalwater wordt gesteld op het aantal kubieke meters water dat in de laatste aan het begin van het belastingjaar voorafgaande verbruiksperiode naar het belastingobject is toegevoerd of is opgepompt. Indien er sprake is van een onroerende zaak als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, ten derde wordt het aantal kubieke meters afvalwater evenredig toegedeeld.
- 3 Ingeval de verbruiksperiode niet gelijk is aan een periode van twaalf maanden wordt de hoeveelheid water door herleiding naar tijdsgelang bepaald. Bij die herleiding wordt een gedeelte van een kalendermaand voor een volle maand gerekend.
- 4 Ingeval gebruik wordt gemaakt van een pompinstallatie moet die pompinstallatie zijn voorzien van:
 - a. een watermeter waarvan de hoeveelheid opgepompt water kan worden afgelezen, of
 - b. een bedrijfsurenteller waarvan het aantal uren dat een pompinstallatie met een vaste capaciteit in bedrijf is geweest, kan worden afgelezen. De vorige volzin is niet van toepassing indien vaststelling van de hoeveelheid opgepompt water geschiedt op grond van enige andere wettelijke bepaling.
- 5 De op de voet van het tweede lid berekende hoeveelheid toegevoerd of opgepompt water wordt verminderd met de hoeveelheid water die niet als afvalwater via de gemeentelijke riolering is afgevoerd.

Artikel 5. Tarieven

De belasting als bedoeld in artikel 3, eerste lid, bedraagt per jaar voor de afvoer van afvalwater in de categorie van:

A	0 m ³	tot en met	500 m ³	€	174,96
B	501 m ³	tot en met	1.500 m ³	€	339,00
C	1.501 m ³	tot en met	3.000 m ³	€	648,00
D	3.001 m ³	tot en met	5.000 m ³	€	1071,00
E	5.001 m ³	tot en met	7.500 m ³	€	1524,00
F	7.501 m ³	tot en met	10.000 m ³	€	1917,00
G	10.001 m ³	tot en met	15.000 m ³	€	2427,00
H	15.001 m ³	tot en met	30.000 m ³	€	3384,00
I	30.001 m ³	en meer m ³		€	4515,00

Artikel 6. Belastingjaar

Het belastingjaar is gelijk aan het kalenderjaar.

Artikel 7. Wijze van heffing

De belasting wordt bij wege van aanslag geheven.

Artikel 8. Ontstaan van de belastingschuld en heffing naar tijdsgelang

1. De belasting als bedoeld in artikel 3, eerste lid, is verschuldigd bij het begin van het belastingjaar of, zo dit later is, bij de aanvang van de belastingplicht.
2. Indien de belastingplicht met betrekking tot een belastingobject in de loop van het belastingjaar aanvangt, is de belasting als bedoeld in artikel 3, eerste lid, verschuldigd over zoveel twaalfde gedeelten als er na de aanvang van de belastingplicht in dat jaar nog volle kalendermaanden overblijven.
3. Indien de belastingplicht met betrekking tot het belastingobject in de loop van het belastingjaar eindigt, bestaat voor de belasting als bedoeld in artikel 3, eerste lid, aanspraak op ontheffing voor zoveel twaalfde gedeelten van het voor het jaar verschuldigde recht als er na het einde van de belastingplicht in dat jaar nog volle kalendermaanden overblijven.
4. Het tweede en derde lid zijn niet van toepassing indien de belastingplichtige binnen de gemeente verhuist en aldaar een ander belastingobject waarvoor hij belastingplichtig wordt op grond van deze verordening, in gebruik neemt.

Artikel 9. Termijnen van betaling

- 1a. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de aanslagen die worden opgelegd in het belastingjaar waarop zij betrekking hebben, worden betaald in drie gelijke termijnen waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van de maand volgend op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en de volgende termijnen telkens een maand later.
- 1b. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de aanslagen die worden opgelegd na het belastingjaar waarop zij betrekking hebben, worden betaald in drie gelijke termijnen waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van de maand volgend op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en de volgende termijnen telkens een maand later.
- 2a. In afwijking van het eerste lid, letter a en b, geldt, wanneer het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet maar één aanslag bevat en het bedrag daarvan is, vanaf de € 30 en tot de € 5000,-, en zolang de verschuldigde bedragen door middel van automatische betalingsincasso kunnen worden afgeschreven, dat de aanslagen moeten worden betaald in zoveel gelijke termijnen als er na de maand van dagtekening van het aanslagbiljet nog maanden in het belastingjaar waarin de aanslagen worden opgelegd over blijven. Het aantal termijnen moet ten minste drie en ten hoogste tien bedragen. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.
- 2b. In afwijking van het eerste lid, letter a en b, geldt, wanneer het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet maar één aanslag bevat en het bedrag daarvan is minder dan € 30 en meer dan € 5000,-, kan op verzoek de verschuldigde bedragen door middel van automatische betalingsincasso worden afgeschreven. Het aantal incasso termijnen is gemaximeerd op drie termijnen. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.
3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in de voorgaande leden gestelde termijnen.

Artikel 10 Kwijtschelding

1. Voor de belasting kan kwijtschelding worden verleend tot het maximum van het in artikel 5 genoemde bedrag in categorie A;
2. Voor de belasting genoemd in de overige categorieën van artikel 5 wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 11. Inwerkingtreding en citeertitel

1. De Verordening riolheffing 2021 vastgesteld op 11 november 2020 wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2022.
4. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening riolheffing 2022.

2

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 10 november 2021

De raad voornoemd,
de griffier,

de voorzitter,

A. Kerver

R.C. König

Raadsbesluit

Onderwerp

Verordening afvalstoffenheffing 2022

Voorstelnummer

2021-002508

Raadstafel d.d.

Raadsvergadering

10 november 2021

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 28 september 2021, nummer 2021-002508.

Gelet op de artikelen 147 lid 1, 216, 219, 229 eerste lid, onderdeel a en b van de Gemeentewet en artikel 15.33 van de Wet milieubeheer;

BESLUIT

Vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en de invordering van afvalstoffenheffing 2022.

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a. gebruik maken: gebruik maken in de zin van artikel 15.33 Wet milieubeheer;
- b. aanbidding: het ter lediging aanbieden van huishoudelijke afvalstoffen in een container waarbij het registratiesysteem wordt geactiveerd, alsmede het aanbieden van huishoudelijke afvalstoffen in een afvalzak in een verzamelcontainer waarbij het registratiesysteem wordt geactiveerd.

Artikel 2 Aard van de belasting en belastbaar feit

1. Onder de naam "afvalstoffenheffing" wordt een directe belasting geheven als bedoeld in artikel 15.33 van de Wet milieubeheer ter bestrijding van kosten die voor de gemeente verbonden zijn aan het beheer van huishoudelijke afvalstoffen;
2. De Afvalstoffenheffing als bedoeld in deze verordening en de daarbij behorende tarientabel wordt naar afzonderlijke grondslagen geheven ter zake van het gebruik van een perceel ten aanzien waarvan krachtens artikel 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer een verplichting tot het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen geldt.

Artikel 3 Belastingplicht

1. De belasting wordt geheven van degene die in de gemeente naar de omstandigheden beoordeeld al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht gebruik maakt van een perceel ten aanzien waarvan ingevolge de artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer een verplichting tot het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen geldt en van degene die huishoudelijke afvalstoffen aanbiedt.
2. Voor toepassing van het eerste lid, wordt:
 - a. gebruikmaken van een perceel door de leden van een huishouden aangemerkt als gebruikmaken door het door de in artikel 231, tweede lid, onderdeel b, van de Gemeentewet bedoelde gemeenteburgemeester aangewezen lid van dat huishouden;
 - b. gebruikmaken door degene aan wie een deel van een perceel in gebruik is gegeven, aangemerkt als gebruikmaken door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven, met dien verstande dat degene die het deel in gebruik heeft gegeven, bevoegd is de heffing als zodanig te verhalen op degene aan wie dat deel in gebruik is gegeven;
 - c. het ter beschikking stellen van een perceel voor volgtijdig gebruik aangemerkt als gebruikmaken door degene die dat perceel ter beschikking heeft gesteld, met dien verstande dat degene die het perceel ter beschikking heeft gesteld, bevoegd is de heffing als zodanig te verhalen op degene aan wie het perceel ter beschikking is gesteld.
3. De belasting voor de diensten in hoofdstuk 2, worden geheven van degene ten behoeve van wie de afvalstoffen worden ingezameld.

Artikel 4 Maatstaf van heffing en belastingtarief

1. De belasting wordt geheven naar de maatstaven en de tarieven, opgenomen in hoofdstukken 1 en 2 van de bij deze verordening behorende tarieventabel.
2. Voor de berekening van de belasting wordt een gedeelte van een in de tarieventabel genoemde eenheid als een volle eenheid aangemerkt.

Artikel 5 Belastingjaar

Met betrekking tot de belasting die per jaar wordt geheven is het belastingjaar gelijk aan het kalenderjaar.

Artikel 6 Wijze van heffing

1. De belasting bedoeld in hoofdstuk 1.1., 1.2. en 1.3. van de tarieventabel wordt geheven bij wege van aanslag.
2. De belasting bedoeld in hoofdstuk 2 van de tarieventabel wordt geheven bij wege van een mondelinge danwel gedagtekende schriftelijke kennisgeving. Het gevorderde bedrag wordt mondeling, danwel door uitreiking van de gedagtekende schriftelijke kennisgeving aan de belastingschuldige bekendgemaakt.

Artikel 7 Ontstaan van de belastingschuld en heffing naar tijdsgelang

1. De belasting bedoeld in hoofdstuk 1.1. en 1.3. van de tarieventabel is verschuldigd bij het begin van het belastingjaar of, zo dit later is bij de aanvang van de belastingplicht.
2. De belasting bedoeld in hoofdstuk 1.2. van de tarieventabel is verschuldigd na afloop van het belastingjaar of, zo dit eerder is na beëindiging van de belastingplicht.
3. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingjaar aanvangt, is de belasting bedoeld in hoofdstuk 1.1. en 1.3. van de tarieventabel verschuldigd voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat jaar verschuldigde belasting als er in dat jaar, na de aanvang van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven.
4. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingjaar eindigt, bestaat aanspraak op ontheffing voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat jaar verschuldigde belasting als bedoeld in hoofdstuk 1.1. en 1.3. van de tarieventabel als er in dat jaar, na het einde van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven.
5. Het derde en vierde lid zijn niet van toepassing indien de belastingplichtige binnen de gemeente verhuist en aldaar van een ander perceel gebruik maakt en van hetzelfde inzamelmiddel gebruik blijft maken.
6. De belasting als bedoeld in hoofdstuk 2 van de bij deze verordening behorende tarieventabel is verschuldigd bij aanvang van de dienstverlening.

Artikel 8 Termijnen van betaling

- 1a. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de aanslagen en tussentijdse afrekening die worden opgelegd in het belastingjaar waarop zij betrekking hebben, worden betaald in drie gelijke termijnen waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van de maand volgend op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en de volgende termijnen telkens een maand later.
- 1b. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de aanslagen en aanslagen ten behoeve van de tussentijdse afrekening, die worden opgelegd na het belastingjaar waarop zij betrekking hebben, worden betaald in drie gelijke termijnen waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van de maand volgend op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en de volgende termijnen telkens een maand later.
- 2a. In afwijking van het eerste lid, letter a en b, geldt, wanneer het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet/tussentijdse afrekening verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet/tussentijdse afrekening maar één aanslag bevat, en het bedrag daarvan is, vanaf de € 30,- en tot de € 5000,-, en zolang de verschuldigde bedragen door middel van automatische betalingsincasso kunnen worden afgeschreven, dat de aanslagen moeten worden betaald in zoveel gelijke termijnen als er na de maand van dagtekening van het aanslagbiljet nog maanden in het belastingjaar waarin de aanslagen worden opgelegd over blijven. Het aantal termijnen moet ten minste drie en ten hoogste tien bedragen. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.
- 2b. In afwijking van het eerste lid, letter a en b, geldt, wanneer het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet/tussentijdse afrekening verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet/tussentijdse afrekening maar één aanslag bevat en het bedrag daarvan is minder dan € 30,- en meer dan € 5000,-, kan op verzoek de verschuldigde bedragen door middel van automatische betalingsincasso worden afgeschreven. Het aantal incasso termijnen is gemaximeerd op drie termijnen. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.
3. De in artikel 6 tweede lid bedoelde gedagtekende kennisgevingen moeten worden betaald:
 - a. ingeval van uitreiking van de kennisgeving: op het tijdstip van uitreiking;
 - b. ingeval van toezending van de kennisgeving: binnen veertien dagen na de dagtekening.
4. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in de voorgaande leden gestelde termijnen.

Artikel 9 Kwijtschelding

1. Voor de belasting in hoofdstuk 1.1. van de tarieventabel kan kwijtschelding worden verleend tot een bedrag van maximaal € 234,36 per belastingjaar;
2. Voor de belasting in hoofdstuk 1.2. van de tarieventabel kan kwijtschelding worden verleend tot een bedrag van maximaal € 56,22 per belastingjaar;
3. Voor de belasting bedoeld in hoofdstuk 1.3. en hoofdstuk 2 van de tarieventabel wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 10 Inwerkingtreding en citeertitel

1. De Verordening afvalstoffenheffing 2021, vastgesteld op 11 november 2020, wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2022.
4. Deze verordening kan worden aangehaald als 'Verordening afvalstoffenheffing 2022'.

Aldus vastgesteld door de gemeenteraad van de gemeente Deventer in zijn vergadering van 10 november 2021.

De raad voornoemd,
de griffier,

de voorzitter,

A. Kerver

R.C. König

TARIEVENTABEL behorende bij de Verordening afvalstoffenheffing 2022

Hoofdstuk 1. Tarieven per perceel

1. De belasting per perceel per belastingjaar voor het periodiek verwijderen van huishoudelijke afvalstoffen bedraagt € 234,36
2. Onverminderd het bepaalde in onderdeel 1 bedraagt de belasting per aanbidding van:
 - a. een container van 140 liter, bestemd voor huishoudelijk restafval € 9,37
 - b. een container van 240 liter, bestemd voor huishoudelijk restafval € 16,07
 - c. een afvalzak van maximaal 50 liter bij een ondergrondse container € 3,35
3. De belasting bedoeld in onderdeel 1 en 2 wordt vermeerderd:
 - a) indien de belastingplichtige beschikt over meer containers dan de grijze container van 140 liter: met een bedrag per jaar per grijze container van € 36,00
 - b) indien de belastingplichtige over containers van groter formaat dan de grijze container van 140 liter beschikt: met een bedrag per jaar per grijze grotere container van € 36,00

Hoofdstuk 2. Overige tarieven

1. Voor het ophalen van grof vuil aan huis geldt het tarief € 16,- per m³.
2. Voor het wegbrengen van betaalde afvalstromen naar het recycleplein is het tarief € 1,80 per 10 kg.
3. Indien de belastingplichtige wil wisselen van containervolume, bedraagt het tarief voor de omwisseling per keer € 25,40.
4. Voor afgifte van een nieuwe afvalpas geldt een tarief van € 16,80.
5. De plaatsing van een kantelslot op een container bedraagt, per kantelslot € 57,10.

Behoort bij raadsbesluit d.d. 10 november 2021

De raad voornoemd,
de griffier,

de voorzitter,

A. Kerver

drs. R. König

Toelichting verordening afvalstoffenheffing 2022

Wijziging artikel 15.33 Wet milieubeheer

Artikel 15.33 van de Wet milieubeheer is met ingang van 1 januari 2012 gewijzigd om problemen met de heffing van afvalstoffen, die zich vooral bij kamerbewoning voor deden, op te lossen (Wet van 17 maart 2011, Stb. 183)

In artikel 15.33 Wet milieubeheer verdween het begrip 'feitelijk', waardoor het mogelijk is dat degene in de heffing wordt betrokken die geen gebruik maakt van het perceel, maar delen van het perceel in gebruik geeft aan anderen. Dat is op grond van de huidige wetgeving niet mogelijk omdat de Hoge Raad in het Tegelen-arrest (Hoge Raad 23 mei 1990, nr. 26328, BNB 1990/239, Belastingblad 1990, blz. 470) heeft gesteld dat degene die een deel van een perceel in gebruik heeft gegeven, alleen in de heffing kan worden betrokken als hij zelf ook een deel van het perceel gebruikt. In lid 2 van het voorgestelde artikel 15.33 Wet milieubeheer wordt een aantal situaties beschreven waarin een gebruiker als zodanig wordt aangewezen.

Door in de verordening het begrip 'gebruik maken' te omschrijven als gebruik maken in de zin van artikel 15.33 Wet milieubeheer is de belastingplicht in de verordening altijd in overeenstemming met de wet.

In de artikelsgewijze toelichting is de jurisprudentie over 'feitelijk gebruik' vooralsnog gehandhaafd.

A Algemeen

1 Wettelijke basis

De verordening afvalstoffenheffing is gebaseerd op de tekst van de Gemeentewet en de Wet milieubeheer. Gekozen is voor een zogenaamd 'aangekleed' model, dat wil zeggen dat de tekst van hogere wettelijke regelingen, waar nodig voor de duidelijkheid, is overgenomen.

Wijziging van artikel 15.33 Wet milieubeheer

De Wet van 17 maart 2011, Stb. 183, heeft artikel 15.33 van de Wet milieubeheer gewijzigd om problemen met de heffing van afvalstoffen, die zich vooral bij kamerbewoning voor deden, op te lossen, als volgt:

- 1. In het eerste lid vervalt 'feitelijk'.
- 2. Onder vernummering van het tweede en derde lid tot derde en vierde lid, wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:
- 2. Voor de toepassing van het eerste lid, wordt:
 - a. gebruikmaken van een perceel door de leden van een huishouden aangemerkt als gebruikmaken door het door de in artikel 231, tweede lid, onderdeel b, van de Gemeentewet bedoelde gemeenteambtenaar aangewezen lid van dat huishouden;
 - b. gebruikmaken door degene aan wie een deel van een perceel in gebruik is gegeven, wordt aangemerkt als gebruikmaken door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven, met dien verstande dat degene die het deel in gebruik heeft gegeven, bevoegd is de heffing als zodanig te verhalen op degene aan wie dat deel in gebruik is gegeven;
 - c. het ter beschikking stellen van een perceel voor volgtijdig gebruik aangemerkt als gebruikmaken door degene die dat perceel ter beschikking heeft gesteld, met dien verstande dat degene die het perceel ter beschikking heeft gesteld, bevoegd is de heffing als zodanig te verhalen op degene aan wie het perceel ter beschikking is gesteld.

De wetwijziging is in werking getreden met ingang van 1 januari 2012.

Vanaf 2012 is de verordening uitgegaan van gebruik maken, dus zonder het begrip 'feitelijk'. De verhuurder van onzelfstandige delen moet vanaf 2012 in de heffing worden betrokken zonder dat hij het perceel zelf feitelijk gebruikt. De verhuurder kan de belasting verhalen op de huurders die een deel in gebruik hebben.

2.1 Karakter afvalstoffenheffing

De afvalstoffenheffing is gebaseerd op het bepaalde in artikel 15.33 van de Wet milieubeheer. De afvalstoffenheffing kan in beginsel als een belasting worden beschouwd. Tegenover de heffing staat niet een individueel aanwijsbare prestatie van de overheid in de vorm van het werkelijk meenemen van huishoudelijke afvalstoffen, doch een nakoming van de wettelijke inzamelverplichting bij het desbetreffende perceel door de gemeente. Dit leidt ertoe dat indien de inzamelplicht bij een bepaald perceel door de gemeente niet wordt nagekomen, de gemeente ter zake van het gebruik van dat perceel geen afvalstoffenheffing kan heffen (HR 2 januari 1985, nr. 22 664, Belastingblad 1985, blz. 161 (Epe). Voor de goede orde wordt er op gewezen dat de gemeente ingevolge de Wet milieubeheer verplicht is om een afvalstoffenverordening vast te stellen. In die verordening dient te worden vermeld op welke wijze huishoudelijke afvalstoffen worden overgedragen respectievelijk ter inzameling worden aangeboden.

2.2 Huishoudelijke afvalstoffen

Ingevolge de strekking van de Wet milieubeheer behoren tot de huishoudelijke afvalstoffen alle afvalstoffen die afkomstig zijn uit een particuliere huishouding. Dit betekent dat de kosten van het beheer van deze afvalstoffen kunnen worden doorberekend in de afvalstoffenheffing. Hierbij is niet van belang op welke wijze deze afvalstoffen worden ingezameld. Hierbij moet worden gedacht aan de gescheiden inzameling van onder meer glas, papier en klein chemisch afval. De met deze gescheiden inzameling van huishoudelijke afvalstoffen samenhangende kosten kunnen worden begrepen in de totale kosten van het beheer van huishoudelijke afvalstoffen. Hetzelfde geldt overigens met betrekking tot de kosten van inzameling van grof huisvuil dat over het algemeen ook afzonderlijk wordt ingezameld. Grof huisvuil wordt tot de huishoudelijke afvalstoffen gerekend. Ingevolge artikel 10.22, eerste lid, van de Wet milieubeheer zijn gemeenten verplicht zorg te dragen voor de inzameling van grof huisvuil. Er geldt echter geen periodieke inzamelplicht. De inzameling kan bijvoorbeeld bestaan uit een systeem van ophalen op afroep.

3 Tariefdifferentiatie

De gemeente hanteert in de verordening afvalstoffenheffing een tariefdifferentiatie. De gedachte dat een gedifferentieerd tarief kan bijdragen aan een vermindering van de hoeveelheid huishoudelijk afval speelt hierbij een belangrijke rol. Er zijn verschillende vormen van tariefdifferentiatie denkbaar. De tariefdifferentiatie is afhankelijk van de omstandigheden in de gemeente. Het is wel verplicht om een basistarief te heffen. In de tarieventabel van deze verordening is tariefdifferentiatie opgenomen voor volume/frequentie. Bij tariefdifferentiatie is het van belang dat dit goed in de belastingverordening is geregeld. Tariefdifferentiatie mag niet leiden tot schending van het gelijkheidsbeginsel. Tevens is het van belang dat het goed in de belastingverordening wordt geregeld.

B Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk I Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Meer uitleg bij de opgenomen begripsomschrijvingen:

- a. gebruik maken: in de verordening wordt omschreven als gebruik maken in de zin van artikel 15.33 Wet milieubeheer. Per 1 januari 2012 gaat de verordening uit van 'feitelijk' gebruik maken van een perceel. In het laatste geval kan de verhuurder bij kamerverhuur alleen in de heffing worden betrokken als die zelf gebruik maakt van het perceel (HR 23 mei 1990, nr. 26 328, BNB 1990/239, Belastingblad 1990, blz. 470 (Tegelen)).
- b. aanbidding: is het aanbieden van een container, afvalzak ter lediging waarbij het registratiesysteem wordt geactiveerd. Zodra de inzameldienst een container of afvalzak registreert, is er sprake van een belastbaar feit. Ook indien er geen afval in de container, afvalzak zat, dan wel indien het afval niet (geheel) uit de container komt doordat het bijvoorbeeld vastgevroren zit of is vastgestampt, ofwel doordat de container meer weegt dan het maximale gewicht, wordt een belastbaar feit vastgesteld. Als de chauffeur merkt dat de container niet is geleegd, laat deze met een rode kaart weten wat er mis is gegaan.

Artikel 2 Aard van de belasting en belastbaar feit

Eerste lid

In het eerste lid wordt verwezen naar artikel 15.33 van de Wet milieubeheer. Dit is de wettelijke grondslag voor de afvalstoffenheffing.

Tweede lid

Het begrip perceel

Op grond van het bepaalde in artikel 15.33 van de Wet milieubeheer en in samenhang met het bepaalde in de artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer kan een afvalstoffenheffing worden geheven ter zake van het in artikel 15.33 bedoelde gebruik van een perceel waar in een particuliere huishouding huishoudelijke afvalstoffen kunnen ontstaan. Zodra derhalve sprake is van een particuliere huishouding waar huishoudelijke afvalstoffen kunnen ontstaan, kan, op voorwaarde dat de gemeente aan de inzamelverplichting voldoet, een afvalstoffenheffing worden geheven. Een nadere omschrijving van het begrip perceel is voor de heffing dan ook niet noodzakelijk. Door in de verordening wel een omschrijving van het begrip perceel op te nemen zou het gevolg kunnen zijn dat daarmee een inperking van de heffingsmogelijkheden ontstaat. Dit geldt ook voor een afbakeningsvoorschrift zoals dat in sommige bestaande verordeningen is opgenomen met betrekking tot het begrip perceel. Dergelijke voorschriften dienen er veelal toe om aan te geven dat slechts van een perceel sprake kan zijn indien het object blijkens indeling en bestemming geschikt is om als afzonderlijk geheel te kunnen worden gebruikt. Een voorbeeld van een dergelijke bepaling is de uitspraak van Hof Arnhem van 14 december 1984, nr. 138/1984, Belastingblad 1985, blz. 254. Het Hof overwoog dat ingevolge het bepaalde in de verordening afvalstoffenheffing van de gemeente Raalte onder 'perceel' moet worden verstaan 'een gebouwd onroerend goed - of een gedeelte daarvan - dat blijkens inrichting en indeling bestemd is om als afzonderlijk geheel door een particuliere huishouding te worden gebruikt'. Het Hof overwoog dat, nu belanghebbende en zijn echtgenote niet kunnen beschikken over eigen sanitaire voorzieningen (douche en toilet) en nu hun slaapkamer slechts via de gezamenlijke gang bereikbaar is, belanghebbende niet kan worden aangemerkt als feitelijk gebruiker van een perceel (NB: in feite concludeert het Hof dat geen sprake is van een perceel zodat er dan ook geen feitelijke gebruiker kan bestaan). De VNG adviseert om in de verordening afvalstoffenheffing geen omschrijving van het begrip perceel op te nemen. In veel verordeningen afvalstoffenheffing komt in een begripsomschrijving of definitie van het begrip perceel de aanduiding voor van zomerhuisjes e.d. Een dergelijke begripsomschrijving dient er veelal toe om aan te geven dat de afvalstoffenheffing ook zal worden

geheven ter zake van het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen die kunnen ontstaan in bijvoorbeeld zomerhuisjes, stacaravans etc. Deze definitie staat ook in de modelverordening die in 1979 door de VNG is uitgegeven. Inmiddels staat blijkens de jurisprudentie voldoende vast dat in deze gevallen zonder meer een afvalstoffenheffing kan worden geheven indien met betrekking tot deze objecten de inzamelplicht geldt van de artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer. Derhalve is het niet wenselijk om in de verordening te bepalen dat zomerhuisjes en stacaravans onder het begrip perceel vallen. Voor de gemeente is het overigens wel van belang om te kunnen beschikken over enige aanwijzingen betreffende de inhoud van het begrip perceel. Dit is niet alleen voor de heffing van belang, maar ook voor het nakomen van de wettelijke inzamelplicht. In dit kader geven wij hier een gedeelte weer van de memorie van toelichting bij de Afvalstoffenwet (inmiddels is deze wet vervallen en zijn de bepalingen opgenomen in de Wet milieubeheer), waarin met betrekking tot de inzamelplicht het volgende is opgemerkt: 'De inzamelplicht geldt niet voor huishoudelijke afvalstoffen welke vrijkomen in bijvoorbeeld kantines van bedrijven, ook al zullen deze afvalstoffen, wanneer die bedrijven op de route liggen van de vuilniswagens, meestal wel worden opgehaald. Is dat niet het geval dan dient de afvalproducent zelf zorg te dragen voor de verwijdering ervan. Wat betreft het afval afkomstig. Het afval van die instellingen waarbij, zoals bij hotels, het bedrijfskarakter overheerst, zal door de inzameldienst worden opgehaald op grond van afspraken die ter zake tussen de instelling en de inzameldienst zijn gemaakt.' Gelet op deze passage uit de memorie van toelichting bij de Afvalstoffenwet besliste de Raad van State met betrekking tot een jongensinternaat dat sprake was van een collectiviteit van particuliere huishoudens, waarop artikel 3 van de Afvalstoffenwet (thans de artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer) van toepassing is. Het betrof hier een vijftal afzonderlijke wooneenheden. Elke wooneenheid, bestaande uit onder meer een gemeenschappelijke woonkamer en keuken, was geschikt voor de opvang van 12 jongeren (Afdeling rechtspraak van de Raad van State 11 juli 1985, nr. R03.83. 6978). Elke afzonderlijke wooneenheid moet in de afvalstoffenheffing worden betrokken.

Met betrekking tot het antwoord op de vraag of een object als perceel kan worden aangemerkt, zullen de feitelijke omstandigheden vrijwel altijd van belang zijn. Vaste criteria voor het al dan niet aanmerken van een object als perceel kunnen immers niet worden gegeven. De VNG wijst hier nog op het arrest van de Hoge Raad van 18 september 1991, nr. 27.597, BNB 1991/333, Belastingblad 1992, blz. 47 (Ermelo). Belanghebbende maakte feitelijk gebruik van een serviceflat welke flat een keuken bevatte waarin zich onder meer een aanrecht met gootsteen alsmede een losstaande twee-pits elektrische kookplaat bevonden. De keukenvoorziening was echter zodanig dat, zonder verandering daarvan, normaal koken niet mogelijk was omdat voldoende apparatuur en luchtafvoer ontbraken. Normaal koken zou zodanige dampen veroorzaken dat daardoor het brandalarm in werking zou treden. Bovendien was de feitelijk gebruiker verplicht de warme maaltijden vanuit de centrale keuken af te nemen. Het Hof oordeelde dat het appartement van belanghebbende niet kon worden aangemerkt als een afzonderlijk perceel in de zin van de verordening, nu belanghebbende voor het bereiden van gekookte maaltijden aangewezen was op elders in het gebouw aanwezige voorzieningen. De Hoge Raad vernietigde de uitspraak van het Hof en oordeelde dat ingevolge de verordening en de artikelen 10.11 (thans de artikelen 10.21 en 10.22) en 15.33 van de Wet milieubeheer aan de afvalstoffenheffing zijn onderworpen degenen die feitelijk gebruik maken van een perceel waarvoor de gemeentelijke inzamelplicht geldt. Dit betekent volgens de Hoge Raad dat de afvalstoffenheffing wordt geheven daar waar huishoudelijke afvalstoffen geregeld binnen een particuliere huishouding kunnen ontstaan. De Hoge Raad vervolgt: 'In overeenstemming met die strekking is slechts dan niet sprake van een perceel in de zin van de Verordening indien het gaat om een gedeelte van een onroerend goed dat blijkens indeling en inrichting niet is bestemd voor het voeren van een particuliere huishouding waarin geregeld huishoudelijke afvalstoffen kunnen ontstaan. Van dat laatste is in het onderhavige geval geen sprake nu belanghebbende blijkens de vaststellingen van het Hof alleen voor zijn warme maaltijden is aangewezen op elders aanwezige voorzieningen maar voor het overige zelf een huishouding voert waar geregeld afvalstoffen ontstaan.' In zijn uitspraak van 19 december 2003, nr. 38874, Belastingblad 2004, blz. 293, geeft de Hoge Raad een positief geformuleerde definitie: een gedeelte van een onroerende zaak dat blijkens indeling en inrichting is bestemd voor het voeren van een particuliere huishouding waarin geregeld afvalstoffen kunnen ontstaan, is een perceel voor de afvalstoffenheffing. In een uitspraak van 24 november 2000, nr. 99/3908 oordeelde Hof Amsterdam dat er sprake was van zelfstandige gedeelten. Ondanks het feit dat er sprake was van een gezamenlijke doucheruimte, een gezamenlijke voordeur en hal was het Hof van mening dat er sprake was van zelfstandige gedeelten in de zin van de verordening.

In zijn arrest van 7 maart 2003 heeft de Hoge Raad bepaald dat de industriële bestemming van een perceel niet aan de verplichting tot inzameling van huishoudelijke afvalstoffen in de weg staat (HR 7 maart 2003, nr. 38055, LJN: AF5365).

Voor het belastbaar feit wordt onder andere verwezen naar de bij de verordening behorende tarieventabel. Omdat ingevolge artikel 217 van de Gemeentewet het voorwerp van de belasting en het tarief in de belastingverordening moeten zijn vermeld, mag er geen twijfel over bestaan dat de tarieventabel deel uitmaakt van de verordening. Vandaar dat de woorden 'daarbij behorende' zijn gebruikt. In de tarieventabel wordt dit eveneens uitdrukkelijk aangegeven. In het tweede lid is bepaald dat de afvalstoffenheffing naar afzonderlijke grondslagen wordt geheven. Het is toegestaan naar elke grondslag afzonderlijk een aanslag op te leggen (HR 7 februari 1973, nr. 16885, BNB 1973/69). De bepaling is opgenomen met het oog op het heffen per incidentele gebeurtenis. Op basis van deze bepaling kan naast de jaarlijks verschuldigde belasting, de belasting verschuldigd per aanbidding worden geheven. Iedere aanbidding is een afzonderlijke grondslag voor de heffing. De gemeente kan er ook voor kiezen niet per afzonderlijke aanbidding te heffen, maar naar het aantal aanbiddingen gedurende een belastingtijdvak, bijvoorbeeld het kalenderjaar (zoals bij het basistarief). In dat geval staat de grootte van de belastingschuld pas na afloop van dat jaar vast en kan aan het einde van het kalenderjaar een aanslag naar het aantal aanbiddingen worden opgelegd. In verband hiermee verwijzen wij naar het arrest van de Hoge Raad van 2 november 1994, nr. 29595, Belastingblad 1994, blz. 819 (Amsterdam) inzake het opleggen van een aanslag precarierecht gedurende de loop van het tijdvak. Op grond van de verordening hief de gemeente Amsterdam precarierecht over het tijdvak gelijk aan het kalenderjaar. Aan een aannemer die gedurende een periode van ongeveer anderhalve maand een stukje gemeentegrond had gebruikt voor de opslag werd in juli van dat jaar een aanslag opgelegd. De Hoge Raad oordeelde dat ingevolge het systeem van de artikelen 11 tot en met 15 van de AWR pas na afloop van het tijdvak een definitieve aanslag kan worden opgelegd indien de grootte van de belastingschuld pas na afloop van het tijdvak kan worden vastgesteld. Nu de aanslag binnen het heffingstijdvak was opgelegd, was aldus de Hoge Raad de aanslag terecht vernietigd.

Inzamelplicht

De afvalstoffenheffing is gebaseerd op het bepaalde in artikel 15.33 van de Wet milieubeheer. Voor de goede orde geven wij hier eerst de tekst weer van het bepaalde in de artikelen 10.21, 10.22 en 15.33 van de Wet milieubeheer.

Artikel 10.21

- 1. De gemeenteraad en burgemeester en wethouders dragen, al dan niet in samenwerking met de gemeenteraad en burgemeester en wethouders van andere gemeenten, ervoor zorg voor dat ten minste eenmaal per week de huishoudelijke afvalstoffen met uitzondering van grove huishoudelijke afvalstoffen worden ingezameld bij elk binnen haar grondgebied gelegen perceel waar zodanige afvalstoffen geregeld kunnen ontstaan.
- 2. Groente-, fruit- en tuinafval wordt daarbij in ieder geval afzonderlijk ingezameld.
- 3. De gemeenteraad kan besluiten tot het afzonderlijk inzamelen van andere bestanddelen van huishoudelijke afvalstoffen.

Artikel 10.22

- 1. Elke gemeente draagt er zorg voor: a dat grove huishoudelijke afvalstoffen worden ingezameld bij elk binnen haar grondgebied gelegen perceel waar zodanige afvalstoffen ontstaan, en b dat er op ten minste één daartoe ter beschikking gestelde plaats binnen de gemeente of binnen de gemeenten waarmee wordt samengewerkt, in voldoende mate gelegenheid wordt geboden om grove huishoudelijke afvalstoffen achter te laten.
- 2. In het belang van een doelmatig beheer van grove huishoudelijke afvalstoffen kan bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald dat het eerste lid geheel of gedeeltelijk buiten toepassing blijft met betrekking tot bij de maatregel aangewezen categorieën van grove

huishoudelijke afvalstoffen, al dan niet voor zover deze vrijkomen in een hoeveelheid of een omvang die, of een gewicht dat groter is dan bij de maatregel is aangegeven.

Artikel 15.33 Wet Milieubeheer

- 1. Elke gemeente kan ter bestrijding van de kosten die voor haar verbonden zijn aan het beheer van huishoudelijke afvalstoffen een heffing instellen, waaraan kunnen worden onderworpen degenen die, al dan niet krachtens een zakelijk of persoonlijk recht, feitelijk gebruik maken van een perceel ten aanzien waarvan krachtens de artikelen 10.21 en 10.22 een verplichting tot het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen geldt.
- 2. Onder de in het eerste lid bedoelde kosten wordt mede verstaan de omzetbelasting die ingevolge de Wet op het BTW-compensatiefonds recht geeft op een bijdrage uit het fonds.
- 3. Met betrekking tot deze heffingen zijn de artikelen 216 tot en met 219, 229d en 230 tot en met 257 van de Gemeentewet van overeenkomstige toepassing.

Wetsvoorstel 32479 heeft artikel 15.33 van de Wet milieubeheer gewijzigd om problemen met de heffing van afvalstoffen, die zich vooral bij kamerbewoning voordoen. Er is bepaald dat:

- 1. In het eerste lid 'feitelijk' vervalt.
- 2. Onder vernummering van het tweede en derde lid tot derde en vierde lid, wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:
- 2. Voor de toepassing van het eerste lid, wordt:
 - a. gebruikmaken van een perceel door de leden van een huishouden aangemerkt als gebruikmaken door het door de in artikel 231, tweede lid, onderdeel b, van de Gemeentewet bedoelde gemeenteambtenaar aangewezen lid van dat huishouden;
 - b. gebruikmaken door degene aan wie een deel van een perceel in gebruik is gegeven, aangemerkt als gebruikmaken door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven, met dien verstande dat degene die het deel in gebruik heeft gegeven, bevoegd is de heffing als zodanig te verhalen op degene aan wie dat deel in gebruik is gegeven;
 - c. het ter beschikking stellen van een perceel voor volgtijdig gebruik aangemerkt als gebruikmaken door degene die dat perceel ter beschikking heeft gesteld, met dien verstande dat degene die het perceel ter beschikking heeft gesteld, bevoegd is de heffing als zodanig te verhalen op degene aan wie het perceel ter beschikking is gesteld.

De wetswijziging is in werking getreden met ingang van 1 januari 2012.

In de artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer is bepaald dat het gemeentebestuur er zorg voor draagt dat ten minste éénmaal per week de huishoudelijke afvalstoffen worden ingezameld bij elk binnen haar grondgebied gelegen perceel waar zodanige stoffen geregeld in een particuliere huishouding kunnen ontstaan. Indien de gemeente voldoet aan de hier beschreven verplichting dan kan zij ter bestrijding van de hieraan verbonden kosten een afvalstoffenheffing instellen. Het maakt niet uit of ook daadwerkelijk gebruik wordt gemaakt van de reinigingsdienst. Bij vakantiehuisjes die slechts 40 dagen per jaar werden gebruikt, maar waar de gemeente wel aan de inzamelplicht voldeed, kon de gemeente dan ook een aanslag afvalstoffenheffing opleggen naar het volle tarief. Bij de afvalstoffenheffing wordt uitgegaan van het feitelijk gebruik van het perceel waarvoor de inzamelplicht geldt, ongeacht het feitelijk gebruik van de door de gemeente verleende dienst. Zie onder andere HR 30 mei 2001, nr. 36047, VN 2001/32.31 (Hengelo). De Hoge Raad oordeelde hier dat op grond van artikel 10.11 van de Wet milieubeheer een verplichting tot inzameling van huishoudelijke afvalstoffen bestaat ten aanzien van percelen waar zodanige afvalstoffen geregeld *kunnen* ontstaan. Het is derhalve niet van belang of er daadwerkelijk (geregeld) huishoudelijke afvalstoffen ontstaan. Zie ook de uitspraak van Hof Amsterdam van 13 september 1995, nr. 93/4751 (fiscaal up to date 96-120). Het Hof oordeelde dat de heffing ook verschuldigd is als van de gemeentelijke huisvuilophaaldienst weinig of geen gebruik wordt gemaakt. De man die beweerde dat hij zijn vuilnis altijd bij zijn bedrijf liet inzamelen, moest de afvalstoffenheffing toch betalen. Voor een vergelijkbare casus zie Hof Amsterdam 16 mei 2000, nr. 99/3654, Belastingblad 2000, blz. 896.

Indien de gemeente de haar in artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer opgelegde verplichting niet nakomt dan kan de gemeente geen afvalstoffenheffing heffen. Dit volgt uit de arresten van de Hoge Raad van 15 februari 1984, nr. 22 311, BNB 1984/154, Belastingblad 1984, blz. 216 (Heerenveen), en van 2 januari 1985, nr. 22 664, BNB 1985/102, Belastingblad 1985, blz. 161 (Epe). In deze arresten heeft de Hoge Raad tevens beslist dat een redelijke uitleg van de inzamelplicht meebrengt dat deze verplichting zich niet uitstrekt buiten de voor het openbaar rijverkeer openstaande en voor de ter plaatse gebezigde vuilniswagens toegankelijke wegen. Dat de afvalstoffenheffing niet los kan worden gezien van de inzamelplicht blijkt ook uit een uitspraak Hof Den Haag van 28 juni 2000, nr. 98/4490, Fiscaal up-to-date. In deze uitspraak oordeelde het Hof dat afvalstoffenheffing niet mogelijk was omdat de gemeente geen duobak had uitgereikt. Door geen duobak uit te reiken voert de gemeente feitelijk de op haar rustende inzamelplicht niet uit. De gemeente voldoet ook niet aan haar inzamelplicht, indien feitelijk met een lagere frequentie wordt ingezameld dan de gemeente zelf blijkens haar beleid noodzakelijk acht en in verband daarmee geen maatregelen treft (Hof Arnhem 17 augustus 2004, nr. 04/00118, LJN: AR2922 (Almelo)).

Artikel 3 Belastingplicht

In dit artikel is de belastingplicht geregeld. Hierbij is aansluiting gezocht bij het bepaalde in artikel 15.33 van de Wet milieubeheer. In het eerste lid van dat artikel is bepaald dat als belastingplichtige moet worden aangewezen degene die, al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht, (feitelijk; zie wetsvoorstel 32479) gebruik maakt van een perceel ten aanzien waarvan krachtens artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer een verplichting tot het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen geldt. De verplichting tot het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen geldt voor ieder perceel waar in een particuliere huishouding huishoudelijke afvalstoffen kunnen ontstaan. Zie hiervoor hetgeen in de toelichting op artikel 2 is opgemerkt.

Artikel 4 Maatstaf van heffing en belastingtarief

Voor de toelichting op de grondslagen en tarieven wordt verwezen naar de toelichting die voor de tarieventabel opgenomen is.

Artikel 5 Belastingjaar

Het belastingjaar voor de belasting als bedoeld in de tarieventabel is gelijk aan het kalenderjaar. Hiermee is bedoeld dat het vaste basisbedrag, de toeslag en de gedifferentieerde tarieven voor de periodieke dienstverlening per jaar geheven worden.

Artikel 6 Wijze van heffing

In gevolge artikel 233 van de Gemeentewet kan de afvalstoffenheffing worden geheven bij wege van aanslag, bij wege van voldoening op aangifte of op andere wijze. Er is voor gekozen om de afvalstoffenheffing bij wege van aanslag te heffen. Eerst zal een aanslag worden opgelegd voor het vaste deel. Vervolgens zal na afloop van het belastingjaar een aanslag afvalstoffenheffing worden verzonden voor het variabele deel (ledigingen). Beide aanslagen worden indien mogelijk gecombineerd op 1 biljet.

Artikel 7 Ontstaan van de belastingsschuld en heffing naar tijdsgelang

Eerste lid en tweede lid

Blijkens de redactie van het eerste en tweede lid wordt de belasting verschuldigd bij het begin van het belastingjaar of bij het begin van de belastingplicht, zo dit later is. Hoewel in de verordening is gekozen voor een tijdvakheffing en niet voor een tijdstipheffing, ontstaat de materiële belastingsschuld ingevolge dit artikellid niet pas aan het einde van het belastingjaar, doch reeds bij het begin ervan. De belastingsschuld kan derhalve in de loop van het belastingjaar worden geformaliseerd. Het feit dat

gedurende het gehele jaar huishoudelijke afvalstoffen ingezameld worden, rechtvaardigt een tijdvakheffing.

Derde en Vierde lid

In de leden drie en 4 zijn regels gegeven die betrekking hebben op wijzigingen gedurende het kalenderjaar in de belastingplicht. In de verordening is gekozen voor een tijdsevenredige herleiding per maand, waarbij gedeelten van een maand niet worden meegerekend.

Vijfde lid

Indien de belastingplichtige binnen de gemeente verhuist en een ander perceel in gebruik neemt, dan blijft het bepaalde in het derde en vierde lid buiten toepassing. Dit betekent dat een tijdsevenredige herleiding van de belastingschuld dan achterwege kan blijven. Deze herleiding zou slechts louter om formele redenen plaatsvinden. Een materiële wijziging in de belastingschuld zal immers door een verhuizing niet plaatsvinden. Voorwaarde voor toepassing van deze bepaling is overigens wel dat de belastingplichtige het ene perceel verlaat en het volgende perceel in (feitelijk; zie wetsvoorstel 32479) gebruik neemt. Indien een belastingplichtige op enig moment een tweede perceel in (feitelijk; zie wetsvoorstel 32479) gebruik zou nemen dan vindt het bepaalde in het vierde lid geen toepassing, maar wel het bepaalde in het derde lid.

Artikel 8 Termijnen van betaling

In dit artikel is de betalingstermijn opgenomen. Er is gekozen voor een afwijking van de hoofdregel die is opgenomen in artikel 9 van de Invorderingswet. In het eerste lid is geregeld dat aanslagen die in het jaar worden opgelegd, 2 vervaldagen hebben (1 maand en 2 maanden na de dagtekening.

Uitzondering hierop vormt de automatische incasso. Indien geopteerd is voor automatische incasso worden bedragen tot € 5000 in maximaal 10 termijnen afgeschreven. Dit geldt alleen voor aanslagen voor het vaste bedrag die in hetzelfde jaar worden opgelegd als het belastingjaar. Als die aanslagen worden opgelegd na het belastingjaar dan zijn slechts drie termijnen toegestaan. Hetzelfde geldt indien de automatische incasso niet kan worden uitgevoerd bijvoorbeeld als gevolg van stornering, dan gelden ook drie termijnen.

De aanslagen voor de ledigingen worden doorgaans opgelegd nadat het belastingjaar is verstreken. Indien deze aanslag 1 jaar na het belastingjaar worden opgelegd gelden 10 termijnen als aan de voorwaarden is voldaan.

Artikel 9 Kwijtschelding

Op grond van artikel 255 van de Gemeentewet volgen gemeenten het kwijtscheldingsbeleid zoals dat is geregeld in de Uitvoeringsregeling invorderingswet 1990. Indien een gemeente niets anders regelt geldt deze regeling automatisch voor alle gemeentelijke belastingen. Artikel 255 biedt ook de mogelijkheid om van deze regeling af te wijken. Voor het vaste basisbedrag wordt kwijtschelding verleend. Voor het variabele tarief ter zake van de periodieke inzameling is de kwijtschelding gemaximeerd tot het in de verordening aangegeven bedrag . Voor de toeslag is geen kwijtschelding mogelijk. Hierdoor is het enerzijds mogelijk dat minima geen afvalstoffenheffing hoeven te betalen, doch anderzijds blijft ook voor minima een prikkel bestaan om bewust met afval om te gaan. Tevens wordt door de maximering van de kwijtschelding voorkomen dat misbruik kan worden gemaakt van de kwijtscheldingsregeling, doordat voorkomen wordt dat minima voor derden kunnen fungeren als goedkoop afvaldepot.

Artikel 10 Inwerkingtreding en citeertitel

Dit artikel regelt op welk moment de verordening in werking treedt en vanaf welk moment de belasting volgens de nieuwe verordening wordt geheven. Op basis van deze bepaling gaan de wijzigingen in op 1 januari 2022.

Dit artikel geeft aan met welke verkorte naam de verordening kan worden aangehaald.

Toelichting bij de tarieventabel

Bij de opstelling van de verordening gekozen voor de toevoeging van een afzonderlijke tarieventabel. Deze tarieventabel is onderdeel van (en behoort tot) de verordening. In de verordening zijn geen tarieven opgenomen.

Tarieventabel

De tarieventabel is onderverdeeld in 3 onderdelen. Onderdeel 1 is het basistarief dat aan ieder perceel in het kader van de afvalstoffenheffing wordt opgelegd. Het vaste bedrag wordt opgelegd als de gemeente de inzamelplicht voor de afvalstoffenheffing nakomt. Onderdeel 2 is een variabel bedrag dat bepaald wordt door het aantal aanbiedingen van een bepaald volume container danwel een aanbieding bij een ondergrondse container, keer het in de tarieventabel genoemde tarief. Onderdeel 3 is de toeslag. Het basistarief wordt verhoogd met een toeslag. De toeslag is afhankelijk van of het aantal en/of de inhoud van de restafval (grijze) container(s) en wordt in rekening gebracht als dit afwijkt van de standaard 140 liter restafval container. Per keer dat deze afwijkt van de 140 liter restafval container aantal danwel inhoud wordt een toeslag opgelegd. Bijvoorbeeld: De burger heeft een grijze container van 240 liter, een extra grijze container van 140 liter. Dan wordt twee keer toeslag opgelegd, nl. eenmaal voor de grotere grijze container van 240 liter en eenmaal voor de extra grijze container van 140 liter.

De onderdelen zoals hiervoor genoemd bepalen tezamen wat de heffingsgrondslagen zijn en hoe hoog het tarief is indien zich een belastbaar feit voordoet. De tarieven zijn zodanig vastgesteld dat de geraamde netto baten van de afvalstoffenheffing niet uitgaan boven de geraamde netto lasten terzake. Het is niet noodzakelijk dat het vaste tarief uitsluitend de vaste lasten dekt en het variabele tarief de variabele lasten.

RAADSBESLUIT

Onderwerp Bijdrageregeling afvalstoffenheffing 2022
Voorstelnummer 2021-002508
Raadstafel d.d.
Raadsvergadering 10 november 2021

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 28 september 2021, nummer 2021-002508 team Belastingen.

Gelet op artikel 147 lid 1 van de Gemeentewet

BESLUIT

vast te stellen de:

Bijdrageregeling medisch afval gemeente Deventer 2022

Artikel 1 Begripsomschrijving

Deze verordening verstaat onder:

1. Burgemeester en wethouders:
het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Deventer.
2. De heffingsambtenaar:
de gemeenteambtenaar, bedoeld in artikel 231, tweede lid, onderdeel b van de Gemeentewet.
3. Medisch afval:
 - incontinentiemateriaal
 - materiaal gebruikt door nierdialyse patiënten
 - stoma materiaal
4. Belastingplichtige:
Degene op wiens naam de aanslag afvalstoffenheffing is gesteld.
5. Belanghebbende:
De belanghebbende degene ten behoeve van wie een document zoals een medische verklaring is afgegeven, danwel een factuur is overlegd.
6. Bijdrage:
Een tegemoetkoming in de extra kosten, vanwege het aanbieden van medisch afval, afkomstig van een belanghebbende, aan de inzameldienst als bedoeld in artikel 2 van de afvalstoffenverordening van de gemeente Deventer.
7. Afvalstoffenheffing:
De heffing als bedoeld in artikel 2 van de Verordening afvalstoffenheffing.

Artikel 2 Aanvraag

De heffingsambtenaar kan de belastingplichtige op schriftelijke aanvraag een bijdrage toekennen vanwege het aanbieden van medisch afval.

Artikel 3 Voorwaarden aanvraag

1. De aanvraag als bedoeld in artikel 2 dient te worden gedaan op een door de heffingsambtenaar vastgesteld aanvraagformulier.
2. De aanvraag dient plaats te vinden indien de gezondheidssituatie van de belanghebbende is gestabiliseerd.
3. De aanvraag kan alleen betrekking hebben op het lopende kalenderjaar.
4. De belastingplichtige is verplicht alle informatie te verstrekken die de heffingsambtenaar nodig acht voor het beoordelen van de aanvraag.
5. Indien een aanvraag niet volledig is ingevuld stelt de heffingsambtenaar de aanvrager in de gelegenheid deze binnen een termijn van tenminste twee weken nadat hem dit is medegedeeld aan te vullen of te verbeteren.
6. Indien de aanvrager van de in lid 4 bedoelde verplichting tot informatieverstrekking onvoldoende nakomt, verklaart de heffingsambtenaar hem in zijn aanvraag niet ontvankelijk. Van deze beslissing doet de heffingsambtenaar zo spoedig mogelijk mededeling aan de aanvrager, onder terugzending van de ingediende bescheiden.
7. De heffingsambtenaar deelt zijn beslissing schriftelijk mee aan de aanvrager.

Artikel 4 Bijdrage afvalstoffenheffing

1. Een bijdrage in de afvalstoffenheffing wordt toegekend, wanneer er sprake is van extra medisch afval. De voorwaarde is dat de belastingplichtige van een perceel aangeslagen is voor de afvalstoffenheffing. Voor toekenning dient:
 - een document overlegt te worden waaruit blijkt dat er medische hulpmiddelen worden gebruikt door belastingplichtige zelf en/ of een belanghebbende, die huisvesting heeft op hetzelfde perceel waarvoor de belastingplichtige is aangeslagen voor de afvalstoffenheffing, of
 - een factuur van de apotheek danwel van de ziektekostenverzekeraar te worden verstrekt waaruit blijkt dat de hulpmiddelen worden afgenomen.
2. De bijdrage is € 129,70.
3. Indien de aanvraag betrekking heeft op een gedeelte van het kalenderjaar, door overlijden danwel verhuizing, wordt de bijdrage naar evenredigheid van het aantal volle maanden dat gebruik is gemaakt van de afvalinzameling herrekend.
4. Indien de aanvraag in de loop van het kalenderjaar binnenkomt, dan wordt de bijdrage vanaf het moment van aanvraag naar evenredigheid van het aantal volle maanden dat nog overblijft en gebruik is gemaakt van afvalinzameling in het lopende kalenderjaar berekend.

Artikel 5 Uitbetaling

1. De uitbetaling van de bijdrage zal plaats vinden in het jaar waarin de aanslag afvalstoffenheffing (afrekening aanbiedingen) wordt ontvangen. De toekenning van de bijdrage leidt niet tot het opheffen van de betalingsverplichting van de aanslag afvalstoffenheffing.
2. De bijdrage wordt aan de belastingplichtige uitbetaald.

Artikel 6 Afwijking

1. De heffingsambtenaar kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen in deze regeling, indien toepassing van de regeling tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.
2. In gevallen waarin deze regeling niet voorziet, beslist de heffingsambtenaar.

Artikel 7 Inwerkingtreding

1. De gemeentelijke bijdrageregeling medisch afval 2021, is vastgesteld op 11 november 2020, wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze regeling kan worden aangehaald als “Gemeentelijke bijdrageregeling medisch afval” en treedt in werking op 1 januari 2022.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 10 november 2021,

De raad voornoemd,
de griffier,

de voorzitter,

A. Kerver

drs. R. König

RAADSBESLUIT

Onderwerp
Voorstelnummer
Raadstafel d.d.

Verordening onroerendezaakbelastingen 2022
2021-002508-Belastingverordeningen-2022

Raadsvergadering d.d.

10 november 2021

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 28 september 2021, 2021-002508;

Gelet op de artikelen 220 tot en met 220h van de Gemeentewet;

BESLUIT

Vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en invordering van onroerendezaakbelastingen 2022

Artikel 1 Belastingplicht

1. Onder de naam 'onroerendezaakbelastingen' worden ter zake van binnen de gemeente gelegen onroerende zaken twee directe belastingen geheven:
 - a. een belasting van degene die bij het begin van het kalenderjaar een onroerende zaak die niet in hoofdzaak tot woning dient, al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht gebruikt, verder te noemen: gebruikersbelasting;
 - b. een belasting van degene die bij het begin van het kalenderjaar van een onroerende zaak het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht, verder te noemen: eigenarenbelasting.
2. Bij de gebruikersbelasting wordt:
 - a. gebruik door degene aan wie een deel van een onroerende zaak in gebruik is gegeven (verder: de gebruiker), aangemerkt als gebruik door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven (verder: de gebruikgever); de gebruikgever is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op de gebruiker;
 - b. het ter beschikking stellen van een onroerende zaak voor volgtijdig gebruik aangemerkt als gebruik door degene die die onroerende zaak ter beschikking heeft gesteld; degene die de onroerende zaak ter beschikking heeft gesteld is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene aan wie die zaak ter beschikking is gesteld.
3. Voor de eigenarenbelasting wordt als genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht aangemerkt degene die bij het begin van het kalenderjaar als zodanig in de basisregistratie kadaster is vermeld, tenzij blijkt dat hij op dat tijdstip geen genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is.

Artikel 2 Belastingobject

1. Als onroerende zaak wordt aangemerkt de onroerende zaak, bedoeld in hoofdstuk III van de Wet waardering onroerende zaken.
2. Een onroerende zaak dient in hoofdzaak tot woning indien de waarde die op grond van hoofdstuk IV van de Wet waardering onroerende zaken is vastgesteld voor die onroerende zaak in hoofdzaak kan worden toegerekend aan delen van die onroerende zaak die dienen tot woning dan wel volledig dienstbaar zijn aan woondoeleinden.

Artikel 3 Maatstaf van heffing

1. De heffingsmaatstaf is de op de voet van hoofdstuk IV van de Wet waardering onroerende zaken voor de onroerende zaak vastgestelde waarde voor het kalenderjaar bedoeld in artikel 1.
2. Als met betrekking tot een onroerende zaak geen waarde is vastgesteld op de voet van hoofdstuk IV van de Wet waardering onroerende zaken wordt de heffingsmaatstaf van die onroerende zaak bepaald met overeenkomstige toepassing van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 17, 18 en 20, tweede lid, van de Wet waardering onroerende zaken.

Artikel 4 Vrijstellingen

1. In afwijking in zoverre van artikel 3 wordt bij de bepaling van de heffingsmaatstaf buiten aanmerking gelaten, voor zover dit niet reeds is geschied bij de bepaling van de in dat artikel bedoelde waarde, de waarde van:
 - a. voor de land- of bosbouw bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond, daaronder mede begrepen de open grond, alsmede de ondergrond van glasopstanden, die bedrijfsmatig aangewend wordt voor de kweek of teelt van gewassen, zonder daarbij de ondergrond als voedingsbodem te gebruiken;
 - b. glasopstanden, die bedrijfsmatig worden aangewend voor de kweek of teelt van gewassen, voor zover de ondergrond daarvan bestaat uit de in onderdeel a bedoelde grond;
 - c. onroerende zaken die in hoofdzaak zijn bestemd voor de openbare eredienst of voor het houden van openbare bezinningssamenkomsten van levensbeschouwelijke aard, een en ander met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning;
 - d. één of meer onroerende zaken die deel uitmaken van een op de voet van de Natuurschoonwet 1928 aangewezen landgoed dat voldoet aan de voorwaarden genoemd in [artikel 8 van het Rangschikkingsbesluit Natuurschoonwet 1928](#) met uitzondering van de daarop voorkomende gebouwde eigendommen;
 - e. natuurterreinen, waaronder mede worden verstaan duinen, heidevelden, zandverstuivingen, moerassen en plassen, die door rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid welke zich uitsluitend of nagenoeg uitsluitend het behoud van natuurschoon ten doel stellen, beheerd worden;
 - f. openbare land- en waterwegen en banen voor openbaar vervoer per rail, een en ander met inbegrip van kunstwerken;
 - g. waterverdedigings- en waterbeheersingswerken die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning;
 - h. werken die zijn bestemd voor de zuivering van riool- en ander afvalwater en die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning;
 - i. werktuigen die van een onroerende zaak kunnen worden afgescheiden zonder dat beschadiging van betekenis aan die werktuigen wordt toegebracht en die niet op zichzelf als gebouwde eigendommen zijn aan te merken.
 - j. onroerende zaken voor zover die bestemd zijn te worden gebruikt voor de publieke dienst van de gemeente, met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die bestemd zijn te worden gebruikt voor het geven van onderwijs;
 - k. straatmeubilair, waaronder begrepen alle zodanige gebouwde eigendommen - niet zijnde gebouwen - welke zijn geplaatst ten gerieve of in het belang van het publiek, ten dienste van het verkeer of ter verfraaiing van de gemeente, zoals lichtmasten, verkeersinstallaties, standbeelden, monumenten, fonteynen, banken,abri's, hekken en palen;
 - l. plantsoenen, parken en waterpartijen, die bij de gemeente in beheer zijn of waarvan de gemeente het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht, met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning;
 - m. begraafplaatsen, met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning.
2. De vrijstelling met betrekking tot de in onderdeel j van het eerste lid bedoelde onroerende zaken voor de eigenarenbelasting geldt niet voor zover de gemeente van die zaken niet het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht.
3. In afwijking in zoverre van artikel 3 wordt bij de bepaling van de heffingsmaatstaf voor de gebruikersbelasting buiten aanmerking gelaten de waarde van gedeelten van de onroerende zaak die in hoofdzaak tot woning dienen dan wel in hoofdzaak dienstbaar zijn aan woondoeleinden.

Artikel 5 Belastingtarieven

Het tarief van de belasting bedraagt een percentage van de heffingsmaatstaf. Het percentage bedraagt voor:

- a. de eigenarenbelasting
 1. voor onroerende zaken die in hoofdzaak tot woning dienen 0,1276%;
 2. voor onroerende zaken die **niet** in hoofdzaak tot woning dienen 0,3918%.
- b. de gebruikersbelasting 0,2924%;

Artikel 6 Wijze van heffing

De belastingen worden bij wege van aanslag geheven.

Artikel 7 Termijnen van betaling

- 1a. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de aanslagen die worden opgelegd in het belastingjaar waarop zij betrekking hebben, worden betaald in drie gelijke termijnen waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van de maand volgend op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en de volgende termijnen telkens een maand later.
- 1b. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de aanslagen die worden opgelegd **na** het belastingjaar waarop zij betrekking hebben, worden betaald in drie gelijke termijnen waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van de maand volgend op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en de volgende termijnen telkens een maand later.
- 2a. In afwijking van het eerste lid, letter a en b, geldt, wanneer het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet maar één aanslag bevat en het bedrag daarvan is, vanaf de € 30 en tot de € 5000,-, en zolang de verschuldigde bedragen door middel van automatische betalingsincasso kunnen worden afgeschreven, dat de aanslagen moeten worden betaald in zoveel gelijke termijnen als er na de maand van dagtekening van het aanslagbiljet nog maanden in het belastingjaar waarin de aanslagen worden opgelegd over blijven. Het aantal termijnen moet ten minste drie en ten hoogste tien bedragen. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.
- 2b. In afwijking van het eerste lid, letter a en b, geldt, wanneer het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet maar één aanslag bevat en het bedrag daarvan is minder dan € 30 en meer dan € 5000,-, kan op verzoek de verschuldigde bedragen door middel van automatische betalingsincasso worden afgeschreven. Het aantal incasso termijnen is gemaximeerd op drie termijnen. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.
3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in de voorgaande leden gestelde termijnen.

Artikel 8 Overgangsrecht

1. De "Verordening op de heffing en invordering van onroerende zaakbelastingen 2021", laatstelijk gewijzigd bij raadsbesluit van 11 november 2020 wordt ingetrokken met ingang van de in artikel 8, derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.

Artikel 9

1. Deze verordening treedt in werking met ingang van de dag na die van de bekendmaking.
2. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2022.

Artikel 10

Deze verordening wordt aangehaald als: "Verordening onroerende zaakbelastingen 2022".

Aldus besloten in de openbare raadsvergadering d.d. 10 november 2021

De raad voornoemd,
de griffier,

de voorzitter,

A. Kerver

R.C. König

Toelichting op de verordening onroerende zaakbelastingen 2022

Toelichting

A Algemeen

1 Wettelijke basis

De verordening onroerendezaakbelastingen is gebaseerd op de tekst van de Gemeentewet (artikelen 220-220h). Voor de waardebepaling gelden ook de bepalingen van de Wet waardering onroerende zaken (hierna: Wet WOZ). In de verordening is gekozen voor een duidelijke scheiding tussen verantwoordelijkheden op waarderingsgebied (geregeld in de Wet WOZ) en op heffingsgebied. Overeenkomstig de Gemeentewet is daarom gekozen voor verwijzing naar de bepalingen in de Wet WOZ en is de tekst van de desbetreffende bepalingen niet overgenomen in de verordening. Ten behoeve van de praktijk wordt in de toelichting bij het betreffende artikel een korte toelichting op de werking van de Wet WOZ gegeven. De verordening en toelichting zijn gebaseerd op de wetteksten zoals die op 1 januari 2010 bekend zijn.

2 Financiële-verhoudingswet

Er is samenhang tussen de hoogte van de algemene uitkering van een gemeente en haar belastingcapaciteit voor de onroerendezaakbelastingen. De werkelijke hoogte van de tarieven heeft geen invloed op de uitkering uit het gemeentefonds. Het gemeentefonds is te zien als egalisatiefonds voor verschillen in belastingcapaciteit.

3. Wet WOZ; verhoging WOZ-waarde leidt niet tot verhoging aanslag OZB

De Wet WOZ regelt de bepaling en vaststelling van de waarde van onroerende zaken ten behoeve van de belastingheffing door rijk, gemeenten en waterschappen, waaronder ook de onroerendezaakbelastingen. De waardebepaling geschiedt onder verantwoordelijkheid van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente waarin de onroerende zaak is gelegen. De waarde wordt door de heffingsambtenaar met een voor bezwaar en beroep vatbare beschikking aan de eigenaar en aan de gebruiker (belanghebbenden) bekendgemaakt. De WOZ-waarde wordt jaarlijks vastgesteld en is voor woningen openbaar (<https://www.wozwaardeloket.nl/>). De WOZ-waarde kan sinds 1 oktober 2015 ook worden verhoogd na bezwaar of beroep. De verhoging heeft echter geen gevolg voor de aanslag OZB. Die blijft op het oorspronkelijke bedrag staan, tenzij er sprake is van een nieuw feit (artikel 27 Wet WOZ) dat tot de verhoging van de WOZ-waarde heeft geleid (Hoge Raad 20-10-2017, ECLI:NL:HR:2017:2656 (Hellevoetsluis)).

4 Geen macronorm, wel een benchmark

Gemeenten zijn vrij in het vaststellen van de drie tarieven: een eigenarentarief en een gebruikerstarief voor niet-woningen en een eigenarentarief voor woningen. Daarbij gelden geen absolute of relatieve limieten. In 2019 is de macronorm voor de laatste keer toegepast. Dit is een norm voor de totale opbrengsten OZB in Nederland. De macronorm wordt vervangen door een benchmark van de woonlasten, uitgevoerd door het COELO. De benchmark is een vergelijking van de tarieven/ belastingbedragen die een gemiddeld meerpersoonshuishouden betaalt aan OZB, rioolheffing en afvalstoffenheffing per jaar. Ook wordt een grafiek opgenomen met de mutatie van het totaal van deze lasten t.o.v. het voorgaande jaar. De vergelijking wordt gemaakt met gemeenten per provincie, waarbij een lijn van het provinciegemiddelde en het landelijke gemiddelde is opgenomen. De benchmark is in 2020 voor het eerst in de COELO-atlas worden opgenomen.

5 Tarief als percentage van de waarde

De onroerendezaakbelasting wordt berekend naar een percentage van de waarde van de onroerende zaak.

B Artikelsgewijze toelichting

Aanhef

In de aanhef wordt verwezen naar artikelen 220 tot en met 220h van de Gemeentewet. De toepasselijke artikelen uit de Wet WOZ worden in die artikelen genoemd.

Artikel 1 Belastbaar feit en belastingplicht

Eerste lid

Voor iedere onroerende zaak die binnen de gemeente ligt kan een directe belasting voor het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht worden geheven. De belasting wegens genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht wordt aangeduid als eigenarenbelasting. De belasting wegens het gebruik van een onroerende zaak wordt aangeduid als gebruikersbelasting en wordt alleen geheven ter zake van onroerende zaken die niet in hoofdzaak tot woning dienen. De onroerende-zaakbelastingen zijn tijdstipbelastingen. Het begin van het kalenderjaar bepaalt de belastingplicht. Indien het gebruik dan wel het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht in de loop van het jaar aanvangt of eindigt, heeft dat geen invloed op de belastingplicht. De aanslag wordt dan niet tijdsevenredig verminderd (zie Hof Den Haag 26 januari 2000, nr. 98/02639, Belastingblad 2001, blz. 163).

Gebruikersbelasting

De gebruikersbelasting wordt alleen geheven van degene die (naar de omstandigheden beoordeeld) bij het begin van het kalenderjaar een onroerende zaak die niet in hoofdzaak tot woning dient (niet-woning) al dan niet krachtens eigendom, bezit of beperkt recht of persoonlijk recht gebruikt. Het is daarbij niet van belang waarop het gebruik van de niet-woning is gebaseerd. Ook bij wederrechtelijk gebruik (krakers) is sprake van gebruik (Hoge Raad 10 maart 1982, nr. 20 860, BNB 1982/115, Belastingblad 1982, blz. 148 (Dordrecht)).

Het begrip gebruik

Of er sprake is van gebruik wordt beoordeeld naar de feitelijke omstandigheden. Er is in ieder geval sprake van gebruik als een niet-woning daadwerkelijk wordt gebruikt (Hoge Raad 5 september 1979, nr. 19420, BNB 1979/268 (Uitgeest): "metterdaad bezigt ter bevrediging van zijn eigen behoeften"). Maar er is ook gebruik als een persoon de niet-woning bewust leeg laat staan met de bedoeling die voor bepaalde doeleinden voor zichzelf ter beschikking te houden: Gebruik is aanwezig als de persoon een niet-woning bouwt of laat bouwen op een ongebouwd eigendom. Er is alleen geen sprake is van gebruik als de bevrediging van behoeften door externe belemmeringen wordt geblokkeerd, zoals het wachten op verstrekking van een bouwvergunning na aanvraag daarvan.

Het aanhouden voor handels- of beleggingsdoeleinden levert geen metterdaad bezigen en dus geen gebruik op, aldus Hoge Raad 22 juli 1985, nr. 22649, BNB 1985/258, Belastingblad 1985, blz. 658 (De Bilt). De afwezigheid van de gebruiker van een niet-woning op 1 januari leidt niet zonder meer tot het achterwege laten van heffing van de gebruikersbelasting. Zie Hoge Raad 30 juni 1993, nr. 28345, BNB 1993/265.

Zie voor een uitgebreide uitleg van het begrip gebruik en een toelichting op jurisprudentie: mr M.W. Koenis, Handleiding gebruik in de onroerende-zaakbelastingen, Belastingblad 2002, blz. 799. Zie ook de bijlage bij de conclusies van de Advocaat-Generaal van 12 februari 2008 over gebruik bij een pand in aanbouw (Hoge Raad 8 augustus 2008, nrs. 42022 LJN: BC5819 (OZB) en 43349, BC5825 (WOZ)).

Parlementaire geschiedenis leegstand

'Een leegstaand object, dat wil zeggen een object dat echt leeg staat, en dat dus geen meubilair en dergelijke bevat, wordt ook niet gebruikt in de zin van artikel 219, onderdeel a (thans artikel 220, onderdeel a; VNG). Dit is slechts anders indien een genothebende krachtens een zakelijk recht zijn object bewust leeg laat staan met de bedoeling het voor bepaalde doeleinden voor zichzelf ter beschikking te houden.' (Kamerstukken II, 1989-1990, 21 591, nr. 3, blz. 68)

"Met betrekking tot de suggestie van de leden van de fractie van GroenLinks om het OZB-gebruikersdeel van leegstaande panden (niet-woningen) door de eigenaar te laten betalen (om leegstand vanuit speculatief oogpunt te voorkomen) merken wij op dat de Gemeentewet sedert 1 januari 1995 al de mogelijkheid biedt dat de eigenaar wordt aangeslagen voor leegstaande panden. Sedert deze datum is het begrip "feitelijk gebruik" namelijk gewijzigd in "gebruik" juist om mogelijk te maken dat in meer situaties dan voorheen OZB kan worden geheven. Omdat onder gebruik in deze zin ook kan worden verstaan het voor eigen gebruik ter beschikking houden, zal het bewust leeg houden van een onroerende zaak voor eigen doeleinden als een vorm van gebruik kunnen worden gezien. De genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is dan tevens de gebruiker als

hiervoor bedoeld en zal de gebruikersbelasting voor zijn rekening moeten nemen." (Kamerstukken II, 1996-1997, 25 037, nr. 6, blz. 12)

Om te bepalen of er sprake is van belastbare leegstand moet worden beoordeeld of de zakelijk gerechtigde de niet-woning bewust leeg laat staan. De feitelijke omstandigheden worden daarbij beoordeeld.

De Hoge Raad laat zich in zijn arrest van 7 oktober 1998, nr. 33767, LJN: AA2318, Belastingblad 1998, blz. 878 (Haarlem) voor het eerst uit over het nieuwe begrip gebruik. De Hoge Raad oordeelt dat een woning die op de peildatum in afwachting van een verbouwing 'kaal' is en niet geschikt voor bewoning of enige andere vorm van gebruik, niet wordt gebruikt. Dit oordeel lijkt op gespannen voet te staan met de bedoeling van de wetgever dat onroerende zaken die de eigenaar bewust leeg laat staan in de gebruikersbelasting dienen te worden betrokken, maar beslissend is hier waarschijnlijk geweest dat de eigenaar op de peildatum nog niet in het bezit was van de door hem reeds aangevraagde bouwvergunning. De leegstand is dan niet zozeer toe te schrijven aan de motieven van de eigenaar, maar aan het feit dat de eigenaar formeel niet mag bouwen. Hof 's-Gravenhage heeft in zijn uitspraak van 22 augustus 2000, nr. 99/00456, Belastingblad 2001, blz. 1220, beslist dat een (nagenoeg) leegstaande woning door de eigenaar wordt gebruikt omdat zij hem ter beschikking staat. Er is ook sprake van gebruik wanneer de eigenaar de woning ter beschikking houdt van zijn ouders.

Het begrip gebruiker

Wie de gebruiker van een niet-woning is, zal bijvoorbeeld uit de administratie van nutsbedrijven blijken. Ook kan gebruik worden gemaakt van aangiftebiljetten. Zie voor een nadere invulling van het begrip gebruiker ook hierna bij de toelichting op het tweede lid, onderdeel c

Artikel 1, tweede lid, onderdeel a deelgebruik

In artikel 1, tweede lid, is een aanvullende bepaling voor de gebruikersbelasting opgenomen (zie ook Artikel 220b, eerste lid, van de Gemeentewet): gebruik door degene aan wie een (onzelfstandig) deel van een onroerende zaak in gebruik is gegeven (gebruiker), wordt aangemerkt als gebruik door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven (gebruikgever). De verhuurder (al of niet tevens eigenaar) is ook belastingplichtig voor de gebruikersbelasting als hij niet zelf gebruiker (van een deel) van de niet-woning is maar het gehele object in onzelfstandige delen verhuurt (Hoge Raad 5 juni 2009, nr. 44103, LJN: BI6157). Bij kantoorverzamelgebouwen met meer dan één gebruiker (die voor de Wet WOZ en de onroerendezaakbelastingen als één object kunnen gelden), wordt de verhuurder in de heffing van de gebruikersbelasting betrokken. De huurders zijn dan niet belastingplichtig. De bepaling ziet alleen op situaties waarin delen van de onroerende zaak worden gebruikt door afzonderlijke gebruikers, die niet gezamenlijk het geheel gebruiken. De verhuurder van een niet-woning kan niet als gebruiker worden aangemerkt als hij de niet-woning verhuurt aan bijvoorbeeld één onderneming of één persoon. Verhuurt hij de verschillende onzelfstandige delen aan verschillende gebruikers, dan is hij wel belastingplichtig. Verhuurt hij echter de niet-woning als geheel aan meerdere gebruikers (bijvoorbeeld van één onderneming), dan is hij niet belastingplichtig. Hij staat dan immers niet een gedeelte van de niet-woning in gebruik af. De gebruiker mag de gebruikersbelasting wel verhalen op de gebruiker.

Artikel 1, tweede lid, onderdeel b volgtijdig gebruik

Het ter beschikking stellen van een onroerende zaak voor volgtijdig gebruik wordt aangemerkt als gebruik door degene die de onroerende zaak ter beschikking heeft gesteld. Dit ziet met name op niet-woningen die voor korte perioden worden verhuurd. In beginsel is de eigenaar degene die de niet-woning ter beschikking stelt voor volgtijdig gebruik. Dit is anders indien gebruik wordt gemaakt van een verhuurorganisatie en deze verhuurorganisatie grotendeels het financiële risico van meer- of minderopbrengsten uit de verhuur draagt. Alleen het uit handen geven van de bemiddeling (al dan niet tegen een beperkt percentage van de verhuurprijs) aan een verhuurorganisatie is niet voldoende om deze verhuurorganisatie als gebruiker aan te merken. Zie ook Hoge Raad 7 februari 2001, nr. 35865, LJN: AA9843, BNB 2001/113, Belastingblad 2001, blz 456, BNB 2001/113, m.n. Snoijink (Wierden) en Hoge Raad 22 november 2002, nr. 37361, LJN: AF0960, BNB 2003/36 m.n. Snoijink (Oostburg). Degene die de niet-woning ter beschikking stelt is bevoegd om de belasting te verhalen op degene aan wie die zaak ter beschikking is gesteld.

Derde lid inschrijving basisregistratie kadaster

De vaststelling van de belastingplicht voor het genot baseert de gemeente in het algemeen op de basisregistratie kadaster. De tot belastingplicht leidende beperkte rechten zijn:

- appartementsrecht;
- erfpachtrecht;
- recht van opstal;
- recht van vruchtgebruik;
- recht van beklemming;
- recht van gebruik en bewoning;
- beperkt recht in de zin van artikel 5, derde lid, onderdeel b, van de Belemmeringenwet privaatrecht.

De basisregistratie kadaster geeft in bijna alle gevallen uitsluitel over de vraag wie de genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is. De gemeente heeft een keuzemogelijkheid indien er naast eigendom ook sprake is van een afgeleid recht (bijvoorbeeld recht van vruchtgebruik). De aanwijzing van een belastingplichtige vindt plaat op basis van beleidsregels die door het college van burgemeester en wethouders of de heffingsambtenaar zijn vastgesteld en bekendgemaakt. Als er meer genothebbers zijn die met betrekking tot één onroerende zaak in dezelfde hoedanigheid verkeren (bijvoorbeeld in geval van mede-eigendom twee eigenaren) geldt hetzelfde. De gemeente zal bij de keuze van de belastingplichtige handelen volgens vastgestelde en bekendgemaakte beleidsregels.

In de basisregistratie kadaster geeft in een beperkt aantal gevallen niet aan wie de genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is. Op grond van artikel 5:20 BW is de eigenaar van de grond ook eigenaar van alle gebouwen en werken die duurzaam met de grond zijn verenigd, tenzij de wet anders bepaalt of als er sprake is van een bestanddeel van een andere onroerende zaak.

Twee wettelijke uitzonderingen op artikel 5:20 BW staan in artikel 5.6 van de Telecommunicatiewet (de aanbieder van een telecommunicatienetwerk is eigenaar daarvan) en in artikel 3 van de Mijnbouwwet (de Staat is eigenaar van de nog niet gewonnen delfstoffen). De uitzondering van het bestanddeel van een andere onroerende zaak heet horizontale natrekking. Bijvoorbeeld als een kelder onder de grond doorloopt over een ander perceel of als een garage gedeeltelijk op een ander perceel staat (Hoge Raad 17 september 2004, nr. 3800, LJN: AR2307, Belastingblad 2004, blz. 1176 (Amsterdam)).

Economische eigendom leidt meestal niet tot genot krachtens bezit. Iemand heeft de economische eigendom van een zaak indien hij niet de juridische eigenaar daarvan is, maar economisch wel belang heeft in die zin dat hij het volle risico voor alle waardeveranderingen en voor het eventuele tenietgaan van die zaak draagt. De juridisch eigenaar is echter genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht. De overdracht van de economische eigendom belet niet dat de juridisch eigenaar in de heffing van de onroerendezaakbelastingen wordt betrokken omdat het objectieve karakter van de onroerendezaakbelastingen dat met zich meebrengt: door de eigenaar, bezitter of beperkt gerechtigde vrijwillig aanvaarde beperkingen van zijn genot staan niet in de weg aan zijn belastingplicht (Hoge Raad 29 november 1989, nr. 26308, BNB 1990/43, Belastingblad 1991, blz. 63 (Amsterdam)).

Voorbeelden van economisch eigenaarschap zijn huurkoop, maar ook het lidmaatschapsrecht van een coöperatieve flatvereniging kan worden gezien als een vorm van economische eigendom van een flatwoning. In de praktijk bestaat economisch eigendom wanneer een vennoot in een vennootschap onder firma of een aandeelhouder van een NV of BV niet de juridische eigendom, maar alleen het belang bij de onroerende zaak inbrengt. Een huurder of pachter kan daarentegen niet als economisch eigenaar worden aangemerkt, omdat hij niet het volle waarde risico loopt. Dit geldt ook in een bijzonder geval van erfpacht, als een zeer hoge canon moet worden betaald. De erfpachter is ook in dat geval nog de genothebbende. Onder genot wordt dan verstaan de aan het erfpachtrecht ontleende bevoegdheid om de onroerende zaak te gebruiken overeenkomstig de bepalingen van het erfpachtrecht Hoge Raad 21-02-2001, ECLI:NL:HR:2001:AB0166 (Amsterdam)).

De eigenaar, bezitter of beperkt gerechtigde wordt in de belastingheffing betrokken ongeacht de omvang van zijn genot. Alleen als de eigenaar wederrechtelijk de eigendom is ontnomen, kan hij niet als genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht worden aangemerkt, tenzij die ontneming van voorbijgaande aard is (Hoge Raad 10 maart 1982, nr. 20 860, BNB 1982/115, Belastingblad 1982, blz. 148 (Dordrecht)). Het enkele ingeschreven staan in de basisregistratie kadaster levert nog geen belastingplicht op (Hoge Raad 4 juni 1986, nr. 23764, BNB 1986/240, Belastingblad 1986, blz. 442 (Amsterdam)).

Het genot kan ook voortvloeien uit een persoonlijk recht. Bijvoorbeeld voor bij een huurafhankelijk recht van opstal. In dat geval worden twee objecten en derhalve twee genothebbers krachtens eigendom, bezit of beperkt recht onderscheiden, te weten de eigenaar van de grond en de eigenaar van het opstal. Bij een zelfstandig recht van opstal wordt slechts een genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht onderscheiden: de houder van het recht van opstal. (zie Hoge Raad 7 maart 1979, nr. 20 860, BNB 1979/126 (Rotterdam); Hoge Raad 21 oktober 1992, nr. 28 641, BNB 1993/9, Belastingblad 1992, blz. 840 (Tilburg) en Hoge Raad 14 september 1994, nr. 29 871, BNB 1994/322, Belastingblad 1994, blz. 627 en 727 (Rotterdam)).

Artikel 2 Belastingobject

Art. 2, eerste lid

De voorschriften voor de objectafbakening staan in artikel 16 van de Wet WOZ. Daarom wordt voor de afbakening van het belastingobject (de onroerende zaak) in de tekst van de modelverordening verwezen naar hoofdstuk III van de Wet WOZ. Zie voor een uitgebreide toelichting op de objectafbakening ook de toelichting op de uitvoering van de waardebeoordeling in de Waarderingsinstructie en de Vraagbaak waardebeoordeling (Waarderingskamer, Den Haag 2017). Voor een uitgebreide toelichting op de waardering van incurante niet-woningen wordt verwezen naar de taxatiewijzers.

Waarderingsinstructie: <https://www.waarderingskamer.nl/publicaties/waarderinginstructie/>

Vraagbaak Waardebeoordeling: [https://www.waarderingskamer.nl/hulpmiddelen-gemeenten/vraagbaak-waardebeoordeling-wet-woz-2017/Taxatiewijzers incurant: \(\[www.wozdatacenter.nl\]\(http://www.wozdatacenter.nl\)\)](https://www.waarderingskamer.nl/hulpmiddelen-gemeenten/vraagbaak-waardebeoordeling-wet-woz-2017/Taxatiewijzers%20incurant%3A%20www.wozdatacenter.nl).

Roerend of onroerend

Alleen de onroerende zaken worden in de heffing betrokken. Wat onroerend is, is bepaald in artikel 3:3 van het Burgerlijk Wetboek (BW):

- de grond,
- de nog niet gewonnen delfstoffen,
- de met de grond verenigde beplantingen, alsmede de gebouwen en werken die duurzaam met de grond zijn verenigd, hetzij rechtstreeks, hetzij door vereniging met andere gebouwen of werken.

Roerend zijn alle zaken die niet onroerend zijn.

De verschillende rechters toetsen daarbij niet alleen aan de technische vereisten van een gebouw of werk maar ook aan de beoogde bestemming waarbij wordt gekeken naar de bedoeling van de bouwer (of zijn opdrachtgever) zoals die naar buiten kenbaar is (Hoge Raad 31 oktober 1997, nr. 16404, ECLI:NL:HR:1997:ZC2478, NJ 1998/97, Belastingblad 1998, blz. 252 (portocabine). In navolging van dit arrest zijn onroerend:

- Weekendhuisjes (Hoge Raad 20-09-2000, ECLI:NL:HR:2000:AA7147 (Maasbree), Belastingblad 2001, blz. 61 en Hoge Raad 07-06-2002, ECLI:NL:HR:2002:AE3831 (Nunspeet);

- Drijvende steigers Hoge Raad 20-09-2002, ECLI:NL:HR:2002:AE7857 (Den Haag).

- Een woonark is roerend als deze niet duurzaam met de oever is verenigd,. Een woonark is in ieder geval niet duurzaam met de bodem verenigd en dus roerend als deze drijft. (Hoge Raad 15-01-2010, ECLI:NL:HR:2010:BK9136).

Objectafbakening

De Wet WOZ merkt als onroerende zaak aan:

- a. een gebouwd eigendom;
- b. een ongebouwd eigendom;
- c. een zelfstandig gedeelte van een gebouwd eigendom of ongebouwd eigendom;
- d. een samenstel van een gebouwd eigendom, een ongebouwd eigendom of een zelfstandig gedeelte daarvan;
- e. een als verblijfsrecreatie bestemd en geëxploiteerd geheel van twee of meer gebouwde eigendommen, ongebouwde eigendommen of zelfstandige gedeelten;
- f. het binnen de gemeente gelegen deel van een gebouwd eigendom, een ongebouwd eigendom, een zelfstandig gedeelte, een samenstel of een als verblijfsrecreatie bestemd en geëxploiteerd geheel.

Gebouwd en ongebouwd eigendom

Onder een gebouwd eigendom worden niet alleen constructies van min of meer duurzame aard verstaan die dienen voor het bewaren van goederen of het beschutten van personen of goederen tegen atmosferische invloeden. Uit de jurisprudentie volgt dat ook installaties, open inrichtingen, locaties en dergelijke bouwsels vallen onder het begrip gebouwd eigendom:

Zwembad (Hoge Raad 7 maart 1979, nr. 19017, BNB 1979/125 (Rotterdam)),

Aardgaslocatie (Hoge Raad 10 december 1980, nr. 19869, BNB 1981/45 (Denekamp)),

Hoogspanningsmasten (Hoge Raad 16 april 1980, nr. 19727, BNB 1980/183 (Beverwijk)),

Windmolens (Hoge Raad 23 februari 1994, nr. 28837, BNB 1994/135, Belastingblad 1994, blz. 301 (Vlissingen) en Hoge Raad 23 februari 1994, nr. 29115, BNB 1994/136, Belastingblad 1994, blz. 299 (Franekeradeel)).

Een onroerende zaak die geen gebouwd eigendom is, is een ongebouwd eigendom. Ook als aan de grondwerkzaamheden zijn verricht of drainage is aangebracht, is sprake van een ongebouwd eigendom:

Tennisbaan (Hoge Raad 13 mei 1987, nr. 24454, BNB 1987/219, Belastingblad 1987, blz. 495),

Gedeelten

Een gedeelte van een gebouwd of ongebouwd eigendom dat blijkt zijn indeling is bestemd om als afzonderlijk geheel te worden gebruikt is in beginsel een afzonderlijk belastingobject. Het gaat daarbij om gedeelten die elk nog als zelfstandige en onafhankelijke eenheid kunnen worden gebruikt (bijvoorbeeld de woning in een flatgebouw). Gemeenschappelijke ruimten in een gebouw worden niet aangemerkt als een zelfstandig gedeelte maar moeten evenredig aan de overige zelfstandige gedeelten worden toegerekend. Dit volgt uit het arrest van de Hoge Raad van 8 juni 1994, nr., Belastingblad 1994, blz. 659 (Haren). Uit de jurisprudentie volgt dat van een zelfstandig woongedeelte sprake is indien een gedeelte redelijk afsluitbaar is en beschikt over een eigen keuken of kookgelegenheid, douche en toiletruimte. Eventueel kunnen ook aansluitingen op nutsvoorzieningen, telefoon en kabel een aanwijzing zijn. Zie onder meer Hoge Raad 9 september 1992, nr. 28352, BNB 1992/341, Belastingblad 1992, blz. 649 (Leiden), Hof 's-Hertogenbosch 9 oktober 1996, nr. 94/3506, Belastingblad 1998, blz. 348 en Hof Amsterdam 3 december 1999, nr. 98/1032, Belastingblad 2000, blz. 202 (Zaanstad). Van een redelijke afsluitbaarheid is sprake indien het gedeelte feitelijk afsluitbaar is. Een deur waarop een slot ontbreekt is niet afsluitbaar (Hoge Raad 12 februari 2010, LJN: BL3592). Het afsluitbaar maken door het alsnog aanbrengen van een deurslot was in de casus van Hof Arnhem 17 februari 1999, nr. 98/1265, Belastingblad 2000, blz. 667, niet voldoende. Een gedeelte van een kantoorgebouw is volgens zijn indeling bestemd om als een afzonderlijk geheel te worden gebruikt als zodanig gedeelte redelijk afsluitbaar is en aldus kan worden gescheiden van de overige gedeelten van het gebouw (Hoge Raad 16 december 1987, nr. 25015, BNB 1988/91, Belastingblad 1988, blz. 121 (Amsterdam)). Voor een zelfstandig kantoorgedeelte is het niet voldoende dat een kamer afsluitbaar is (Hoge Raad 8 oktober 2004, nrs. 38443 en 38444, LJN:AR3500). Gebruikers mogen niet meer dan bijkomstig afhankelijk zijn van voorzieningen (toiletvoorzieningen) buiten de afgesloten ruimte (Hof Amsterdam 8 juli 2010, ECLI:NL:GHAMS:2010:BN4108; Hoge Raad 16 september 2011, ECLI:NL:HR:2011:BT1522 (art. 81 RO)). Indien op een camping sprake is van feitelijk afzonderlijk te onderscheiden percelen die aan derden worden verhuurd om daarop stacaravans te plaatsen en deze tezamen met het perceel gebruiken, is

op grond van het arrest van de Hoge Raad van 28 september 2001, nr. 36224, ECLI:NL:HR:2001:AD3888 (Maarssen), sprake van zelfstandige gedeelten.

Samenstel (complex)

Kenmerkend voor samenstellen is dat de daartoe behorende eigendommen naar de omstandigheden beoordeeld bij elkaar behoren en door een en dezelfde (rechts)persoon worden gebruikt. Er zijn dus, naast het eigendom, twee voorwaarden. Allereerst moeten de eigendommen naar de omstandigheden beoordeeld bij elkaar behoren. Daarbij kan bijvoorbeeld de afstand tussen de eigendommen een rol spelen. Vaak zal het ene eigendom een hulpfunctie vervullen voor het andere eigendom. Bijvoorbeeld de garage die naast de woning staat. Bij de bepaling of de eigendommen naar de omstandigheden bij elkaar behoren moet ook aansluiting worden gezocht bij de maatschappelijke opvatting. De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 9 mei 2003, nr. 35987, LJN: AD6058, bepaald dat 'bij de beantwoording van de vraag in hoeverre de door belanghebbende in haar bedrijf aangewende (gedeelten van) eigendommen - die onmiskenbaar een geografisch samenhangend geheel vormen - als een samenstel moeten worden aangemerkt, beslissend is of dat bedrijf als één samenhangend geheel moet worden beschouwd, waarbinnen alle (gedeelten van) eigendommen voor één organisatorisch doel worden aangewend'. De tweede voorwaarde is dat de eigendommen in gebruik zijn bij dezelfde persoon. Wanneer bijvoorbeeld de bij een woonhuis behorende garage wordt gebruikt door een ander dan de bewoner van het huis, dan vormen woonhuis en garage niet één belastingobject. Woonhuis en garage zijn immers niet meer in gebruik bij dezelfde persoon. Bedrijfsobjecten met een afzonderlijke bovenwoning kunnen niet als één onroerende zaak worden aangemerkt. Zie onder meer Hoge Raad 18 januari 1984, nr. 22165, BNB 1984/100, Belastingblad 1984, blz. 99 (Loon op Zand), Hof Amsterdam 18 september 1998, nr. 97/20861, Belastingblad 1999, blz. 238 en Hof Amsterdam 3 december 1999, nr. 98/1032, Belastingblad 2000, blz. 202 (Zaanstad).

Recreatieterrein

Een recreatieterrein waarop standplaatsen voor stacaravans worden verhuurd of andere vakantieonderkomens staan, wordt vanaf 1 januari 2005 voor de Wet WOZ aangemerkt als één onroerende zaak. De wetgever heeft het ondoelmatig geacht om van alle op recreatieterreinen gelegen onroerende recreatiewoningen en stacaravans met de bijbehorende (onder)grond, de waarde afzonderlijk te bepalen en vast te stellen en deze afzonderlijk in de heffing te betrekken. Daarom geldt dat de afbakening als afzonderlijke objecten achterwege blijft wanneer het gaat om een geheel van onroerende zaken, zoals recreatiewoningen en stacaravans, dat bijeengenomen een terrein vormt dat bestemd is voor verblijfsrecreatie en als zodanig wordt geëxploiteerd.

Anders gezegd: een recreatieterrein met de opstallen die niet in privé-eigendom zijn, dat als geheel bestemd is en geëxploiteerd wordt voor verblijfsrecreatie, wordt als één onroerende zaak aangemerkt.

Binnen de gemeentegrens

Het binnen de gemeente gelegen deel is een afzonderlijk belastingobject dat afzonderlijk in de heffing zal moeten worden betrokken. Een gebouw dat op de gemeentegrens ligt, zal dus door twee (of meer) gemeenten moeten worden aangeslagen.

Eigendomsgrens is grens object

Alleen als van de samenstellende delen van een onroerende zaak de genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht dezelfde is, is sprake van één belastingobject. Dit betekent dat de eigendomsgrens de uiterste grens van het object vormt. Dit volgt uit het arrest van de Hoge Raad van 20 oktober 1993, nr. 29464, BNB 1993/ 349, Belastingblad 1994, blz. 174 (Amsterdam) en de uitspraak van Hof 's-Gravenhage van 14 juni 1995, nr. 93/3928, Belastingblad 1995, blz. 699 (Noordwijk).

Gevolgen verkeerde objectafbakening

De Hoge Raad oordeelt dat de objectafbakening van een te groot afgebakend WOZ-object zo kan worden aangepast dat de aanslag nog slechts betrekking heeft op één - op de juiste wijze afgebakend - belastingobject. Daarbij dient zo nodig de waarde van het object te worden verlaagd. Die waardeverlaging zal ook tot een lagere vaststelling van de OZB-aanslagen leiden (Hoge Raad 27 september 2002, ECLI:NL:HR:2002:AE8146 (Rotterdam) en ECLI:NL:HR:2002:AD5341 (Rotterdam))

en Hoge Raad 9 november 2002, ECLI:NL:HR:2002:AF0074, Belastingblad 2002/1220 (Goedereede)).

WOZ-beschikkingen en aanslagen OZB (op grond van artikel 18a AWR) van te klein afgebakende objecten dienen te worden vernietigd. Binnen de driejaarstermijn van artikel 11, lid 3 AWR kunnen nieuwe aanslagen (eventueel tot behoud van rechten) worden opgelegd. Dat is anders indien de driejaarstermijn is overschreden. Nieuwe beschikkingen en navorderingsaanslagen (o.g.v. artikel 18a AWR) kunnen dan worden verzonden en opgelegd binnen acht weken nadat de 'oude' beschikkingen (onherroepelijk) zijn vernietigd (Hoge Raad 9 mei 2003, ECLI:NL:HR:2003:AD6058; artikel 4:13, lid 3 Awb).

Art.2, tweede lid

Dit lid geeft een definitie van het begrip woning overeenkomstig de bepaling in de Gemeentewet (artikel 220a, lid 2). Een onroerende zaak dient tot woning indien de vastgestelde WOZ-waarde in hoofdzaak kan worden toegerekend aan delen van de onroerende zaak die dienen tot woning dan wel volledig dienstbaar zijn aan woondoeleinden. Het 'in hoofdzaak-criterium' wordt uitgelegd als: 70% of meer.

De vraag wat een woningdeel is, is in de jurisprudentie uitgebreid aan de orde geweest. Het gaat vooral om onroerende zaken die voor de Wet WOZ als niet-woning zijn aangemerkt en als zodanig zijn gewaardeerd. In de laatste jaren heeft de Hoge Raad zich uitgesproken over het begrip 'woning' bij verzorgings- en verpleeghuizen en bij recreatieterreinen.

Recreatieterrein

Hoge Raad 05-01-2018, ECLI:NL:HR:2018:3 (Valkenswaard)

Vakantieonderkomens (opstallen) die geschikt zijn voor enigszins duurzame menselijke bewoning zijn woningdelen, kampeerterrein is niet-woningdeel; recreatievoorzieningen naar rato toegerekend.

Verzorgings- en verpleeghuis

Hoge Raad 06-06-2014, ECLI:NL:HR:2014:1326 (Epe)

De woonstraten worden meer dan incidenteel tevens gebruikt in verband met het verlenen van (verpleegkundige) hulp. Die ruimten dienen niet tot woning en zijn niet volledig dienstbaar aan woondoeleinden. Het tehuis is daarom een niet-woning (art. 220a Gemeentewet). De woonstraten zijn wel in hoofdzaak dienstbaar aan woondoeleinden. Samen met andere delen is meer dan 70% van de waarde op grond van de woondelenvrijstelling (art. 220e Gemeentewet) vrijgesteld.

Artikel 3 Maatstaf van heffing

Algemeen

Met betrekking tot de term 'maatstaf van heffing' of 'heffingsmaatstaf' merken wij op dat de eerste De term 'maatstaf van heffing' wordt gebruikt in algemene zin. De term 'heffingsmaatstaf' wordt in concrete zin gebruikt (de concrete waarde van een onroerende zaak). Daarom is in de aanhef van artikel 3 van de modelverordening sprake van 'maatstaf van heffing' en in het vervolg van de verordening steeds over 'heffingsmaatstaf'. Dit correspondeert met de wettekst. De heffingsmaatstaf is de waarde van de onroerende zaak zoals deze is vastgesteld op basis van de Wet WOZ. In het eerste lid is de tekst van artikel 220c van de Gemeentewet overgenomen. Is de waarde middels een WOZ-beschikking vastgesteld, dan kunnen de waardebepalende elementen in een bezwaar- en/of beroepsprocedure tegen de aanslag niet meer aan de orde komen. Anders: Hof Leeuwarden 29 november 2002, , ECLI:NL:GHLEE:2002:AF1496 dat in een beroepsprocedure de werktuigenvrijstelling in de beoordeling betrok, ondanks het feit dat de WOZ-beschikking onherroepelijk vaststond.

Art. 3, eerste lid

Waarde in het economische verkeer

Artikel 17 van de Wet WOZ geeft de regels voor de waardering. Uitgangspunt daarbij is de waarde in het economische verkeer. Dat is de waarde die aan de onroerende zaak kan worden toegekend indien de volle en onbezwaarde eigendom van de onroerende zaak zou kunnen worden overgedragen (overdrachtsfictie) en de verkrijger de zaak in de staat waarin die zich bevindt, onmiddellijk en in volle omvang in gebruik zou kunnen nemen (verkrijgingsfictie). Bij de waardebepaling wordt geen rekening gehouden met eventueel op de onroerende zaak rustende

lasten, zoals een anti-speculatiebeding met kettingbeding. Volgens de Hoge Raad dient bij de waardebepaling wel rekening te worden gehouden met een zakelijke of daarmee gelijk te stellen verplichting die de omvang van het genot van de zaak beperkt (Hoge Raad 25 november 1998, nr. 33212, LJN: AA2572, Belastingblad 1999, blz. 93 (Rotterdam)). Voor woningen en rijksmonumenten is de waarde in het economische verkeer altijd van toepassing. Voor niet-woningen daarentegen wordt de gecorrigeerde vervangingswaarde genomen indien deze hoger is dan de waarde in het economische verkeer.

Gecorrigeerde vervangingswaarde

De overdrachts- en verkrijgingsfictie gelden ook voor de gecorrigeerde vervangingswaarde (Hoge Raad 9 juli 1999, ECLI:NL:HR:1999:AA2808 (kettingbeding met recht van terugkoop)). De gecorrigeerde vervangingswaarde wordt bepaald door de vervangingswaarde van de onroerende zaak te verminderen met de afschrijving wegens technische en functionele veroudering. De afschrijving wegens technische veroudering vindt plaats op grond van de verwachte levensduur van het object en de restwaarde die het object aan het einde van die levensduur zal hebben. De afschrijving wegens functionele veroudering brengt de mate tot uitdrukking waarin nog behoefte bestaat aan de onroerende zaak als gevolg van technische, economische en maatschappelijke ontwikkelingen. Redenen voor een afschrijving wegens functionele veroudering kunnen bijvoorbeeld gewijzigde bouwtechnieken of bouwtechnische eisen zijn. Daarnaast kan ook worden gedacht aan ondoelmatig ingerichte ruimten alsmede aan een tekort of overschot aan ruimte. Ook economische veroudering als gevolg van algemene conjuncturele ontwikkelingen en ontwikkelingen in de branche kunnen van invloed zijn op de functionele veroudering. De omvang van de functionele veroudering komt onder meer aan bod in het arrest van de Hoge Raad van 8 juli 1992, nr. 27678, BNB 1992/298, Belastingblad 1992, blz. 801 (Veendam). In dit arrest concludeert de Hoge Raad dat bij onroerende zaken die in de commerciële sfeer worden gebezigd, de gecorrigeerde vervangingswaarde niet hoger wordt gesteld dan de bedrijfswaarde, oftewel de waarde die de onroerende zaak in economische zin voor de huidige eigenaar vertegenwoordigt. Zie ook de VNG-circulaire Circ. 92/196 - jurisprudentie onroerend-goedbelastingen (18-09-1992). De bedrijfswaarde is niet van toepassing op niet-commercieel gebezigde onroerende zaken, zoals bijvoorbeeld een schoolgebouw (Hof Arnhem 18 januari 1994, nr. 931529, Belastingblad 1994, blz. 397) en een kerk (Hoge Raad 5 juni 1996, nr. 30314, LJN: AA1799, BNB 1996/250, Belastingblad 1996, blz. 430 (Amsterdam)) of indien de exploitatie vooral geschiedt om in het algemeen belang gelegen redenen (Hoge Raad 7 februari 2001, nr. 34899, LJN: AA9842, BNB 2001/112 (Leeuwarden)). Advocaat-Generaal Moltmaker gaf in het arrest van de Hoge Raad van 8 juli 1992, nr. 27678, BNB 1992/298 aan wanneer sprake is van niet-commerciële activiteiten: - de activiteiten kunnen alleen door middel van subsidies worden gebezigd, of - er wordt bij de activiteiten slechts gestreefd naar kostendekking. In de situatie waarin alle aandelen in handen zijn bij de overheid en deze in het algemeen belang handelt kan toch sprake zijn van toepassing van de bedrijfswaarde, aldus de Hoge Raad 9 mei 2003, ECLI:NL:HR:2003:AD6058 (Schiphol). De Hoge Raad herhaalt de punten die de A-G in BNB 1992/298 noemt en constateert dat die situaties niet van toepassing zijn.

Wijzigingen na waardepeildatum

De waarde van de onroerende zaak wordt vastgesteld naar de waarde die de zaak heeft op de waardepeildatum en naar de staat waarin de zaak verkeert op het tijdstip van de waardepeildatum. De waardepeildatum ligt één jaar vóór het kalenderjaar waarvoor de waarde wordt vastgesteld. Met wijzigingen tussen deze waardepeildatum en het begin van het kalenderjaar wordt alleen in bepaalde gevallen rekening gehouden. Deze gevallen zijn:

- a. een onroerende zaak gaat op in een andere onroerende zaak dan wel in meer onroerende zaken;
- b. een onroerende zaak wijzigt als gevolg van hetzij bouw, verbouwing, verbetering, afbraak of vernietiging, hetzij verandering van bestemming;
- c. een onroerende zaak ondergaat als gevolg van een andere, specifiek voor de onroerende zaak geldende, omstandigheid een waardeverandering.

Wijzigingen onder a betreffen de objectafbakening. Onder b gaat het om wijzigingen van het object zelf. De wijzigingen onder c betreffen wijzigingen aan het object zelf, maar ook omgevingsfactoren. De waardeverandering wordt meegenomen vanaf het begin van het kalenderjaar wanneer de bedoelde feiten of omstandigheid geheel of gedeeltelijk hun beslag hebben gekregen.

Art. 3, tweede lid

Het tweede lid is een zogenaamde 'vangnetbepaling' en voorziet erin dat indien voor een onroerende zaak onverhoopt geen WOZ-beschikking is vastgesteld, toch een aanslag kan worden opgelegd. De memorie van toelichting noemt als voorbeeld het geval dat een WOZ-beschikking door de rechter is vernietigd vanwege een fout in de objectafbakening. Als de WOZ-beschikking wel is vastgesteld, maar niet is bekend gemaakt, dan is de vangnetbepaling niet van toepassing, maar de gewone hoofdregel van het eerste lid van dit artikel (Hoge Raad 13 mei 2005, nr. 39569, LJN: AR6816). De waardebepaling geschiedt in het kader van de vangnetbepaling zoveel mogelijk op gelijke wijze als voor de andere onroerende zaken, waarvoor wel een WOZ-beschikking is vastgesteld. In de memorie van toelichting wordt opgemerkt dat de waardevaststelling in deze gevallen alleen voor het betreffende kalenderjaar geldt. Zolang er geen WOZ-beschikking is, dient de waardevaststelling (door het opleggen van de aanslag onroerendezaakbelastingen) dus voor elk kalenderjaar plaats te vinden. Voor de tekst van de vangnetbepaling is aangesloten bij de tekst van artikel 220d, vierde lid, van de Gemeentewet.

Artikel 4 Vrijstellingen

Algemeen

De verplichte vrijstellingen zijn opgenomen in artikel 220d van de Gemeentewet. Op grond van jurisprudentie heeft de wetgever bij de Wet materiële belastingbepalingen de opzet van de vrijstellingen gewijzigd. Een object als zodanig wordt niet vrijgesteld maar de waarde van (een gedeelte) van een object wordt buiten aanmerking gelaten. Dit maakt het mogelijk dat een onroerende zaak gedeeltelijk wordt belast en gedeeltelijk wordt vrijgesteld. De vrijstellingen zijn dus eigenlijk geen echte vrijstellingen maar vormen een onderdeel van de maatstaf van heffing. Immers, bij het bepalen van de maatstaf van heffing wordt (een gedeelte van) de waarde buiten aanmerking gelaten. Met nadruk wordt erop gewezen dat een vrijstelling voor de onroerendezaakbelastingen niet inhoudt dat ook de waardering achterwege kan blijven. In het kader van de Wet WOZ kan de waardering (niet de gegevensverzameling) van een onroerende zaak alleen achterwege blijven indien op grond van de Uitvoeringsregeling uitgezonderde objecten Wet WOZ de gehele waarde buiten aanmerking kan worden gelaten. In beginsel zijn de vrijstellingen die in de Uitvoeringsregeling staan in de op de beschikking vastgestelde WOZ-waarde meegenomen. De waarde van de volgende objecten (of objectonderdelen) wordt bij het vaststellen van de WOZ-beschikking vrijgesteld:

- bedrijfsmatige geëxploiteerde cultuurgrond,
- Natuurschoonwetlandgoederen,
- natuurterreinen beheerd door rechtspersonen die zich uitsluitend of nagenoeg uitsluitend het behoud van natuurterreinen ten doel stellen;
- openbare land- en waterwegen en banen voor openbaar vervoer per rail;
- werktuigen die zonder schade van betekenis kunnen worden afgescheiden van de onroerende zaak en die niet op zichzelf als gebouwde eigendommen zijn aan te merken;
- waterverdedigingswerken en waterbeheersingswerken in beheer bij organen en dergelijke van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van woningen;
- kerken en andere onroerende zaken die in hoofdzaak bestemd zijn voor de openbare eredienst of voor het houden van openbare bezinningsbijeenkomsten van levensbeschouwelijke aard, met uitzondering van woningen;
- rioolzuiverings- en afvalwaterwerken in beheer bij organen en dergelijke van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van woningen.

Alle overige objecten moeten worden gewaardeerd ook al zijn zij voor de onroerendezaakbelastingen (wettelijk of facultatief) vrijgesteld. De enige wettelijke vrijstelling is sinds 1 januari 2005 de kassenvrijstelling. Vanaf 1 januari 2007 is ook de vrijstelling voor woondelen bij niet-woningen verplicht. De uitwerking hiervan is te vinden in het derde lid. De (gedeelten van) objecten zijn vrijgesteld voor de onroerendezaakbelastingen, maar worden niet als uitgezonderd object voor de waardering beschouwd (zie artikel 220d, eerste lid, onderdeel b in vergelijking tot artikel 2 van de Uitvoeringsregeling uitgezonderde objecten Wet waardering onroerende zaken). Indien de WOZ-waarde onherroepelijk vaststaat is het niet meer mogelijk om de waardebepalende elementen, waaronder de al dan niet toegepaste vrijstellingen, die in de Uitvoeringsregeling uitgezonderde objecten staan, bij bezwaar of beroep tegen de aanslag onroerendezaakbelastingen ter discussie te

stellen. Zie echter Hof Leeuwarden 20 december 2002, nr. 440/01, LJN: AF1496 waarin de werktuigenvrijstelling in beroep onderdeel uitmaakt van de procedure ondanks dat de WOZ-beschikking vaststaat. De uitspraak lijkt in strijd met de bedoeling van de wetgever.

Art 4. eerste lid, onderdeel a

De voor land- of bosbouw bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond vrijgesteld (artikel 220d, eerste lid, onderdeel a, van de Gemeentewet): 'cultuurgrondvrijstelling'. Landbouw wordt beoordeeld aan de hand van artikel 312 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek. Zie artikel 220d, tweede lid, van de Gemeentewet. In zijn uitspraak van 24 mei 2000 heeft Hof Amsterdam bepaald dat volkstuinverenigingen niet in aanmerking komen voor de cultuurgrondvrijstelling (Hof Amsterdam 24 mei 2000, nr. 99/2643). In het arrest Hoge Raad 9 mei 2003, nr 35987, AD6058 (Schiphol) heeft de Hoge Raad bepaald dat 'set-aside'-gronden onder de cultuurvrijstelling vallen. De vrijstelling is ruimer dan de vrijstelling voor de Wet WOZ, omdat ook de ondergrond van glasopstanden is vrijgesteld. De glasopstanden zelf zijn op grond van onderdeel b vrijgesteld.

Art.4, eerste lid, onderdeel b (glasopstanden)

De glasopstanden waarvan de ondergrond bestaat uit vrijgestelde cultuurgrond zijn vrijgesteld (artikel 220d, eerste lid, onderdeel b, van de Gemeentewet). Het gaat hier om de 'kassenvrijstelling'. Zie onder andere Hof 's-Gravenhage 9 september 1980, NR. 36/80, BNB 1982/25, Belastingblad 1982, blz. 69 (Naaldwijk), Hof 's-Gravenhage 26 oktober 1983, nr. 49/83, Belastingblad 1985, blz. 125 (Goes) en Hof 's-Hertogenbosch 21 november 1996, nr. 94/3124, Belastingblad 1997, blz. 119 (Aalburg).

Art. 4, eerste lid, onderdeel c (openbare eredienst en andere bezinningsbijeenkomsten)

In onderdeel c is de kerkenvrijstelling geregeld, waarin twee categorieën onroerende zaken zijn opgenomen, te weten:

- onroerende zaken die in hoofdzaak bestemd zijn voor de openbare eredienst;
- onroerende zaken die in hoofdzaak bestemd zijn voor bezinningssamenkomsten van levensbeschouwelijke aard, waarbij het niet vereist is dat het bijeenkomsten betreft van genootschappen die rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid zijn.

De onroerende zaak moet 'in hoofdzaak bestemd' zijn voor de omschreven activiteiten. Sinds het arrest van de Hoge Raad van 4 december 1991, nr. 27 661, BNB 1992/47, Belastingblad 1992, blz. 73 (Vlaardingen) geldt dat ten minste 70% van de inhoud van de onroerende zaak aan de omschreven activiteiten moet kunnen worden toegerekend. De vrijstelling geldt niet voor het onzelfstandige gedeelte van de onroerende zaak dat dient als woning (bijvoorbeeld de inpandige, niet zelfstandige kosterswoning).

Art.4, eerste lid, onderdeel d (Natuurschoonwet – landgoederen)

De onroerende zaak die deel uitmaakt van een op de voet van de Natuurschoonwet 1928 (Stb. 1989, 252) aangewezen landgoed is vrijgesteld met uitzondering van de daarop voorkomende gebouwde eigendommen (artikel 220d, eerste lid, onderdeel d Gemeentewet). Een ongebouwd gedeelte (bijvoorbeeld het erf) valt wel onder de vrijstelling. De werking van de Natuurschoonwet 1928 is per 1 juni 2007 verruimd, maar die verruiming geldt niet voor de Wet WOZ en de Gemeentewet. Daarvoor gelden de volgende voorwaarden gelden:

- ten minste 30 percent van de oppervlakte van het landgoed is bezet met houtopstanden;
- of de oppervlakte van het landgoed voor ten minste 20 percent met houtopstanden is bezet waarbij de oppervlakte voorts voor ten minste 50 percent bestaat uit natuurterreinen

(artikel 8 Rangschikkingsbesluit Natuurschoonwet 1928).

Voor de Wet WOZ en de Gemeentewet moet die engere toets aan de voorwaarden alsnog plaatsvinden.

Art. 4, eerste lid, onderdeel e (natuurterreinen)

Bij natuurterreinen gaat het om gronden die in beheer zijn bij een rechtspersoon die als doel het behoud van natuurschoon heeft. De werkzaamheden van de rechtspersoon moeten voor 90% of meer (nagenoeg uitsluitend) gericht zijn op het behoud van het natuurschoon. Het gaat meestal om gronden die niet of nauwelijks in cultuur zijn gebracht (artikel 220d, eerste lid, onderdeel e, van de Gemeentewet). Dit is anders voor cultuurgronden die voor land-, tuin- en bosbouw worden gebruikt.

Enige grondbewerking in verband met de instandhouding van het natuurterrein hoeft daarbij het karakter van het natuurterrein niet aan te tasten. Het gebruik van de zinsnede 'waaronder mede worden verstaan' houdt in dat ook andere terreinen als natuurterrein zijn aan te merken. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan bossen, vennen, kwelders, rietlanden, wad of grotten. Alleen de natuurterreinen in beheer bij rechtspersonen die het behoud van natuurschoon voor 90% of meer als taak hebben, zijn vrijgesteld. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan Vereniging voor Natuurmonumenten of Stichtingen voor provinciale landschappen. De overheid is niet aan te merken als een rechtspersoon die natuurbehoud als primaire taak heeft (Hof Leeuwarden 20 februari 1981, nr. 545/78, Belastingblad 1986, blz. 373 (Ulrum)). Overigens hoeft de eigenaar van het natuurterrein het natuurbehoud niet als primaire taak te hebben. Zo zal een natuurterrein dat eigendom is van het rijk maar wordt beheerd door bijvoorbeeld Natuurmonumenten ook in aanmerking komen voor de vrijstelling (eigenaar en gebruik).

Art. 4, eerste lid, onderdeel f (openbare land- en waterwegen)

De vrijstelling van openbare land- en waterwegen en banen voor openbaar vervoer per rail staat in artikel 220d, eerste lid, onderdeel f, van de Gemeentewet. Voor het begrip 'openbare (land)weg' in de zin van de vrijstelling moet aansluiting worden gezocht bij de Wegenwet (Hoge Raad 21 september 2001, nr. 35.502, LJN: AD3522 (Alkmaar)). Tot de wegen behoren ook voetpaden, rijwielpaden, molenwegen en kerkwegen en bruggen (artikel 2 van de Wegenwet). Op grond van artikel 4 van de Wegenwet wordt een weg openbaar indien de rechthebbende de weg bestemd tot openbare weg door daaraan die bestemming te geven met noodzakelijke medewerking van de gemeenteraad. Daarnaast wordt een weg openbaar indien een gemeente, waterschap provincie of het Rijk een weg bestemd tot openbare weg (artikel 5 van de Wegenwet). Start- en landingsbanen vallen niet onder deze vrijstelling (Hoge Raad 9 mei 2003, nr. 35987, LJN: AD6058).

Onder banen voor openbaar vervoer per rail worden verstaan de spoorbanen zelf en de bestanddelen daarvan in de zin van artikel 3:4 van het BW alsmede al hetgeen nodig is om die banen te kunnen laten functioneren, dat wil zeggen dat het naar de heden ten dage aan het openbaar railvervoer te stellen eisen het mogelijk moet zijn om over de banen op een goede en veilige manier voertuigen te laten rijden. De spoorbaan zelf, de beveiliging en de verkeersleiding gebouwen zijn vrijgesteld, maar perrons en stationsgebouwen zijn belast (Hoge Raad 21 september 2001, nr. 35.502, LJN: AD3522 (Alkmaar)). Het begrip 'kunstwerk' dient overeenkomstig het spraakgebruik worden uitgelegd. Hieronder vallen onder andere viaducten, aquaducten, bruggen, tunnels en sluizen. Daarbij geldt dat alleen die kunstwerken zijn vrijgesteld die zodanig met openbare land- of waterwegen, dan wel spoorbanen zijn verbonden dat het kunstwerk aan het verkeer over die wegen of banen dienstbaar is en mitsdien nodig is om die wegen of banen als zodanig te kunnen laten functioneren. (Hoge Raad 21 september 2001, nr. 35.502, LJN: AD3522 (Alkmaar)). Inzake een ontvangst- en toegangsgebouw voor een veerdienst bevestigde de Hoge Raad de hofuitspraak dat deze onderdeel uitmaakt van de aanleginrichting die als vrijgesteld kunstwerk tussen twee openbare landwegen is aan te merken omdat het kunstwerk zodanig met de openbare land- dan wel waterwegen is verbonden dat het aan het verkeer over die wegen dienstbaar is, en daardoor nodig is om die wegen als zodanig te kunnen laten functioneren. (Hoge Raad 2 november 2001, nr. 36565, LJN: AD5041). Daarentegen is een vuurtoren geen vrijgesteld kunstwerk (Hof 's-Gravenhage 23 augustus 2000, nr. 99/30954, Belastingblad 2001, blz. 935). Een remise is niet te beschouwen als een trambaan en valt derhalve niet onder de railwegvrijstelling (Hoge Raad 25 september 1996, nr. 31004, Belastingblad 1996/ blz. 798 (Den Haag)).

Art. 4, eerste lid, onderdeel g (waterverdedigings- en waterbeheersingswerken)

De vrijstelling voor waterverdedigings- en waterbeheersingswerken is niet van toepassing op de delen die dienen tot woning. De waarde van de woning dient derhalve in de heffing te worden betrokken. Het begrip "dienen tot woning" is beperkt tot de delen die als woning in gebruik zijn. Delen die dienstbaar zijn aan woondoeleinden vallen er niet onder (Hoge Raad 04-03-2016, ECLI:NL:HR:2016:364 (Nieuwkoop)). De vrijstelling is beperkt tot de kernzone van het waterverdedigingswerk, dat is de dijk (Hoge Raad 10-11-2017, ECLI:NL:HR:2017:2828 (SVHW)). Ook andere opstallen (niet-woningen) die geen waterkerende functie hebben zijn niet vrijgesteld (Hoge Raad 03-06-1998, ECLI:NL:HR:1998:AA2293, Rechtbank Rotterdam 26-10-2016, ECLI:NL:RBROT:2016:8151).

Art.4, eerste lid, onderdeel h (rioolwaterzuiveringsinstallatie)

Ook de vrijstelling voor rioolwaterzuiveringsinstallaties ziet niet op de delen die dienen tot woning zodat deze woningen niet onder de vrijstelling vallen. De vrijstelling beperkt zich niet alleen tot installaties die zijn gericht op de feitelijke waterzuivering (in biologische zin) of de scheiding van het biologisch gezuiverde water van het slib. Ook andere onroerende zaken die een niet weg te denken functie hebben in het afvalwaterzuiveringsprocédé vallen onder deze vrijstelling (Hof 's-Gravenhage 22 mei 1996, nr. 94/2474, Belastingblad 1996, blz. 758 (Rotterdam)). In dezelfde procedure concludeerde het Hof tevens dat ook sprake is van een orgaan, instelling of dienst van een publiekrechtelijke rechtspersoon indien de activiteiten plaatsvinden in een vennootschap waarvan uitsluitend overheden aandeelhouder zijn. De vrijstelling vereist dat de installatie in beheer is bij een publiekrechtelijke rechtspersoon. Ten aanzien van een rioolzuiveringsinstallatie van een stichting die wel in de heffing werd betrokken, concludeerde Hof 's-Gravenhage dat er sprake is van schending van het gelijkheidsbeginsel maar in de cassatieprocedure concludeerde de Hoge Raad dat het gelijkheidsbeginsel niet was geschonden (arrest van 9 mei 2003, nr. 37517, LJN: AE7337)

Art. 4, eerste lid, onderdeel i (werktuigenvrijstelling)

De werktuigenvrijstelling is van toepassing op:

- onroerende werktuigen,
- die verwijderd kunnen worden met behoud van hun waarde als zodanig,
- en niet op zichzelf bezien als gebouwde eigendommen zijn aan te merken.

Jurisprudentie werktuigenvrijstelling

Hoge Raad 16 april 1980, nr. 19 727, BNB 1980/183 (Beverwijk), Hoge Raad 17 juni 1992, nr. 27 639, BNB 1992/296, Belastingblad 1992, blz. 577 (Venlo), Hof Arnhem 10 januari 1995, nr. 940837, Belastingblad 1995, blz. 382 (windmolen), Hof Arnhem 28 april 1995, nr. 922262, Belastingblad 1995, blz. 443 (Nijmegen) en Hof Leeuwarden 7 april 1995, nr. 900/92, Belastingblad 1995, blz. 523 (Leeuwarden).

In latere arresten introduceert de Hoge Raad het criterium van de uiterlijke herkenbaarheid.

Hoge Raad 30-06-1999, ECLI:NL:HR:1999:AA2814 (Asfaltmenginstallatie) en Hoge Raad 07-06-2000, ECLI:NL:HR:2000:AA6113 (Franekeradeel).

Van een werktuig is geen sprake indien een bestanddeel in hoofdzaak dienstbaar is aan het gebouw in die zin dat het bestanddeel het gebouw beter geschikt maakt voor gebruik. Zie Hoge Raad 2 maart 1994, nr. 29 559, BNB 1994/113, Belastingblad 1994, blz. 303 (Leeuwarden). De vrijstelling is ook van toepassing op werktuigen die in hoofdzaak voor het medische proces worden gebruikt (Hoge Raad 30-09-2016, ECLI:NL:HR:2016:2198 (Amsterdam)).

Eerste lid, onderdelen j tot en met m (facultatieve vrijstellingen)

In de onderdelen j tot en met m zijn facultatieve vrijstellingen opgenomen. De systematiek van de facultatieve vrijstellingen sluit aan bij de systematiek voor de wettelijke vrijstellingen (zie hiervoor). In het verleden werden deze vrijstellingen opgenomen om waardering van deze objecten achterwege te kunnen laten. Nu deze objecten niet zijn vrijgesteld van waardering in het kader van de Wet WOZ, is dit argument komen te vervallen. De vrijstelling in onderdeel j is vanaf de inwerkingtreding van de Politiewet (1 april 1994) niet meer van toepassing op politiebureaus. Door de regionalisering van de politie wordt een politiebureau namelijk niet meer gebruikt voor de publieke dienst van de gemeente. De in onderdeel m opgenomen vrijstelling geldt niet voor de delen van begraafplaatsen, urnentuinen en crematoria die dienen als woning. Hiermee is aansluiting gezocht bij enkele wettelijke vrijstellingen die ook de woning van de vrijstelling uitzonderen.

Art. 4, tweede lid (uitzondering publieke dienstverlening)

Dit lid bevat een uitzondering op de in het eerste lid, onderdeel j, opgenomen vrijstelling. De vrijstelling voor onroerende zaken die bestemd zijn voor de publieke dienst geldt niet voor de eigenarenbelasting, indien die onroerende zaken geen eigendom van de gemeente zijn.

Sportvelden

Een aantal gemeenten kent vrijstellingen met betrekking tot sportvelden. In de huidige verordening zijn deze vrijstellingen niet opgenomen. Het opnemen van een dergelijke vrijstelling brengt, door de werking van het gelijkheidsbeginsel bij een objectieve heffing als de onroerende-zaakbelastingen, het risico met zich dat op grond van het gelijkheidsbeginsel een bredere categorie objecten (onbedoeld) in de vrijstelling deelt. Een dergelijke vrijstelling strookt daarnaast niet met het uitgangspunt van een

zo breed mogelijke lastenverdeling. Ten slotte voorkomt deze vrijstelling niet dat de betreffende onroerende zaken toch moeten worden gewaardeerd in het kader van de Wet WOZ.

Art. 4, derde lid

Als de waarde van de woondelen van een onroerende zaak minder dan 70% uitmaakt van de totale waarde van die onroerende zaak, is sprake van een niet-woning voor de OZB. De onroerende zaken die als niet-woning worden aangemerkt omdat het percentage woondelen onder de 70% blijft, worden dan naar het tarief voor niet-woningen aangeslagen. Bij die onroerende zaken, zoals boerderijen en verpleeg- en verzorgingstehuizen, wordt het woongedeelte vrijgesteld voor de gebruikersbelasting niet-woningen. Dit geldt ook voor gedeelten van de niet-woning die dienstbaar zijn aan woondoeleinden. Tegen een onjuiste toepassing van de vermindering kan dan bezwaar worden gemaakt in het bezwaarschrift tegen de aanslag.

Delen in een verpleeg- of verzorgingshuis die in hoofdzaak eenzelfde functie hebben als de vergelijkbare delen van een woning, zijn aan te merken als woondelen. Het gaat bijvoorbeeld om delen voor dagbesteding, slapen, wassen en eten (Hoge Raad 15-11-2013, ECLI:NL:HR:2013:1125 (Westland)). De vrijstelling geldt ook voor de waarde van recreatiewoningen op een recreatieterrein dat voor de aanslagoplegging en het tarief niet in hoofdzaak tot woning dient.

Artikel 5 Belastingtarieven

Gemeenten zijn vrij in het vaststellen van drie tarieven: een eigenarentarief en een gebruikerstarief voor niet-woningen en een eigenarentarief voor woningen. Daarbij gelden geen absolute of relatieve limieten. Wel is ter voorkoming van een onevenredige stijging van de collectievelastendruk een macronorm afgesproken (zie hieronder). De tarieven worden naar een percentage van de waarde berekend. In artikel 2, tweede lid van de verordening is een definitie opgenomen van het begrip “dienen tot woning” voor de OZB (artikel 220a, tweede lid Gemeentewet).

Art. 5, eerste lid (tarief is percentage heffingsmaatstaf)

De tarieven worden met ingang van 1 januari 2009 berekend naar een percentage van de waarde van de onroerende zaak. De tarieven worden berekend naar een percentage van de waarde van de onroerende zaak. Voor elke afzonderlijke belasting kan een apart percentage worden vastgesteld dat volgens artikel 220f van de Gemeentewet wel gelijkelijk moet zijn. Vaststellen van een degressief of progressief tarief is niet mogelijk.

Benchmark/Coelo

Het Rijk en de VNG hebben afgesproken dat de macronorm verdwijnt. Daarvoor in de plaats komt een benchmark, waarin de OZB, de riool- en afvalstoffenheffing worden vergeleken. Er wordt een vergelijking getrokken tussen gemeentelijke woonlasten. Ook wordt de gemeentelijke tariefontwikkeling per provincie gegeven, net als de landelijke en provinciale gemiddelden. Door deze vergelijking worden de onderlinge verschillen tussen gemeenten inzichtelijk. Het resultaat van de benchmark komt in de COELO-atlas die elk jaar rond maart uitkomt.

Artikel 6 Wijze van heffing

Ingevolge artikel 233 van de Gemeentewet kunnen gemeentelijke belastingen worden geheven bij wege van aanslag, bij wege van voldoening op aangifte of op andere wijze. Er is gekozen voor de heffing bij wege van aanslag.

Artikel 7 Termijnen van betaling

In het eerste lid is geregeld dat aanslagen die in het jaar worden opgelegd, 2 vervalddagen hebben (1 maand en 2 maanden na de dagtekening) en dat voor aanslagen die na het jaar worden opgelegd hetzelfde geldt.

Uitzondering op het eerste lid vormt de automatische incasso. Indien geopteerd is voor automatische incasso worden bedragen tot € 5000 in maximaal 10 termijnen afgeschreven. Dit geldt alleen voor aanslagen die in hetzelfde jaar worden opgelegd als het belastingjaar. Als de aanslagen worden opgelegd na het belastingjaar dan zijn slechts drie termijnen toegestaan. Hetzelfde geldt indien de automatische incasso niet kan worden uitgevoerd bijvoorbeeld als gevolg van stornering, dan gelden ook drie termijnen.

Met het vervallen van de termijnen op de 25^e van de maand is aansluiting gezocht bij artikel 7 van het Reglement automatische incasso gemeentelijke belastingen gemeente Deventer. Daarin is namelijk

bepaald dat de incassering van termijnen bij automatische incasso plaatsvindt tussen de 25^e en de 29^e van de maand.

Artikel 8 Overgangsrecht

In de verordening is een artikel opgenomen dat betrekking heeft op het overgangsrecht. In dit artikel wordt de oude verordening van de gemeente Deventer ingetrokken. De oude verordening blijft van toepassing op belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan. Voor die belastbare feiten blijft heffing dus mogelijk op basis van de oude verordening, ook al is die verordening ingetrokken.

Artikel 9, eerste lid

Ingevolge artikel 139 van de Gemeentewet moeten gemeenten de besluiten tot het vaststellen, wijzigen of intrekken van belastingverordeningen bekend maken. Het niet voldoen aan de bekendmakingsplicht kan leiden tot onverbindendheid van de belastingverordening (HR 31 maart 1993, nr. 28.034, BNB 1993/182, Belastingblad 1993, blz. 274; Hoge Raad 10 augustus 1998, nr. 33.632). Bekendmaking geschiedt door plaatsing van de integrale tekst van het besluit tot vaststelling of wijziging van de belastingverordening in het gemeenteblad, dan wel, bij gebreke daarvan in een andere door de gemeente algemeen verkrijgbaar gestelde uitgave.

Het feit dat de belastingverordening pas in werking treedt na de dag van de bekendmaking, houdt slechts in dat de gemeente vóór dat tijdstip geen belastingaanslagen kan opleggen. De aanslagen kunnen echter wel betrekking hebben op de periode vanaf de datum van ingang van de heffing. Een voorbeeld kan dit toelichten. Op 1 november 1999 stelt de gemeenteraad de verordening vast met als datum van inwerkingtreding de achtste dag na de bekendmaking en als tijdstip van ingang van de heffing 1 januari 2000. De verordening wordt door de gemeente bekendgemaakt op 16 februari 2000. De verordening treedt in werking op 24 februari 2000 (achtste dag na de dag van bekendmaking). Vanaf dat moment kan de gemeente aanslagen opleggen. Deze aanslagen kunnen echter betrekking hebben op de periode vanaf het tijdstip van ingang van de heffing (in dit geval 1 januari 2000). In het derde lid is de datum van ingang van de heffing opgenomen.

Artikel 9, tweede lid

De datum van de ingang van de heffing is bepaald op 1 januari 2022.

Artikel 10

In de citeertitel is een jaartal genoemd. Het genoemde jaartal is het jaartal dat als eerste jaar geldt waarin op basis van deze verordening onroerendezaakbelastingen worden geheven.

Bijlage Tariefberekening en financiële onderbouwing OZB 2022

In deze bijlage staat hoe we het tarief voor de onroerende-zaakbelasting (OZB) vaststellen. Dat is voor woningen en niet-woningen hetzelfde. We spreken verder alleen over 'woningen'.

Het uitgangspunt voor de tariefberekening is de gewenste opbrengst die voor het betreffende jaar in de begroting staat. De gemeente stelt jaarlijks de waarde van alle woningen. De optelsom van de waarde van alle individuele woningen is de totale waarde van alle woningen in de gemeente.

Dan stellen we vast hoe hoog het percentage van dat bedrag is dat overeenkomt met de gewenste opbrengst van de OZB.

Voorbeeld: Stel de gewenste opbrengst is 10 miljoen en de totale waarde van alle woningen in de gemeente is 10 miljard, dan is het percentage 0,1% (10 miljoen gedeeld door 10 miljard). De aanslag voor een woning met een waarde van € 200.000,- is dan € 200,-. ($0,1\% \times € 200.000,-$).

Als de totale waarde van alle woningen daalt, dan moet het tarief stijgen om de gewenste opbrengst te halen. Dus als de waarde van de woningen stijgt, daalt het tarief. Het gemiddelde te betalen bedrag (de aanslag) blijft in beide gevallen precies gelijk. Let wel: het gaat om de gemiddelde belastingaanslag.

De hoogte van de belastingaanslag wordt dus bepaald door een percentage van de waarde van de woning. Die "WOZ-waarde" kan per woning per jaar behoorlijk verschillen. Sommige soorten woningen kunnen sterk in waarde schommelen. Er zijn verschillen in prijsontwikkelingen tussen hoekwoningen, vrijstaande woningen, appartementen enzovoorts. Ook zijn er verschillen tussen wijken en dorpen als het gaat om prijsontwikkelingen.

De vrije verkoopwaarde (= waarde in het economisch verkeer) van een woning wordt vastgesteld op 1 januari van het voorafgaande jaar.

De waarde stellen we vast aan de hand van veel beschikbare informatie: verkoopcijfers van vergelijkbare woningen, kadastrale informatie, bouwtekeningen, foto's, etc. De waarde die daaruit rolt, controleert de gemeentelijke taxateur.

De waarde van de individuele woning maal het tarief(=percentage) bepaalt de hoogte van de aanslag OZB. De gemeenteraad heeft bepaald dat de opbrengst van de OZB per jaar met 3% stijgt. De gemiddelde belastingaanslag stijgt dus ook minimaal met 3%.

Bijlage Tariefberekening en financiële onderbouwing OZB 2022

Algemeen

De gemiddelde waardestijging van woningen bedraagt ca. 11,7%, de gemiddelde waardestijging van niet- woningen bedraagt ca.1,36% (commerciële objecten).

Voor elk individueel object is de waardeontwikkeling anders, waarbij er aanzienlijke verschillen op kunnen treden ten opzichte van de waarde-vaststelling voor een voorgaande waardepeildatum.

De opbrengst ozb wordt verhoogd met 3%.

Begroot OZB 2022	Basis		Corr. 56% won	
OZB WONINGEN	€ 15.888.288	54,94%	€ 16.193.800	56,00%
OZB EIGENAREN NIET-WONINGEN	€ 7.757.690	26,83%	€ 7.604.900	26,30%
OZB Gebruik niet-woningen	€ 5.271.466	18,23%	€ 5.118.744	17,70%
	€ 28.917.444		€ 28.917.444	

gebruikscode	Raming waardering eigendom	raming waardering gebruik
10	€ 12.467.597.000	0
11	€ 116.308.000	0
12	€ 45.516.000	0
20	€ 76.186.000	€ 42.338.000
21	€ 37.570.720	€ 21.162.000
30	€ 1.777.441.200	€ 1.724.387.660
40 woningen	€ 69.744.000	0
40 bedrijf	€ 62.503.000	€ 17.629.000
totaal	€ 14.652.865.920	€ 1.805.516.660

Basiskenngetallen	Begroting	In	Correcties	Leegstand	Totaal
Gebruteerd	2022	%		bedr.	bruto begroot
Woningen (10,11,12, grd)	€ 16.193.800	56,00%	€ 20.000		€ 16.213.800
Niet woningen eig.(20,21,30, grd)	€ 7.604.900	26,30%	€ 50.000		€ 7.654.900
Niet woningen gebruik (20,21,30, grd)	€ 5.118.744	17,70%	€ 60.000	€ 100.000	€ 5.278.744
	€ 28.917.444	100%	€ 130.000	€ 100.000	€ 29.147.444

Tarief eigenaar	Tarief gebruik	Taxatie	Eigendom	Gebruik	Totaal
afgerond	afgerond	Waarden 2022	Resultaat	Resultaat	Resultaat
0,1276%	0	€ 12.699.165.000	€ 16.204.135		€ 16.204.135
0,3918%	0	€ 1.953.700.920	€ 7.654.600		€ 7.654.600
	0,2924%	€ 1.805.516.660		€ 5.279.331	€ 5.279.331
Totaal heffing					€ 29.138.065

Tarieven OZB 2022

Jaar	2022
Woningen, eigendom	0,1276%
Bedrijf, eigendom	0,3918%
Bedrijf, gebruik	0,2924%

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Verordening roerende zaakbelastingen 2022
Voorstelnummer	2021-002508-Belastingverordeningen-2022
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering d.d.	10 november 2021

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d 28 september 2021, 2021-002508;

Gelet op de artikel 221 van de Gemeentewet;

BESLUIT

vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en invordering van belastingen op roerende woon – en bedrijfsruimten 2022.

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a ruimte: een roerende woon- of bedrijfsruimte, welke duurzaam aan een plaats gebonden is en dient tot permanente bewoning of permanent gebruik;
- b woonruimte: een ruimte waarvan de vastgestelde waarde in hoofdzaak kan worden toegerekend aan delen van de ruimte die dienen tot woning dan wel volledig dienstbaar zijn aan woondoeleinden;
- c bedrijfsruimte: een ruimte die niet kan worden aangemerkt als woonruimte.

Artikel 2 Belastingplicht

1. Onder de naam 'belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten' worden ter zake van binnen de gemeente gelegen ruimten twee directe belastingen geheven:

- a. een gebruikersbelasting van degene die bij het begin van het kalenderjaar een bedrijfsruimte, al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht gebruikt, verder te noemen: gebruikersbelasting;
- b. een eigenarenbelasting van degene die bij het begin van het kalenderjaar van een ruimte het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht, verder te noemen: eigenarenbelasting.

2. Bij de gebruikersbelasting wordt:

- a. gebruik door degene aan wie een deel van een bedrijfsruimte in gebruik is gegeven, aangemerkt als gebruik door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven;
- b. het ter beschikking stellen van een bedrijfsruimte voor volgtijdig gebruik aangemerkt als gebruik door degene die die ruimte ter beschikking heeft gesteld.

3. Degene die een in het vorige lid bedoelde bedrijfsruimte in gebruik heeft gegeven of ter beschikking heeft gesteld is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene aan wie die ruimte of deel daarvan in gebruik is gegeven of ter beschikking is gesteld.

Artikel 3 Belastingobject

Als één ruimte wordt aangemerkt:

- a een binnen de gemeente gelegen ruimte;
- b een gedeelte van een in onderdeel a bedoelde ruimte dat blijkens zijn indeling is bestemd om als een afzonderlijk geheel te worden gebruikt;

c een samenstel van twee of meer in onderdeel a bedoelde ruimten of in onderdeel b bedoelde gedeelten daarvan die bij dezelfde persoon in gebruik zijn en die, naar de omstandigheden beoordeeld, bij elkaar behoren;

d het binnen de gemeente gelegen deel van een in onderdeel a bedoelde ruimte, van een in onderdeel b bedoeld gedeelte daarvan of van een in onderdeel c bedoeld samenstel.

Artikel 4 Maatstaf van heffing

1 De heffingsmaatstaf is de waarde die aan de ruimte dient te worden toegekend indien de volle en onbezwaarde eigendom daarvan zou kunnen worden overgedragen en de verkrijger de ruimte in de staat waarin deze zich bevindt, onmiddellijk en in volle omvang in gebruik zou kunnen nemen.

2 In afwijking in zoverre van het eerste lid wordt de waarde van een bedrijfsruimte, met uitzondering van ruimten die zijn ingeschreven in een van de ingevolge de Monumentenwet 1988 vastgestelde registers van beschermde monumenten, bepaald op de vervangingswaarde indien dit leidt tot een hogere waarde dan die ingevolge het eerste lid. Bij de berekening van de vervangingswaarde wordt rekening gehouden met:

a de aard en de bestemming van de ruimte;

b de sedert de stichting van de ruimte opgetreden technische en functionele veroudering waarbij de invloed van latere wijzigingen in aanmerking wordt genomen.

3 In afwijking in zoverre van het eerste lid wordt de waarde van een ruimte in aanbouw bepaald op de vervangingswaarde, bedoeld in het tweede lid. Onder een ruimte in aanbouw wordt verstaan een roerende zaak of gedeelte daarvan waarvoor een bouwvergunning in de zin van de Woningwet is afgegeven en die door bouw nog niet geschikt is voor gebruik overeenkomstig de beoogde bestemming.

4 In afwijking in zoverre van het eerste lid wordt de waarde van een woonruimte die deel uitmaakt van een op de voet van de Natuurschoonwet 1928 aangewezen landgoed dat voldoet aan de in artikel 1, derde lid, onderdeel b, van die wet bedoelde voorwaarden bepaald met inachtneming van een vooronderstelde verplichting om het landgoed gedurende een tijdvak van 25 jaren als zodanig in stand te houden en geen opgaand hout te vellen anders dan volgens de regels van normaal bosbeheer noodzakelijk of gebruikelijk is. Ruimten die dienstbaar zijn aan de woonruimte worden geacht deel uit te maken van die woonruimte.

5 Met betrekking tot een ruimte als bedoeld in artikel 3, aanhef en onderdeel d, wordt de waarde gesteld op een evenredig deel van de waarde die dient te worden toegekend aan de gehele ruimte.

Artikel 5 Vrijstellingen

1 In afwijking in zoverre van artikel 4 wordt bij de bepaling van de heffingsmaatstaf buiten aanmerking gelaten, de waarde van:

a glasopstanden die bedrijfsmatig worden aangewend voor de kweek of teelt van gewassen, voor zover de ondergrond daarvan bestaat uit cultuurgrond die bedrijfsmatig wordt geëxploiteerd ten behoeve van de land- of bosbouw. Onder cultuurgrond wordt mede begrepen de open grond, alsmede de ondergrond van glasopstanden, die bedrijfsmatig aangewend wordt voor de kweek of teelt van gewassen, zonder daarbij de ondergrond als voedingsbodem te gebruiken;

b ruimten die in hoofdzaak zijn bestemd voor de openbare eredienst of voor het houden van openbare bezinningssamenkomsten van levensbeschouwelijke aard, een en ander met uitzondering van delen van zodanige ruimten die dienen als woning;

c ruimten ten behoeve van waterverdedigings- en waterbeheersingswerken die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, een en ander met uitzondering van delen van zodanige ruimten die dienen als woning;

d ruimten die zijn bestemd voor de zuivering van riool- en ander afvalwater en die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, een en ander met uitzondering van delen van zodanige ruimten die dienen als woning;

e werktuigen die van een ruimte kunnen worden afgescheiden zonder dat beschadiging van betekenis aan die werktuigen wordt toegebracht en die niet op zichzelf als ruimten zijn aan te merken;

f bedrijfsruimten voor zover die bestemd zijn te worden gebruikt voor de publieke dienst van de gemeente, met uitzondering van delen van zodanige bedrijfsruimten die bestemd zijn te worden gebruikt voor het geven van onderwijs;

g ruimten voor zover die bestemd zijn te worden gebruikt ten behoeve van begraafplaatsen, een en ander met uitzondering van delen van zodanige ruimten die dienen als woning.

2 De vrijstelling met betrekking tot de in het eerste lid, onderdeel f, bedoelde bedrijfsruimte geldt niet voor de eigenarenbelasting voor zover de gemeente van die ruimten niet het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht.

3 In afwijking in zoverre van artikel 4 wordt bij de bepaling van de heffingsmaatstaf voor de gebruikersbelasting buiten aanmerking gelaten de waarde van gedeelten van de bedrijfsruimte die in hoofdzaak tot woning dienen dan wel in hoofdzaak dienstbaar zijn aan woondoeleinden.

Artikel 6 Waardepeildatum

1 De heffingsmaatstaf wordt bepaald naar de waarde die de ruimte op de waardepeildatum heeft naar de staat waarin de ruimte op die datum verkeert.

2 De waardepeildatum ligt één jaar voor het begin van het kalenderjaar waarvoor de waarde wordt bepaald.

3 Indien een ruimte in het kalenderjaar voorafgaande aan het begin van het kalenderjaar waarvoor de waarde wordt bepaald:

a opgaat in een andere ruimte dan wel in meer ruimten, of

b wijzigt als gevolg van hetzij bouw, verbouwing, verbetering, afbraak of vernietiging, hetzij verandering van bestemming, of

c een verandering in waarde ondergaat als gevolg van een andere, specifiek voor de ruimte geldende, bijzondere omstandigheid, wordt, in afwijking van het eerste lid, de waarde bepaald naar de staat van die ruimte bij het begin van het kalenderjaar.

Artikel 7 Belastingtarieven

Het tarief van de belasting bedraagt een percentage van de heffingsmaatstaf.

Het percentage bedraagt voor:

a de eigenarenbelasting	
1 voor woonruimten	0,1276%;
2 voor bedrijfsruimten	0,3918%;
b. de gebruikersbelasting	0,2924%;

Artikel 8 Wijze van heffing

De belastingen worden bij wege van aanslag geheven.

Artikel 9 Termijnen van betaling

1a. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de aanslagen die worden opgelegd in het belastingjaar waarop zij betrekking hebben, worden betaald in drie gelijke termijnen waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van de maand volgend op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en de volgende termijnen telkens een maand later.

1b. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de aanslagen die worden opgelegd **na** het belastingjaar waarop zij betrekking hebben, worden betaald in drie gelijke termijnen waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van de maand volgend op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en de volgende termijnen telkens een maand later.

2a. In afwijking van het eerste lid, letter a en b, geldt, wanneer het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet maar één aanslag bevat en het bedrag daarvan is, vanaf de € 30 en tot de € 5000,-, en zolang de verschuldigde bedragen door middel van automatische betalingsincasso kunnen worden afgeschreven, dat de aanslagen moeten worden betaald in zoveel gelijke termijnen als er na de maand van dagtekening van het aanslagbiljet nog maanden in het belastingjaar waarin de aanslagen worden opgelegd over blijven. Het aantal termijnen moet ten minste drie en ten hoogste tien bedragen. De eerste termijn

vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.

- 2b. In afwijking van het eerste lid, letter a en b, geldt, wanneer het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of als het aanslagbiljet maar één aanslag bevat en het bedrag daarvan is minder dan € 30 en meer dan € 5000,-, kan op verzoek de verschuldigde bedragen door middel van automatische betalingsincasso worden afgeschreven. Het aantal incasso termijnen is gemaximeerd op drie termijnen. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.
3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in de voorgaande leden gestelde termijnen.

Artikel 10 Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders

Het college van burgemeester en wethouders kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en de invordering van de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten.

Artikel 11 Overgangsrecht, inwerkingtreding en citeertitel

1 De 'Verordening belasting op roerende woon – en bedrijfsruimten 2021 van 11 november 2020 wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.

2 Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking.

3 De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2022.

4 Deze verordening wordt aangehaald als 'Verordening belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten 2022'.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van

De raad voornoemd,

de griffier,

de voorzitter,

A. Kerver

R.C. R. König

Toelichting op de verordening belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten 2022

A Algemeen

De verordening belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten is gebaseerd op artikel 221 van de Gemeentewet. Op deze belastingen zijn de artikelen 220a, tweede lid, 220b, 220d tot en met 220f en 220h van de Gemeentewet inzake de onroerende-zaakbelastingen alsmede de artikelen 17 en 18 van de Wet waardering onroerende zaken (Wet WOZ) van overeenkomstige toepassing verklaard. In de verordening is gekozen voor een zogenaamd 'aangekleed' model, dat wil zeggen dat de tekst van hogere wettelijke regelingen, waar nodig voor de duidelijkheid, is overgenomen. Nu de waarden voor roerende woon- en bedrijfsruimten niet bij WOZ-beschikking worden vastgesteld, zijn de overeenkomstige bepalingen uit de Wet WOZ eveneens overgenomen. De gedachte achter de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten is dat gebruikers en eigenaren van woonschepen, woonwagens en andere roerende zaken die dienen tot woning, en van roerende bedrijfsruimten ook belang hebben bij de collectieve voorzieningen die de gemeente hun biedt. Artikel 221 van de Gemeentewet maakt het mogelijk de gebruikers van bedrijfsruimten en eigenaren van woon- en bedrijfsruimten te betrekken in een heffing die vergelijkbaar is met de onroerende-zaakbelastingen. Van belang daarbij is wel dat de ruimten (1) duurzaam aan een plaats gebonden zijn en (2) dienen tot permanente bewoning of permanent gebruik. Een gemeente is niet verplicht de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten te heffen, ook niet als de gemeente onroerende-zaakbelastingen heft. Daar staat tegenover dat de gemeente op grond van artikel 221, derde lid, van de Gemeentewet geen belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten kan heffen als de gemeente geen onroerende-zaakbelastingen heft, hetgeen overigens alle gemeenten doen. In de verordening is nauwe aansluiting gezocht bij de systematiek van de onroerende-zaakbelastingen. Het gaat eveneens om twee belastingen, te weten een eigenarenbelasting en een gebruikersbelasting. In de verordening hebben de belastingen de naam 'belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten'. De aangehaalde jurisprudentie in deze toelichting is in het algemeen ontleend aan de onroerende-zaakbelastingen. Gezien de grote gelijkenis van de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten met de onroerende-zaakbelastingen wordt de vermelde jurisprudentie vooralsnog van overeenkomstige toepassing geacht.

Afschaffing tarieflimieten

Met ingang van 1 januari 2008 zijn de limieten voor tarieven en tariefstijgingen afgeschaft (Wet van 7 december 2007, Stb. 570). Gemeenten zijn vrij in het vaststellen van drie tarieven: een eigenarentarief en een gebruikerstarief voor niet-woningen en een eigenarentarief voor woningen. Daarbij gelden geen absolute of relatieve limieten. Wel is ter voorkoming van een onevenredige stijging van de collectieve lastendruk een macronorm ingesteld. Dit is een bestuurlijke norm. Bij overschrijding van de norm vindt er een bespreking plaats tussen Rijk en gemeenten in het bestuurlijk overleg Financiële Verhoudingen in de maand april. Het Rijk kan uiteindelijk als machtsmiddel de hoogte van de uitkering uit het gemeentefonds gebruiken.

Tarief als percentage van de waarde

De belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten worden met ingang van 1 januari 2009 berekend naar een percentage van de waarde van de roerende woon- en bedrijfsruimten. Dit volgt uit de wijziging van artikel 220f van de Gemeentewet (Stb. 2008, 262). De mogelijkheid om een tarief per eenheid van € 2500 vast te stellen is hiermee vervallen.

B Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Om duidelijkheid te scheppen over de inhoud van de in de verordening voorkomende begrippen, ruimte, woonruimte en bedrijfsruimte, is daarvan een omschrijving opgenomen in artikel 1 van de verordening. Voor het begrip 'ruimte' is aansluiting gezocht bij artikel 221 van de Gemeentewet. Het onderscheid tussen woon- en bedrijfsruimten is gebaseerd op artikel 220a, tweede lid van de Gemeentewet waarin het onderscheid tussen woningen en niet-woningen voor onroerende-zaakbelastingen is geregeld. Het onderscheid is nog belangrijker geworden omdat de gebruikersbelasting voor woningen sinds 1 januari 2006 niet meer kan worden geheven. Ook in deze toelichting worden de begrippen overeenkomstig de begripsomschrijving gebruikt.

Artikel 2 Belastingplicht

Eerste lid

In overeenstemming met artikel 221 van de Gemeentewet zijn als belastingobject aangewezen de binnen de gemeente gelegen ruimten. De nadere vereisten voor de heffing van belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten vloeien voort uit de begripsomschrijving in artikel 1 van de verordening. Voor iedere ruimte kan een directe belasting voor het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht worden geheven.

De belasting wegens genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht wordt aangeduid als eigenarenbelasting. De belasting wegens het gebruik van een onroerende zaak wordt aangeduid als gebruikersbelasting. De belasting wegens genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht als eigenarenbelasting. Alle gemeenten heffen bij de onroerende-zaakbelastingen zowel een eigenaren- als gebruikersbelasting. Gezien de achtergrond van de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten ligt het in de lijn der verwachting ook hier beide belastingen te heffen. Het begin van het kalenderjaar bepaalt de belastingplicht. Indien het gebruik dan wel het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht in de loop van het jaar aanvangt of eindigt, heeft dat geen invloed op de belastingplicht. De belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten zijn immers net als de onroerende-zaakbelastingen tijdstipbelastingen.

Gebruikersbelasting

De gebruikersbelasting wordt vanaf 1 januari 2006 slechts geheven van degene die (naar de omstandigheden beoordeeld) bij het begin van het kalenderjaar een ruimte die niet in hoofdzaak tot woning dient (bedrijfsruimte) al dan niet krachtens eigendom, bezit of beperkt recht of persoonlijk recht gebruikt. Daarbij is het niet van belang op grond waarvan gebruik wordt gemaakt van de bedrijfsruimte. Ook bij wederrechtelijk gebruik (krakers) is sprake van gebruik (Hoge Raad 10 maart 1982, nr. 20860, BNB 1982/115, Belastingblad 1982, blz. 148 (Dordrecht)).

Het begrip gebruik

Degene die de bedrijfsruimte metterdaad bezigt ter bevrediging van zijn eigen behoeften, moet als gebruiker worden aangemerkt. Dit volgt uit het arrest Hoge Raad 5 september 1979, nr. 19420, BNB 1979/268 (Uitgeest), waarin werd beslist dat het doen bouwen op een ongebouwd eigendom moet worden aangemerkt als gebruik van de onroerende zaak door de opdrachtgever. Het aanhouden voor handels- of beleggingsdoeleinden levert geen metterdaad bezigen en dus geen feitelijk gebruik op, aldus Hoge Raad 22 juli 1985, nr. 22649, BNB 1985/258, Belastingblad 1985, blz. 658 (De Bilt). Zie echter hierna onder leegstand. Of er sprake is van gebruik wordt beoordeeld naar de feitelijke omstandigheden. Een van de belangrijkste aanwijzingen voor het gebruik van een onroerende zaak is de aanwezigheid van meubilair of andere zaken.

Feitelijke aanwezigheid van personen is geen vereiste. De afwezigheid van de bewoner van een woning op 1 januari leidt dus niet zonder meer tot het achterwege laten van heffing van de gebruikersbelasting. Zie tevens Hoge Raad 30 juni 1993, nr. 28345, BNB 1993/265, Belastingblad 1993, blz. 543 (Grootegast), Hoge Raad 4 januari 1995, nr. 30176, BNB 1995/52, Belastingblad 1995, 417 (Rotterdam), Hoge Raad 27 november 1996, nr. 31829, Belastingblad 1996, blz. 835 (Enschede), Hoge Raad 8 januari 1997, nr. 31887, Belastingblad 1997, blz. 117 (Haarlem) en Hof Amsterdam

30 november 1999, nr. 98/5331, Belastingblad 2000, blz. 498 (Amsterdam). Zie voor een uitgebreide uitleg van het begrip gebruik en een toelichting op jurisprudentie: mr M.W. Koenis, Handleiding gebruik in de onroerende-zaakbelastingen, Belastingblad 2002, blz. 799. De jurisprudentie die over de term "gebruik" is gewezen over woningen geldt ook voor bedrijfsruimten.

Leegstand

Bij de wijziging van de Gemeentewet met betrekking tot de materiële belastingbepalingen in 1995 achtte de wetgever een verruiming van het begrip gebruik wenselijk, omdat het draagvlak van de onroerende zaakbelastingen zo breed mogelijk moet zijn. De wetsgeschiedenis van de onroerende-zaakbelastingen is gezien de samenhang ook voor de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten relevant. Het begrip 'feitelijk gebruik' in de Gemeentewet werd vervangen door het begrip 'gebruik'.

Volgens de wetgever is er ook sprake van gebruik wanneer de genothebende krachtens zakelijk recht de onroerende zaak bewust leeg laat staan met de bedoeling hem voor bepaalde doeleinden voor zichzelf ter beschikking te houden: 'Een leegstaand object, dat wil zeggen een object dat echt leeg staat, en dat dus geen meubilair en dergelijke bevat, wordt ook niet gebruikt in de zin van artikel 219, onderdeel a (thans artikel 220, onderdeel a; VNG) . Dit is slechts anders indien een genothebende krachtens een zakelijk recht zijn object bewust leeg laat staan met de bedoeling het voor bepaalde doeleinden voor zichzelf ter beschikking te houden.' (Kamerstukken II, 1989-1990, 21 591, nr. 3, blz. 68). Om te bepalen of er sprake is van belastbare leegstand moet worden beoordeeld of de zakelijk gerechtigde de onroerende zaak bewust leeg laat staan. Gezien het objectieve karakter van de onroerende- zaakbelastingen is voor deze beoordeling niet zozeer relevant wat de zakelijk gerechtigde er zelf van vindt, als wel wat naar de omstandigheden beoordeeld waarschijnlijk moet worden geacht. Daartoe kunnen criteria worden vastgesteld.

Het begrip gebruiker

Wie de gebruiker van een bedrijfsruimte is, kan natuurlijk niet worden bepaald aan de hand van de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens. Daarvoor kan bijvoorbeeld wel de administratie van nutsbedrijven een hulpmiddel zijn. Ook kan gebruik worden gemaakt van aangiftebiljetten. Zie in dit verband ook artikel 8 van de modelverordening van de VNG (opgenomen in de bundel modelverordeningen van de VNG) en de aan het begin van die bundel opgenomen Algemene toelichting, onderdeel B, onder 10 (aangifte). Zie voor een nadere invulling van het begrip gebruiker ook de toelichting op het tweede lid, onderdeel c van genoemde bundel.

Tweede lid, onderdeel a

Bij de wijziging van de materiële belastingbepalingen in 1995 is het begrip 'feitelijk gebruik' in de Gemeentewet vervangen door 'gebruik'. Daardoor kan de gebruikersbelasting in bepaalde situaties belastingplichtigen aanwijzen die niet feitelijk gebruik maken van een ruimte. Zo regelt artikel 2, tweede lid, onderdeel a, van de verordening dat gebruik door degene aan wie een deel van een ruimte in gebruik is gegeven, wordt aangemerkt als gebruik door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven. Door deze bepaling is de verhuurder (al of niet tevens eigenaar) ook belastingplichtig voor de gebruikersbelasting als hij niet zelf gebruiker (van een deel) van de bedrijfsruimte is. Dit betekent dat bij verzamelkantoorruimten met meer dan één gebruiker, maar die voor de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten als één object gelden, de verhuurder in de heffing van de gebruikersbelasting moet worden betrokken. De huurders zijn dan niet belastingplichtig. In artikel 2, derde lid, van de verordening is voorzien in een verhaalsmogelijkheid voor de verhuurder. Voor alle duidelijkheid: de bepaling ziet alleen op situaties waarin delen van de ruimte worden gebruikt door afzonderlijke gebruikers, die niet gezamenlijk het geheel gebruiken. De verhuurder van een bedrijfsruimte kan niet als gebruiker worden aangemerkt als hij de bedrijfsruimte verhuurt aan bijvoorbeeld een onderneming of een persoon. Verhuurt hij de verschillende delen van de bedrijfsruimte echter aan verschillende gebruikers, dan is hij wel belastingplichtig.

Tweede lid, onderdeel b

Dit onderdeel bepaalt dat het ter beschikking stellen van een bedrijfsruimte voor volgtijdig gebruik wordt aangemerkt als gebruik door degene die de bedrijfsruimte ter beschikking heeft gesteld. Dit ziet

met name op ruimten die voor korte perioden worden verhuurd. In beginsel is het de verhuurder die dan als belastingplichtige voor de gebruikersbelasting wordt aangemerkt. Degene die de bedrijfsruimte ter beschikking stelt is bevoegd om de belasting te verhalen op degene aan wie die zaak ter beschikking is gesteld. Zie ook Hoge Raad 28 oktober 1981, nr. 20691, *Belastingblad* 1982, blz. 26 (Valkenisse) en Hof 's-Gravenhage 2 februari 1996, nr. 94/0158, *Belastingblad* 1996/532 (Brielle).

Eigenarenbelasting

In tegenstelling tot de situatie bij de onroerende zaken kan de vaststelling van de genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht niet geschieden op grond van de kadastrale registers. De gemeente zal derhalve gebruik moeten maken van andere informatiebronnen. Gezien de regelgeving rond woonwagens en woonschepen is het voor gemeenten mogelijk de gerechtigde tot de stand- of ligplaats te achterhalen.

Deze gegevens kunnen dan als uitgangspunt dienen voor het achterhalen van de genothebende. Daarnaast zijn ook andere informatiebronnen denkbaar. Indien registers met informatie niet onder beheer staan van de gemeente, kan op grond van artikel 47 e.v. van de AWR verstrekking van de gegevens worden afgedwongen.

Daarnaast kan de gemeente ook hier de benodigde gegevens verkrijgen door het uitreiken van een aangiftebiljet. Zie in dit verband ook de toelichting op dit artikel 8 van de verordening alsmede hoofdstuk B, van het onderdeel 'Algemene toelichting'.

Indien sprake is van een recht dat is afgeleid van een meer omvattend recht (bijvoorbeeld eigendom), heeft de gemeente – gelet op de omschrijving van de belastingplicht – bij het aanwijzen van de belastingplichtige in feite de keuze tussen de eigenaar, de bezitter of de beperkt gerechtigde. In verband hiermee zal de heffingsambtenaar ook bij deze keuze moeten handelen op basis van een vastgesteld en bekendgemaakt beleid. In beginsel wordt degene die het meest genothebende is, als belastingplichtige aangewezen. Indien er meer genothebenden zijn die met betrekking tot één ruimte in dezelfde hoedanigheid verkeren (bijvoorbeeld in geval van mede-eigendom twee eigenaren), dan handelt de gemeente bij de keuze van de belastingplichtige ook op grond van een vastgesteld en bekendgemaakt beleid. Het is overigens zinvol op het aanslagbiljet te vermelden dat de aanwijzing plaatsvindt middels de tenaamstelling van de aanslag. De eigenaar, bezitter of beperkt gerechtigde wordt in de belastingheffing betrokken ongeacht de omvang van zijn genot. Slechts indien de eigenaar wederrechtelijk de uitoefening van zijn eigendomsrecht is ontnomen, kan hij niet als genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht worden aangemerkt, tenzij die ontneming slechts van voorbijgaande aard is (Hoge Raad 10 maart 1982, nr. 20860, *Belastingblad* 1982, blz. 148 (Dordrecht)). Indien een eigenaar in staat van faillissement verkeert, kan hij niet worden aangemerkt als genothebende van de onroerende zaak. Door het faillissement is aan belanghebbende anders dan voorbijgaand, de mogelijkheid onvrijwillig ontnomen om zijn eigendomsrecht uit te oefenen. Belanghebbende kan voor de onroerende-zaakbelastingen derhalve niet als eigenaar worden aangemerkt (Hof Leeuwarden 24 december 1996, nr. 631/96, *Belastingblad* 1997, blz. 415 (Emmen)). Overigens bestaan er verschillende vormen van zogenaamde economische eigendom die niet gepaard gaan met een recht van eigendom, bezit of beperkt recht. Iemand heeft de economische eigendom van een zaak indien hij niet de juridische eigenaar daarvan is, maar economisch daarbij wel belang heeft in die zin dat hij het volle risico voor alle waardeveranderingen en zelfs voor het eventuele tenietgaan van die zaak draagt. Niet de economische eigenaar maar de zogenaamde bloot eigenaar (of juridisch eigenaar) is de genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht. De Hoge Raad heeft beslist dat de overdracht van de economische eigendom niet belet dat de juridisch eigenaar in de heffing van de onroerende-zaakbelastingen wordt betrokken omdat het objectieve karakter van deze belastingen met zich meebrengt dat door de eigenaar, bezitter of beperkt gerechtigde vrijwillig aanvaarde beperkingen van zijn genot niet in de weg staan aan zijn belastingplicht (Hoge Raad 29 november 1989, nr. 26308, BNB 1990/43, *Belastingblad* 1991, blz. 63 (Amsterdam)). Van een economische eigenaar is bijvoorbeeld sprake bij een huurkoper, maar ook het lidmaatschapsrecht van een coöperatieve flatvereniging kan worden gezien als een vorm van economische eigendom van een flatwoning. De figuur van de economische eigendom doet zich in de praktijk ook nogal eens voor wanneer een vennoot in een vennootschap onder firma of een aandeelhouder van een NV of BV niet de juridische eigendom, maar alleen het belang bij de

bedrijfsruimte inbrengt. Een huurder kan daarentegen niet als economisch eigenaar worden aangemerkt, omdat hij niet het volle waarderisico loopt.

Artikel 3 Belastingobject

In dit artikel wordt het te belasten object afgebakend. Artikel 3, onderdeel a, van de verordening is via de begripsomschrijving in artikel 1 van de verordening, gebaseerd op artikel 221 van de Gemeentewet. Voor de overige bepalingen is aangesloten bij de systematiek van artikel 16 van de Wet WOZ, hoewel artikel 221 van de Gemeentewet dit artikel niet overeenkomstig van toepassing verklaart op de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten. Een reden hiervoor is uit de parlementaire behandeling niet op te maken. Daar de objectafbakening echter ook een rol kan spelen bij ruimten, is artikel 16 van de Wet WOZ in aangepaste vorm in de verordening opgenomen.

Roerend of onroerend

Voor de heffing van de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten is de vraag van belang of er sprake is van een roerende of onroerende zaak. Alleen de roerende woon- en bedrijfsruimten worden immers in de heffing betrokken. Voor de vraag of een zaak roerend of onroerend is, is het Burgerlijk Wetboek (BW) van belang. Op grond van artikel 3:3 van het BW wordt als onroerend aangemerkt de grond, de nog niet gewonnen delfstoffen, de met de grond verenigde beplantingen, alsmede de gebouwen en werken die duurzaam met de grond zijn verenigd, hetzij rechtstreeks, hetzij door vereniging met andere gebouwen of werken. Roerend zijn alle zaken die niet onroerend zijn. Het begrip 'aard- en nagelvast' dat in het oud BW werd gebezigd, is in het nieuw BW niet meer terug te vinden. Hoewel bij de aanpassing van het BW in 1992 is aangegeven dat met de wettekswijziging geen inhoudelijke wijziging is beoogd, blijkt uit jurisprudentie na die aanpassing dat er toch sprake is van een ruimere uitleg van het begrip 'onroerende zaak'. De verschillende rechters toetsen daarbij niet alleen aan de technische vereisten van een gebouw of werk maar ook aan de beoogde bestemming waarbij wordt gekeken naar de bedoeling van de bouwer (of zijn opdrachtgever) zoals die naar buiten kenbaar is. De vraag of gebouwen en werken al dan niet onroerende zaken zijn, is gevarieerd. Zie voor windmolens Hoge Raad 23 februari 1994, nr. 29115, BNB 1994/136, Belastingblad 1994, blz. 299 (Franekeradeel); Hoge Raad 23 februari 1994, nr. 28837, BNB 1994/135, Belastingblad 1994, blz. 301 (Vlissingen); voor studentenpaviljoens Hof 's- Gravenhage 28 oktober 1994, nr. 924055, Belastingblad 1995, blz. 82 (Studentenpaviljoens); voor een verrijdbare havenkraan Hoge Raad 8 juli 1997, nr. 31274, LJN: AA2223, BNB 1997/294, Belastingblad 1997, blz. 711 (Nijmegen); voor portocabines Hoge Raad 31 oktober 1997, nr. 16404, NJ 1998/97, Belastingblad 1998, blz. 252 (portocabine); voor recreatieonderkomens Hof Arnhem 26 mei 1998, nr. 97/22544, Belastingblad 1999, blz. 48 (stacaravan); Hof Arnhem 28 september 1998, nr. 97/21967 (weekendhuisje); Hoge Raad 20 september 2000, nr. 34371, LJN: AA7147, Belastingblad 2001, blz. 61 (Maasbree) en Hoge Raad 7 juni 2002, nr. 36759, LJN: AE3831 (Nunspeet); en voor aanlegsteigers Hoge Raad 20 september 2002, nr. 37128, LJN: AE7857 (Den Haag). Een drijvende woonboot is geen onroerende zaak omdat de duurzame vereniging met de (onder)grond ontbreekt (Hoge Raad 22 juli 1988, nr. 25546, BNB 1988/ 282, Belastingblad 1988, blz. 579 (Wilnis). Indien een woonboot echter langdurig op de bodem ligt of is onderheid, is de woonboot wel een onroerende zaak (Hof 's-Gravenhage 31 juli 1996, nr. 93/2342, Belastingblad 1997, blz. 748 (woonboot op zanddam) en Hof Amsterdam 23 april 1999, nr. 98/0065, Belastingblad 2000, blz. 54 (onderheide woonboot)). De rechtbank Roermond heeft onlangs een Marina als onroerende zaak aangemerkt (uitspraak 30 maart 2007 nr. AWB 05/1634, LJN: BA2101). Een Marina is een drijvende woning, die bestaat uit een houten opbouw geplaatst op een betonnen caisson. De Marina is door verschuifbare ringen verbonden aan twee in de grond verankerde stabilisatiepalen die het mogelijk maken om omhoog of omlaag te bewegen. De Marina heeft een aanlegsteiger en is aangesloten op het rioleringsstelsel, waterleiding, telefoon, elektriciteit- en gasnet. De rechtbank baseert zich mede op het arrest van de Hoge Raad van 20 september 2002 (nr. 37128, LJN: AE7857) waarin drijvende steigers als onroerende zaak worden aangemerkt. Een woonark is roerend als deze niet duurzaam met de oever is verenigd, aldus Hoge Raad 15 januari 2010, nr. 07/13305, LJN: BK9136. Een woonark is in ieder geval niet duurzaam met de bodem verenigd als deze drijft. Onderzoek bij het verwijzingshof moet uitwijzen of de woonark duurzaam met de oever is verenigd.

Woonruimten

In de toelichting op het amendement dat tot invoering van de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten heeft geleid, zijn woonschepen en woonwagens als woonruimten genoemd. Daarnaast kunnen ook andere woonruimten in de heffing (eigenarenbelasting) worden betrokken. Een nadere toelichting op het begrip woonruimte is niet gegeven. Het begrip 'woonruimte' komt ook voor in de verontreinigingsheffing oppervlaktewateren. Daar wordt als woonruimte aangemerkt een ruimte die is bedoeld om te voorzien in woongelegenheid en die als zodanig wordt gebruikt. In een procedure voor de verontreinigingsheffingen bepaalde de Hoge Raad dat het begrip woonruimte dient te worden getoetst aan het spraakgebruik. In deze zin betekent 'woonruimte' een overdekte, door wanden omsloten ruimte bestemd om te voorzien in woongelegenheid en als zodanig al dan niet permanent in gebruik (Hoge Raad 23 juli 1984, nr. 22156, BNB 1984/281 (Uitwaterende Sluizen)). In dit arrest bepaalde het Hof voorts dat aan het begrip 'woonruimte' en het begrip 'woning' vaak eenzelfde betekenis wordt gegeven. Derhalve kan de jurisprudentie met betrekking tot de forensenbelasting mede van belang zijn. In de forensenbelasting wordt als woning beschouwd een enigszins solide, en niet al te primitief, eventueel verplaatsbaar bouwsel dat aan een mens een redelijk onderdak en huisvesting kan bieden, zodat hij bescherming kan vinden tegen weersinvloeden en desgewenst in staat is enige privacy te genieten. Van belang zijn de bestemming en geschiktheid voor bewoning. Hierbij speelt het al dan niet aanwezig zijn van voorzieningen als een toilet en kookgelegenheid, alsmede aansluitingen op riolering, waterleiding, gas en elektriciteit een rol.

Bedrijfsruimten

Onduidelijk is of het begrip 'bedrijfsruimte' ruim of beperkt moet worden uitgelegd. Bij een ruime interpretatie kan het begrip bedrijfsruimte worden gelezen als iedere niet-woning die permanent in gebruik is. In dat geval kunnen naast ruimten die binnen een bedrijf worden gebruikt bijvoorbeeld ook verenigingsruimten of kerkrumten in de heffing worden betrokken. Een beperkte interpretatie leidt ertoe dat uitsluitend objecten kunnen worden aangeslagen die bedrijfsmatig worden gebruikt of, met andere woorden, ruimten die worden gebruikt binnen een bedrijf. De voorbeelden die tijdens de parlementaire behandeling zijn gegeven, gaan uit van de beperkte uitleg. Zo merkte de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken tijdens de mondelinge behandeling bijvoorbeeld op dat zij onder permanente bedrijfsruimten geen nissenhutten of bouwketen verstaat, maar wel kantoren of bedrijfsruimten die maatschappelijk vergelijkbaar zijn met onroerende zaken. Ook wordt het voorbeeld gegeven van een drijvend restaurant. Het doel van het amendement waarbij de belastingen op de roerende woon- en bedrijfsruimten worden ingevoerd, pleit echter voor een ruime uitleg van het begrip 'bedrijfsruimte'. Het amendement beoogt namelijk roerende ruimten te belasten die maatschappelijk vergelijkbaar zijn met onroerende zaken. Dit brengt met zich dat ook roerende ruimten die niet als woning of bedrijf zijn aan te merken maar wel vergelijkbaar zijn met onroerende zaken in de belastingheffing kunnen worden betrokken. Het begrip 'bedrijfsruimte' moet naar onze mening dan ook worden gelezen als niet-woning. De ruime uitleg sluit ook aan bij het begrip 'bedrijfsruimte' zoals dat bij de verontreinigingsheffing oppervlaktewateren wordt gehanteerd. Bij deze heffingen wordt onder bedrijfsruimte verstaan een naar aard en inrichting als afzonderlijk geheel te beschouwen terrein of ruimte, niet zijnde een woonruimte.

Duurzaam gebonden aan een plaats

Artikel 221 Gemeentewet bepaalt dat een ruimte duurzaam aan een plaats moet zijn gebonden. Tijdens de parlementaire behandeling is op dit vereiste niet nader ingegaan. De staatssecretaris van binnenlandse zaken heeft bij de mondelinge behandeling wel opgemerkt dat door het mobiele karakter van de roerende objecten het op eenvoudige wijze mogelijk is het duurzame karakter van het verblijf op te heffen. De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 20 september 2000, nr. 34153, LJN: AA7150 (Loenen), een definitie gegeven van wat als duurzaam aan een plaats gebonden moet worden beschouwd: 'Gelet op deze wetsgeschiedenis moet 'duurzaam aan een plaats gebonden' in art. 221 wat betreft woonschepen worden opgevat als het hebben van een vaste ligplaats. De aanwezigheid van een vaste ligplaats kan blijken uit bij voorbeeld een aansluiting op nutsvoorzieningen, maar in ieder geval is sprake van een vaste ligplaats als het gaat om een ligplaats waar het woonschip reeds ten minste een jaar met niet meer dan incidentele onderbrekingen aanwezig is. De omstandigheid dat een ligplaats slechts krachtens vergunning voor beperkte tijd of zelfs slechts krachtens gedogen wordt

ingenomen, is, nu het aankomt op de feitelijke situatie, niet van belang.' De aanwezigheid van een aansluiting op de nutsvoorzieningen kan dus enerzijds duiden op een woonruimte (zie hiervoor, onder woonruimten), en anderzijds op een vaste ligplaats. Volgens de Hoge Raad is er in ieder geval sprake van een vaste ligplaats wanneer het woonschip er gedurende ten minste een jaar met niet meer dan incidentele onderbrekingen aanwezig is. Nissenhutten, bouwketen en dergelijke kunnen niet in de heffing worden betrokken omdat deze objecten niet duurzaam aan een plaats zijn gebonden. Dit is mogelijk anders als het gaat om een langdurig bouwproject zodat de bouwkeet gedurende een lange tijd blijft staan.

Permanente bewoning of permanent gebruik

Een ander vereiste om ruimten in de heffing te kunnen betrekken is dat de ruimte dient tot permanente bewoning of permanent gebruik. Een nadere toelichting wordt niet gegeven. Zoals eerder is aangegeven wordt met de belastingen op ruimten beoogd een heffing tot stand te brengen die vergelijkbaar is met de onroerendezaakbelastingen.

Het vereiste van permanente bewoning of permanent gebruik moet dan ook in dat licht worden gezien. Zo zal bijvoorbeeld een stacaravan buiten de heffing kunnen blijven indien op grond van bestemming en inrichting wel sprake is van woonruimte, maar deze woonruimte niet geschikt is om te dienen voor permanente bewoning of permanent gebruik. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen indien de dikte van de buitenmuren nauwelijks bescherming bieden tegen kou of door de plaatsing van de waterleidingen bij geringe vorst reeds bevrozing ervan optreedt (Hoge Raad 16 februari 1972, nr. 16658, BNB 1972/73 (Terschelling) inzake forensenbelasting). Ook het ontbreken van sanitaire voorzieningen kan een indicatie geven over de mogelijkheid tot permanente bewoning of permanent gebruik.

Recreatief gebruik

Uit een opmerking van de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken bij de mondelinge behandeling blijkt dat geen belasting kan worden geheven van een ruimte indien deze ruimte slechts een recreatief karakter heeft. Overigens ziet deze opmerking niet op een woonruimte die permanent kan worden bewoond of gebruikt maar die feitelijk alleen voor recreatie wordt gebruikt (bijvoorbeeld een tweede huis). In dat geval dient de ruimte wel in de belastingheffing te worden betrokken. Een woonark die volgens de geldende voorschriften tijdens de wintermaanden niet mag worden gebruikt, en ook niet wordt gebruikt, dient volgens de Hoge Raad niet tot permanente bewoning of permanent gebruik (Hoge Raad 13 februari 2004, nr. 38598, LJN:AO3642; zie voor de hofuitspraak Hof Amsterdam 26 april 2002, nr. 01/02836, LJN: AE2358).

Gedeelten

In artikel 3, onderdeel b, van de verordening is bepaald dat een gedeelte van een ruimte dat blijkens zijn indeling is bestemd om als een afzonderlijk geheel te worden gebruikt als een afzonderlijk belastingobject moet worden aangemerkt.

Bedoeld worden gedeelten die elk nog als zelfstandige en onafhankelijke eenheid kunnen worden gebruikt (bijvoorbeeld eenheden van een opgesplitste woonboot). Voor een bevestigend antwoord op de vraag of een gedeelte van een kantoorgebouw blijkens zijn indeling is bestemd om als een afzonderlijk geheel te worden gebruikt, is op zijn minst vereist dat zodanig gedeelte redelijk afsluitbaar is en aldus kan worden gescheiden van de overige gedeelten van het gebouw (Hoge Raad 16 december 1987, nr. 25015, BNB 1988/91, Belastingblad 1988, blz. 121 (Amsterdam)). Voor een zelfstandig kantoorgedeelte is het niet voldoende dat een kamer afsluitbaar is (Hoge Raad 8 oktober 2004, nr. 38443 en 38444, LJN:AR3500).

Samenstel (complex)

In artikel 3, onderdeel c, van de verordening is een regeling gegeven voor een samenstel van ruimten en gedeelten daarvan. Kenmerkend voor dergelijke samenstellen is dat de daartoe behorende ruimten naar de omstandigheden beoordeeld bij elkaar behoren en door een en dezelfde (rechts)persoon worden gebruikt. Er zijn dus twee voorwaarden. Allereerst moeten de ruimten naar de omstandigheden beoordeeld bij elkaar behoren. Daarbij kan bijvoorbeeld de afstand tussen de eigendommen een rol spelen. Vaak zal het ene eigendom een hulpfunctie vervullen voor het andere eigendom (bijvoorbeeld een losstaand schuurtje dat naast een woonwagen staat). Bij de bepaling of

de ruimten naar de omstandigheden bij elkaar behoren, moet ook aansluiting worden gezocht bij de maatschappelijke opvatting. De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 9 mei 2003, nr. 35987, LJN: AD6058, bepaald dat 'bij de beantwoording van de vraag in hoeverre de door belanghebbende in haar bedrijf aangewende (gedeelten van) eigendommen – die onmiskenbaar een geografisch samenhangend geheel vormen – als een samenstel moeten worden aangemerkt, beslissend is of dat bedrijf als één samenhangend geheel moet worden beschouwd, waarbinnen alle (gedeelten van) eigendommen voor één organisatorisch doel worden aangewend'.

Zie voor jurisprudentie over complexen onder de wetgeving zoals die voor de onroerende-zaakbelastingen gold tot 1 januari 1995, Hoge Raad 15 juli 1987, nr. 24238, Belastingblad 1987, blz. 537 (Woerden) inzake een spoorwegcomplex en Hoge Raad 9 september 1992, nr. 28352, Belastingblad 1992, blz. 649 (Leiden) inzake een zusterhuis bij een ziekenhuis. De tweede voorwaarde is dat de ruimten in gebruik zijn bij dezelfde persoon. Wanneer bijvoorbeeld de bij een woonruimte behorende garage wordt gebruikt door een ander dan de bewoner van de ruimte, kunnen woonruimte en garage niet langer één belastingobject vormen. Woonruimte en garage zijn immers niet meer in gebruik bij dezelfde persoon. Bedrijfsruimten met een afzonderlijke bovenwoning kunnen niet als één roerende woon- of bedrijfsruimte worden aangemerkt (Hoge Raad 18 januari 1984, nr. 22165, BNB 1984/100, Belastingblad 1984, blz. 99, (Loon op Zand); Hoge Raad 10 juni 1987, nr. 24572, BNB 1987/222, Belastingblad 1987, blz. 492 (Oosterhout) en Hoge Raad 4 december 1991, nr. 27875, BNB 1992/164, Belastingblad 1992, blz. 345 (Roosendaal en Nispen). Voor een bevestigend antwoord op de vraag of een gedeelte van een kantoorgebouw blijkenzijn indeling is bestemd om als een afzonderlijk geheel te worden gebruikt, is op zijn minst vereist dat zodanig gedeelte redelijk afsluitbaar is en aldus kan worden gescheiden van de overige gedeelten van het gebouw (Hoge Raad 16 december 1987, nr. 25015, BNB 1988/91, Belastingblad 1988, blz. 121 (Amsterdam)).

Binnen de gemeentegrens

In artikel 3, onderdeel d, van de verordening ligt vast dat uitsluitend de binnen de gemeentegrenzen gelegen ruimten in de heffing kunnen worden betrokken. Het binnen de gemeente gelegen deel is een afzonderlijk belastingobject. Dat deel zal in de heffing betrokken moeten worden. Een ruimte die op de gemeentegrens ligt zal dus door twee (of meer) gemeenten moeten worden aangeslagen. Hoe de waardebepaling van het binnen de gemeente gelegen deel moet geschieden, staat in artikel 4, vijfde lid, van de verordening.

Eigendomsgrens is grens object

Alleen als van de samenstellende delen van een ruimte de genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht dezelfde is, is sprake van één belastingobject. Dit betekent dat de eigendomsgrens de uiterste grens van het object vormt. Dit volgt uit het arrest van de Hoge Raad van 20 oktober 1993, nr. 29464, BNB 1993/349, Belastingblad 1994, blz. 174 (Amsterdam) en de uitspraak van Hof 's-Gravenhage van 14 juni 1995, nr. 93/3928, Belastingblad 1995, blz. 699 (Noordwijk).

Gevolgen verkeerde objectafbakening

Oorspronkelijk kon een afbakingsfout volgens de Hoge Raad in bezwaar of beroep niet worden hersteld zodat de aanslag moest worden vernietigd (zie o.a. Hoge Raad 8 juli 1992, nr. 28262, BNB 1992/311, Belastingblad 1992, blz. 490 (Utrecht)). Een uitzondering gold indien een aanhangigheid niet in aanmerking was genomen (zie o.a. Hoge Raad 21 januari 1981, nr. 20302, BNB 1981/100 (Maassluis)). In de arresten Hoge Raad 27 september 2002, nr. 34927, LJN: AE8146 (Rotterdam) en Hoge Raad 27 september 2002, nr. 34928, LJN: AD5341 (Rotterdam) en Hoge Raad 9 november 2002, nr. 36941, LJN: AF0074, Belastingblad 2002/1220 (Goedereede) komt de Hoge Raad voor te groot afgebakende objecten echter terug op deze jurisprudentie omdat het gevolg van een gemaakte afbakingsfout (vernietiging van de gehele aanslag) vaak niet in verhouding staat tot de ernst van de fout. Dit heeft de Hoge Raad ertoe gebracht om de rechtspraak inzake een onjuiste objectafbakening voor zowel de uitvoering van de onroerende-zaakbelastingen als de WOZ te herzien. De jurisprudentie geldt volgens de VNG ook voor de roerende woon- en bedrijfsruimtebelasting. De nieuwe leer houdt in dat de objectafbakening in bezwaar of beroep door de gemeente of de belastingrechter kan worden aangepast indien de oorspronkelijke aanslag mede betrekking heeft op objecten die in eigendom of gebruik zijn bij derden of geheel of gedeeltelijk op het grondgebied van een andere gemeente zijn

gelegen. De aanpassing dient zodanig te geschieden dat de aanslag nog slechts betrekking heeft op één - op de juiste wijze afgebakend - belastingobject. Daarbij dient zo nodig de waarde van het object te worden verlaagd. Voor te klein afgebakende objecten heeft de Hoge Raad de gevolgen geschetst in het arrest van 9 mei 2003, nr. 35987, LJN: AD6058. Het komt erop neer dat aanslagen van te klein afgebakende objecten dienen te worden vernietigd. Binnen de driejaarstermijn van artikel 11, lid 3 AWR kunnen nieuwe aanslagen (eventueel tot behoud van rechten) worden opgelegd.

Artikel 4 Maatstaf van heffing

Algemeen

Met betrekking tot de term 'maatstaf van heffing' of 'heffingsmaatstaf' wordt opgemerkt dat de eerste term wordt gebruikt in algemene zin terwijl de tweede term in concrete zin wordt gebruikt (de concrete waarde van een onroerende zaak). Daarom is in de aanhef van artikel 4 van de verordening sprake van 'maatstaf van heffing' en in het vervolg van de verordening steeds over 'heffingsmaatstaf'. Dit correspondeert met de wettekst.

Eerste lid

Overeenkomstig artikel 17 van de Wet WOZ wordt de waarde van een ruimte bepaald op de waarde in het economische verkeer. Het gaat daarbij om de waarde die aan de ruimte moet worden toegekend indien de volle en onbezwaarde eigen- dom daarvan zou kunnen worden overgedragen en de verkrijger de ruimte in de staat waarin die zich bevindt, onmiddellijk en in volle omvang in gebruik zou kunnen nemen (overdrachts- en verkrijgingsfictie). Het gaat daarbij om de prijs die een willekeurige derde na de beste voorbereidingen bereid zou zijn te betalen waarbij geen rekening mag worden gehouden met eventueel op het object rustende lasten.

Een uitzondering geldt daarbij voor erfdiensbaarheden. Bij de waardebepaling wordt geen rekening gehouden met eventueel op de onroerende zaak rustende lasten, zoals een anti-speculatiebeding met kettingbeding. Volgens de Hoge Raad dient bij de waardebepaling wel rekening te worden gehouden met een zakelijke of daarmee gelijk te stellen verplichting die de omvang van het genot van de zaak beperkt (Hoge Raad 25 november 1998, nr. 33212, blz. 93, LJN: AA2572, Belastingblad 1999 (Rotterdam)). Voor woningen en rijksmonumenten is de waarde in het economische verkeer altijd van toepassing. Voor niet-woningen daarentegen wordt de gecorrigeerde vervangingswaarde genomen indien deze hoger is dan de waarde in het economische verkeer. Bij de waardering van ruimten dient de ondergrond buiten beschouwing te worden gelaten. Deze ondergrond is immers een onroerende zaak en wordt niet in de heffing betrokken. In de uitspraak Hof Amsterdam 3 januari 1997, nr. P95/3961, Belastingblad 1997, blz. 160 (Weesp) gaat het Hof nader in op de waardering van een woonboot waarbij de ligplaats wordt gehuurd van een derde. Het Hof is van mening dat terecht is uitgegaan van vergelijkbare verkopen van woonschepen die op hun ligplaats zijn blijven liggen en waarbij de koper de verkoper is opgevolgd als huurder van de ligplaats en als vergunninghouder. Uit de feiten leidt het Hof af dat de overgelegde verkoopprijzen uitsluitend betrekking hebben op de woonarken, omdat niet aannemelijk is dat de kopers aan verkopers een vergoeding zullen betalen voor de niet overdraagbare overeenkomsten of vergunningen. Uit de feiten blijkt namelijk dat noch de huurovereenkomst noch de vergunning overdraagbaar zijn aan derden. Bij eigendomsoverdracht van de woonarken worden met de nieuwe eigenaren nieuwe huurovereenkomsten gesloten en aan hen worden nieuwe vergunningen afgegeven. De omstandigheid dat de verkoopopbrengst van een woonark, die op haar ligplaats blijft liggen en waarbij de koper de verkoper kan opvolgen als huurder en als vergunninghouder, hoger is dan de verkoopopbrengst van een woonark waarbij dat niet het geval is, is dan ook uitsluitend het gevolg van het feit dat de koper de woonboot onmiddellijk en in volle omvang in gebruik kan nemen, zij het dat daarbij de medewerking nodig is van de eigenaar van de ligplaats en van Rijkswaterstaat. Die hogere verkoopopbrengst is niet toe te rekenen aan enig afzonderlijk door de koper aan de verkoper overgedragen goed. Het vereiste dat de ruimte onmiddellijk en in volle omvang in gebruik zou kunnen worden genomen, brengt dan ook met zich dat de waarde in het economische verkeer van de woonark van belanghebbende moet worden bepaald op de prijs die daarvoor zou kunnen worden verkregen indien de woonark op haar ligplaats zou blijven liggen en waarbij de koper de verkoper kan opvolgen als huurder en als vergunninghouder. Evenmin als dat het geval is bij de onroerende woningen en bedrijfsruimten, kunnen bij de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten de ligging en andere omgevingsfactoren bij de waardering niet

buiten aanmerking worden gelaten. De Hoge Raad onderschrijft deze zienswijze. In het arrest Hoge Raad 11 oktober 2000, nr. 33540, LJN: AA7410 (Haarlemmerliede), merkt de Hoge Raad het volgende op: 'De vaststelling van de waarde in het economisch verkeer van een woonschip met een vaste ligplaats dient overeenkomstig art. 221 jo art. 220c Gemeentewet te worden bepaald op de waarde die aan het woonschip kan worden toegekend indien de volle en onbezwaarde eigendom daarvan zou kunnen worden overgedragen en de verkrijger de zaak in de staat waarin deze zich bevindt, onmiddellijk en in volle omvang in gebruik zou kunnen nemen. De prijs die een gegadigde bij de hier veronderstelde verkoop zal willen betalen, wordt in de regel mede bepaald door de plaats en omgeving van het woonschip en de verwachtingen die deze gegadigde heeft omtrent de mogelijkheid dat het schip op die plaats zal kunnen blijven liggen. Mede gelet op het hiervoor gestelde over de rol die het duurzaam aan een plaats gebonden zijn speelt bij de onderhavige belastingen, is er geen reden deze factor bij de waardebepaling uit te schakelen.' Bij de waardevaststelling van een woonschip met vaste ligplaats dient, net zoals bij de waardevaststelling van onroerende zaken, derhalve rekening te worden gehouden met de ligging van het object.

Tweede lid

Bij de waardering van bedrijfsruimten wordt naast de waarde in het economische verkeer, ook de gecorrigeerde vervangingswaarde bepaald. Is deze gecorrigeerde vervangingswaarde hoger dan geldt die als heffingsmaatstaf. Zie voor de relatie tussen de waarde in het economische verkeer en de gecorrigeerde vervangingswaarde bij onroerende zaken in de commerciële sfeer ook het arrest Hoge Raad 31 mei 1995, nr. 29224, BNB 1995/228, Belastingblad 1995, blz. 475 (Franekeradeel).

Wijze berekening gecorrigeerde vervangingswaarde

De overdrachts- en verkrijgingsfictie gelden ook voor de gecorrigeerde vervangingswaarde (Hoge Raad 9 juli 1999, nr. 34377, LJN: AA2808, Belastingblad 1999, blz. 622, (kettingsbeding met recht van terugkoop)). De gecorrigeerde vervangingswaarde wordt bepaald door de vervangingswaarde van het object te verminderen met de afschrijving wegens technische en functionele veroudering. De correctie wegens technische veroudering vindt plaats op grond van de verwachte levensduur van het object en de restwaarde die het object aan het einde van die levensduur zal hebben.

De correctie wegens functionele veroudering brengt de mate tot uitdrukking waarin nog behoefte bestaat aan het object zaak als gevolg van technische, economische en maatschappelijke ontwikkelingen. Redenen voor een correctie wegens functionele veroudering kunnen bijvoorbeeld gewijzigde bouwtechnieken of bouwtechnische eisen zijn. Daarnaast kan ook worden gedacht aan ondoelmatig ingerichte ruimten alsmede aan een tekort of overschot aan ruimte. Ook economische veroudering als gevolg van algemene conjuncturele ontwikkelingen en ontwikkelingen in de branche kunnen van invloed zijn op de functionele veroudering. De omvang van de functionele veroudering komt onder meer aan bod in het arrest van de Hoge Raad van 8 juli 1992, nr. 27678, BNB 1992/298, Belastingblad 1992, blz. 801 (Veendam). In dit arrest concludeert de Hoge Raad dat bij bedrijfsruimten die in de commerciële sfeer worden gebezigd, de gecorrigeerde vervangingswaarde niet hoger wordt gesteld dan de bedrijfswaarde, oftewel de waarde die de bedrijfsruimte in economische zin voor de huidige eigenaar vertegenwoordigt. Zie ook onze circulaire van 18 september 1992, kenmerk FEZ/207685, Circ. 92/196. De bedrijfswaarde is niet van toepassing op niet-commercieel gebezigde bedrijfsruimten zoals bijvoorbeeld een schoolgebouw (Hof Arnhem 18 januari 1994, nr. 931529, Belastingblad 1994, blz. 397) en een kerk (Hoge Raad 5 juni 1996, nr. 30314, LJN: AA1799, BNB 1996/250, Belastingblad 1996, blz. 430 (Amsterdam)) of indien de exploitatie vooral geschiedt om in het algemeen belang gelegen redenen (Hoge Raad 7 februari 2001, nr. 34899, LJN: AA9842, BNB 2001/112 (Leeuwarden)). Advocaat-Generaal Moltmaker gaf in het arrest van de Hoge Raad van 8 juli 1992, nr. 27678, BNB 1992/298 aan wanneer sprake is van niet-commerciële activiteiten:

- de activiteiten kunnen alleen door middel van subsidies worden gebezigd, of
- er wordt bij de activiteiten slechts gestreefd naar kostendekking.

In de situatie waarin alle aandelen in handen zijn bij de overheid en deze in het algemeen belang handelt kan toch sprake zijn van toepassing van de bedrijfswaarde, aldus de Hoge Raad 9 mei 2003, nr. 35987, LJN: AD 6058 (Schiphol). De Hoge Raad herhaalt de punten die de A-G in BNB 1992/298 noemt en constateert dat die situaties niet van toepassing zijn.

Invloed van omzetbelasting op de vaststelling van de waarde

De vraag of de waarde in het economische verkeer moet worden vastgesteld inclusief of exclusief omzetbelasting moet worden benaderd vanuit de status die de ruimte zelf heeft voor de toepassing van de Wet op de omzetbelasting (hierna: Wet OB).

Dit volgt uit een aantal arresten van de Hoge Raad (Hoge Raad 30 oktober 1991, nr. 26544, BNB 1992/3, Belastingblad 1992, blz. 231 (Hellevoetsluis); Hoge Raad 30 oktober 1991, nr. 26164, BNB 1992/4, Belastingblad 1992, blz. 228 (Domburg); Hoge Raad 8 juli 1992, nr. 27003, BNB 1992/297, Belastingblad 1992, blz. 721 (Wijchen) en Hoge Raad 8 juli 1992, nr. 27678, BNB 1992/298, Belastingblad 1992, blz. 801 (Veendam). Zie de circulaire van de VNG Circ. 92/196 – jurisprudentie onroerend- goedbelastingen (18-09-1992)). Voor verkopen door particulieren geldt dat er geen omzetbelasting verschuldigd is. Voor verkopen door ondernemers geldt voor ruimten als hoofdregel dat bij vervreemding omzetbelasting verschuldigd is. Een uitzondering hierop wordt gemaakt in artikel 11, eerste lid, onderdeel r, van de Wet OB. Deze bepaling geeft een vrijstelling voor de omzetbelasting indien de levering van een roerende zaak die in het bedrijf van de ondernemer uitsluitend is gebezigd ten behoeve van vrijgestelde prestaties ingeval ter zake van de voorafgaande levering van die zaak geen BTW in aftrek is gebracht. Bij verkoop door ondernemers zal in het algemeen op de waardepeildatum dus sprake zijn van een met BTW belaste levering en dient de waarde in het economische verkeer inclusief omzetbelasting te worden vastgesteld. De vraag of de gecorrigeerde vervangingswaarde moet worden vastgesteld inclusief of exclusief omzetbelasting moet niet worden benaderd vanuit de status van de ruimte voor de Wet OB (zoals wel het geval is bij de waarde in het economische verkeer) maar vanuit de positie die de belastingplichtige eigenaar inneemt voor de Wet OB. Bij het vaststellen van de vervangingswaarde gaat het om de kosten (stichtingskosten, aanschafprijs) voor een nieuw object, dat gelijk is aan het bestaande object. Is de eigenaar aan te merken als ondernemer in de zin van artikel 7 van de Wet OB en heeft hij recht op aftrek van voorbelasting dan is de gecorrigeerde vervangingswaarde exclusief omzetbelasting. De omzetbelasting die over de stichtingskosten of aanschafkosten in rekening zou worden gebracht, vormt geen kostenpost voor de eigenaar en blijft dus buiten aanmerking bij de vaststelling van de gecorrigeerde vervangingswaarde. Heeft de eigenaar geen recht op aftrek van voorbelasting (bijvoorbeeld omdat hij geen ondernemer is of alleen vrijgestelde prestaties verricht) dan vormt de aan hem in rekening gebrachte omzetbelasting wel een kostenpost en maakt de omzetbelasting wel deel uit van de gecorrigeerde vervangingswaarde.

Derde lid

In artikel 17, derde lid, van de Wet WOZ is sinds 1 januari 2005 een waarderingsvoorschrift voor objecten in aanbouw opgenomen. De waarde daarvan wordt altijd bepaald op de vervangingswaarde. Aangezien er sprake is van een gebouw eigendom in aanbouw, bestaat er geen noodzaak om een correctie voor technische en functionele veroudering toe te passen. De bepaling van deze vervangingswaarde kan in de regel reeds voor de aanvang van het kalenderjaar geschieden, zodat de waarde voor een gebouw eigendom in aanbouw binnen acht weken na aanvang van het kalenderjaar vastgesteld kan worden.

Vierde lid

In artikel 17, vierde lid, van de Wet WOZ is een speciaal waarderingsvoorschrift opgenomen voor woonruimten die staan op een op de voet van de Natuurschoonwet 1928 (Stb. 1989, 252) aangewezen landgoed. De werking van de Natuurschoonwet 1928 is per 1 juni 2007 verruimd, maar die verruiming geldt niet voor de Gemeentewet. Daarvoor blijven dezelfde voorwaarden gelden als voorheen: ten minste 30 percent van de oppervlakte van het landgoed is bezet met houtopstanden; of de oppervlakte van het landgoed is voor ten minste 20 percent met houtopstanden bezet waarbij de oppervlakte voorts voor ten minste 50 percent bestaat uit natuurterreinen (artikel 8 Rangschikkingsbesluit Natuurschoonwet 1928). Voor de Gemeentewet moet die engere toets aan de voorwaarden alsnog plaatsvinden.

De woning moet op de zogenaamde 'bestemmingswaarde' worden gewaardeerd. De bestemmingswaarde houdt in dat bij de waardering rekening moet worden gehouden met het waardedrukkende effect van de veronderstelde verplichting de zaak gedurende een tijdvak van 25 jaren als zodanig in stand te houden en geen opgaand hout te vellen anders dan voor de regels van normaal bosbeheer noodzakelijk of gebruikelijk is. Uitsluitend de woonruimten worden naar de bestemmingswaarde gewaardeerd. Hoewel voor elke ruimte afzonderlijk moet worden beoordeeld of deze tot woning dient, moeten de verschillende ruimten, behorende tot hetzelfde belastingobject, wel in hun onderlinge samenhang worden gezien. De schuur die tot 1 januari 1995 een aanhorigheid van de woning zou hebben gevormd, dient in die samenhang tot woning, net als de woning zelf.

Vijfde lid

In artikel 17, vijfde lid, van de Wet WOZ is een waarderingsvoorschrift opgenomen voor ruimten die gedeeltelijk buiten de gemeente liggen. Dit artikel bewerkstelligt dat de gehele ruimte (ook het buiten de gemeente gelegen deel) wordt gewaardeerd. De waarde van het binnen de gemeente gelegen deel van de ruimte wordt vervolgens gesteld op een evenredig gedeelte van de waarde van de gehele ruimte. Dit moet naar de omstandigheden worden beoordeeld; bijvoorbeeld naar de waarde per kubieke meter bij ruimten.

Artikel 5 Vrijstellingen

Algemeen

De verplichte vrijstellingen zijn opgenomen in artikel 220d van de Gemeentewet. Op grond van artikel 220d wordt niet een object als zodanig vrijgesteld maar wordt de waarde van (een gedeelte) van een object buiten aanmerking gelaten. Dit maakt het mogelijk dat een ruimte gedeeltelijk wordt belast en gedeeltelijk wordt vrijgesteld. De vrijstellingen zijn dus eigenlijk geen echte vrijstellingen maar vormen een onderdeel van de maatstaf van heffing. Indien en voor zover de bepalingen van artikel 220d van de Gemeentewet zien op de grond, zijn deze bepalingen niet in de verordening opgenomen. De grond kan immers nooit tot de ruimten worden gerekend.

Op grond van artikel 220d van de Gemeentewet zijn delen bestemd voor bewoning uitgesloten van de vrijstelling. Om deze reden wordt in de vrijstellingen over het algemeen alleen gesproken over bedrijfsruimten.

Eerste lid, onderdeel a

Op grond van artikel 220d, eerste lid, onderdeel b, van de Gemeentewet zijn bedrijfsruimten vrijgesteld indien de ondergrond bestaat uit vrijgestelde cultuurgrond. Het gaat hier om de 'kassenvrijstelling'. Zie onder andere Hof 's-Gravenhage 9 september 1980, Belastingblad 1982, blz. 69 (Naaldwijk) en Hof 's-Gravenhage 26 oktober 1983, Belastingblad 1985, blz. 125 (Goes) en Hof 's-Hertogenbosch 21 november 1996, nr. 94/3124, Belastingblad 1997, blz. 119 (Aalburg). Of er sprake is van landbouw moet worden beoordeeld aan de hand van artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van de Pachtwet (Stb. 1958, 37). Zie artikel 220d, tweede lid, van de Gemeentewet.

Eerste lid, onderdeel b

In onderdeel b is de kerkenvrijstelling geregeld.

In artikel 220d, eerste lid, onderdeel c, van de Gemeentewet zijn twee categorieën objecten opgenomen, te weten:

- ruimten die in hoofdzaak bestemd zijn voor de openbare eredienst;
- ruimten die in hoofdzaak bestemd zijn voor bezinningssamenkomsten van levensbeschouwelijke aard.

Bij de tweede categorie is niet vereist dat het bijeenkomsten betreft van genootschappen die rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid zijn. Het object moet 'in hoofdzaak bestemd' zijn voor de omschreven activiteiten. Sinds het arrest van de Hoge Raad van 4 december 1991, nr. 27661, BNB 1992/47, Belastingblad 1992, blz. 73 (Vlaardingen) geldt dat ten minste 70% van de inhoud van de ruimte aan de omschreven activiteiten moet kunnen worden toegerekend.

Eerste lid, onderdeel c

De vrijstelling voor waterverdedigings- en waterbeheersingswerken vloeit voort uit artikel 220d, eerste lid, onderdeel g, van de Gemeentewet.

Eerste lid, onderdeel d

De vrijstelling voor rioolwaterzuiveringsinstallaties vloeit voort uit artikel 220d, eerste lid, onderdeel h, van de Gemeentewet. De vrijstelling beperkt zich niet alleen tot installaties die zijn gericht op de feitelijke waterzuivering (in biologische zin) of de scheiding van het biologisch gezuiverde water van het slib. Ook andere ruimten die een niet weg te denken functie hebben in het afvalwaterzuiveringsprocédé vallen

onder deze vrijstelling (Hof 's-Gravenhage 22 mei 1996, nr. 94/2474, Belastingblad 1996, blz. 758 (Rotterdam). In dezelfde procedure concludeerde het Hof tevens dat ook sprake is van een orgaan, instelling of dienst van een publiekrechtelijke rechtspersoon indien de activiteiten plaatsvinden in een vennootschap waarvan uitsluitend overheden aandeelhouder zijn. De vrijstelling vereist dat de installatie in beheer is bij een publiekrechtelijke rechtspersoon. Ten aanzien van een vergelijkbare installatie

van een stichting die wel in de heffing werd betrokken, concludeerde Hof 's-Gravenhage dat er sprake is van schending van het gelijkheidsbeginsel, maar in de cassatieprocedure concludeerde de Hoge Raad dat het gelijkheidsbeginsel niet was geschonden (arrest van 9 mei 2003, nr. 37517, LJN: AE7337)

Eerste lid, onderdeel e

De werktuigenvrijstelling is van toepassing op werktuigen welke verwijderd kunnen worden met behoud van hun waarde als zodanig en niet op zichzelf gezien als ruimten zijn aan te merken.

Vergelijk onder andere de arresten voor de onroerende-zaakbelastingen

Hoge Raad 16 april 1980, nr. 19727, BNB 1980/ 183 (Beverwijk), Hoge Raad 17 juni 1992, nr. 27639, BNB 1992/296, Belastingblad 1992, blz. 577 (Venlo), Hof Arnhem 10 januari 1995, nr. 940837, Belastingblad 1995, blz. 382 (windmolen), Hof Arnhem 28 april 1995, nr. 922262, Belastingblad 1995, blz. 443 (Nijmegen) en Hof Leeuwarden 7 april 1995, nr. 900/92, Belastingblad 1995, blz. 523 (Leeuwarden), Hoge Raad 30 juni 1999, nr. 34134, BNB 1999/298, Belastingblad 1999, blz. 688 (Asfaltmenginstallatie) en Hoge Raad 7 juni 2000, nr. 34985, BNB 2000/230, Belastingblad 2000, blz. 723 (Franekeradeel). In deze laatste twee arresten introduceert de Hoge Raad het criterium van de uiterlijke herkenbaarheid. Daar de verwijzingsuitspraken in deze zaken sterk feitelijk zijn, is het in de praktijk nog onduidelijk wat er precies met dit criterium wordt bedoeld. Zie voor de verwijzingsuitspraak inzake de asfaltmenginstallatie Hof 's-Gravenhage 22 februari 2001, nr. 99/01787 en inzake de windmolens Hof Arnhem 18 december 2000, nr. 00/1107, Belastingblad 2001, blz. 416 (Franekeradeel). Van een werktuig is geen sprake indien een bestanddeel in hoofdzaak dienstbaar is aan de ruimte in die zin dat het bestanddeel het gebouw beter geschikt maakt voor gebruik. Zie Hoge Raad 2 maart 1994, nr. 29559, BNB 1994/113, Belastingblad 1994, blz. 303 (Leeuwarden).

Eerste lid, onderdelen f en g

In de onderdelen f en g zijn facultatieve vrijstellingen opgenomen. De systematiek van de facultatieve vrijstellingen sluit aan bij de systematiek voor de wettelijke vrijstellingen. De vrijstelling in onderdeel f is door de inwerkingtreding van de Politiewet (1 april 1994) niet van toepassing op politiebureaus. Door de regionalisering van de politie wordt een politiebureau namelijk niet gebruikt voor de publieke dienst van de gemeente.

Tweede lid

Dit lid bevat een uitzondering op de in het eerste lid, onderdeel f, opgenomen vrijstelling. De vrijstelling voor ruimten die bestemd zijn voor de publieke dienst geldt niet voor de eigenarenbelasting, indien die ruimten geen eigendom van de gemeente zijn.

Derde lid

Als de waarde van de woondelen van een bedrijfsruimte minder dan 70% uitmaakt van de totale waarde van die zaak, is sprake van een bedrijfsruimte. Deze ruimten worden dus naar het tarief voor bedrijfsruimten aangeslagen en zouden zonder nadere regeling niet profiteren van de afschaffing van de gebruikersbelasting op roerende woonruimten. Door aanvaarding van een amendement-De Pater is een regeling getroffen voor bedrijfsruimten met woongedeelten: het woongedeelte wordt vrijgesteld voor de gebruikersbelasting bedrijfsruimte.

Vanaf 2007 wordt de waarde van het woongedeelte buiten de heffingsmaatstaf voor de gebruikersbelasting bedrijfsruimten gelaten. Dit geldt ook voor gedeelten van de bedrijfsruimte die dienstbaar zijn aan woondoelinden. In de regeling vanaf 2007 wordt de vermindering dus al in het aanslagbedrag van de gebruikersbelastingen bedrijfsruimten verdisconteerd. Tegen een onjuiste toepassing van de vermindering kan dan bezwaar worden gemaakt in het bezwaarschrift tegen de aanslag. Voor toepassing en nadere uitwerking van dit lid wordt verwezen naar de Veelgestelde vragen over OZB-gebruikersbelasting en amendement-De Pater op www.vng.nl en www.woz informatie.nl. Zie ook onderdeel 4 van de VNG-ledenbrief Lbr. 06/01 – wetswijziging onroerende-zaakbelastingen (4 januari 2006).

Artikel 6 Waardepeildatum

In dit artikel wordt aangesloten bij de wettekst en de volgorde van artikel 18 van de Wet WOZ zoals dat op 1 januari 2009 luidt.

Eerste lid

Artikel 6, eerste lid, van de verordening bepaalt dat de waarde van de ruimte wordt bepaald naar de staat die de ruimte op de waardepeildatum heeft. De waardepeildatum moet worden onderscheiden van de peildatum voor de belastingplicht. Degene die op 1 januari genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht dan wel gebruiker van een ruimte is, wordt als belastingplichtige aangemerkt. De eerste januari van dat jaar is dan de peildatum voor de belastingplicht.

Tweede lid

Artikel 6, tweede lid, van de verordening bepaalt dat de waardepeildatum één jaar voor het begin van het kalenderjaar ligt waarvoor de waarde wordt bepaald. Voor 2009 geldt dus de waardepeildatum 1 januari 2008, enzovoorts.

Derde lid

Indien de waarde na de waardepeildatum als gevolg van de in dit lid genoemde feiten en omstandigheden een wijziging ondergaat wordt de waarde in afwijking van het derde lid bepaald naar de staat aan het begin van het kalenderjaar. Dit ongeacht de hoogte van de waardewijziging.

Artikel 7 Belastingtarieven Algemeen

Het tarief van de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten moet op grond van artikel 221, derde lid, van de Gemeentewet gelijk zijn aan het tarief voor de onroerende-zaakbelastingen. Met ingang van 1 januari 2008 zijn de limieten voor tarieven en tariefstijgingen afgeschaft (Wet van 7 december 2007, Stb. 570. Kamerstukken 31133). Gemeenten zijn vrij in het vaststellen van drie tarieven: een eigenarentarief en een gebruikerstarief voor niet-woningen en een eigenarentarief voor woningen. Daarbij gelden geen absolute of relatieve limieten. Wel is ter voorkoming van een onevenredige stijging van de collectieve lastendruk een macronorm afgesproken. Met ingang van 1 januari 2009 worden de tarieven naar een percentage van de waarde berekend (Stb. 2008, 262).

De tarieven worden met ingang van 1 januari 2009 berekend naar een percentage van de waarde van de roerende woon- en bedrijfsruimte. Voor elke afzonderlijke belasting kan een apart percentage worden vastgesteld dat volgens artikel 220f van de Gemeentewet wel gelijkelijk moet zijn. Vaststellen van een degressief of progressief tarief is niet mogelijk. De wet stelt geen beperkingen voor het aantal cijfers achter de komma.

Macronorm

De regering heeft met de VNG afgesproken dat gemeenten zich collectief houden aan een macronorm, dat wil zeggen dat de stijging van de totale, landelijke OZB-opbrengsten niet boven een bepaalde limiet mogen uitgaan. Dat heeft echter geen gevolgen voor de vaststelling van de tarieven van een individuele gemeente. De macronorm is een bestuurlijke norm. Bij overschrijding van de norm vindt er een bespreking plaats tussen Rijk en gemeenten in het bestuurlijk overleg Financiële Verhoudingen in de maand april. Het Rijk kan uiteindelijk als machtsmiddel de hoogte van de uitkering uit het gemeentefonds gebruiken.

Artikel 8 Wijze van heffing

Ingevolge artikel 233 van de Gemeentewet kunnen gemeentelijke belastingen worden geheven bij wege van aanslag, bij wege van voldoening op aangifte of op andere wijze. Zie ook de modelverordening van de VNG waar gekozen is voor de heffing bij wege van aanslag. Voor een toelichting wordt verwezen naar de aan het begin van voornoemde uitgave opgenomen algemene toelichting, onderdeel B, onder 9 (Wijze van heffing), paragraaf 'Heffing bij wege van aanslag'.

Artikel 9 Termijnen van betaling

In het eerste lid is geregeld dat aanslagen die in het jaar worden opgelegd, 2 vervaldagen hebben (1 maand en 2 maanden na de dagtekening) en dat voor aanslagen die na het jaar worden opgelegd hetzelfde geldt.

Uitzondering op het eerste lid vormt de automatische incasso. Indien geopteerd is voor automatische incasso worden bedragen tot € 5000 in maximaal 10 termijnen afgeschreven. Dit geldt alleen voor aanslagen die in hetzelfde jaar worden opgelegd als het belastingjaar. Als de aanslagen worden opgelegd na het belastingjaar dan zijn slechts drie termijnen toegestaan. Hetzelfde geldt indien de automatische incasso niet kan worden uitgevoerd bijvoorbeeld als gevolg van stornering, dan gelden ook drie termijnen.

Met het vervallen van de termijnen op de 25^e van de maand is aansluiting gezocht bij artikel 7 van het Reglement automatische incasso gemeentelijke belastingen gemeente Deventer. Daarin is namelijk bepaald dat de incassering van termijnen bij automatische incasso plaatsvindt tussen de 25^e en de 29^e van de maand.

Artikel 10 Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders

De nadere regels welke door het college gegeven worden kunnen betrekking hebben op de aangifte formulieren, het gebruik van nachtregister ten behoeve van de heffing van toeristenbelasting, het opleggen van voorlopige aanslagen en de berekening van de te vergoeden invorderingsrente etc.

Artikel 11 Overgangsrecht, inwerkingtreding en citeertitel

In de verordening is een viertal leden opgenomen die betrekking hebben op de inwerkingtreding en citeertitel van de verordening.

In het eerste lid wordt de oude verordening van de gemeente Deventer ingetrokken, in het tweede en derde lid wordt de inwerkingtreding en de datum van ingang van de heffing geregeld en in het vierde de citeertitel.

Eerste lid

Het eerste lid regelt dat de oude verordening wordt ingetrokken met ingang van de datum van ingang van de heffing. De oude verordening blijft van toepassing op belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan. Voor die belastbare feiten blijft heffing dus mogelijk op basis van de oude verordening, ook al is die verordening ingetrokken.

Tweede en Derde lid

Ingevolge artikel 139 van de Gemeentewet moeten gemeenten de besluiten tot het vaststellen, wijzigen of intrekken van belastingverordeningen bekend maken. Het niet voldoen aan de bekendmakingsplicht kan leiden tot onverbindendheid van de belastingverordening (HR 31 maart 1993, nr. 28.034, BNB 1993/182, Belastingblad 1993, blz. 274; Hoge Raad 10 augustus 1998, nr. 33.632). Bekendmaking geschiedt door plaatsing van de integrale tekst van het besluit tot vaststelling of wijziging van de belastingverordening in het gemeenteblad, dan wel, bij gebreke daarvan in een andere door de gemeente algemeen verkrijgbaar gestelde uitgave.

Het feit dat de belastingverordening pas in werking treedt na bekendmaking, houdt slechts in dat de gemeente vóór dat tijdstip geen belastingaanslagen kan opleggen. De aanslagen kunnen echter wel betrekking hebben op de periode vanaf de datum van ingang van de heffing. Een voorbeeld kan dit toelichten. Op 1 november 1999 stelt de gemeenteraad de verordening vast met als datum van inwerkingtreding de achtste dag na de bekendmaking en als tijdstip van ingang van de heffing 1 januari 2000. De verordening wordt door de gemeente bekendgemaakt op 16 februari 2000. De verordening treedt in werking op 24 februari 2000 (achtste dag na de dag van bekendmaking). Vanaf dat moment kan de gemeente aanslagen opleggen. Deze aanslagen kunnen echter betrekking hebben op de periode vanaf het tijdstip van ingang van de heffing (in dit geval 1 januari 2000). In het vierde lid is de datum van ingang van de heffing opgenomen.

Vierde lid

In het vierde lid is in de citeertitel een jaartal genoemd. Het genoemde jaartal is het jaartal dat als eerste jaar geldt waarin op basis van deze verordening belasting op roerende woon- en bedrijfsruimten wordt geheven.